

15TH

INTERNATIONAL MEDICINE
AND HEALTH SCIENCES
RESEARCHES CONGRESS

23 – 24
MARCH 2024

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

ANKARA BİLİM
ÜNİVERSİTESİ

www.utsakcongress.com

15th UTSK, 23-24 March 2024, Ankara

15th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

15. Uluslararası

Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

23 - 24 March 2024

Ankara

Medicine And Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN

978-625-6671-08-9

Editor

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara 2024

15th UTSAK, 23-24 March 2024, Ankara

Publishing Director / Yayın Yönetmeni
Muhammet ÖZCAN

Editor / Editör
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı
Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım
Mahmut Sami TEMİZ

ISBN
978-625-6671-08-9

Asos Yayınevi
1st Edition / 1. Baskı : 30 March 2024
Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:
67/2-4/Merkez/Elazığ
E-Mail: asos@asosyayinlari.com
Web: www.asosyayinlari.com
Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>
Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>
Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS / KURULLAR

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar

Ankara Bilim Üniversitesi

Honor Board / Onur Kurulu

Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara Bilim Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Büşra TANYILDIZI, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Ufuk DEMİR, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Özgür TAŞKIN, Kastamonu Üniversitesi

Bilim ve Hakem Kurulu

Doç. Dr. Mehmet Akif AKÇAL, Antalya Atatürk Devlet Hastanesi

Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Dr. Öğretim Üyesi Aslınur ALBAYRAK, Süleyman Demirel Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Elife AKGÜN, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Doç. Dr. Hatice AKKAYA, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet AYKUR, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Doç. Dr. Ferhat AYRANCI, Ordu Üniversitesi

Prof. Dr. Ghassan AZİZ, University of Damascus, Damascus, Syria

Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University

Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka

Dr. Öğretim Üyesi Furkan BİLEK, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Dr. Aleksandra Gavrilovska BRZANOV, University Clinic for Traumatology

Dr. Öğretim Üyesi Tuğcan DEMİR, Giresun Üniversitesi

Doç. Dr. Menseure ÇAKIRGÖZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Hayriye DALOĞLU, Antalya Bilim Üniversitesi

Prof. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Dr. Öğretim Üyesi Demet DİNCEL, Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University

Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje,

Doç. Dr. Şener GEZER, Kocaeli Üniversitesi

Doç. Dr. Funda GÖK, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi

Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara
Dr. Öğretim Üyesi Fatih Mehmet GÜR, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hatice GÜLER, Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Sinem İnce BİNGÖL, Başkent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Onur İNAM, Columbia University Irving Medical Center, New York
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Doç. Dr. Filiz İZCİ, Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Celalettin KORKMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut KURAL, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Prof. Dr. Snežana MARKOVIĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENIUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç. Dr. Tülay Elal MUŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Oğuz OMA, Kocaeli Üniversitesi
Doç. Dr. Hatice ÖZDEMİR, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülşah ÖZTÜRK ÖZLÜK, Memorial Sisli Hastanesi
Dr. Ioannis PAPANOTIÖIU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Minoo RASSOULZADEGAN, Erciyes Üniversitesi
Prof. Dr. Skender SAİDİ, University Clinic for Urology, Skopje
Doç. Dr. Hasan SALKIN, Beykent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç. Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu, bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Sevinç ŞAHİN, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Doç. Dr. Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuğba ŞAHİN, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuba ŞAHİNOĞLU, Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr. Burcu TALU, İnönü Üniversitesi
Doç. Dr. Murat TOPAL, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje
Doç. Dr. Kamil Gökçe TULACI, Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Gamze TUNA, Dokuz Eylül Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Tuba UYANIK, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Metin YADİGAROĞLU, Samsun Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Tülin Yıldız, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasin Alper YILDIZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Burak YULUĞ, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaijan

15th UTSAK, 23-24 March 2024, Ankara

Doç. Dr. Sinan ZEHİR, Hitit Üniversitesi

SEKRETER

Zuhal KOÇ

ÖZETLER
ABSTRACTS

İçindekiler

Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Bir Olgu Sunumu.....	15
2 Yıl Takipli Periferel Dev Hücreli Granülom – Vaka Sunumu	17
Alveoler Soket Koruması Tedavisinde Otojen Demineralize Dentin Matriksi Kullanılan Hastanın 5 Yıllık Takibi.....	18
Çenelerde Görülen Ossifiye Fibroma: Literatür Taraması	20
Dental İmplantla Bağlı Mandibulada Gelişen Osteomyelit: Olgu Sunumu	22
Gülümseme Tasarımında Ortodontinin Rolü: Estetik ve Fonksiyonun Buluşma Noktası	23
Kompozit Laminalar İle İlgili Youtube™ Videolarının İçerik Analizi.....	25
Nadir Olarak Üst Dudakta Görülen Pleomorfik Adenom: Vaka Raporu.....	27
Pre-Erüptif İntrakoronel Rezorpsiyon: İki Vaka Sunumu.....	28
Sert Damakta Bulunan Pleomorfik Adenom; 18 Ay Takipli Bir Vaka Raporu	30
Sol Maksillayı ve Maksillar Sinüsü Kaplayan Geniş Çapta Radiküler Kistin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu.....	31
Stafne Kemik Kavitesi: Vaka Serisi	33
Sublingual Ranula – Vaka Sunumu.....	35
İmplant Çevresi Keratinize Dişeti Noksanlığının Serbest Dişeti Grefti ile Ögmentasyonu.....	36
Joubert Sendromu: Bir Olgu Sunumu	38
Mandibular Anterior Bölgeye Yapılan Apikal Rezeksiyon Cerrahisi Sonrası Uzun Dönemde Gelişen Komplikasyonun Revizyon Cerrahisi İle Tedavisi: Bir Olgu Sunumu.....	40
Masseter Kasta Lokalize Havalı Silah Saçması: Bir Vaka Sunumu.....	42
Paranasal Sinus Aplazisi: Bir Olgu Sunumu.....	44
Afet ve Acil Durumlarda Ekolojik Emzirme.....	46
Empatik Bir Doğumun Olgu Sunumu	48
Üreme Çağındaki Kadınlarda Algılanan Aile İşlevselliği, Şiddete Yönelik Tutum ve Premenstrüel Sendrom Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi	49
Anadolu Florasına Ait Bazı Achillea L. Türlerinin in Vitro Biyoaktivitelerinin Değerlendirilmesi	51
Brevifilamentum Seksiyonunda Yer Alan 3 Farklı Origanum Türünün Antidiyabetik ve Antioksidan Aktivite Açısından İncelenmesi.....	53
Cytotoxic Activity of Melatonin Analogues in Human Breast Cancer Cells Via Targeting Estrogen Signaling Pathway.....	55
Midyelerden Esinlenilerek Geliştirilen Dekametazon Sodyum Fosfat Taşıyan Dopa İle Konjuge Bukkal Mukoadesif Hidrojellerin Geliştirilmesi ve Karakterizasyonu	57
Palurus Spina-Christi P. Mill. Türünün Dallarından Elde Edilen Çeşitli Fraksiyonların Biyolojik Aktivitelerinin Araştırılması.....	59
Populus Tremula L. Türünün Antidiyabetik ve Antioksidan Aktivitesinin İncelenmesi	61
Sarı Kantaron Yağı ve Urtica Dioica ile Aesculum Hippocastanum'un Metanol Ekstrelerini İçeren Nanoemülsiyon ve Nanoemülsiyon-Bazlı Jelin Hazırlanması ve İn Vitro Karakterizasyonu.....	63

Tip 2 Diabetes Mellitus Tedavisi İçin Vildagliptinin Transdermal Terapötik Sistem Formülasyonlarının Hazırlanması	65
Üriner Sistem Enfeksiyonlu Hastalardan Elde Edilen K. Pneumoniae İzolatlarında Ctxm, Tem-1 ve Shv-1 Genlerinin Analizi	69
Alzheimer Hastalığı'nın Tedavisinde Yeni Yaklaşımlar	70
Bisoprolol Fumarat İçeren Ağızda Dağılan Film Formülasyonlarının Geliştirilmesi	72
Baş Boyun Kanseri Sonrası Disfaji: Yutma Rehabilitasyonunun İki Olgu Üzerindeki Etkisi	73
Fizyoterapistlik Mesleği Hakkında Toplumun Farkındalık Düzeyinin Belirlenmesi; Türkiye Örneği	75
Kronik Hastalıklarda Telerehabilitasyon.....	77
Obezite Genç Yetişkinlerde Gövde Kas Endüransı ve Dengeyi Etkiler Mi'	79
Okul Öncesi Serebral Palsili Çocuklarda Fiziksel Aktivite Düzeyi İle Üst Ekstremitte ve Kaba Motor Becerileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi	81
Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinde Temporomandibular Eklem Disfonksiyonunun Prevelansı ve Servikal Bölge Problemleri İle İlişkisinin İncelenmesi	83
Serebral Palsili Bir Bireyde Botoks Uygulaması Sonrası Nöromusküler Elektrik Stimülasyonun Motor Gelişimi Üzerine Etkileri: Olgu Sunumu	84
Transtibial Ampute Bireylerin Yürüyüş Parametreleri Açısından Karşılaştırılması	86
Vücut/beden Farkındalığı Başlıklı Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi	88
Yeşil Egzersiz.....	90
Bağırsak Kanseri Taramasından Kaçınma Ölçeğinin Türkçe Versiyonunun Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması.....	92
Bir Üniversite Hastanesinde Çalışan Hemşirelerin Dini Başa Çıkma Düzeylerinin İş Yaşam Kaliteleri Üzerine Etkisi.....	94
Deprem Bölgesinde Çalışan Hemşirelerin Deneyimleri: Nitel Bir Çalışma	96
Duygusal Zeka ile Problem Çözme Arasındaki İlişki: Bir Literatür Taraması	98
Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri ve Davranışsal Sistem Hemşirelik Modelleri Çerçevesinde Tiroidektomi Olgu Sunumu.....	100
Gebelik Dönemleri Bilişsel İşlev Değişiklikleri: Bir Literatür Derlemesi	102
Hemşirelik Öğrencilerinin Uyku, Yaşam Kalitesi ve Akademik Başarısı: Uyku Hijyenimizi Nasıl Sağlayalım'.....	104
Postpartum Dönemdeki Kadınların Emzirme Özyeterliliklerinin ve Emzirme Davranışlarının Belirlenmesi.....	106
Identification of Gastrointestinal Digestion Stable Antihypertensive Fish Peptides From Atlantic Mackerel (Scomber Scombrus)	108
Nadir Lokalizasyonda Görülen Bir Konjenital Melanositik Nevüs	109
"Shwachman-Diamond Sendromu Olan Olgunun Dil ve Konuşma Değerlendirmesi ve Terapi Sonuçları: Bir Olgu Sunumu"	111
Böbrek Biyopsisi ile Kanıtlanmış Amiloidoz Olgularının Değerlendirilmesi:	113
Tek Merkez Deneyimi	113
Çocukluk Çağında Baş Ağrısının Nadir Nedeni Geçici Splenial Lezyon	115

Geriatrik Diyabetli Bireylerde Kırılganlık Sendromu ve Hemşirelik Bakımı.....	117
Tiroid Hastalıkları Tromboembolik Cerrahi Acillerde Kötü Prognostik Faktör Mü! Hastalıkların İlişkisine Reçete Verilerinin Analiziyle Bir Bakış	119
Yüzey Plazmon Rezonans Yöntemi ile Monoklonal Antikorların Biyolojik Aktivitesinin Belirlenmesi.....	121
Osteoartrit ve Romatoid Artrit Örneklerinde Farklı İfadelenen Genlerin Belirlenmesi ve Yolak Analizleri.....	123
Baş ve Boyun Radyoterapisinde Düşük ve Yüksek Doz Hızlı X-Işınına Bağlı Deri Hasarı Üzerinde Melatoninin Rolü: Histolojik Çalışma	125
Neural Pathways to Knowledge: Unraveling the Mysteries of Learning and Memory.....	127
Redefining Health Sciences Education in the Covid-19 Era: Challenges, Innovations, and Future Directions	128
Karbonmonoksit İntoksikasyonununa Bağlı Miyokardiyal Hasar	129
Elektroçizme Yöntemiyle Üretilen Nanofiberlerin Doku Yenilenmesindeki Biyomedikal Uygulamaları: Kapsamlı Bir Sistematik Derleme	130
6-Merkaptopürin'in Böbrek Dokusunda Oluşturduğu Hasara Karşı Propolisin Koruyucu Etkisi	132
Acil Serviste Toplum Kökenli Pnömoni Tanısı Alan Hastalarda Skorum Sistemlerinin Prognostik Değerleri.....	134
Adet Döngüsü Dinamikleri ve Hormonal Etkileşimlerde Kisspeptinin Rolü: Menopoz Öncesi Kadınlarda Bir Araştırma	136
Ağız Tabanı Sinoyal Sarkomu:Nadir Bir Olgu	138
Akut İskemik İnme Tanılı Hastalarda C- Reaktif Protein, Beyaz Küre ve Nötrofil/lenfosit Oranları.....	140
Akut Selim Çocukluk Çağı Miyoziti: Klinik Tanı ve Laboratuvar Bulguları	141
Arcus Aorta'dan Çıkan Arteria Vertebralis Varyasyonu ve Ası Sonrası Oluşan Yırtık: Bir Otopsi Vakası.....	143
Avrupa Nöroradyoloji Diploması Örnek Sınav Sorularında Büyük Dil Modellerinin Performansı ...	145
Bilateral İşitme Cihazı Kullanan Hastalarda Gürültüde Konuşmayı Anlama Üzerine Görme Duyusunun Etkisinin İncelenmesi.....	146
Bir Üniversite Hastanesinin 7 Yıllık Testiküler Germ Hücreli Tümör Deneyimi.....	148
Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerinde E-Sağlık Uygulamalarının Rolü.....	149
Clivus'a Ait Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinden Makine Öğrenme Algoritmaları Kullanılarak Cinsiyet Tahmini	153
Çocuklukta Dev Aksiller Lipom	155
Covid-19 Hastalarında Serum Tmao Düzeylerinin Araştırılması	157
Cryptococcus Neoformans Menejit, Bir Olgu Sunumu.	158
Delici-Kesici Alet Yaralanmalı Araç İç Trafik Kazası Hastasında Acil Anestezi Yönetimi-Olgu Sunumu.....	159
Demir Sükroz ve Ferrik Karboksimaltoz: Zaman İçinde Bölüm Tercihlerinde Değişiklikler	161
Depresyon Hastalarında Gözyaşı Değişikliklerinin Değerlendirilmesi.....	162
Diş Hekimliğinde Tıbbi Uygulama Hatalarının Yargıtay Kararları Eşliğinde Değerlendirilmesi	164

Dişi Sıçanlarda Overyektomi ve Beyin İskemi Reperfüzyonunda Naringin Uygulamasının Nörolojik Skorlara Etkisi.....	165
Diyabetik Deri Yara İyileşmesinde Stromal Vasküler Fraksiyon Etkisine Probiyotik Katkısı.....	167
Düz Stapler ile Kolostomi Prolapsus Tamiri Tekniği	169
Epizyotomi Skarında Gelişen Endometriozis: Olgu Sunumu	171
Evar Uygulanan Hastalarda 5 Yıllık Mortaliteyi Göstermede Naples Prognostik Skorunun Prognostik Değeri.....	173
Gastrokolik Ligamanda Tespit Edilen Foliküler Dendritik Hücreli Sarkom: Olgu Sunumu	174
Gebelikte Memenin Metastatik İnvaziv Duktal Karsinomu: Olgu Sunumu	176
Göğüs Duvarında Yer Alan Dev Lipomlar: 7 Cases	178
Identification of Two Potential Ovarian Cancer Biomarkers for by in Silico Analysis	179
İnatçı Baş Ağrısının Nadir Sebebi Psödötümör Serebriye Yaklaşım	180
İnfant Döneminde Tanı Alan Kardiyak Aritmiler- Tek Merkez Deneyimi Giriş/amaç	182
İnme Geçiren Romatolojik Hastaların Değerlendirilmesi	183
Kan Beyin Bariyeri Hasarının Değerlendirilmesinde Kullanılan Belirteçler	184
Kan Gazı Analizörü ve Rutin Biyokimya Analizörü İle Ölçülen K, Na ve C1 Değerlerinin Birbirinin Yerine Kullanılabilirliği.....	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
Kanser Tedavisi İçin Potansiyel Polo-Benzeri Kinaz 1 (PLK1) İnhibitörlerinin Hesaplamalı Yaklaşımlar İle Belirlenmesi.....	187
Kolon Kanserin Karaciğer Metastazlarının Tedavisinde Microwave Ablasyonun Etkinliği. Tek Merkez Deneyimi	189
Kritik Hastada Malign Plevral Efüzyonun Ultrason Eşliğinde Drenajı ve Takibi: Olgu Sunumu	191
Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarının Besin Alımı ve Malnütrisyon Durumunun Değerlendirilmesi	193
Laparoskopik Koleksistektomi Sırasında Karşılaşılan Sağ Hepatik Arterin Tırtıl Hörgücü: Bir Vaka Sunumu	195
Madde Analizlerinde İdrar Bütünlük Testlerinin Değerlendirilmesi.....	197
MDA-MB-231 Meme Kanseri Hücre Hattında Venetoklax ve Silimarinin İn Vitro Olarak İncelenmesi.....	198
Nadir Görülen Bir Fıtık Tipi: İnkarsere Obturator Herni Vaka Sunumu	200
Nadir Görülen Bir Olgu: Renal Öneme Sahip Monoklonal Gamopati.....	202
Nodüler Lenfosit Predominant B Hücreli Lenfomanın Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoma Transformasyonu: Vaka Takdimi	203
Nörodejeneratif Hastalıklarda Hidrojen Sülfür'ün Rolü	205
Nrf2'nin Erkek İnfertilitesi İle İlişkisi.....	207
Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Olan Hastalarda Sürekli Pozitif Havayolu Basınç Tedavisinin Anjiyojenik ve İnflamatuar Belirteçler Üzerine Etkisi.....	208
Odontoid Fx Yönetiminde Non-Cerrahi Vakalarda Ortez İle Takip Edilen Hastaların Kısa ve Uzun Dönem Sonuçları (6-24 Ay)	210
Okul Çağı İşitme Taraması Yapılan Çocuklarda Etyolojik ve Odyometrik İnceleme Sonuçlarımız.....	211

Pazı Valproik Asit Uygulanan Sıçanlarda Akciğerde Kollajen Miktarını Artırdı.....	213
Pecto-İnterkostal Fasial Plan Bloğunun Median Sternotomi Uygulanan Kalp Cerrahisi Hastalarındaki Analjezik Etkinliği	215
Perfore Apendisite Bağlı İleum Perfforasyonu :Olgu Sunumu	216
Periferel Nöropatide Düşük Yoğunluklu Darbeli Ultrases ve Düşük Seviyeli Lazer Kullanımının İncelenmesi.....	217
Perkütan Koroner Girişim Sonrası Kontrast Nefropatiyi Öngörmede Sol Ventrikül Global Longitudinal Strain Görüntülemenin Yeri.....	219
Pre-Eklampsi; Patofizyoloji ve Klinik Prezantasyonlar	221
Primer Spontan Pnömotoraksta Cerrahi Tedavi	223
Pulmoner Tromboemboli Olgusunda Düşük Doz Rekombinant Doku Plazminojen Aktivatörünün Etkinliği.....	225
Rotator Manşetin Kalsifik Tendinopatilerinde Ultrason Rehberliğinde Perkütan İnce İğne Aspirasyon Tedavisi	227
Sex Prediction of Hyoid Bone From Computed Tomography Images Using Efficientnet Deep Learning Model.....	229
Sezaryen Doğumda Kullanılan Anestetiklerin Gebe İmmun Sistemine Etkisi	230
Sinüzitin Nadir Bir Komplikasyonu: İzole Ptozis	232
Somatostatin Tedavisi Alan Gep-Net Hastalarında Ga-68 Dotatate Pet/bt'den Elde Edilen Volümetrik Parametrelerin Sağ Kalımı Üzerindeki Rolü.....	234
Spinal Anestezi Altında Retrograd İntrarenal Cerrahi (Rırs) Uygulanan Hastalarda Müzik Terapisinin Ağrı Üzerine Etkisi.....	236
Status Epileptikus Olan Bir Yoğun Bakım Hastasında Levetricetam İlişkili Pansitopeni	238
Stres Üriner İnkontinans Ameliyatlarında Mesh Erozyonu Yönetimi	240
Supin Perkütan Nefrolitotomide Diversiyon Tipinin Operasyon Sonuçlarına Etkisi.....	241
Testiküler Torsiyon/ Detorsiyon Hasarına Karşı Phoenixin'in Koruyucu Etkisinin İncelenmesi.....	243
Tiroid Biyopsisinde Önemi Belirsiz Atipi ve Önemi Belirsiz Foliküler Lezyon Tespit Edilen Hastalarda Tiroid Kanserini Predikte Eden Faktörler	245
Trakea Özofageal Fistül Nedeniyle Uzun Süreli Malnütrisyon Sonrası Gelişen Refeeding Sendromu: Bir Olgu Sunumu	247
Üniversite Öğrencilerinin Organ Bağışı Hakkındaki Bilgi ve Görüşlerinin Belirlenmesi	249
Üriner Sistem Taşı Tedavisinde Retrograd İntrarenal Cerrahinin Güvenlik ve Etkinliği: Retrospektif Tek Tersiyer Merkez Sonuçları	251
Uterin Leiomyomun Spontan R0ptürüne Bağlı Masif İntraabdominal Kanama.....	252
Ventilatör İlişkili Pnömoni Tanı ve Takibinde Akciğer Ultrasonografisi Kullanılması: Olgu Sunumu.....	253
Vitiligo Hastalarında Drosha, Dicer ve Dgcr8 Gen Polimorfizmlerinin ve Ekspresyon Düzeylerinin Araştırılması	255
X-Ray Göğüs Görüntülerinden Derin Öğrenme Kullanılarak Pnömoni Tespiti ve Sınıflandırılması	256
Yaşlı Akut Myeloid Lösemili Hastalarda Azasitidin ve Venetoklas-Azasitidin Tedavisinin Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi	257

Yaygın Evre Küçük Hücreli Akciğer Kanseri İleri Evre Akciğer Kanseri İnflamasyon İndeksinin (Alı) Prognostik Değeri	259
Yeni Fıgo 2023 Endometrium Kanseri Evrelemesi İle Neler Değişti'	261
Yıldırım Çarpmasına Bağlı Gelişen Görme Kaybına Yaklaşım: Nadir Bir Olgu	263
Yoğun Bakım Ünitelerinde Takip Edilen Hastaların Rektal Sürüntü Örneklerinde Karbapenemaz Üreten Gram Negatif Bakterilerin Taranması	264
Yüksek Nad+ Düzeyleri Diyabet İçin Koruyucu Mu Yoksa Bir Risk Faktörü Mü	266
Zor Kolesistektominin Nadir Bir Sebebi: Ksantogranülomatöz Kolesistit	268
Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi'nde İnvaziv Alet İlişkili Enfeksiyon Hızlarının Değerlendirilmesi	270
Ankilozan Spondilitin Mhc Sınıf I İlişkili İmmün Patogenezinin İncelenmesi	272
Ankilozan Spondilitin Mhc Sınıf I İlişkili İmmün Patogenezinin İncelenmesi	274
Astacus Leptodactylus'un Ryanodine Reseptörü Mrna Sekansının Klonlanması	276
Astacus Leptodactylus'da Varsayılan Voltaj Kapılı Kalsiyum Kanal Geni ve Proteininin de Novo Klonlanması ve in Silico İncelenmesi	278
Covid-19 Şiddeti İle Serum Asprosin Düzeyleri Arasındaki İlişki	280
Astacus Leptodactylus'da Varsayılan Voltaj Kapılı Kalsiyum Kanal Geni ve Proteininin De Novo Klonlanması ve İn Silico İncelenmesi	282
Diazinonun Sıçan Böbrek Dokusu Üzerindeki Akut Etkisinin Mikroskopik Düzeyde Araştırılması	284
Diyabetik Ayak Hasta Serisi	286
Otizm Spektrum Bozukluğu Tanısı Alan Çocuklarda Kan Parametrelerinin İncelenmesi: Retrospektif Bir Çalışma	287
Sağlık Personeli El Hijyeni Uyum Oranları : 5 Yıllık Analiz	289
The Surgeon's Perspective On Focused Assessment With Sonography in Trauma (Fast) in Traumatic Abdominal Trauma	291
Transmembran Kanal Benzeri Protein ve Kalsiyum Geçirgen Stres Kapılı Katyon Kanalı Benzeri Proteinin Astacus Leptodactylus'ta Klonlanması	292
Yeni Nesil Dizileme Yöntemiyle Solid Tümör Örneklerinde Akciğer Kanseriyle İlişkili Genlere Ait Varyantların Belirlenmesi	294
Insights Into the Relationship Between Immunity and Livestock Health	296
Sıçanlarda Sipermetrin Maruziyetine Karşı İntravenöz Lipid Emülsiyonunun Testiküler Histoloji ve Spermatogonial Kök Hücre Dağılımı Üzerine Etkisi	297
Silkworm: Exploring Chemical Composition, Antimicrobial Properties, and Its Impact As Feed Additive On Poultry Performance and Immune Function – a Comprehensive Review	299
Utilization of Yeast in the Diet of Ruminant	301
Veteriner Hekimlikte Dijital Patoloji ve Yapay Zeka Destekli Tanı Uygulamaları	302
Vücut Sıcaklığını Sabit Tutan Cihaz	304
Megalouretra: Nadir Bir Urogenital Anomali Olgusu	305
Retrofarengeal Uzanımlı Tiroid Gland Varyasyonu Ve Eşlik Eden Brankial	307

İdiopatik Pulmoner Fibrozisli Hastalarda Özofagus Çapının, Bronkoalveoler Sıvısındaki Lipid Yüklü Makrofaj İndeksi İle İlişkisi	309
İdiopatik Pulmoner Fibrozis Tanılı Hastaların Bronkoalveoler Lavaj Bulguları.....	310

Makale id= 68

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-3603-9989 // 0000-0001-9496-5441 // 0000-0001-9258-053X

| 15

Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Bir Olgu Sunumu

Dt Melek Tufan Yücesoy¹, Arş.Gör. Rabia Duman Tepe¹, Doç.Dr. Hülya Çakır Karabaş¹
¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Melek Tufan Yücesoy

Özet: Özet: Oral kanserler, Avrupa'da en yaygın görülen sekizinci kanser türü olmakla birlikte kansere bağlı ölümlerde on birinci sırada yer alır. Oral bölgede görülen malignitelerin %90 dan fazlasını Oral skuamöz hücreli karsinom (OSHK) oluşturmaktadır. OSHK, ağız boşluğunun yüzey epitelinin malign transformasyonu sonucu gelişir. 40 yaş üstünde ve erkek bireylerde daha sık görülmektedir. En sık görülen risk faktörleri tütün, alkol kullanımı ve kötü ağız hijyenidir. OSHK'nın radyolojik incelemesinde bilgisayarlı tomografi (BT), manyetik rezonans görüntüleme (MRG) ve ultrasonografi (USG) sık kullanılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı OSHK tanısı alan hastanın klinik ve radyolojik bulgularını sunmaktır. Olgu sunumu: 61 yaş erkek hasta kliniğimize sol üst çenede üç aydır devam eden ağrı ve şişlik şikâyeti ile başvurdu. Anamnezinde hipertansiyon, diyabet ve kronik sigara kullanımı olduğu öğrenildi. Hastanın intraoral muayenesinde sol maksillada palatinal bölgede, kırmızı-beyaz renkte, ağrılı, yüzeyi ekzofitik ve ülser, indurasyon gösteren lezyon mevcuttu. Panoramik radyografi ve konik ışıklı bilgisayarlı tomografi incelendiğinde alveolar kemikte düzensiz yıkım alanları ve 11,22, 24 numaralı dişlerde yüzen diş görüntüsü izlendi. USG tetkikinde çevre dokudan daha sert, vaskülarite gösteren, yer yer hiperekoik mikst lezyon görüldü. İnsizyonel biyopsi sonucu skuamöz hücreli karsinom tanısı konuldu. Kulak-Burun-Boğaz kliniğine yönlendirilen hastaya parsiyel maksillektomi tedavisi planlanmakta olup hasta ilgili klinikte takibe alındı. Sonuç: En sık görülen oral kanser olan OSHK, oral kanserler arasında toplum sağlığı açısından büyük öneme sahiptir. OSHK ile ilişkili risk faktörlerini anlamak, bu konuda farkındalık yaratmak; taramaları, erken teşhisi ve tedaviyi teşvik etmek hastalığın seyrini büyük oranda iyileştirir. Düzenli diş hekimi kontrolleri ve ağız kanseri taramaları sayesinde tedaviye daha erken başlanabilir, hastaların sağ kalım şansı artırılabilir.

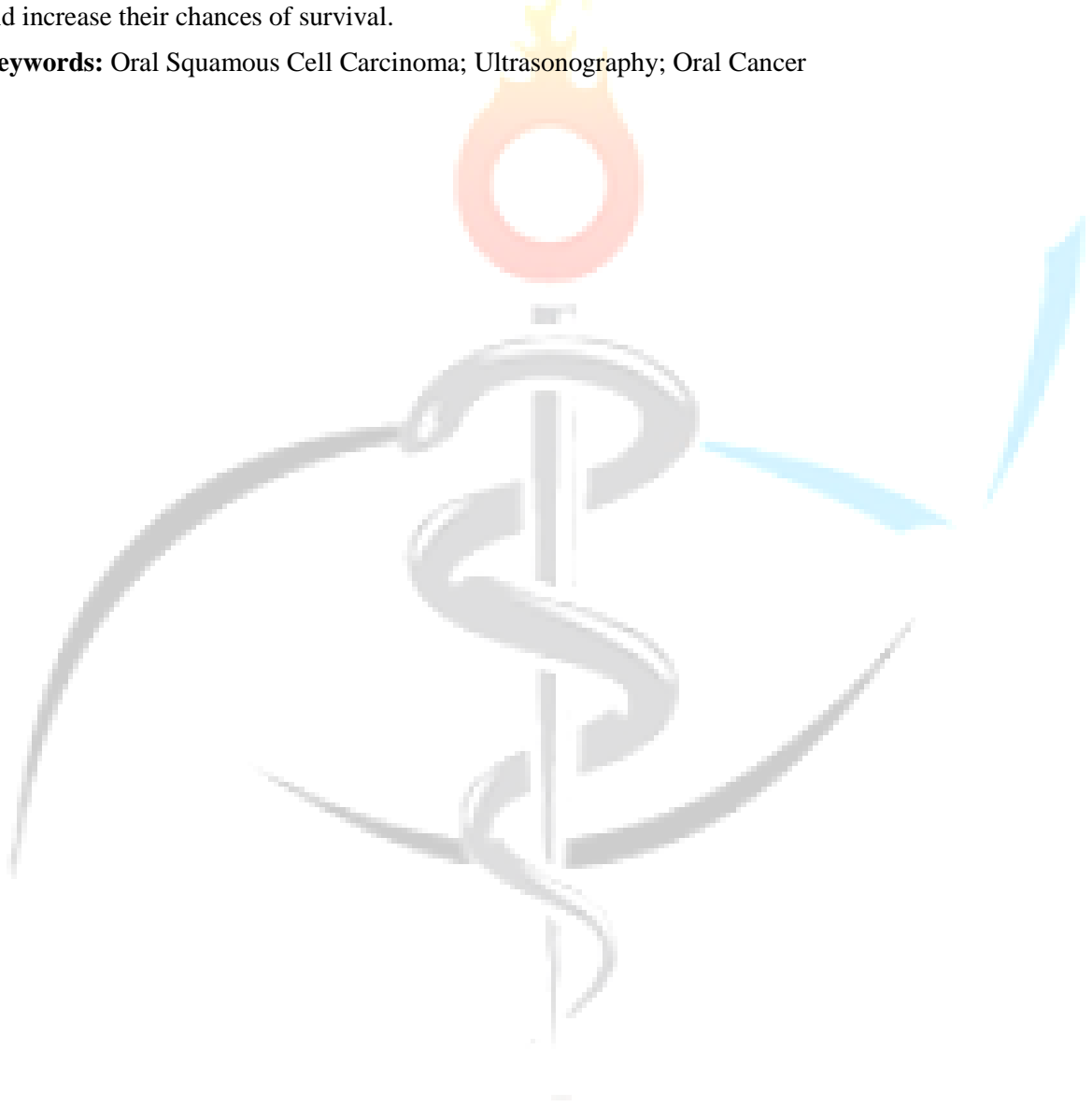
Anahtar Kelimeler: Oral Skuamöz Hücreli Karsinom; Ultrasonografi; Oral Kanser

Oral Squamous Cell Carcinoma: A Case Report

Abstract: Abstract: Oral cancers are the eighth most common type of cancer in Europe and the eleventh most common cause of cancer-related deaths. Oral squamous cell carcinoma (OSCC) accounts for more than 90% of oral malignancies. OSCC develops as a result of malignant transformation of the surface epithelium of the oral cavity. It is more common over 40 years of age and males. The most common risk factors are tobacco and alcohol use and poor oral hygiene. Computed tomography (CT) , magnetic resonance imaging (MRI) and ultrasonography (USG) are commonly used in the radiologic examination of OSCC. The aim of this case report is to present the clinical and radiologic findings of a patient diagnosed with OSCC. Case presentation: A 61-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of pain and swelling in the left maxilla for three months. His anamnesis revealed

hypertension, diabetes mellitus and chronic smoking. Intraoral examination revealed a red-white, painful, painful, exophytic and ulcerated lesion with induration in the palatal region of the left maxilla. Panoramic radiography and cone beam computed tomography showed irregular areas of destruction in the alveolar bone and floating tooth appearance in teeth 11, 22, 24. USG examination revealed a hyperechoic mixed lesion which was harder than the surrounding tissue and showed vascularity. Incisional biopsy revealed squamous cell carcinoma. The patient was referred to the otorhinolaryngology clinic and partial maxillectomy treatment was planned and the patient was followed up in the relevant clinic. Conclusion: OSCC, the most common oral cancer, is of great public health importance among oral cancers. Understanding the risk factors associated with OSCC, raising awareness, promoting screening, early diagnosis and treatment can greatly improve the prognosis of the disease. Regular dental check-ups and oral cancer screenings can help patients start treatment earlier and increase their chances of survival.

Keywords: Oral Squamous Cell Carcinoma; Ultrasonography; Oral Cancer

Makale id= 54

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7153-7261

| 17

2 Yıl Takipli Periferal Dev Hücreli Granülom – Vaka Sunumu

Arş.Gör. Mehmet Turhan Teke¹ , Arş.Gör. Ömer Faruk Kaygısız¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Mehmet Turhan Teke

Özet: Periferal dev hücreli granülomalar (PDHG) alveolar kret tepesi ve keratinize diş eti üzerinde oluşan eksofitik reaktif lezyonlardır. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte kötü sınırlı dental restorasyonları olup oral hijyenine dikkat edilmemesi, travma ve gıda retansiyon alanlarının oluşturduğu lokal irritasyon sonucu ve sıklıkla diş çekimi gibi nedenlere bağlı olarak ortaya çıkarlar. Periferal dev hücreli granülom; orta yaştaki erişkinlerde daha sık olmak üzere her yaş grubunda izlenilebilir. Kadınlarda 2 kat fazla görülmekle birlikte 4. ve 6. dekatlarda pik yaparlar. Mandibula ve maksillada eşit oranda görülmekte olup sıklıkla premolar-molar bölgede izlenir. Bu vaka sunumunda kliniğimize sağ alt çenesinde yavaş büyüyen sert şişlik şikayeti ile başvuran 45 yaşında kadın hastanın cerrahi tedavisi ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granüloma

Peripheral Giant Cell Granuloma With 2 Years Follow-Up – Case Report

Abstract: Peripheral giant cell granulomas (PDHG) are exophytic reactive lesions that occur on the alveolar ridge crest and keratinized gingiva. Although their etiology is not known exactly, they occur due to reasons such as poorly circumscribed dental restorations, lack of attention to oral hygiene, local irritation caused by trauma and food retention areas, and often tooth extraction. Peripheral giant cell granuloma; It can be observed in all age groups, being more common in middle-aged adults. Although it is twice as common in women, it peaks in the 4th and 6th decades. It is seen equally in the mandible and maxilla and is often observed in the premolar-molar region. In this case report, the surgical treatment of a 45-year-old female patient who applied to our clinic with the complaint of a slowly growing hard swelling in her right lower jaw is discussed.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granüloma

Makale id= 32

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4476-5745

| 18

Alveoler Soket Koruması Tedavisinde Otojen Demineralize Dentin Matriksi Kullanılan Hastanın 5 Yıllık Takibi

Doç.Dr. Eser Elemek¹
¹Bahçeşehir Üniversitesi

Özet: Günümüzde alveoler soket yara iyileşmesini arttırmak için farklı yaklaşımlar uygulanmaktadır. Ancak horizontal ve dikey kemik kaybını önlemede kısıtlı sonuçlar elde edilmiştir. Dolayısıyla araştırmalar otojen materyallerin kullanımı üzerine artmaktadır. Otojen demineralize dentin matriksi osteoindüktif ve osteokondüktif yapısından ötürü günümüzde kullanılmaktadır. Bu vaka raporunda, ileri periodontal hastalığa bağlı üst çenedeki dişlerinin çekimi gereken 49 yaşındaki bayan hastaya uygulanan soket koruması tedavisi sunulmaktadır. Hastanın herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı gibi sigara da kullanmıyordu. Lokal anestezi altında üst çenedeki tüm dişler çekildikten hemen sonra periodontal ligament ve biyofilmi içeren kök yüzeyindeki organik tabaka uzaklaştırıldı. Dişler "Smart Dentin Grinder" (Kometabio©, New Jersey, USA) yardımıyla partiküllere ayrıldı. Tüm organik artıklar ve bakterilerin uzaklaştırılması amacıyla partiküller 15 dakika boyunca alkol solüsyonunda bekletildi. Sonrasında 5 dakika boyunca steril serum ile yıkandı ve kurutuldu. Elde edilen greft materyali diş çekim soketlerine yerleştirildi ve flep primer olarak kapatıldı. Yara iyileşmesini takiben hastanın üst çenesine üç ay sonra total protez uygulandı. Kemik hacmi 3. ve 5. yıllarda elde edilen radyografi ve fotoğraflar üzerinden Image J© (Wayne Rasband; National Institute of Health; MD, United States) programı ile ölçüldü. Beş yıllık takip süresinin sonunda doku hacminde neredeyse hiç değişiklik ve total protezde komplikasyon gözlenmedi. Alveoler soket koruması tedavisinde düşük maliyet ve klinik uygulanabilirlik gibi avantajları olan otojen demineralize dentin matriksi kullanılan hastanın 5 yıllık takibi sonrası olumlu sonuçlar gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Otojen Demineralize Dentin Matriksi, Soket Koruması, Soket Yara İyileşmesi

The Use of Autogenous Demineralized Dentin Matrix for Alveolar Socket Preservation: a Case Report With a 5 Year Follow-Up

Abstract: To promote better alveolar socket wound healing, researchers have been investigated different techniques and biomaterials. However, they did reveal only limited effect to prevent bone reduction both in horizontal and vertical direction. Thus, studies shifted towards the use of autologous materials to preserve the alveolar socket. Autogenous demineralized dentin matrix is the one recently have been used in alveolar sockets due to its osteoinductive and osteoconductive capacity. A 49 year-old female patient, needed extraction of the entire upper dentition due to the advanced periodontal disease, is presented in this case report. She was a non-smoker and had no diagnosed systemic disease. All the teeth in her upper jaw were removed under local anesthesia. Immediately after extraction, organic coating of the root surfaces that includes periodontal ligament tissue and biofilm was removed. The teeth were crushed into particules by using "Smart Dentin Grinder" (Kometabio©, New Jersey, USA) specially designed for this procedure. The particulate teeth were then placed in a basic alcohol cleanser

for 15 minutes to dissolve all organic waste and bacteria. The particles were then washed with a sterile saline for 5 minutes. After drying, they were placed in fresh extraction sockets and the primary closure of the flaps were enabled. Three months later, the patient was rehabilitated with a removable denture. Radiographs and photographs were taken at 3 and 5 year follow-ups to measure and compare the volume of the upper jaw by Image J© (Wayne Rasband; National Institute of Health; MD, United States). At the end of 5 year, almost no change in terms of tissue volume was evaluated and no complications with the removable denture was observed. Autogenous demineralized dentin matrix is a useful and cost-effective approach for socket preservation as favourable outcomes were observed in 5 years follow-up.

Keywords: Autogenous Demineralized Dentin Matrix, Socket Preservation, Socket Wound Healing

Makale id= 63

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6548-6385

| 20

Çenelerde Görülen Ossifiye Fibroma: Literatür Taraması

Arş.Gör.Dt. Ahmet Tohumcu¹, Dr. Öğr. Esin Akol Görgün¹

¹Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Amaç: Çene kemiklerinde ossifiye fibroma vakaları yaygın görülmesine rağmen özellikle çocuklarda hızlı büyüme ve nüks görülme olasılığının fazla olmasından dolayı önemlidir. Ossifiye fibroma genel olarak benign karakterde olmasına rağmen, çocuklarda görülen Juvenil Ossifiye Fibroma tipi agresif büyüme özelliğindedir ve lezyon çıkarıldıktan sonra da tekrar etme olasılığı vardır. Bu yüzden çenelerde görülen bu patolojiyi bilmek ve doğru teşhis koymak özellikle çocuklar için oldukça önemlidir. Yöntem: Çene kemiklerinde görülen ossifiye fibrom kelimesiyle PubMed veritabanında sistematik bir araştırma yapıldı. Ulaşılan makaleler detaylı olarak incelendi. Bulgular: Çene kemiklerinin fibro-osseos lezyonları arasında bulunur. Genellikle çene kemiklerinde ve sıklıkla mandibula görülür. Kadınlarda erkeklere nazaran daha sık rastlanır. Çoğunlukla ağrısız lezyon olarak karşımıza çıkar. 6-55 yaş aralığında rastlanır. Genellikle tek lezyon olarak görülürken, çoklu lezyon olarak görülme ihtimali de vardır. Radyografide düzgün sınırlı değişen derecelerde radyoopaklık gösteren mix bir lezyon olarak görülür. Benign karakterde olmasına rağmen, özellikle çocuklarda görülen tipinde rekürrens ve agresif büyüme söz konusudur. Lezyonun boyutuna göre cerrahi işlem planlanır. Sonuç: Bu makalede ossifiye fibromanın, radyolojik ve klinik bulguları ve tedavileri kısaca anlatılmıştır. Diğer olası lezyonlardan ayırıcı tanıların yapılmasının hasta için önemi vurgulanmıştır. Anahtar Kelimeler: Çene kemikleri, ossifiye fibroma, fibroosseos lezyon.

Anahtar Kelimeler: Çene Kemikleri, Ossifiye Fibroma, Fibroosseos Lezyon.

Ossifying Fibroma in Jaws: Literature Review

Abstract: Purpose: Although ossifying fibroma cases in the jaw bones are common, they are important especially in children due to their rapid growth and high probability of recurrence. Although ossified fibroma is generally benign in character, the Juvenile Ossified Fibroma type seen in children has aggressive growth characteristics and is likely to recur after the lesion is removed. Therefore, knowing this pathology seen in the jaws and making a correct diagnosis is very important, especially for children. Method: A systematic search was conducted in the PubMed database with the word ossifying fibroma seen in the jaw bones. The retrieved articles were examined in detail. Findings: It is found among the fibro-osseous lesions of the jaw bones. It is usually seen in the jaw bones and often in the mandible. It is more common in women than in men. It mostly appears as a painless lesion. It is seen between the ages of 6-55. While it is usually seen as a single lesion, it is also possible to see it as multiple lesions. On radiography, it appears as a mixed lesion with well-circumscribed borders and varying degrees of radioopacity. Although it has a benign character, recurrence and aggressive growth are possible, especially in the type seen in children. The surgical procedure is planned according to the size of the lesion. Conclusion: In this article, the radiological and clinical findings and treatments of ossifying

fibroma are briefly described. The importance of differential diagnosis from other possible lesions for the patient is emphasized. Key Words: Jaw bones, ossifying fibroma, fibroosseous lesion

Keywords: Ossifying Fibroma, Fibroosseous Lesion

Makale id= 159

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4464-337X

| 22

Dental İmplantla Bağlı Mandibulada Gelişen Osteomyelit: Olgu Sunumu

**Dt Abdalrahim Hussein¹, Doç.Dr. Levent Çiğirim¹, Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Dilan Orhan¹,
Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Hilal Kahraman¹, Araştırmacı İbrahim Doğru²**

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Abdalrahim Hussein

Özet: Osteomyelit, kortikal ve süngerimsi kemiği tutan, en yaygın olarak maksillofasiyal bölgede mandibulayı etkileyen enflamatuar bir durum olarak tanımlanır. Mandibulanın kronik osteomyeliti tipik olarak cerrahi ve uzun süreli antibiyotik tedavisi ile tedavi edilmektedir. Bu araştırmanın amacı, 54 yaşında kanser hastası bir kadında dental implanta bağlı gelişen mandibular osteomyelit vakasını sunmaktır. Radyografi incelemesinde implantın etrafında radyolüsent alan görüldü. Onkoloji uzmanından konsültasyon takiben, etken olan dental implantı çıkarılmış, küretaj yapıp ve biyopsi alınmıştır. Histopatolog tarafından kronik osteomyelit tanısı doğrulandı. Hasta, tedavi süresince her iki haftada bir kontrole gelmesi talimatı ile günde en az 3 kez normal Salin ve 1 kez Rifamisin ile uzun süreli irrigasyon ile tedavi edildi. İki yıllık tedavinin ardından hastanın semptomları tamamen ortadan kalkmış olup ve iyileşmiştir. Ayrıca hasta 2 yıl boyunca takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osteomyelit, Mandibula, Kemoterapi

Mandibula Osteomyelitis Due to a Dental Implant: Case Report

Abstract: Osteomyelitis is defined as an inflammatory condition involving cortical and cancellous bone, most commonly affecting the mandible in the maxillofacial region. Chronic osteomyelitis of the mandible is typically treated with surgery and long-term antibiotic therapy. The aim of this study is to present a case of mandibular osteomyelitis due to a dental implant in a 54-year-old woman with cancer. Radiographic examination revealed a radiolucent area around the implant. After consultation with an oncologist, the causative dental implant was removed, curettage was performed and a biopsy was taken. The diagnosis of chronic osteomyelitis was confirmed by the histopathologist. The patient was treated with long-term irrigation with normal saline at least 3 times a day and Rifamycin 1 time a day with instructions to come for a follow-up visit every two weeks during the treatment period. After two years of treatment, the patient's symptoms have completely resolved and he has recovered. The patient is also followed up for 2 years.

Keywords: Osteomyelitis, Mandibular, Chemotherapy

Makale id= 88

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9871-8226

| 23

Gülümseme Tasarımında Ortodontinin Rolü: Estetik ve Fonksiyonun Buluşma Noktası

Dr. Gizem Demir¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Giriş ve Amaç: Gülümseme tasarımı, bireyin yüz güzelliğini, diş ve çene yapılarının fonksiyonelliğini ve estetik algısını iyileştirmeyi amaçlayan kapsamlı bir yaklaşımdır. Bu süreçte, ortodonti, doğal diş dokularını koruyarak ve onları biyolojik sınırlar içinde optimal pozisyonlara taşıyarak önemli bir role sahiptir. Ortodontik tedavi, restoratif diş hekimliği müdahalelerinin karşılaştığı bazı engelleri aşabilir ve dişlerin ve yüz kemiklerinin estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonunu sağlayabilir. Bu derlemenin amacı, ortodontik tedavinin diş-çene fonksiyonunu ve sağlığını iyileştirirken, aynı zamanda gülümseme tasarımında etkili bir araç olarak kullanılabileceğini ve bu multidisipliner yaklaşımın doğal diş dokusunu koruma prensibine bağlı kalarak başarılı sonuçlar elde edebildiğini ortaya koymaktır. Gülümseme Tasarımı ve Ortodonti Ortodonti, dişleri kemik içerisinde uzayın üç yönünde hareket ettirme kabiliyetine sahip olması sayesinde, gülümseme tasarımında restoratif yaklaşımların karşılaştığı engellere takılmadan çözümler sunar. Restoratif yaklaşımlar ile yapılan gülüş tasarımında dişlerden aşındırma yapmak ya da dişlere ekleme yapmak gerekebilir. Ortodonti ile var olan doğal dişler korunarak gülümseme tasarımı yapılabilir, bu da doku bütünlüğünün korunmasını sağlar. Ayrıca, diş düzeltmeleri ile çözülemeyen maksiller transversal darlık gibi iskeletsel yapıya müdahale gerektiren durumlar ortodontik yaklaşımlarla tedavi edilebilir. Bu tür durumlar, gülümseme tasarımında önemli bir faktördür ve ortodonti, bu karmaşık durumların üstesinden gelmek için gerekli araçları sağlar. Sonuç Ortodonti, diş hekimliğinin temel prensipleri arasında yer alan doğal dokunun korunması, fonksiyonun ve estetiğin rehabilite edilmesi prensiplerini bir arada sunabilen bir tedavi yöntemidir. Gülümseme tasarımı sürecinde, ortodontik tedaviler doğal dişlerin korunmasını ve estetik bir gülümsemenin elde edilmesini sağlayabilir. Bu, ortodontinin sadece dişlerin düzeltilmesinden çok daha fazlasını sunduğunu, aynı zamanda bireyin yüz estetiğini, fonksiyonunu ve genel sağlığını iyileştiren kapsamlı bir yaklaşım olduğunu gösterir.

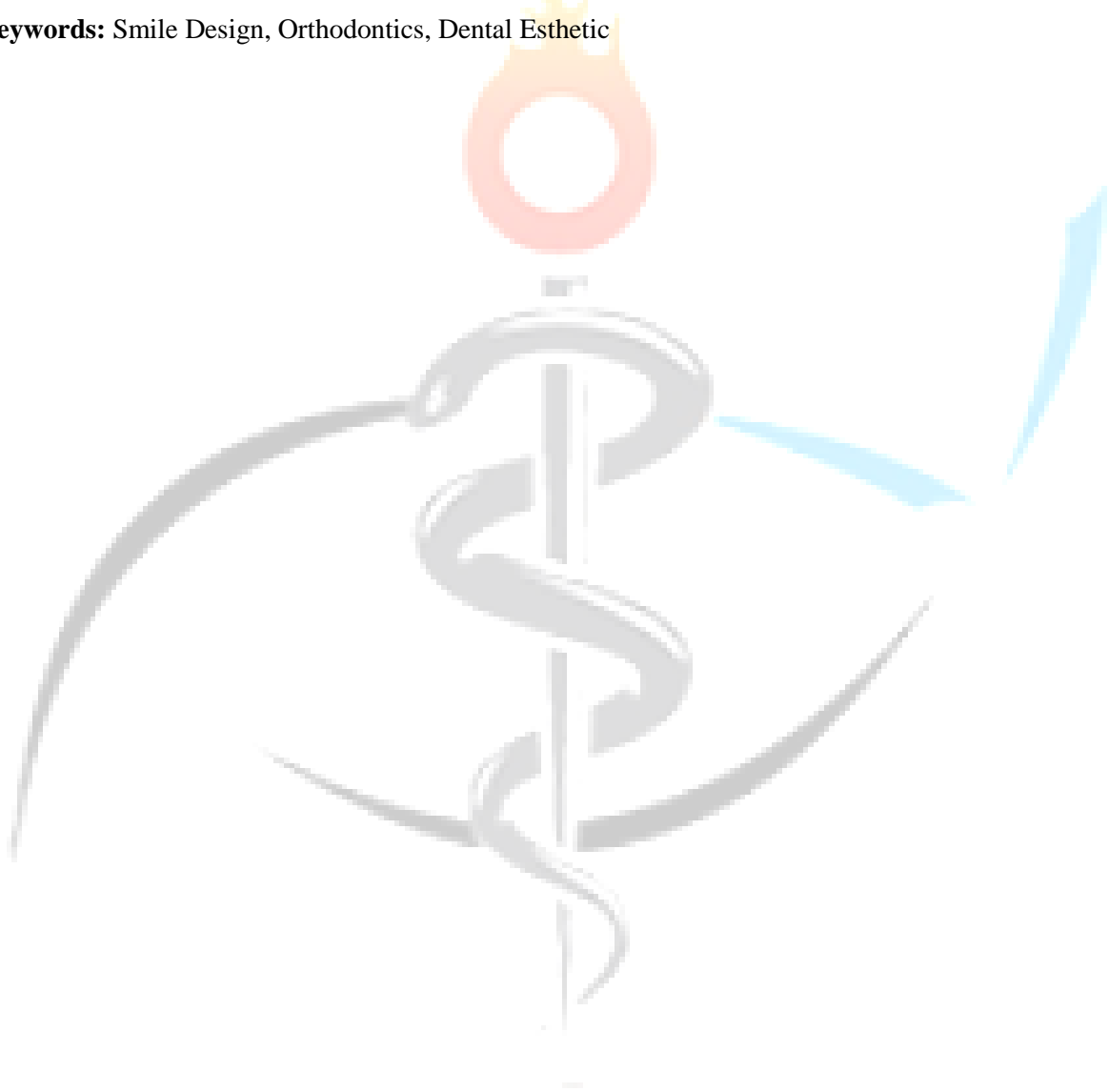
Anahtar Kelimeler: Gülüş Tasarımı, Ortodonti, Diş Estetiği

The Role of Orthodontics in Smile Design: the Intersection of Aesthetics and Function

Abstract: Introduction and Aim: Smile design is a comprehensive approach that aims to enhance an individual's facial aesthetics, dental and dentofacial functionality, and aesthetic perception. Orthodontics has a crucial role to perform in this process by preserving the natural dental tissues and moving them to optimal positions within biological limits. Orthodontic treatment can help overcome some of the challenges faced by restorative dentistry procedures and provide both aesthetic and functional rehabilitation of teeth and skeletal structure. The objective of this review is to demonstrate that orthodontic treatment can be an effective tool in smile design while improving dentofacial function and health. This multidisciplinary approach can achieve successful results by adhering to the principle of preserving natural tooth tissue. Smile Design and Orthodontics: Orthodontics has the ability to move

teeth in three dimensions within the bone, providing solutions for smile design without the challenges faced by restorative methods. With restorative approaches to smile design, there may be a need for tooth abrasion or tooth augmentation. Orthodontics, on the other hand, allows for smile design while preserving the existing natural teeth, thereby ensuring tissue integrity is maintained. In addition, skeletal structural conditions, such as a transverse deficiency of the maxilla, which cannot be corrected by dental procedures, can be addressed using orthodontic methods. Orthodontics provides the necessary tools to overcome complex situations that are an important factor in smile design. Conclusion: Orthodontics is a treatment method that combines the principles of preserving natural tissue, rehabilitating function, and enhancing aesthetics, which are fundamental principles of dentistry. Orthodontic treatments can preserve natural teeth and achieve an aesthetic smile during the smile design process. This demonstrates that orthodontics provides more than just teeth correction. It is a comprehensive approach that enhances an individual's facial aesthetics, function, and overall health.

Keywords: Smile Design, Orthodontics, Dental Esthetic

Makale id= 74

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-8610-3472

| 25

Kompozit Laminalar İle İlgili Youtube™ Videolarının İçerik Analizi

Doç.Dr. Nilgün Akgül¹, Arş.Gör. Ezgi Coşkun¹

¹Pamukkale Üniversitesi

*Corresponding author: Ezgi Coşkun

Özet: Hastalar sağlık alanının çoğu konusunda olduğu gibi dental tedaviler için de internet üzerinden araştırma yapmakta ve bilgi edinmektedir. Çalışmanın amacı, estetik dental uygulamalardan biri olan direkt kompozit lamina tedavisi hakkında bilgilerin yer aldığı YouTube™ videolarının içeriğini değerlendirmektir. Google Trends uygulaması ile belirlenen " kompozit lamina " anahtar kelimeleri kullanarak ilgili videolar 22 Şubat 2024 tarihinde YouTube™' da aratılmıştır. Son iki yıl içinde yüklenmiş toplam 124 videodan çalışma kriterlerine uyan 25 video seçilmiştir. Video içerik kalitesini düşük ve yüksek olarak sınıflandırmak için 7 parametreden oluşan bir puanlama sistemi kullanılmıştır. Ayrıca videolar yükleyicilerine göre gruplandırılmış ve videoların etkileşim indeksleri ile görüntülenme oranları da analiz edilmiştir. İstatiksel analiz için Mann-Whitney U-testi, t-testi ve Kruskall-Wallis testi kullanılarak anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir. Analiz edilen videoların içerik kalitesi 7 tam puan üzerinden ortalama 2,48 puan aldığı ve videoların 20 (%80)'si düşük içerikli, 5 (%20)'i ise yüksek içerikli olarak bulunmuştur. En fazla bilgi verilen konuların başında komplikasyon, uygulama yöntemi ve avantajlar gelirken; uygulamanın kontrendikasyonları hakkında bilgi veren video sayısının çok düşük olduğu görülmüştür. Video yükleyicilerine göre dağılımlar değerlendirildiğinde, en fazla videonun dental klinik/hastane/üniversite (n=11, %44) kategorisi tarafından yüklendiği görülmüştür. Video yükleyicileri arasında etkileşim indeksleri ve izlenme oranları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p > 0,05$). Direkt kompozit lamina tedavisi ile ilgili YouTube™ video platformunda yer alan videolar bilgi içerikleri yönünden yetersiz bulunmuştur. Bu alanda uzman diş hekimleri ve akademisyenler daha yüksek içerikli videolar üreterek bireylerin doğru bilgiye ulaşmasına katkı sağlayabilirler.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya; Youtube; Kompozit Lamina

Content Analysis of Youtube™ Videos About Composite Laminates

Abstract: Patients research and obtain information on the internet for dental treatments, as they do for most subjects in the field of health. The aim of the study is to evaluate the content of YouTube™ videos that contain information about direct composite laminate treatment, one of the aesthetic dental applications. Using the "composite lamina" keywords determined by the Google Trends application, the relevant videos were searched on YouTube™ on February 22, 2024. From a total of 124 videos uploaded in the last two years, 25 videos that met the study criteria were selected. A scoring system consisting of 7 parameters was used to classify video content quality as low and high. In addition, the videos were grouped according to their uploaders and the interaction indexes and viewing rates of the videos were also analyzed. For statistical analysis, Mann-Whitney U-test, t-test and Kruskall-Wallis test were used

and the significance level was determined as $p < 0,05$. The content quality of the analyzed videos was found to have an average score of 2.48 out of 7 full points, and 20 (80%) of the videos had low content and 5 (20%) had high content. While the most informed topic was complications; contraindications were found to be the least mentioned topic. When the distributions according to video uploaders were evaluated, it was seen that the most videos were uploaded by the dental clinic/hospital/university ($n=11$, 44%) category. No statistically significant difference was detected between video uploaders in terms of interaction indexes and viewing rates ($p > 0.05$). The videos on the YouTube™ video platform regarding direct composite laminate treatment were found to be insufficient in terms of information content. Dentists and academicians who are experts in this field can contribute to individuals' access to accurate information by producing videos with higher content.

Keywords: Social Media; Youtube; Composite Laminate

Makale id= 48

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-7935-1144

| 27

Nadir Olarak Üst Dudakta Görülen Pleomorfik Adenom: Vaka Raporu

Arş.Gör. Ömer Faruk Kaygısız¹, Arş.Gör. Mehmet Turhan Teke¹, Arş.Gör. Ali Can Uçar¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D

*Corresponding author: Ömer Faruk Kaygısız

Özet: Pleomorfik adenom tükürük bezlerinin en sık görülen neoplazmidir ve en sık parotis bezinde, ardından submandibuler bezlerde bulunur. İntraoral olarak en çok sert ve yumuşak damakta görülürler. Nadir olarak üst dudak ve alt dudakta görülürler. Minör tükürük bezleri arasında en sık görülen bölge yaklaşık %50-60 ile sert damak olup, bunu dudak (%15-20) ve yanak mukozası (%8-10) takip etmektedir. Lezyonların önemi, minör tükürük bezleri ile ilişkili olduklarında malign olma olasılıklarının daha yüksek olmasıdır. Bu vaka raporunda lokalizasyonu sebebiyle nadir görülen, üst dudak minör tükürük bezinde pleomorfik adenom tanısı konulmuş bir lezyon anlatılmaktadır. Tümör, yaklaşık 1 cm çapında, sert ve iyi sınırlı bir kitle olarak belirlendi. Lezyonun intraoral olarak tam eksizyonu yapıldı ve histopatolojik analizde pleomorfik adenom görüldü. Hastanın 3 yıllık takibinde herhangi bir nükse rastlanmadı.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik Adenom, Üst Dudak, Minör Tükürük Bezi, Benign Mikst Tümör

A Rare Case Report of Pleomorphic Adenoma of the Upper Lip

Abstract: Pleomorphic adenoma is the most common neoplasm of the salivary glands and is most frequently found in the parotid gland, followed by the submandibular glands. They are most commonly seen intraorally on the hard and soft palate. They are rarely seen on the upper lip and lower lip. Among the minor salivary glands, the most common site is the hard palate with approximately 50-60%, followed by the lip (15-20%) and buccal mucosa (8-10%). The importance of the lesions is that they are more likely to be malignant when they are associated with minor salivary glands. This case report describes a rare lesion due to its location, diagnosed as pleomorphic adenoma in the minor salivary gland of the upper lip. The tumor was determined as a firm, well-circumscribed mass with a diameter of approximately 1 cm. Complete intraoral excision of the lesion was performed, and histopathological analysis revealed pleomorphic adenoma. No recurrence was observed during the 3-year follow-up of the patient.

Keywords: Pleomorphic Adenoma, Upper Lip, Minor Salivary Gland, Benign Mixed Tumor

Makale id= 151

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4086-1502

| 28

Pre-Erüptif İnttrakoronal Rezorpsiyon: İki Vaka Sunumu

Arş.Gör. Sena Sakın Ulubay¹, Doç.Dr. Sema Aydınoglu¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

*Corresponding author: Sena Sakın Ulubay

Özet: Amaç: Pre-erüptif intrakoronal rezorpsiyon (PİR), sürmemiş dişlerin kronunda, lokalize, radyolüsent bir lezyondur. Genellikle asemptomatiktir ve rutin olarak alınan radyografiler sırasında tesadüfen fark edilmektedir. Bu vaka raporunda iki farklı hastada tespit edilen PİR lezyonlarının klinik ve radyolojik görüntüleri ile tedavi yaklaşımları sunularak diş hekimlerinin farkındalıklarının artırılması amaçlanmıştır. Vaka Sunumu: Vaka 1: Sistemik olarak sağlıklı 12 yaşında erkek hasta farklı bir dişinde apse şikayetiyle kliniğe başvurdu. Alınan panoramik radyografide henüz sürmemiş 47 numaralı dişte PİR lezyonu tespit edildi. Mukozal flep kaldırılmasını takiben lezyon temizlendi ve yüksek viskoziteli cam iyonomer siman ile restore edildi. Klinik ve radyografik olarak 30 aylık takip sonrasında, dişte herhangi bir klinik belirti bulunmadığı, kök gelişiminin devam ettiği ve hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı görüldü. Vaka 2: Sistemik olarak sağlıklı 11 yaşında kız hasta farklı bir dişindeki ağrı sebebiyle kliniğe başvurdu. Alınan panoramik radyografide henüz ekfoliye olmamış 75 numaralı süt dişinin altında bulunan 35 numaralı daimi dişte PİR lezyonu tespit edildi. Süt dişinin çekiminden bir ay sonra restoratif tedavi için ulaşılabilir hale gelen 35 numaralı dişteki lezyon temizlendi. Ekspoze olan pulpa dokusu MTA ile örtüldü. Diş kompozit ile restore edildi. Klinik ve radyografik olarak 26 aylık takip sonrasında, dişte herhangi bir klinik belirti bulunmadığı, kök gelişiminin devam ettiği ve hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı görüldü. Sonuç: Genellikle asemptomatik olarak ilerleyen PİR defektlerinin teşhis edilebilmeleri kapsamlı bir radyografik incelemeye bağlıdır. Erken ve doğru teşhis, lezyonların klinik olarak yönetilmesini kolaylaştırmakta ve tedavi sonuçlarını olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Rezorpsiyonu, Pre-Erüptif İnttrakoronal Rezorpsiyon, Pre-Erüptif Defekt, Rezorpsiyon, Sürme Öncesi Çürük

Pre-Eruptive Intracoronal Resorption: Two Cases Report

Abstract: Purpose: Pre-eruptive intracoronal resorption (PIR) is a localized, radiolucent lesion in the crown of unerupted teeth. It is usually asymptomatic and is noticed incidentally during routine radiographs. In this case report, it is aimed to increase the awareness of dentists by presenting clinical and radiological images and treatment approaches of PIR lesions detected in two different patients. Case Report: Case 1: A systemically healthy 12-year-old male patient applied to the clinic with the complaint of an abscess in a different tooth. In the panoramic radiograph taken, a PIR lesion was detected in the unerupted tooth number 47. Following mucosal flap removal, the lesion was cleaned and restored with high viscosity glass ionomer cement. After 30 months of clinical and radiographic follow-up, it was observed that there were no clinical symptoms in the tooth, root development continued and the patient

did not have any complaints. Case 2: A systemically healthy 11-year-old female patient applied to the clinic due to pain in a different tooth. In the panoramic radiograph taken, a PIR lesion was detected in the permanent tooth number 35, located under the primary tooth number 75, which has not yet been exfoliated. One month after the extraction of the primary tooth, the lesion on tooth number 35, which became accessible for restorative treatment, was cleaned. The exposed pulp tissue was covered with MTA. The tooth was restored with composite. After 26 months of clinical and radiographic follow-up, it was observed that there were no clinical symptoms in the tooth, root development continued and the patient did not have any complaints. Conclusion: Diagnosis of PIR defects, which usually progress asymptotically, depends on a comprehensive radiographic examination. Early and accurate diagnosis facilitates the clinical management of lesions and positively affects treatment results.

Keywords: Tooth Resorption, Pre-Eruptive Intracoronal Resorption, Pre-Eruptive Defect, Resorption, Pre-Eruption Caries

Makale id= 47

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-7935-1144

| 30

Sert Damakta Bulunan Pleomorfik Adenom; 18 Ay Takipli Bir Vaka Raporu

Doç.Dr. Saim Yanık¹ , Arş.Gör. Ömer Faruk Kaygısız¹ , Arş.Gör. Mehmet Turhan Teke¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D

*Corresponding author: Ömer Faruk Kaygısız

Özet: Pleomorfik adenom, mioepitelyal ve epitelyal hücrelerden oluşan benign, mikst bir tümördür. Pleomorfik adenom, genellikle majör tükürük bezlerinde görülürken nadir olarak minör tükürük bezlerinde de görülmektedir. Minör tükürük bezinden kaynaklanan pleomorfik adenomlar en sık sert damak bölgesinde görülürken bunu üst dudak, bukkal mukoza, dil, ağız tabanı ve retromolar bölge takip etmektedir. Bu vakalarda lezyonun tam eksizyonu kesin tedavi protokolüdür. 34 yaşında erkek hasta, Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne başvurmuştur. Hastanın asıl şikayeti sağ üst posterior bölgesindeki şişlikti. Şişliğin ağrısız olduğunu ve 2 yıl içinde yavaş yavaş büyüyerek bugünkü boyutuna (yaklaşık 3 cm çap) ulaştığını söylemiştir. Genel muayene ve anamnezinde hastanın her hangi bir sistemik hastalığı yoktu. Hastaya genel anestezi altında lezyonun eksizyonu planlandı ve bölgedeki mukozanın sarkmasını önlemek için bir aparey yapıldı. Eksizyonel biyopsi sonrası patoloji sonucu pleomorfik adenomu gösterdi. 18 aylık takip sürecinde her hangi bir nüks görülmedi.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik Adenom, Minör Tükürük Bezi, Benign Mikst Tümör

Pleomorphic Adenoma of the Hard Palate; a Case Report With 18 Months Follow-Up

Abstract: Pleomorphic adenoma is a benign, mixed tumor composed of myoepithelial and epithelial cells. While pleomorphic adenoma is usually seen in the major salivary glands, it is also rarely seen in the minor salivary glands. Pleomorphic adenomas arising from the minor salivary gland are most commonly seen in the hard palate region, followed by the upper lip, buccal mucosa, tongue, floor of the mouth and retromolar region. In these cases, complete excision of the lesion is the definitive treatment protocol. A 34-year-old male patient applied to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Gaziantep University Faculty of Dentistry. The patient's main complaint was swelling in the right upper posterior region. He said that the swelling was painless and gradually grew over 2 years, reaching its current size (approximately 3 cm in diameter). According to general examination and anamnesis, the patient did not have any systemic disease. Excision of the lesion was planned for the patient under general anesthesia, and an appliance was made to prevent sagging of the mucosa in the area. The pathology result after excisional biopsy showed pleomorphic adenoma. No recurrence was observed during the 18-month follow-up period.

Keywords: Pleomorphic Adenoma, Minor Salivary Gland, Benign Mixed Tumor

Makale id= 42

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

| 31

**Sol Maksillayı ve Maksillar Sinüsü Kaplayan Geniş Çapta Radiküler Kistin Tedavisi:
Bir Olgu Sunumu**

Arş.Gör. Muhammet Yasin Pektaş¹, Dr. Öğretim Üyesi Olgun Topal¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi
A.D.

*Corresponding author: Muhammet Yasin Pektaş

Özet: Kistler; çevreleri bağ doku tarafından çevrili ve iç yüzleri epitelle kaplı, sıvı ya da yarı sıvı kıvamda materyal içeren patolojik oluşumlardır. Çeneler, kistlerin sıklıkla lokalize olduğu bir bölge olarak epitel artıklarının yoğun olduğu bir yerdir. Radiküler kistler, non-vital bir dişin apeksindeki epitelin kök kanalından kaynaklanan iltihap tarafından uyarılması sonucu oluşan gerçek epitel kaplı kistlerdir. Bu epitelin kaynağı genellikle malassez epitel artıklarıdır. Radiküler kistler, semptomsuz kistlerdir, ancak kist büyük boyutlara ulaştığında şişlik ve orta derecede hassasiyet ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunda 22 no'lu dişin kökünden köken alan ve sol maksillanın tamamıyla birlikte tüm sol maksiller sinüsü kaplamış bir radiküler kist vakasının tedavisini sunmaktayız. Olgu Sunumu: Kliniğimize sol maksillasındaki tüm dişlerinde ağrı ve şişlik şikayetiyle gelen 29 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik muayenesi neticesinde 21 ve 23 numaralı dişlerin devital ve mobil olduğu; 22, 24, 25 ve 26 no'lu dişlerin ise gecikmiş vitalite gösterdiği belirlendi. Yapılan radyografik tetkikler neticesinde hastanın sol maksillasını ve sol maksillar sinüsünün büyük bir kısmını kaplayan 45 mm-35mm çaplarında keskin sınırlı, çene kemiğine göre radyolüsent, maksiller sinüse göreyse kısmi radyopak görülen patolojik bir oluşum tespit edildi. Hastaya yapılan biopsi sonucunda ilgili patolojinin radiküler kist olduğu anlaşıldı ve hastanın sosyoekonomik durumu sebebiyle kistin enükleasyon yapıldı. Hastaya antibiyotik, ağrı kesici, dekonjestan ve gargaradan oluşan reçete verilir hasta takibe alındı. Takipler neticesinde hastanın şikayetlerinin tamamen geçtiği görüldü. Sonuç: Bu vakada, nadir olarak görülen ve maksiller sinüse doğru büyüme gösteren ve burun yan duvarını rezorbe eden bir radiküler kistin cerrahi tedavisi sunulmuştur. Hastaların düzenli diş hekimi kontrollerine gitmeleri, semptomsuz büyüyen kistlerin erken aşamalarda tespit edilmesini ve daha konservatif tedavilerle iyileştirilmesini mümkün kılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Radiküler Kist, Maksilla, Enükleasyon

Treatment of Large Radicular Cyst Covering the Left Maxilla and Maxillary Sinus: A Case Report

Abstract: Cysts are pathological structures surrounded by connective tissue, lined with epithelium on the inside, and filled with material of liquid or semi-liquid consistency. Radicular cysts are true epithelial-lined cysts that form when the epithelium at the apex of a non-vital tooth is stimulated by inflammation coming from the root canal. Radicular cysts are symptomless cysts unless a condition that causes acute infection develops. However, if the cyst reaches large sizes, swelling and moderate

tenderness may occur. In this case report, we present the treatment of a radicular cyst that originated from the root of tooth number 22 and covered the entire left maxilla and the entire left maxillary sinus. Case Report: As a result of the clinical examination of a 29-year-old male patient who came to our clinic with complaints of pain and swelling in all teeth in his left maxilla, teeth 21 and 23 were devital and mobile; It was determined that teeth 22, 24, 25 and 26 showed delayed vitality. As a result of the radiographic examinations, a pathological formation was detected, covering the patient's left maxilla and a large part of the left maxillary sinus, with a diameter of 45 mm - 35 mm, sharply defined, radiolucent compared to the jaw bone, and partially radiopaque compared to the maxillary sinus. As a result of the biopsy performed on the patient, it was understood that the relevant pathology was a radicular cyst, and due to the socioeconomic status of the patient, enucleation of the cyst was performed. As a result of the follow-up, it was seen that the patient's complaints completely resolved. Conclusion: In this case report, the surgical treatment of a rare case of radicular cyst that grew towards the maxillary sinus and resorbed the side wall of the nose is presented.

Keywords: Radicular Cyst, Maxilla, Enucleation

Makale id= 65

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-6474-5894

| 33

Stafne Kemik Kavitesi: Vaka Serisi

Arş.Gör. Kübra Çam¹, Arş.Gör. Hanife Karaköse Semiz¹, Doç.Dr. Ayşe Zeynep Zengin¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Kübra ÇAM

Özet: Amaç: Stafne kemik kavitesi (SKK), genellikle mandibula angulusu ile 3. molar dişler arasında lingualde nadiren görülen yuvarlak veya ovoid şekilli, iyi sınırlı, uniloküler ve hipodens görüntü veren gelişimsel lezyonlardır. Erkeklerde 5. ve 6. dekatlarda daha sık görülmektedir. Genellikle rutin radyografik muayenelerde rastlantısal olarak tespit edilir. Teşhiste biyopsiye ve tedavide herhangi bir cerrahi girişime ihtiyaç yoktur, ancak çenelerde görülen diğer kistik görüntülerle ayırıcı tanısının yapılması önemlidir. Bu çalışmanın amacı Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntülerinde SKK tespit edilen 8 adet olguyu sunmaktır. Materyal Metod: Dental tomografilerinde SKK olduğu tespit edilen 8 adet hastanın demografik özellikleri ve kaviterin radyolojik özellikleri incelendi. SKK tipleri panoramik radyografi ve KIBT sagittal kesitten iki farklı sınıflandırmaya göre değerlendirildi ve dikey/yatay çaplar ve derinlikler kaydedildi. Bulgular: Olguların 6 tanesi erkek 2 tanesi kadın hastalardan oluşmaktaydı ve yaş ortalaması 51.5 olarak bulundu. Olguların hepsinde kemik kaviteleri mandibula posteriorda ve inferior alveolar kanalın aşağısında bulunmaktaydı. Olgulardan 5 tanesi sağ tarafta 3 tanesi sol tarafta görüntüldü. Kaviterin ortalama derinliği 6.36 mm, dikey boyutu 9.06 mm, yatay boyutu 11.15 mm olarak ölçüldü. Olguların 6 tanesi oval şekilli, 1 tanesi yuvarlak, 1 tanesi irregüler şekilli olarak izlendi. Ariji ve arkadaşlarının yaptığı sınıflamaya göre 3 tanesinin tip 1, 3 tanesinin tip 2 ve 2 tanesinin tip 3 olduğu görüldü. Sonuç: Bu çalışmada tespit edilen kaviteler, diğer çalışmalarla uyumlu olarak ileri yaşta ve daha fazla erkek cinsiyette görülmüştür. Özellikle farklı lokalizasyonlarda ve şekillerde bulunduğu, çenelerde görülen diğer kistik lezyonlarla ayırıcı tanısının yapılmasında KIBT incelemesinin yapılması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Stafne Kemik Kavitesi, Mandibula, Kıbt

Staphne Bone Cavity: Case Series

Abstract: Purpose: Staphne bone cavity (SBC) is a round or ovoid shaped, well-circumscribed, unilocular and hypodense developmental lesion that is rarely seen lingually, usually between the mandibular angle and the third molar teeth. It is more common in men in the 5th and 6th decades. It is usually detected incidentally during routine radiographic examinations. There is no need for a biopsy in diagnosis and no surgical intervention in treatment, but it is important to make a differential diagnosis with other cystic images seen in the jaws. The aim of this study is to present 8 cases in which SBC was detected on Cone Beam Computed Tomography (CBCT) images. Materials Methods: Demographic characteristics and radiological features of the cavities of 8 patients who were detected to have SBC in dental tomography were examined. SBC types were evaluated according to two different classifications from panoramic radiography and CBCT sagittal section, and vertical/horizontal diameters and depths

were recorded. Results: There were 6 male patients and 2 female patients, and the average age was 51.5 years. In all cases, bone cavities were located in the posterior part of the mandible and below the inferior alveolar canal. 5 of the cases were displayed on the right side and 3 on the left side. The average depth of the cavities was measured as 6.36 mm, the vertical dimension was 9.06 mm, and the horizontal dimension was 11.15 mm. 6 of the cases were oval shaped, 1 was round and 1 was irregular shaped. According to the classification made by Arijji et al., 3 of them were type 1, 3 were type 2 and 2 were type 3. Conclusion: The cavities detected in this study were seen at older ages and in more male genders, consistent with other studies. CBCT examination is very important in making the differential diagnosis from other cystic lesions seen in the jaws, especially when SBC are found in different localizations and shapes.

Keywords: Staphne Bone Cavity, Mandible, Cbct

Makale id= 53

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7153-7261

| 35

Sublingual Ranula – Vaka Sunumu

Doç.Dr. Saim Yanık¹ , Arş.Gör. Mehmet Turhan Teke¹ , Arş.Gör. Ömer Faruk Kaygısız¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Mehmet Turhan Teke

Özet: Ranula, ağız tabanındaki sublingual tükrük bezi kanalının ekstrasvasyonu sonucu ile oluşan bir mukoseldir. Klinik muayenede ağız tabanındaki kist benzeri, palpe edildiğinde fluktuasyonu olan, kırmızı/mor renkte kitle şeklinde izlenir. Tükrük bezi kanalından ekstrasvaze olan müsin submental boşluğa ve submandibular boşluğa yayılım gösterebilir. Bu olgu ranula olarak isimlendirilir. Ranula için; kistik sıvının aspirasyonu, skleroterapi, marsupializasyon, insizyon ve drenaj, ranula eksizyonu, ranula ile birlikte tükrük bezi eksizyonu gibi farklı tedavi yöntemleri uygulanmıştır. Bu vaka sunumunda ağız tabanında yavaş büyüyen bir şişlikle başvuran genç kadın hastanın literatüre uygun olarak cerrahi operasyonu yapıldı. Ağız tabanındaki ekspansiyon yapan lezyon eksize edildikten sonra hasta düzenli aralıklarla kontrol edildi.

Anahtar Kelimeler: Ranula, Sublingual Tükrük Bezi

Sublingual Ranula – Case Report

Abstract: Ranula is a mucocele that occurs as a result of extravasation of the sublingual salivary gland duct at the floor of the mouth. It is observed clinically as a cyst-like mass in the floor of the mouth, red/purple in color, with fluctuation when palpated. Mucin extravasated from the salivary gland duct may spread to the submental space and submandibular space. This phenomenon is called ranula. For Ranula; Different treatment methods such as aspiration of cystic fluid, sclerotherapy, marsupialization, incision and drainage, ranula excision, and salivary gland excision with ranula have been applied. In this case report, a young female patient who presented with a slowly growing swelling at the floor of the mouth underwent surgery in accordance with the literature. After the expanding lesion on the floor of the mouth was excised, the patient was checked at regular intervals.

Keywords: Ranula, Sublingual Salivary Gland

Makale id= 157

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9037-9373

| 36

İmplant Çevresi Keratinize Dişeti Noksanlığının Serbest Dişeti Grefti ile Ogmentasyonu

Dt Işıl Yalçın¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji ABD

Özet: Amaç: Serbest dişeti grefti (SDG), keratinize dişeti oluşturmak ve mevcut keratinize dişetini artırmak amacıyla uygulanan mukogingival cerrahi tekniktir. Bu vakanın amacı implantüstü hareketli protez vakasında keratinize doku eksikliği ve implant marjindeki stresin serbest dişeti grefti ile tedavisinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Olgu Sunumu: 64 yaşındaki hipertansiyon hastası sigara içen erkek hasta Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne cerrahi bölümünde yapılan implantlar sonrası keratinize dişeti bakımından değerlendirme amaçlı konsülte edilmiştir. İncelememiz sonrası hastanın 33 ve 43 nolu implantları çevresinde birkaç kez işlem denendiğinden ötürü neredeyse sıfıra yakın keratinize doku ve fibrotik skar dokusu tespit edildi. Hastamızın Faz 1 tedavisi tamamlanıp oral hijyeni sağlandıktan sonra operasyona geçildi. 33 ve 43 numaralardaki implantların vestibül yüzeyinde alıcı yatak hazırlandı.Palatinal bölgeden alınan serbet dişeti grefti alıcı yatağa 5\0 rezorbe olmayan monofilaman süturlarla sabitlendi.Sonrasında 4/0 rezorbe olabilen pegalag süturlarla vestibüloplasti dikişleri atıldı.Palatinal bölgede 3/0 ipek süturlarla horizontal çapraz matres sütür atılıp spongostan yerleştirilerek hemostaz sağlandı. Hastaya işlem sonrası 2 hafta boyunca ilgili bölgeyi fırçalamaması ve bu süre boyunca %0.12'lik klorheksidin gargara kullanması söylendi. Birinci hafta kontrolünde palatinal bölgedeki süturlar, 15. gün kontrolünde alt çene anterior bölgedeki süturlar alındı. Hasta 1.hafta,15.gün kontrollerine çağrıldı. Sonuç: Alt çene fonksiyonel hareketleri sırasında implant marjinde stres mevcut olan keratinize dişeti yetersizliği olan hastalarda implantların idamesi için serbest diş eti grefti önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Diş Eti Grefti,implant,keratinize Diş Eti

Augmentation of Keratinized Gingival Deficiency Around the Implant With Free Gingival Graft

Abstract: AIM:Free gingival graft (SDG) is a mucogingival surgical technique applied to create keratinized gingiva and increase the existing keratinized gingiva. The aim of this case is to evaluate the clinical results of the treatment of keratinized tissue deficiency and stress at the implant margin with free gingival graft in an implant-supported removable denture case. CASE REPORT: A 64-year-old male patient with hypertension and a smoker was consulted to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Department of Periodontology for evaluation of keratinized gingiva after implants made elsewhere. After our examination, almost zero keratinized tissue and fibrotic scar tissue were detected around the patient's implants no. 33 and 43, as the procedure was attempted several times. After our patient's Phase 1 treatment was completed and oral hygiene was achieved, the operation was started. The recipient bed was prepared on the vestibule surface of the implants numbered 33 and 43. The free gingival graft taken from the palatal region was fixed to the recipient bed with 5\0 non-resorbable monofilament sutures. Then, vestibuloplasty stitches were placed with 4/0 resorbable pegalag sutures.

Horizontal cross matre in the palatal region with 3/0 silk sutures. Hemostasis was achieved by suturing and placing the sponge. The patient was told not to brush the affected area for 2 weeks after the procedure and to use 0.12% chlorhexidine mouthwash during this period. At the first week control, the sutures in the palatal region were removed, and at the 15th day control, the sutures in the lower jaw anterior region were removed. The patient was called for follow-up visits at the 1st week, 10th. Conclusion: Keratinized gingival width is important for the maintenance of implants in patients with keratinized gingival deficiency.

Keywords: Free Gingival Graft, implant, keratinized Gingiva

Makale id= 64

Poster Sunum

ORCID ID:

| 38

Joubert Sendromu: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör. Kübra Çam¹ , Arş.Gör. Hanife Karaköse Semiz¹ , Doç.Dr. Ayşe Zeynep Zengin¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Kübra ÇAM

Özet: Amaç: Joubert sendromu otozomal resesif geçiş gösteren nadir bir hastalıktır. Bu sendroma özgü bir gen saptanamamıştır ve patognomonik biyokimyasal bulgusu yoktur. Tanı için klinik ve nöroradyolojik özelliklerin birlikte değerlendirilmesi gerekir. Bu hastalarda ekstraoral bulgu olarak; uzun yüz şekli, bitemporal daralma ile frontal çıkıntı, belirgin burun köprüsü ve burun ucu, ptozis, prognatizm gibi özellikler görülebilmektedir. İzlenebilecek oral bulgular ise anterior open-bite ve maloklüzyon, bifid dil, dudak damak yarığı, damak derinliğinde artış, ekstra frenulumlar ve yüksek çürük riskidir. Bu çalışmada, Joubert sendromlu hastanın klinik ve radyolojik bulguları sunulmaktadır. Olgu Sunumu: Joubert sendromu tanılı 17 yaşında kadın hasta dişlerinde yaygın renklenmeye bağlı estetik problem nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde sendroma bağlı immün yetmezlik olduğu öğrenildi. Hastada ekstraoral bulgu olarak; kaşların yuvarlanmış şekilde yukarı kalkık, gözlerin hipertelorik olduğu gözlemlendi. Yürüme ve dengeyi sağlamada zorluk izlendi. İntraoral muayenede tüm dişlerin minelerinde yaygın hipokalsifikasyon, Class II maloklüzyon, anterior open-bite, dilde hafifçe bifidleşme, dar ve derin damak görüldü. Panoramik radyografisinde 18, 48 nolu dişlerde çürük, 47 nolu dişte dolgu, 37 nolu dişte kanal tedavisi ve tüm dişlerde yaygın mine hipoplazileri görüldü. Hasta tedaviler için ilgili kliniklere yönlendirildi. Sonuç: Joubert sendromlu hastalar dental kliniklere yüksek çürük varlığı ve ortodontik şikayetlerle başvurabilirler. Hastaların diş hekimliği açısından multidisipliner olarak tedavi edilmesi gerekmektedir. Bunun yanı sıra bu hastalarda genelde solunum depresyonu görüldüğü için genel anestezi altında tedaviye temkinli yaklaşılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Joubert Sendromu, Mine Hipoplazisi, Panoramik Radyografi

Joubert Syndrome: A Case Report

Abstract: Objective: Joubert syndrome is a rare disease with autosomal recessive inheritance. No gene specific to this syndrome has been identified and there are no pathognomonic biochemical findings. Clinical and neuroradiological features must be evaluated together for diagnosis. As extraoral findings in these patients; Features such as long face shape, frontal protrusion with bitemporal narrowing, prominent nasal bridge and nasal tip, ptosis, and prognathism can be observed.. Oral findings that can be observed are anterior open-bite and malocclusion, bifid tongue, cleft lip and palate, increased palate depth, extra frenulums and high caries risk.In this study, the clinical and radiological findings of a patient with Joubert syndrome are presented. Case Reports: A 17-year-old female patient diagnosed with Joubert syndrome applied to our clinic due to an aesthetic problem due to widespread discoloration of her teeth.In the anamnesis taken from the patient, it was learned that there was immunodeficiency due to the syndrome. Extraoral findings of the patient; It was observed that the eyebrows were rounded and

upturned and the eyes were hypertelorlic. Difficulty in walking and maintaining balance was observed. Intraoral examination revealed widespread hypocalcification in the enamel of all teeth, Class II malocclusion, anterior open-bite, slight bifidization of the tongue, and a narrow and deep palate. Panoramic radiography showed caries in teeth 18 and 48, filling in tooth 47, root canal treatment in tooth 37, and widespread enamel hypoplasia in all teeth. The patient was referred to relevant clinics for treatments. Conclusion: Patients with Joubert syndrome may apply to dental clinics with high levels of caries and orthodontic complaints. Patients need to be treated in a multidisciplinary manner in terms of dentistry. In addition, since respiratory depression is generally observed in these patients, treatment under general anesthesia should be approached cautiously.

Keywords: Joubert Syndrome, Enamel Hypoplasia, Panoramic Radiography

Makale id= 43

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

| 40

Mandibular Anterior Bölgeye Yapılan Apikal Rezeksiyon Cerrahisi Sonrası Uzun Dönemde Gelişen Komplikasyonun Revizyon Cerrahisi İle Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör. Muhammet Yasin Pektaş¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.

*Corresponding author: Muhammet yasin Pektaş

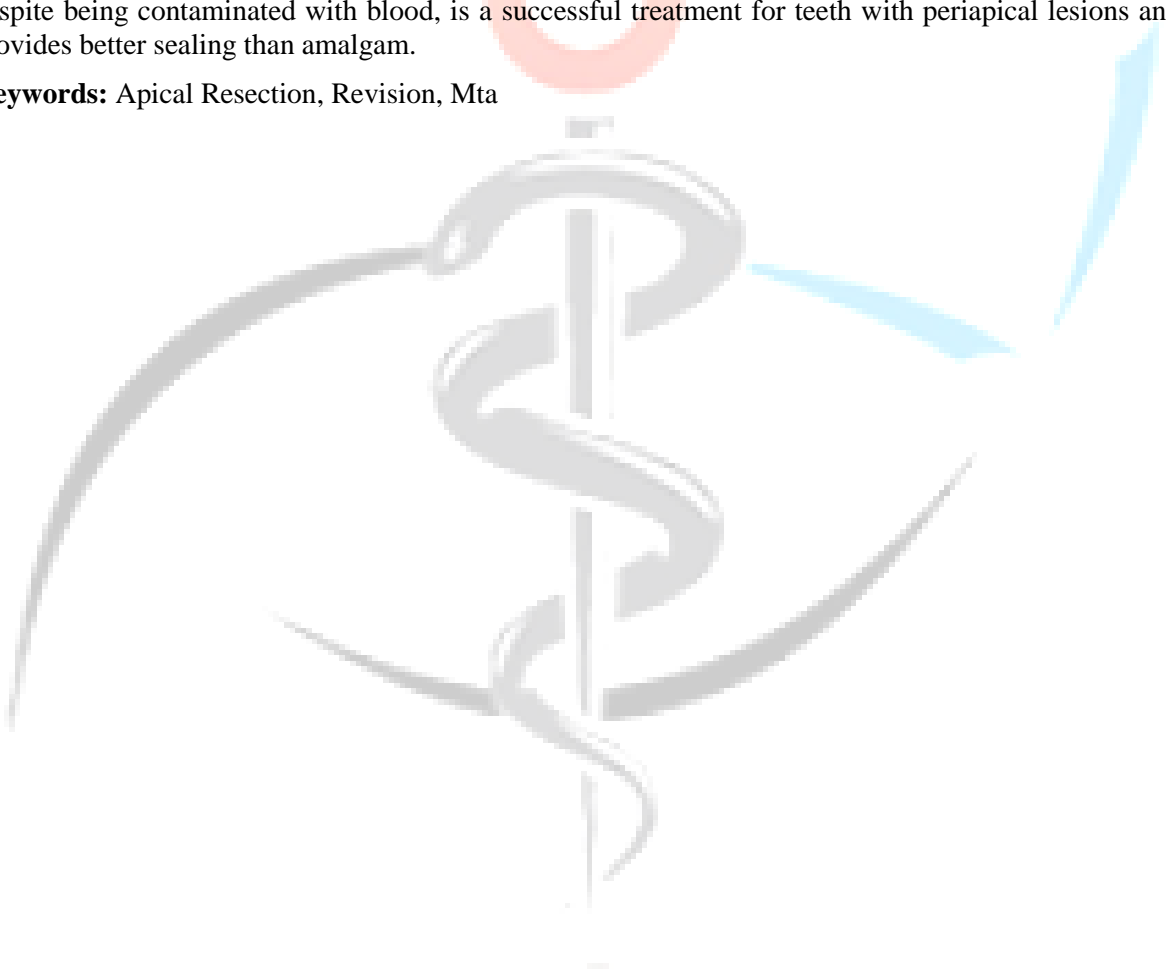
Özet: Periapikal alanda konservatif endodontik tedavilere yanıt vermeyen apikal lezyonların tedavisinde; kökün apikal üçlünün iltihabik dokuyla çıkarılarak, kök ucuna retrograd kavite açılarak içerisine dolgu materyali yerleştirilip apikal tıkanma sağlanmasıyla yapılan apikal rezeksiyon işlemi önem arz etmektedir. Bu tedavilerde retrograd dolgu materyali olarak amalgam, cam iyonomer siman, kompozit, kalsiyum fosfat içerikli biomateryaller ve Mineral Trioxide Aggregate (MTA) gibi çok çeşitli dolgu materyalleri önerilmiştir. Amalgamın kullanım kolaylığı ve ulaşılabilir olması, radyo-opak ve bakteriyostatik özellik göstermesi, dokular tarafından iyi tolere edilebilmesi retrograd olarak ilk tercih edilen materyal olmasını sağlamış ve bugüne kadar pek çok hekim tarafından uygulanmıştır. Buna karşın kavite duvarları arasında boşluk meydana gelmesi, amalgamın yerleştirilen retrograd kaviteden düşmesi ve periapikal dokulara civa salınımı beklenen başarıyı düşürmüştür. Bu olgu sunumunda retrograd dolgu maddesi olarak amalgamın kullanıldığı mandibular anterior bölgeye yapılan apikal rezeksiyon sonrası uzun dönemde gelişen komplikasyonun revizyon cerrahisi ile tedavisi anlatıldı. Olgu Sunumu: Mandibular anterior bölgesinde ağrı ve şişlik şikayetiyle gelen ve herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan hastanın yapılan klinik ve radyografik değerlendirmesinde; 31, 32, 41, 42 no'lu dişlere 3 yıl önce yapılan apikal cerrahi sonrası yerleştirilen retrograd dolgu materyalinin kaviteden düştüğü ve çevre kemik dokusunda patolojik değişikliklere yol açtığı görüldü. Revizyon cerrahisine alınan hastanın operasyon bölgesi tam kalınlıklı flep kaldırılarak tekrar açıldı. Çevre dokularda etrafının granülasyon dokularının sardığı amalgam artıkları görüldü. Granülasyon dokuları ve amalgam artıkları tamamen temizlendikten sonra retrograd kavite yenilendi, MTA kullanılarak tekrardan retrograd dolgu yapılarak revizyon cerrahisi tamamlandı ve hasta takibe alındı. Hastanın kontrollerinde şikayetlerinin geçtiği görüldü. Sonuç: Literatürdeki çalışmaların sonuçları baz alınarak yapılan bir meta-analizde MTA'nın bakteri geçişini amalgamdan daha iyi önlediği rapor edilmiştir. Hızlı bir şekilde sertleşen ve kanla kontamine olmasına rağmen özelliğini yitirmeyen MTA' nın, periapikal lezyonlu dişler için başarılı bir tedavi olduğu ve amalgama göre daha iyi sızdırmazlık sağladığı, bu vaka raporuyla benzer bir şekilde literatürde bildirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Apikal Rezeksiyon, Revizyon, Mta

Treatment of Long-Term Complications Developing in the Long Term After Apical Resection Surgery to the Mandibular Anterior Region With Revision Surgery: A Case Report

Abstract: In the treatment of apical lesions that do not respond to conservative endodontic treatments in the periapical area; Apical resection, which is performed by removing the apical third of the root with inflammatory tissue, opening a retrograde cavity at the root tip, placing filling material inside and ensuring apical occlusion, is important. In surgery performed using amalgam, the formation of a gap between the cavity walls, the fall of the amalgam from the retrograde cavity and the release of mercury into the periapical tissues reduced the expected success. In this case report, revision surgery and treatment of long-term complications following apical resection to the mandibular anterior region, where amalgam was used as a retrograde filling material, were described. Case Report: In the clinical and radiographic evaluation of the patient who complained of pain and swelling in the mandibular anterior region and did not have any systemic disease; It was observed that the retrograde filling material placed on teeth 31, 32, 41, and 42 after apical surgery 3 years ago fell out of the cavity and caused pathological changes in the surrounding bone tissue. During surgery, amalgam residues surrounded by granulation tissues were observed in the surrounding tissues. After the granulation tissues and amalgam residues were completely cleaned, the retrograde cavity was renewed, retrograde filling was performed again using MTA, and the revision surgery was completed and the patient was followed up. During the patient's follow-up, it was observed that his complaints had resolved. Conclusion: Similar to this case report, it is reported in the literature that MTA, which hardens quickly and does not lose its properties despite being contaminated with blood, is a successful treatment for teeth with periapical lesions and provides better sealing than amalgam.

Keywords: Apical Resection, Revision, Mta

Makale id= 83

Poster Sunum

ORCID ID:

| 42

Masseter Kasta Lokalize Havalı Silah Saçması: Bir Vaka Sunumu

Arş.Gör. Hanife Karaköse Semiz¹, Arş. Gör.. Kübra Çam¹, Doç.Dr. Ayşe Zeynep Zengin¹

¹OMÜ Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Hanife Karaköse Semiz

Özet: Giriş-amaç: Havalı silah yaralanmaları nadirdir. Genellikle ciddi tablolar oluşturmadan seyretmekle birlikte nadiren zamanında çıkarılmazsa, yabancı cisimler ağrı ve enfeksiyon dahil olmak üzere komplikasyonlara sebep olabilirler. Havalı silah saçmalarının varlığı genellikle radyografilerde tesadüfi olarak görülür. Olgu tanımlaması:42 yaş erkek hasta kliniğimize dış merkezde çekilen radyografide sol üst posterior bölgede görülen yabancı cisim şikayetiyle başvurdu. Hastanın anamnezinde hipertansiyonu olduğu öğrenildi. Bulgular: Hastanın ekstraoral muayenesi normaldi. İntraoral muayenede 26,35,34,47 nolu dişler kök halinde ve 13-15 sabit protez olarak görüldü. Lenfadenopati mevcut değildi Bilateral çiğneme kasları kas palpasyonda ağrısızdı. Alınan panoramik radyografide sol maksilla posterior bölgede 6.2x2 mm boyutlarında radyopak yabancı cisim görüldü. Hastadan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüsü alındı. KIBT 'da sol yanak içinde 7x4.2x8 mm boyutlarında hiperdens yabancı cisim mevcuttu. Ultrasonografide (USG) 6.3 mm boyutunda akustik gölgelenme gösteren hiperekoik yabancı cismin masseter kas içerisinde olduğu belirlendi. Hasta asemptomatik olan bu yabancı cisim hakkında bilgilendirildi ve takibe alındı. Sonuç: Hava tabancası saçmaları gibi metalik yabancı cisimler, genel diş hekimliği uygulamaları ve baş, boyun radyolojik muayenesinde kolaylıkla tespit edilebilir. Baş boyun bölgesindeki yabancı cisimlerin lokalizasyonunun ve boyutlarının belirlenmesinde ve takibinde KIBT ve USG önemli bir yere sahiptir. Anahtar kelimeler: Yabancı cisim, KIBT, USG

Anahtar Kelimeler: Yabancı Cisim, Kıbt, Usg

Localized Air Weapon Scattering in the Masseter Muscle: A Case Report

Abstract: Introduction-purpose: Injuries from air guns are rare, and the presence of pellets is usually incidentally detected on radiographs. Although they often remain asymptomatic, they can rarely cause complications such as pain and infection. Case description: A 42-year-old male patient presented to our clinic with complaints of a foreign body presence in the left upper posterior region, as seen on a radiograph taken at an external center. The patient's medical history revealed hypertension. Findings: Extraoral examination of the patient was normal. Intraoral examination revealed teeth 26, 35, 34, and 47 as root remnants, and teeth 13-15 were observed as fixed prosthesis. There was no lymphadenopathy. Bilateral masticatory muscles were painless on palpation. A radiopaque foreign body measuring 6.2 x 2 mm was observed in the left maxilla posterior region on panoramic radiograph. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) images were obtained from the patient. CBCT revealed a hyperdense foreign body measuring 7 x 4.2 x 8 mm in the left cheek. Ultrasonography (USG) showed an acoustic shadowing hyper-echoic foreign body measuring 6.3 mm inside the masseter muscle. The patient was informed

about this asymptomatic foreign body and called for control. Conclusion: Metallic foreign bodies such as air gun pellets can be easily detected in general dental practice and in radiological examinations of the head and neck. CBCT and USG play an important role in localizing and determining the size of foreign bodies in the head and neck region and in follow-up. Keywords: Foreign body, CBCT, USG

Keywords: Foreign Body, Cbct, Usg

Makale id= 82

Poster Sunum

ORCID ID:

| 44

Paranasal Sinus Aplazisi: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör. Hanife Karaköse Semiz¹ , Arş.Gör. Kübra Çam¹ , Doç.Dr. Ayşe Zeynep Zengin¹
¹OMÜ Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Hanife Karaköse Semiz

Özet: Giriş-amaç: Burun çevresinde bulunan maksiller, etmoid, frontal ve sfenoid kemik içine yerleşmiş pnömotik kavitelere paranasal sinüs denir. Sinüslerin içleri hava ile dolu olup, mukoperiostiumla kaplıdır. Paranasal sinüslerin solunan havayı ısıtma ve nemlendirme, kranial ağırlığı azaltma, derindeki vital yapıları izole etme ve koruma gibi görevleri vardır. Olgu tanımlaması: 49 yaşında erkek hasta kliniğimize sürmekte olan gömülü dişini çekirtmek için başvurdu. Herhangi bir sistemik hastalığı yoktu. Bulgular: Hastanın ekstraoral muayenesinde hipertelorizm olduğu ve işitme kaybı bulunduğu için temporal bölgede cohlear implantı olduğu görüldü. İntraoral muayenede 17 nolu diş bölgesinde sürmekte olan bir adet diş tespit edildi. Hastadan alınan panoramik radyografide 16,15,14,13,12,23,26 nolu dişlerin gömülü olduğu görüldü. Ancak maksiller sinüs sınırları izlenemedi. Hastadan alınan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide (KIBT) tüm paranasal sinüslerin aplazik olduğu görüldü. Sonuç: Parsiyel paranasal sinüs aplazisi çok yaygın olmasına rağmen total paranasal sinüs aplazisi oldukça nadirdir. Down sendromu, kraniyometafiz displazisi, Treacher Collins gibi bazı sendromunda paranasal sinüs aplazisi görülebilir. Bu vakada paranasal sinüs aplazisi ile birlikte multiple gömülü dişler ve işitme kaybı olduğu tespit edildi ve hasta araştırılması için tıp fakültesi hastanesine yönlendirildi. Anahtar Kelimeler: Paranasal Sinüs, Aplazi, KIBT

Anahtar Kelimeler: Paranasal Sinüs, Aplazi, Kibt

Paranasal Sinus Aplasia: A Case Report

Abstract: Introduction-purpose: The paranasal sinuses are pneumatic cavities located within the maxillary, ethmoid, frontal, and sphenoid bones around the nose. The sinuses are filled with air and lined with mucoperiosteum. They have functions such as warming and humidifying inhaled air, reducing cranial weight, isolating and protecting vital structures in the depth. Case description: A 49-year-old male patient presented to our clinic to have his impacted tooth extracted. He had no systemic diseases. Findings: The patient's extraoral examination revealed hypertelorism and cochlear implant in the temporal region due to hearing loss. Intraoral examination revealed one erupting tooth in the 17 region. Panoramic radiograph showed impacted teeth 16, 15, 14, 13, 12, 23, 26, but the boundaries of the maxillary sinuses were not visible. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) revealed aplasia of all paranasal sinuses. Conclusion: Although partial paranasal sinus aplasia is quite common, total paranasal sinus aplasia is very rare. Paranasal sinus aplasia can be seen in some syndromes such as Down syndrome, cranio-metaphyseal dysplasia, and Treacher Collins syndrome. In this case, along with paranasal sinus aplasia, multiple impacted teeth and hearing loss were detected, and the patient was referred to a university hospital for further investigation. Keywords: Paranasal sinus, aplasia, CBCT

Keywords: Paranasal Sinus, Aplasia, Cbct

Makale id= 27

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6871-3184

| 46

Afet ve Acil Durumlarda Ekolojik Emzirme

Dr. Öğretim Üyesi Aysel Bülez¹ , Dr. Öğretim Üyesi Emine Serap Çağan² , Ma.St. Ayşe Kürklü³ , Doç.Dr. Aysun Ekşioğlu⁴

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

²Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

³Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi

⁴Ege Üniversitesi

*Corresponding author: Aysel Bülez

Özet: fet ve acil durumlar, insanların normal hayatlarını ve faaliyetlerini kesintiye uğratan ve müdahale gerektiren doğa, beşeri ve teknoloji kaynaklı oluşumlardır. Ülkemizde yakın tarihte yaşanan deprem afetinde toplamda 9 milyar insanın etkilendiği, afetin ilk bir aylık sürecinde 224 bin gebenin olduğu ve 24 bin gebenin doğum yapacağı bilinirken, afetin 6. ayında Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA)'nın yayınladığı raporda ise 130 bin gebenin olduğu bildirilmiştir. Acil ve Afet durumlarında gebe, lohusa ve yenidoğanların acil sağlık ve bakım hizmetlerine erişme ihtiyaçları devam etmektedir. Emzirme, bebekler ve küçük çocuklar için güvenli, besleyici ve erişilebilir bir gıda kaynağı olarak morbidite ve mortaliteye karşı koruyucu bir kalkan sağlar. Afetlerde ve acil durumlarda anne sütü bebek için en temiz, en güvenli ve en hızlı ulaşılabilir gıdadır. Ancak afet ve acil durumlarında anneler ucuz ve erişilebilir olan anne sütü yerine formül mama kullanımına yönelmektedir. Dolayısıyla artan formül mama kullanımı beraberinde biberon, emzik gibi araçların kullanımının ve karbon ayak izinin artmasına neden olmaktadır. Karbon ayak izi, insan faaliyetlerinin çevreye verdiği zarar olarak bilinmektedir. Bilinçsizce tüketilen ve anne sütüne alternatif olarak bilinen formül besinlerin kullanımı, bu ürünlerden arta kalan atık plastik ve metaller gelecek nesillerin yaşam kaynağı suyu ve toprağı kirletmektedir. Bu nedenle çevreci ve sürdürülebilir bir kavram olan ekolojik emzirme, zorunlu haller dışında anne sütünün benimsenmesi ve desteklenmesi, bebeklerin doğal beslenme yöntemleriyle büyütülmesi ve formül mamaların çevresel etkilerinin azaltılması amacını taşımaktadır. Ekolojik emzirme karbon ayak izi ve doğal kaynakların tükenmesi gibi sorunlarına dikkat çekerek alternatif çözümler sunmaktadır. Sonuç olarak Ekolojik emzirme, hem bebek sağlığını korumak hem de çevresel sürdürülebilirliği desteklemek amacıyla çevreye ve geleceğimize bütüncül bir çözüm sunmaktadır. Bu derleme ile bu yaklaşıma dikkat çekilerek benimsenmesi, afet ve acil durumların etkilerini en aza indirme ve toplumları uzun vadeli sağlık ve çevresel açılardan güçlendirme konusunda yardımcı olacağı anne ve bebek sağlığını güçlendireceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Afet, Acil Durum, Ekoloji, Emzirme

Ecological Breastfeeding in Disasters and Emergency Situations

Abstract: Disasters and emergencies disrupt normal life due to various factors, impacting millions of people. In a recent earthquake in our country, 9 million were affected, including 224,000 pregnant

women initially, and an estimated 24,000 expected to give birth, increased to 130,000 six months later, as reported by the United Nations Population Fund (UNFPA). During emergencies, access to healthcare for pregnant, postpartum, and newborn individuals remains crucial. Breastfeeding acts as a protective measure against morbidity and mortality, offering a safe, nutritious, and readily available food source for infants. However, mothers often resort to formula milk instead, leading to increased carbon footprint through the use of accessories like bottles and pacifiers. The carbon footprint, resulting from human activities, escalates with the widespread consumption of formula milk, causing plastic and metal waste that pollutes essential resources. Ecological breastfeeding, a sustainable approach, advocates for breastfeeding support to reduce the environmental impact of formula milk, except when necessary. It addresses concerns like the carbon footprint and resource depletion, offering alternative solutions. In essence, ecological breastfeeding presents a holistic solution to safeguard infant health while promoting environmental sustainability. This discourse aims to highlight its significance, believing its adoption can mitigate the effects of disasters and emergencies, bolstering communities in long-term health and environmental resilience, and enhancing maternal and infant well-being.

Keywords: Disaster, Emergency Situation, Ecology, Breastfeeding

Makale id= 168

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7976-7911

| 48

Empatik Bir Doğumun Olgu Sunumu

Hemş Mahiye Geçeli¹

¹Kayseri Şehir Hastanesi

Özet: Empati; bir insanın kendisini karşısındaki yerine koyarak olaylara onun bakış açısıyla bakması, o kişinin duygu ve düşüncelerini doğru anlamaya ve hissetmeye çalışması ve anladıklarını kişiye iletme süreci olarak tanımlanmaktadır. Uluslararası Ebeler Konfederasyonu; bir ebeğin mesleki yetkinlik kriterleri arasında empatik anlayışa dayalı iletişimi, en temel kriter olarak belirtmektedir. Literatürde doğum eylemi boyunca empatik iletişime dayalı kadına sağlanan sürekli duygusal ve fiziksel desteğin yerini; hiçbir alet ve medikalize girişimin dolduramayacağını, ebeğin bu desteğinin çok kıymetli olduğunu vurgulamaktadır. 24 yaşında miadında kasılmalarının başlaması ile hastanemize başvuran muayene bulguları P1 Dil:2 Efesman:%30 GK:Baş Poch: + NST’de kasılmalar 60-80 aralığında olan gebeyi ilerlemeyen travay olarak devraldım. Stresli görünen ve doğumuna odaklanamayan gebe ile doğumu hakkında konuştum ve rahatlaması için hangi müzik dinlemek isteyeceğini sordum. Annem isimli müziği dinledikten sonra ağlamaya başladı ve istenmeyen evliliği nedeniyle annesi ile görüşemediğini bu yüzden çok üzgün olduğunu ifade etti. Kendisini annesi ile görüştürmemi isteyip istemediğini sordum. Cevabı evet olunca numarasını alarak annesi ile kendi telefonumdan görüntülü görüştürdüm. Gebe rahatladı ve kasılmaları başladı; görüşmenin ikinci saatinde şarkılar eşliğinde normal vajinal doğum yaptı. Bu doğum empatik yaklaşımın ne kadar kolay ve sonucunun mutlulukla sonuçlandığını gösteriyor. Ebeğin Empatik İletişim Becerisi (EİB) Kaliteli sağlık hizmetlerinin önemli bir ögesi, iyi iletişim becerileriyle donanmış sağlık personelidir. Kadının duysal ihtiyaçlarına karşı duyarlı olmak ve bu paralelde gereksinimlerini karşılamak nitelikli ebeklik bakımın bir gereğidir. Ebeğin; doğum eylemi ve doğum sonrası dönemde endişe ve korkuyu gidermede, rahatlatmada, cesaretlendirmede, uyumunu ve özyeterliliğini artırmada iyi düzeyde EİB’ne sahip olması bakımın kalitesi açısından temel gerekliliktir Ebeğin empatik anlayışa dayalı bakım vermesi hem anne hem yenidoğan sağlığını hem de toplumda ebeklik mesleğinin imajını yükseltecektir.

Anahtar Kelimeler: Empatik, Pozitifdoğum, Ebe,gebe, İletişim

Makale id= 140

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-4450-6852

| 49

Üreme Çağındaki Kadınlarda Algılanan Aile İşlevselliği, Şiddete Yönelik Tutum ve Premenstrüel Sendrom Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

**Araştırmacı Merve Sever¹, Dr. Öğretim Üyesi Safiye Temel²,
Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Karapelit²**

¹Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Merve SEVER

Özet: Amaç: Premenstrüel sendromun (PMS) gelişmesinde, fizyolojik faktörler kadar psiko-davranışsal ve sosyal faktörler de rol oynamaktadır. Bu nedenle araştırmamızda üreme çağındaki kadınların algıladıkları aile işlevsellikleri, şiddete yönelik tutumları ve PMS yaşama durumları arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçladık. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı olarak planlanmıştır. Örneklem, bir Devlet Hastanesi'ne başvuran ve araştırmaya katılmayı kabul eden üreme çağındaki kadınlardan oluşmaktadır. Verilerin, Kişisel Bilgi Formu, Aile Değerlendirme Ölçeği (ADÖ), Kadına Yönelik Şiddet Tutum Ölçeği (KYŞTÖ) ve Premenstrüel Sendrom Ölçeği (PMSÖ) kullanılarak Ocak-Haziran 2024 tarihleri arasında toplanması planlanmıştır. 94 kadının katılımıyla elde edilen ön verilerin analizinde, ortalama, yüzde gibi tanımlayıcı istatistikler ile Spearman's korelasyon testi kullanılmıştır. Bulgular: Kadınların ADÖ toplam puan ortalamasının 2,08±0,37 olduğu ve aile işlevselliklerini hafif düzeyde sağlıklı olarak algıladıkları; KYŞTÖ toplam puan ortalamasının 117,12±13,22 olduğu ve buna göre kadına yönelik şiddet tutumunun yüksek olduğu; PMSÖ toplam puan ortalamasının ise 129,80±28,71 olduğu ve orta düzeyde PMS yaşadıkları saptanmıştır. Kadınların PMSÖ toplam puan ortalaması ile ADÖ toplam puan ortalaması arasında (rs= ,228, p< ,05) ve PMSÖ toplam puan ortalaması ile KYŞTÖ kimliğe yönelik tutumlar alt boyutu arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur (rs= ,230, p< ,05). Sonuç: Kadınların aile içi işlevsellik ve kadına yönelik şiddet tutumları olumsuzlaştıkça PMS yaşama durumu artmaktadır. Sağlık profesyonellerinin üreme sağlığı ile ilgili işlemler sırasında bu sorunun ve altında yatan faktörlerin farkında olması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pms, Kadına Yönelik Şiddet, Aile İşlevselliği, Üreme Çağı.

Investigation of the Relationships Between Perceived Family Functionality, Attitude Towards Violence, and Premenstrual Syndrome in Women of Reproductive Age

Abstract: Purpose: Physiological as well as psycho-behavioral and social factors play a role in the development of premenstrual syndrome (PMS). Therefore, in this study, we aimed to analyze the relationships between perceived family functionalities, attitudes toward violence, and PMS experience in women in reproductive age. Method: The study was designed as a descriptive study. The study sample consisted of women of reproductive age who presented to a state hospital and agreed to participate in the study. It was planned to collect the data between January-June 2024 by using the Personal Information Form, Family Assessment Scale (FAS), the Scale for Attitude Towards Violence Against

Women (SATVAW) and Premenstrual Syndrome Scale (PMSS). In the pre-data analysis of the data obtained from 94 participating women, descriptive statistics such as mean and percentage and the Spearman's correlation test were used. Findings: It was determined that women's FAS total scale mean score was 2.08 ± 0.37 , that they perceived their family functionality at a mild level and as unhealthy, that their SATVAW total scale mean score was 117.12 ± 13.22 and accordingly, their attitude towards violence against women was at a high level, and that their PMSS total scale mean score was 129.80 ± 28.171 , which means that they experienced PMS at a moderate level. Positive and significant relationships were found between the women's PMSS total scale mean score and FAS total scale mean score ($r_s = .228, p < .05$) and between PMSS total scale mean score and SATVAW subscale of attitudes towards identity ($r_s = .230, p < .05$). Conclusion: It was determined that as the women's attitudes towards intrafamily functionality and violence against women became negative, they experienced PMS more. Healthcare professionals should be aware of this problem and underlying factors while providing care related to reproductive health.

Keywords: Pms, Violence Against Women, Family Functionality, Reproductive Age.

Makale id= 139

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-0404-4646

| 51

Anadolu Florasına Ait Bazı Achillea L. Türlerinin in Vitro Biyoaktivitelerinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Fatmanur Gürbüzkol¹, Prof.Dr. Leyla Bitiş¹

¹Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Fatmanur Gürbüzkol

Özet: Dünya genelinde her geçen yıl diyabet insidansı artmaktadır. Buna rağmen günümüzde antidiyabetik tedavide yararlanılabilecek çok fazla alternatif bileşik bulunmamakta ve kullanılan bileşiklerin yan etki potansiyelleri bulunmaktadır. Doğal kaynaklar, insanlık tarihinin en eski dönemlerinden günümüze kadar hem hastalıkların tedavisinde hem de hastalıklara karşı korunmada özel bir role sahiptir. Bu çalışmada, Anadolu’da doğal olarak yetişen Achillea millefolium (AME), A. crithmifolia Waldst. & Kit. (ACE), A. setacea Waldst. & Kit. (ASE), A. wilhelmsii C.Koch (AWE) ve A. nobilis L. subsp. neilreichii (Kerner) Formâne (ANE) türlerinin metanolle hazırlanan ekstrelerinin antidiyabetik, antioksidan ve total fenolik bileşik miktar tayinlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Antioksidan etki tayinleri için DPPH ve ABTS radikal süpürücü aktivite tayini yöntemleri, antidiyabetik etki tayini içinse α -glukozidaz inhibitör aktivite testi kullanılmıştır. Ekstrelerin toplam fenol içeriği, Folin-Ciocalteu solüsyonu kullanılarak hesaplanmış en yüksek fenol içeriğine sahip ekstrenin ACE (56,71 mg GAE/g) olduğu bulunmuştur. DPPH ve ABTS radikallerini süpürücü aktivite tayini yöntemlerinde IC50 değerlerine göre en yüksek antioksidan aktiviteyi ACE (sırasıyla 54,85 ve 79,77 μ g/mL) göstermiştir. α -glukozidaz inhibitör aktivite testi sonuçlarına göre ise ANE’nin 250 μ g/mL konsantrasyonda enzimin %50’sini inhibe ederek aynı konsantrasyonda standart olarak kullanılan akarboza (%48,46) göre daha iyi bir inhibisyon değeri göstermiştir. Bu sonuçlar ACE’nin önemli bir antioksidan, ANE’nin ise önemli bir antidiyabetik aktiviteye sahip olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Achillea Türleri, Antidiyabetik Aktivite, Antioksidan Aktivite

Evaluation of in Vitro Bioactivities of Some Achillea L. Species From Anatolian Flora

Abstract:

The incidence of diabetes is increasing every year around the world. However, today there are not many alternative compounds that can be used in antidiabetic treatment and the compounds used have side effect potential. Natural resources have a special role in both the treatment of diseases and the protection against diseases from the earliest periods of human history to the present. In this study, Achillea millefolium (AME), A. crithmifolia Waldst., which grows naturally in Anatolia. & Kit. (ACE), A. setacea Waldst. & Kit. (ASE), A. wilhelmsii C.Koch (AWE) and A. nobilis L. subsp. neilreichii (Kerner) Formâne (ANE) It was aimed to determine the antidiabetic, antioxidant and total phenolic compound amounts of extracts of species prepared with methanol. DPPH and ABTS radical scavenging activity determination methods were used for antioxidant effect determinations, and α -glucosidase inhibitor activity test was used for antidiabetic effect determination. The total phenol content of the

extracts was calculated using the Folin-Ciocalteu solution, and the extract with the highest phenol content was found to be ACE (56.71 mg GAE/g). In the DPPH and ABTS radical scavenging activity determination methods, ACE showed the highest antioxidant activity according to IC₅₀ values (54.85 and 79.77 µg/mL, respectively). According to the results of the α -glucosidase inhibitor activity test, ANE inhibited 50% of the enzyme at a concentration of 250 µg/mL, showing a better inhibition value than acarbose (48.46%) used as standard at the same concentration. These results showed that ACE is an important antioxidant and ANE has a significant antidiabetic activity.

Keywords: Achillea Species, Antidiabetic Activity, Antioxidant Activity

Makale id= 137

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-0760-225X

| 53

Brevifilamentum Seksiyonunda Yer Alan 3 Farklı Origanum Türünün Antidiyabetik ve Antioksidan Aktivite Açısından İncelenmesi

Başak Tanrıverdi¹, Prof.Dr. Leyla Bitiş¹, Doç.Dr. Ali Şen¹

¹Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Başak Tanrıverdi

Özet: Günümüzde görülme sıklığı giderek artan diyabet, hiperglisemi ile karakterize kronik bir metabolik hastalıktır. Geleneksel bitkisel tedavi, diyabette tamamlayıcı tedavi olarak kullanılmaktadır. Origanum L. cinsinin antioksidanlar açısından zengin olduğu ve antidiyabetik etkilerinin olduğu bilinmektedir. Brevifilamentum seksiyonunda bulunan Origanum rotundifolium Boiss. (OR), O. haussknechtii Boiss. (OH), O. bargyli Mouterde (OB) türlerinin antidiyabetik aktivitelerinin incelenmesi ve antioksidan aktiviteleri değerlendirilerek diyabetle ilişkilendirilmesi amaçlanmıştır. Antioksidan aktivite için DPPH ve ABTS radikal süpürücü aktivite, antidiyabetik aktivite içinse α -glukozidaz inhibitör aktivite testleri yapılmıştır. OB (12,70 ve 32,62 $\mu\text{g/mL}$) ve OR (10,61 ve 32,28 $\mu\text{g/mL}$) DPPH ve ABTS radikallerine karşı dikkat çekici IC50 değerleriyle güçlü bir antioksidan aktivite sergilemiştir. Aynı zamanda OB α -glukozidaz enzimine karşı 204,20 $\mu\text{g/mL}$ IC50 değeri ile standart akarboz ile karşılaştırıldığında (261,7 $\mu\text{g/mL}$) önemli bir inhibitör aktivite göstererek antidiyabetik açıdan en aktif tür olarak bulunmuştur. OH ve OR türlerinin total fenolik bileşik miktarları birbirine yakın olup, sırasıyla 68,97 ve 68,93 mg/g oldukları görülmüştür. Bu sonuçlar, özellikle O.B. türünün önemli bir antidiyabetik ve antioksidan aktivite potansiyeline sahip olabileceğini göstermektedir. Aktif çıkan OB türü üzerinde sıvı-sıvı ekstraksiyonla fraksiyonlandırma çalışmaları devam etmekte olup, aktif fraksiyonun bulunması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Origanum rotundifolium, O. haussknechtii, O. bargyli, hiperglisemi, DPPH, ABTS

Investigation of Antidiabetic and Antioxidant Activities of 3 Different Origanum Species From Brevifilamentum Section

Abstract: Diabetes is a chronic metabolic disease characterized by hyperglycemia with an increasing prevalence. Traditional herbal treatment is used as a complementary treatment in diabetes. Origanum L. genus is rich in antioxidants and is known to have antidiabetic effects. It was aimed to investigate the antidiabetic activities of Origanum rotundifolium Boiss. (OR), O. haussknechtii Boiss. (OH), O. bargyli Mouterde (OB) species from Brevifilamentum section and to associate them with diabetes by evaluating their antioxidant activities. DPPH and ABTS radical scavenging activity tests were performed for antioxidant activity and α -glucosidase inhibitory activity test was performed for antidiabetic activity. OB (12,70 and 32,62 $\mu\text{g/mL}$) and OR (10,61 and 32,28 $\mu\text{g/mL}$) exhibited strong antioxidant activity against DPPH and ABTS radicals with remarkable IC50 values. Also, OB was found to be the most antidiabetic active species, showing a significant inhibitory activity against α -glucosidase enzyme with

an IC₅₀ value of 204,20 µg/mL compared to standard acarbose (261,7 µg/mL). The total phenolic compound amounts of OH and OR species were close to each other and were 68,97 and 68,93 mg/g, respectively. These results indicate that especially O.B. species may have an important antidiabetic and antioxidant activity potential. Fractionation studies by liquid-liquid extraction on the active OB species are ongoing and it is aimed to find the active fraction.

Keywords: Origanum Rotundifolium, O. Haussknechtii, O. Bargyli, Hyperglycemia DPPH, ABTS

Makale id= 61**Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0003-0764-7694

| 55

Cytotoxic Activity of Melatonin Analogues in Human Breast Cancer Cells Via Targeting Estrogen Signaling Pathway**Asst.Prof.Dr. Elif İnce Ergüç¹, Prof.Dr. Sibel Suzen², Prof.Dr. Hande Gurer-Orhan³**¹Department of Pharmaceutical Toxicology, Faculty of Pharmacy, Izmir Katip Çelebi University²Department of Pharmaceutical Chemistry, Faculty of Pharmacy, Ankara University³Department of Pharmaceutical Toxicology, Faculty of Pharmacy, Ege University

*Corresponding author: Elif İnce Erguc

Özet: According to GLOBOCAN 2020 estimates of cancer incidence and mortality produced by the IARC, breast cancer is the most commonly diagnosed neoplasias in woman. Endogen estrogens and hormone therapies are reported to factors as having adequate evidence of increased risk of breast cancer. Therefore, strategies that are targeting the estrogen signaling pathways became more important in the prevention and treatment of breast cancer in recent years. The natural indolic hormone melatonin is reported to have antiproliferative effects on various breast cancer cells and these effects are partly mediated via modulation of estrogen signaling pathway. It is also reported to have inhibitor activity on bioactivating CYP1 enzymes. However, the rapid metabolic inactivation of melatonin limits its therapeutic use. In the present study, novel melatonin analogues, namely, 5-methoxy indole hydrazones were synthesized and short term and long term cytotoxic activity of the compounds were investigated in both ER (+)MCF-7 BUS cells and triple negative MDA-MB-231 cells. Cytotoxic compounds on ER (+) cells without having cytotoxicity in non-tumorigenic breast epithelial cells were further investigated for their potential effects on selected hormone-related targets. Estrogen receptor (ER) antagonist effects were evaluated by proliferation assay in estrogen-dependent MCF-7 BUS cells. Inhibitory effects of the compounds on both aromatase and CYP1B1 were investigated. Among tested compounds -orto fluorinated derivative more potently inhibited MCF-7 cell proliferation than -orto chlorinated one. They both dramatically inhibited colony formation in MCF-7 cells. Aromatase inhibitory activity of -orto fluorinated compound was also four times higher than -orto chlorinated derivative. These two compounds also showed ER antagonist and CYP1B1 inhibitory activity with similar IC50 values. In conclusion these tested derivatives can be promising adjuvant agents for further studies on prevention/treatment of ER+ breast cancer which is mediated by estrogen signaling pathways. Further studies are needed to enlighten the in vivo effects and safety.

Anahtar Kelimeler: Breast Cancer, Melatonin Analogues, Cytotoxicity, Aromatase, Er Antagonist, Cyp1b1 Inhibitor

Cytotoxic Activity of Melatonin Analogues in Human Breast Cancer Cells Via Targeting Estrogen Signaling Pathway

Abstract: According to GLOBOCAN 2020 estimates of cancer incidence and mortality produced by the IARC, breast cancer is the most commonly diagnosed neoplasias in woman. Endogen estrogens and

hormone therapies are reported to factors as having adequate evidence of increased risk of breast cancer. Therefore, strategies that are targeting the estrogen signaling pathways became more important in the prevention and treatment of breast cancer in recent years. The natural indolic hormone melatonin is reported to have antiproliferative effects on various breast cancer cells and these effects are partly mediated via modulation of estrogen signaling pathway. It is also reported to have inhibitor activity on bioactivating CYP1 enzymes. However, the rapid metabolic inactivation of melatonin limits its therapeutic use. In the present study, novel melatonin analogues, namely, 5-methoxy indole hydrazones were synthesized and short term and long term cytotoxic activity of the compounds were investigated in both ER (+)MCF-7 BUS cells and triple negative MDA-MB-231 cells. Cytotoxic compounds on ER (+) cells without having cytotoxicity in non-tumorigenic breast epithelial cells were further investigated for their potential effects on selected hormone-related targets. Estrogen receptor (ER) antagonist effects were evaluated by proliferation assay in estrogen-dependent MCF-7 BUS cells. Inhibitory effects of the compounds on both aromatase and CYP1B1 were investigated. Among tested compounds -orto fluorinated derivative more potently inhibited MCF-7 cell proliferation than -orto chlorinated one. They both dramatically inhibited colony formation in MCF-7 cells. Aromatase inhibitory activity of -orto fluorinated compound was also four times higher than -orto chlorinated derivative. These two compounds also showed ER antagonist and CYP1B1 inhibitory activity with similar IC50 values. In conclusion these tested derivatives can be promising adjuvant agents for further studies on prevention/treatment of ER+ breast cancer which is mediated by estrogen signaling pathways. Further studies are needed to enlighten the in vivo effects and safety.

Keywords: Breast Cancer, Melatonin Analogues, Cytotoxicity, Aromatase, Er Antagonist, Cyp1b1 Inhibitor

Makale id= 91

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-6695-8539

| 57

Midyelerden Esinlenilerek Geliştirilen Dekametazon Sodyum Fosfat Taşıyan Dopa İle Konjuge Bukkal Mukoadezif Hidrojellerin Geliştirilmesi ve Karakterizasyonu

Ma.St. Tuna Barkın Tüküç¹, Doç.Dr. Emine Alarçın¹, Doç.Dr. Ayça Bal Öztürk²

¹Marmara Üniversitesi

²İstinye Üniversitesi

*Corresponding author: Tuna Barkın Tüküç

Özet: Bukkal mukoza hastalıkları oldukça yaygındır ve malign dönüşüm gösterebilme potansiyelleri nedeniyle tedavi edilmedikler takdirde önemli bir sağlık riski oluşturabilirler. Bu çalışmada, deksametazon sodyum fosfat (DSF) yüklü 3,4-dihidroksifenil-L-alanine (DOPA) modifiye poli(akrilamid) bukkal hidrojeller geliştirilmiştir. Midyelerde bulunan Mytilus edulis ayak proteini (MEAP) ıslak zeminde adeziv özellik göstermektedir. MEAP, yüksek oranda DOPA içermektedir ve DOPA ise adeziv kateşol grupları bakımından oldukça zengindir. DOPA'nın formülasyondaki konsantrasyonunun, bukkal hidrojellerin mukoadezif özelliğine, çekme mukavemetine, şişme ve degradasyon özelliklerine etkisi araştırılmıştır. DOPA konsantrasyonunun %0'dan %15'e artmasıyla mukoadezyon işi (N.mm) 0.26 ± 0.01 N.mm'den 1.88 ± 0.43 N.mm'ye yükselmiştir. Bukkal hidrojellerin young modülleri ise DOPA içermeyen kontrol grubunda (DOPA-0) 25.13 ± 0.05 kPa, %2.5 DOPA içeren DOPA-2.5 grubunda 20.56 ± 1.11 kPa, %5 DOPA içeren DOPA-5 grubunda 13.65 ± 1.0 kPa, %10 DOPA içeren DOPA-10 grubunda 5.6 ± 0.31 kPa, %15 DOPA içeren DOPA-15 grubunda 5.76 ± 0.33 kPa olarak belirlenmiştir. Hazırlanan hidrojeller 8. saatin sonunda DOPA-0 grubu için %3734.33 \pm 181.91, DOPA-2.5 grubu için %4008.99 \pm 174.64, DOPA-5 grubu için %4064.44 \pm 188.78, DOPA-10 grubu için %4704.56 \pm 380.7, DOPA-15 grubu için ise %7240.42 \pm 709.83 oranında şişme göstermiştir. Hidrojellerden DSF salımı ise DOPA oranının yükselmesi ile hızlanmıştır. Sonuç olarak, tasarlanan DOPA modifiye hidrojeller, ağız mukozasında uzun süre kalabilmekte ve hasta uyuncunda ve tedavi etkinliğinde başarı sağlamaktadır. Bu çalışma Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından TYL-2023-10954 hibe numarasıyla desteklenmiştir

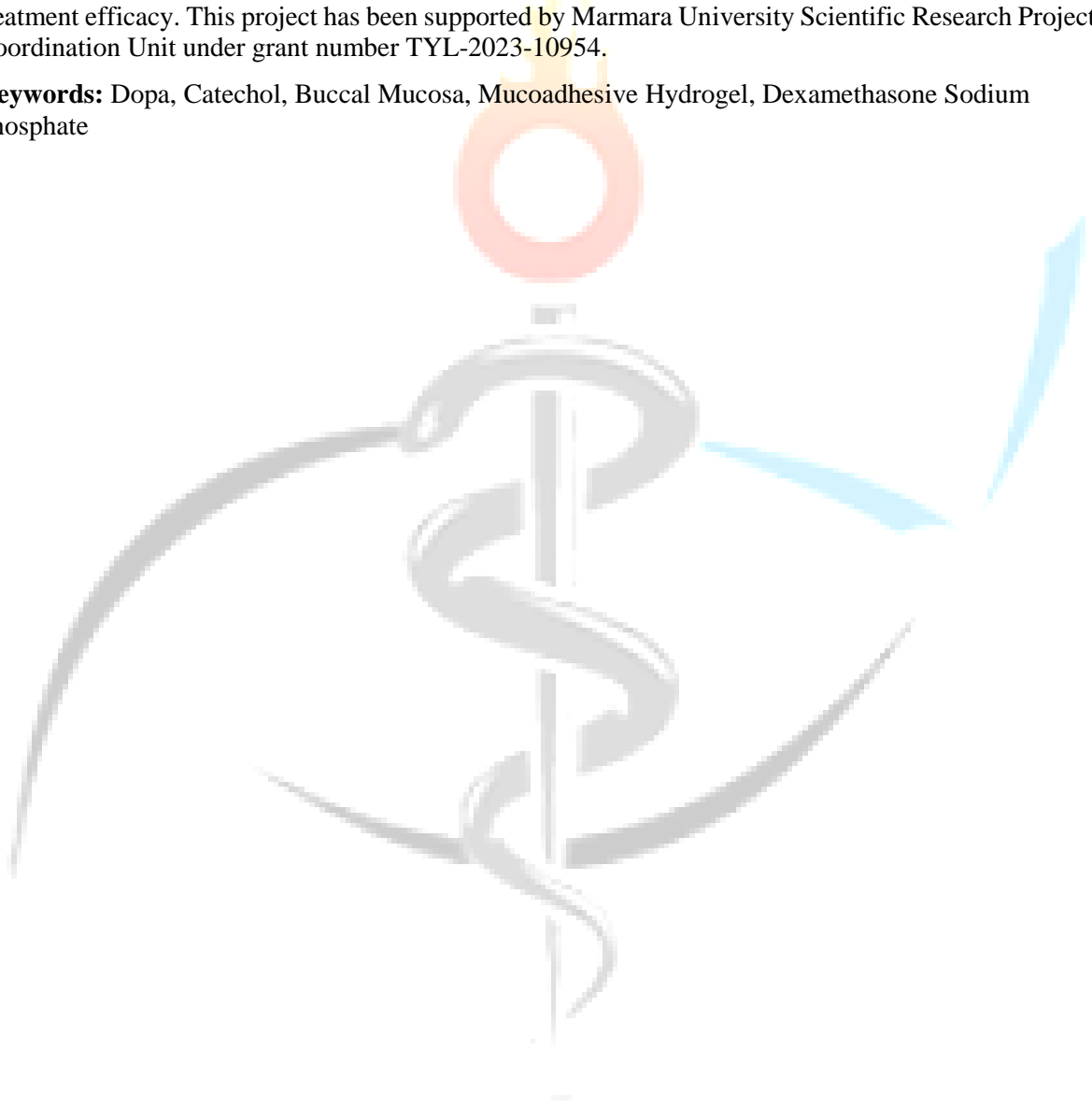
Anahtar Kelimeler: Dopa, Kateşol, Bukkal Mukoza, Mukoadezif Hidrojeller, Dekametazon Sodyum Fosfat

Development and Characterization of the Mussel Inspired Dopa-Conjugated Dexamethasone Sodium Phosphate Loaded Buccal Mucoadhesive Hydrogels

Abstract: Oral mucosal diseases are notably prevalent and may present a significant health risk if left untreated due to their potential for malignant transformation. In this study, dexamethasone sodium phosphate (DSF) loaded 3,4-dihydroxyphenyl-L-alanine (DOPA)-modified poly(acrylamide) buccal hydrogels were prepared. Mytilus edulis foot protein (MEAP), found in mussels, displays adhesive properties in wet environments due to its high levels of DOPA, which contains adhesive catechol groups. The effect of DOPA concentration on the mucoadhesive properties, tensile strength, and swelling

properties of buccal hydrogels was investigated. The work of mucoadhesion (N.mm) increased from 0.26 ± 0.01 N.mm to 1.88 ± 0.43 N.mm with increasing DOPA concentration from 0 wt% to 15 wt%. Young's moduli of buccal hydrogel formulations were determined as 25.13 ± 0.05 kPa in the control group without DOPA (Dopa-0), 20.56 ± 1.11 kPa in the DOPA-2.5 group including 2.5 wt% DOPA, 13.65 ± 1.0 kPa in the DOPA-5 group including 5 wt% DOPA, 5.6 ± 0.31 kPa in the DOPA-10 group including 10 wt% DOPA and 5.76 ± 0.33 kPa in the DOPA-15 group including 15 wt% DOPA. At the end of the 8th hour, the prepared hydrogels showed a swelling of $3734.33 \pm 181.91\%$ for the DOPA-0 group, $4008.99 \pm 174.64\%$ for the DOPA-2.5 group, $4064.44 \pm 188.78\%$ for the DOPA-5 group, $4704.56 \pm 380.7\%$ for the DOPA-10 group and $7240.42 \pm 709.83\%$ for the DOPA-15 group. DSF release from the hydrogels accelerated with an increase in the DOPA ratio. In conclusion, the designed DOPA-modified hydrogels can remain in the oral mucosa for a long time and improve patient compliance and treatment efficacy. This project has been supported by Marmara University Scientific Research Projects Coordination Unit under grant number TYL-2023-10954.

Keywords: Dopa, Catechol, Buccal Mucosa, Mucoadhesive Hydrogel, Dexamethasone Sodium Phosphate

Makale id= 138

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-0615-0339

| 59

Paliurus Spina-Christi P. Mill. Türünün Dallarından Elde Edilen Çeşitli Fraksiyonların Biyolojik Aktivitelerinin Araştırılması

Araştırmacı Fatma Dinç Sekman¹, Doç.Dr. Ali Şen¹, Dr. Öğretim Üyesi İsmail Şenkardeş¹
¹Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Fatma Dinç Sekman

Özet: Kronik bir metabolik bozukluk olan diyabetin tedavisinde, geleneksel halk tıbbından da yararlanılmakta ve buna dayalı olarak birçok tıbbi bitki veya bunların ekstraktları kullanılmaktadır. Sentetik hipoglisemik ajanların neden olabileceği yan etkiler ve gebelikte kullanımın uygun olmayışı daha güvenli ve etkili hipoglisemik ajanların arayışını arttırmıştır. Bu çalışmada Paliurus spina-christi türünün dal kısmından maserasyon yöntemiyle etanol ekstresi, bu ekstreten de sıvı-sıvı ekstraksiyonla hekzan (PSCH), kloroform (PSCK), etil asetat (PSCEA) ve su (PSCS) fraksiyonları elde edilmiş ve bu fraksiyonların DPPH ve ABTS radikal süpürücü yöntem ile antioksidan aktiviteleri, α -glukozidaz inhibitör yöntemi ile de antidiyabetik aktiviteleri incelenmiştir. En yüksek antidiyabetik aktivite 250 $\mu\text{g/mL}$ konsantrasyonda % 92,01' lik değeriyle PSCEA' da, DPPH ve ABTS radikallerine karşı en iyi antioksidan aktivite ise sırasıyla 1,21 ve 0,82 $\mu\text{g/mL}$ IC50 değeri ile yine PSCEA' da tespit edilmiştir. En yüksek total fenolik içerik ise 103.1 mg/g değeriyle PSCEA' da bulunmuştur. Bu sonuçlar PSCEA' nın önemli bir antidiyabetik ve antioksidan ajan olabileceğini göstermektedir. PSCEA' nın aktivitesinden sorumlu bileşikleri açığa çıkarmak için biyoaktivite yönlendirmeli izolasyon çalışmaları devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antidiyabetik Aktivite, Antioksidan Aktivite, Diabetes Mellitus, Paliurus Spina-Christi

Investigation of the Biological Activities of Various Fractions Obtained From the Branches of Paliurus Spina-Christi P. Mill.

Abstract: In the treatment of diabetes, which is a chronic metabolic disorder, traditional folk medicine is also used and many medicinal plants or their extracts are used based on this. The side effects that synthetic hypoglycemic agents may cause and the unsuitability of their use during pregnancy have increased the search for safer and more effective hypoglycemic agents. In this study, ethanol extract was obtained from the branch of Paliurus spina-christi species by the maceration method, and hexane (PSCH), chloroform (PSCK), ethyl acetate (PSCEA) and water (PSCS) fractions were obtained from this extract by liquid-liquid extraction, and DPPH and ABTS fractions of these fractions were obtained. Antioxidant activities were examined by the radical scavenging method and antidiabetic activities were examined by the α -glucosidase inhibitor method. The highest antidiabetic activity was detected in PSCEA with a value of 92.01% at a concentration of 250 $\mu\text{g/mL}$, and the best antioxidant activity against DPPH and ABTS radicals was determined in PSCEA with an IC50 value of 1.21 and 0.82 $\mu\text{g/mL}$, respectively. The highest total phenolic content was found in PSCEA with a value of 103.1 mg/g. These

results show that PSCEA may be an important antidiabetic and antioxidant agent. Bioactivity-directed isolation studies are ongoing to reveal the compounds responsible for the activity of PSCEA.

Keywords: Antidiabetic Activity, Bioactivity Guided Isolation, Diabetes Mellitus, Paliurus Spina-Christi

Makale id= 135

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-8444-7815>

| 61

Populus Tremula L. Türünün Antidiyabetik ve Antioksidan Aktivitesinin İncelenmesi

Researcher Songül Çetintaş¹, Doç.Dr. Ali Şen¹

¹Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Songül Çetintaş

Özet: Diyabet, endokrin sistemdeki metabolik bozuklukların neden olduğu ve hiperglisemi ile karakterize bir metabolik hastalık türüdür. Diyabet, Türkiye'de ve dünyada en sık karşılaşılan ve yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen kronik hastalıklar arasında yer almaktadır. Populus tremula L.(titrek kavak, aspen) anavatanı Finlandiya olup, dünyada en yaygın yayılış gösteren ağaçlardan biridir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de doğal olarak yetişen Populus tremula yapraklarından elde edilen etanol ekstresi (PTE) ile etanol ekstresinden elde edilen hekzan, kloroform, etil asetat ve su fraksiyonlarının α -glukozidaz enzimine karşı antidiyabetik, DPPH ve ABTS radikallerine karşı ise antioksidan aktivitesini karşılaştırmalı olarak ilk kez incelemektir. Ayrıca ekstre ve fraksiyonların total fenolik bileşik miktarları Folin-Ciocalteu yöntemi ile ölçülmüştür. Antioksidan aktivite açısından DPPH ve ABTS radikallerine karşı PTE'nin (5,93 ve 0,99 $\mu\text{g/mL}$) ve onun fraksiyonu PTEA (4,38 ve 1,74 $\mu\text{g/mL}$)'nin IC50 değerlerine göre önemli aktiviteye sahip olduğu görülmüştür. En yüksek antidiyabetik aktivite ise 250 $\mu\text{g/mL}$ konsantrasyonda %72.51'lik inhibisyon değeri ile PTH'da görülmüş olup standart akarboz (%48,46) ile kıyaslandığında fraksiyonun önemli bir aktiviteye sahip olduğu görülmüştür. En yüksek total fenolik içerik de PTE (103,20 mg/g) ve PTEA (104,80 mg/g)'da bulunmuştur. Bu sonuçlar, Populus tremula yapraklarının güçlü antidiyabetik ve antioksidan aktivite potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Ancak bitkinin etkinliğinin tam olarak kanıtlanması için farklı in vitro testler ile in vivo çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Populus Tremula, Diyabet, Antidiyabetik Aktivite, Antioksidan Aktivite

Antidiabetic and Antioxidant Activity of Populus Tremula L.

Abstract: Diabetes is a metabolic disorder of the endocrine system characterized by hyperglycemia caused by metabolic disturbances. It is one of the most common chronic diseases in Turkey and worldwide, negatively affecting quality of life. Populus tremula L. (trembling aspen) is native to Finland and is one of the most widely distributed trees in the world. The aim of this study is to investigate for the first time the antidiabetic activity against α -glucosidase enzyme, as well as the antioxidant activity against DPPH and ABTS radicals, of ethanol extract (PTE) obtained from leaves of Populus tremula naturally grown in Turkey and its hexane, chloroform, ethyl acetate, and water fractions obtained from ethanol extract comparatively. Additionally, the total phenolic compound amounts of the extracts and fractions were measured by the Folin-Ciocalteu method. In terms of antioxidant activity, it was observed that PTE (5.93 and 0.99 $\mu\text{g/mL}$) and its fraction PTEA (4.38 and 1.74 $\mu\text{g/mL}$) exhibited significant activity according to their IC50 values against DPPH and ABTS radicals, respectively. The highest antidiabetic activity was observed in PTH with a 72.51% inhibition value at a concentration of 250

$\mu\text{g/mL}$, indicating significant activity of the fraction compared to the standard acarbose (48.46%). The highest total phenolic content was also found in PTE (103.20 mg/g) and PTEA (104.80 mg/g). These results demonstrate the strong antidiabetic and antioxidant activity potential of *Populus tremula* leaves. However, further in vitro tests and in vivo studies are needed to fully establish the effectiveness of the plant.

Keywords: *Populus Tremula*, Diabetes, Antidiabetic Activity, Antioxidant Activity

Makale id= 163

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2222-8789

| 63

Sarı Kantaron Yağı ve Urtica Dioica ile Aesculum Hippocastanum'un Metanol Ekstrelerini İçeren Nanoemülsiyon ve Nanoemülsiyon-Bazlı Jelin Hazırlanması ve İn Vitro Karakterizasyonu

Araştırmacı Hatice Ebrar Sözen¹, Dr. Öğretim Üyesi Afife Büşra Uğur Kaplan¹, Arş.Gör. Yaşar Furkan Kılınboz¹, Prof.Dr. Meltem Çetin¹
¹Atatürk Üniversitesi

*Corresponding author: Afife Büşra Uğur Kaplan

Özet: Bu çalışmanın amacı, sarı kantaron yağı ve Urtica dioica ile Aesculum hippocastanum'un metanol ekstrelerini içeren, antiromatizmal ve antiinflamatuvar etkili bir nanoemülsiyon ve nanoemülsiyon-bazlı jel formülasyonu geliştirmektir. Urtica dioica, fitosteroller, flavonoidler, tanenler ve karotenoidler gibi tıbbi açıdan faydalı birçok bileşik grubunu içeren, zengin içeriği nedeniyle antioksidan, antiinflamatuvar ve antiromatizmal etkilere sahip çok yıllık otsu bir bitkidir. Aesculum hippocastanum tohumları vazoprotektif, antioksidan ve serbest radikal temizleyici özelliklere sahip olup, flavonoidler, kumarinler, tanenler, steroller ve genel olarak aescin içeriği nedeniyle akut inflamasyonun tedavisi için oldukça uygundur. Ayrıca sarı kantaron yağının yara-yanık iyileştirici etkisinin yanı sıra romatizma, kas ve eklem ağrılarına karşı da haricen kullanıldığı bilinmektedir. Nanoemülsiyonlar, bitki ekstreleri ve aktif bileşikler için daha uzun süreli stabilite sağlama, çözünürlük ve etkinliği artırma potansiyelleri nedeniyle çalışmamız için uygun sistemlerdir. Çalışmamızda sarı kantaron yağı, Span 80, Tween 80, Labrafac PG, Pluronic F127, DMSO ve ultra saf su kullanılarak yüksek enerji yöntemiyle nanoemülsiyon hazırlanmıştır. Nanoemülsiyon formülasyonunun jelleştirilmesinde NaCMC kullanılmıştır. Nanoemülsiyonun damlacık boyutu ve zeta potansiyel değeri sırasıyla 196.36±9.36 nm ve -29.19±2.60 mV olarak bulunmuştur. Ayrıca nanoemülsiyonun PDI değerlerinin <0.3 olması monodispersiteyi göstermektedir. Nanoemülsiyonun ve nanoemülsiyon-bazlı jelin pH değerleri sırasıyla 4.35±0.07 ve 4.65±0.02 olup topikal uygulamaya uygundur. Nanoemülsiyon-bazlı jel formülasyonu, topikal uygulama için önemli olan psödoplastik bir davranış göstermiştir. Ayrıca FT-IR sonuçları ekstrelerin formülasyonlarda moleküler düzeyde dağıldığını göstermiştir. Nanoemülsiyon ve nanoemülsiyon-bazlı jel romatizma tedavisinde faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Aesculum Hippocastanum, Nanoemülsiyon, Nanoemülsiyon-Bazlı Jel, Sarı Kantaron Yağı, Romatizma, Urtica Dioica

Preparation and in Vitro Characterization of Nanoemulsion and Nanoemulsion-Based Gel Containing St. John's Wort Oil and Methanol Extracts of Urtica Dioica and Aesculum Hippocastanum

Abstract: The aim of this study is developing an antirheumatic and anti-inflammatory effective nanoemulsion and nanoemulsion-based gel formulation containing St. John's wort oil and the methanol extracts of Urtica dioica and Aesculum hippocastanum. Urtica dioica is a perennial herbaceous plant

that contains many medicinally useful compound groups such as phytosterols, flavonoids, tannins, and carotenoids, and has antioxidant, anti-inflammatory, and antirheumatic effects due to its rich content. *Aesculum hippocastanum* seeds have vasoprotective, antioxidant, and free radical scavenging properties, which are very suitable for treating acute inflammation due to their flavonoids, coumarins, tannins, sterols, and generally aescin content. Also, it is known that St. John's wort oil is used externally against rheumatism, muscle and joint pain, in addition to its wound-burn healing effect. Nanoemulsions are suitable systems for our study, due to their potential to provide longer-term stability for plant extracts and active compounds and to increase solubility and effectiveness. In our study, nanoemulsion was prepared by high-energy method using St. John's wort oil, Span 80, Tween 80, Labrafac PG, Pluronic F127, DMSO and ultrapure water. NaCMC was used in the gelation of nanoemulsion formulation. The droplet size and zeta potential value of nanoemulsion were found as 196.36 ± 9.36 nm and -29.19 ± 2.60 mV respectively. Also, PDI values of nanoemulsion was < 0.3 , indicating monodispersity. The pH values of the nanoemulsion and the nanoemulsion-based gel were 4.35 ± 0.07 and 4.65 ± 0.02 , respectively, which are suitable for topical application. Nanoemulsion-based gel formulation showed a pseudoplastic behavior which is important for the topical application. Also, FT-IR results showed that the extracts were dispersed at molecular level in the formulations. The nanoemulsion and nanoemulsion-based gel may be useful for the treatment of rheumatism.

Keywords: *Aesculum Hippocastanum*, Nanoemulsion, Nanoemulsion-Based Gel, St. John's Wort Oil, Rheumatism, *Urtica Dioica*

Makale id= 80

Sözlü Sunum

ORCID ID: 1) 0009-0008-0603-4064 ; 2) 0000-0001-9195-5563

| 65

Tip 2 Diabetes Mellitus Tedavisi İçin Vildagliptinin Transdermal Terapötik Sistem Formülasyonlarının Hazırlanması

Ma.St. Zeynep Cemek¹ , Dr. Öğretim Üyesi Sevinç Şahbaz²

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

²Marmara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Zeynep Cemek

Özet: Tip 2 diabetes mellitus, dünya genelinde yaygın olarak görülen dejeneratif ancak kontrol altında tutulabilir önemli bir sağlık sorunu olup, yaşam boyu sürecek tedavi yönetimi gerektirmektedir. Geleneksel oral antidiyabetik ilaçlar hem biyoyararlanım ve dozaj yönetimi açısından hem de hasta uyuncu ve tedavinin etkililiği açısından dezavantajlara sahip olabilmektedir. Bu bağlamda geliştirilmekte olan transdermal ilaç formülasyonları, diyabet tedavisinde yeni bir perspektif sunmaktadır. İncretin bazlı etki gösteren dipeptidil peptidaz (DPP)-4 enzim inhibitörlerinden olan vildagliptinin oral uygulamalarının sınırlamaları, transdermal formülasyonların geliştirilmesine zemin hazırlamıştır. Çalışmamızda vildagliptin kullanılarak farklı transdermal formülasyonlar geliştirilmiştir. Transdermal formülasyonların hazırlanmasında FDA onaylı polimerlerden farklı oranlarda Eudragit RL100 ve Eudragit RS100 kullanımının; ve plastifiyan olarak farklı oranlarda PEG 400 veya trietil sitrat kullanımının, formülasyonun fizikokimyasal ve salım özellikleri üzerindeki etkisi değerlendirilmiştir. Formülasyonlarda kalınlık, ağırlık sapması, miktar tayini ve in vitro salım çalışmaları yapılmıştır. Çeşitli kalınlık, gözenek çapı ve kimyasal özelliklerdeki iki farklı hidrofilik membran ile gerçekleştirilen in vitro salım çalışmaları neticesinde, farklı oranlardaki polimer ve plastifiyan çeşitleri kullanılarak oluşturulan formülasyonların salım profillerinin detaylı ve kıyaslamalı analizi sağlanmıştır. Vildagliptin kullanılarak hazırlanan transdermal formülasyonlarda ileride yapılacak in-vivo çalışmalar ile etkililik ve güvenilirliklerinin kanıtlanması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vildagliptin, Transdermal Terapötik Sistem, Diabetes Mellitus, Eudragit

Preparation of Transdermal Therapeutic System Formulations of Vildagliptin for the Treatment of Type 2 Diabetes Mellitus

Abstract: Type 2 diabetes mellitus is a degenerative but controllable worldwide health issue, requiring lifelong treatment management. Traditional oral antidiabetic drugs may have disadvantages in terms of bioavailability and dosage management, as well as patient compliance and effectiveness of treatment. In this context, developing transdermal drug formulations offers a new perspective in diabetes treatment. The limitations of oral administration of vildagliptin, an incretin-based dipeptidyl peptidase-4 (DPP-4) enzyme inhibitor, have paved the way for the development of transdermal formulations. In this study, different transdermal formulations were developed using vildagliptin. The effect of using different amounts of FDA approved Eudragit RL100 and Eudragit RS100 as polymers; and using different amounts of PEG 400 or triethyl citrate as plasticizer in the preparation of transdermal formulations was

evaluated in terms of the physicochemical and release properties of the formulation. Thickness, weight variation, quantity determination and in vitro release studies were performed for the formulations. As a result of in-vitro release studies conducted with two different hydrophilic membranes with various thicknesses, pore sizes and chemical properties, a detailed and comparative analysis of the release profiles of formulations created using different ratios of polymers and plasticizers was provided. With the planned in-vivo studies, it is aimed to demonstrate the efficacy and safety of the transdermal formulations prepared using vildagliptin.

Keywords: Vildagliptin, Transdermal Therapeutic System, Diabetes Mellitus, Eudragit

Makale id= 78

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9561-8994

| 67

Meme Kanserinde Potansiyel Etkili Fitoterapötikler ve İlaç Adayı Doğal Moleküller

Asst.Prof.Dr. Nadire Özenver¹

¹Hacettepe University

Özet: Meme kanseri dünyada kadınlarda en sık gözlenen kanser türlerinden biridir. Cerrahi, radyoterapi, kemoterapi, hormon tedavisi, hedefe yönelik tedavi ve immünoterapi meme kanseri olgularında sıklıkla tercih edilen tedavi yöntemleri olup, özellikle kemoterapi ve immunoterapi uygulamalarında yeni ilaçların keşfi ile son yıllarda kayda değer gelişmeler gözlenmiştir. Klinikte onaylanan ilaçların büyük çoğunluğunu doğal kaynaklı moleküller, doğal kaynaklı moleküllerin türevleri ve bu moleküller model alınarak geliştirilen benzerleri oluşturmaktadır. Kinon molekülleri bakımından zengin 11 adet Rumex türü (*R. bucephalophorus*, *R. caucasicus*, *R. chalaphensis*, *R. crispus*, *R. cristatus*, *R. conglomeratus*, *R. grasilescens*, *R. obtusifolius*, *R. olympicus*, *R. pulcher*, *R. sanguineus*) ile yaptığımız çalışmada köklerin diklorometan ekstraktlerinin çeşitli meme kanseri hücrelerindeki aktiviteleri araştırılmıştır. *R. crispus* bitkisininin 30 µg/mL konsantrasyonda uygulanan kök ekstraktleri kanser hücrelerinin % 50'sini öldürmüştür. Saf kinon moleküllerinin sitotoksik aktivitelerini araştırdığımız çalışmamızda ise doğal kaynaklı naftakinon yapısındaki asetil alkannin bileşiğinin meme kanseri hücre serilerinde güçlü bir sitotoksik aktivite sergilediği gözlenmiştir. Çalışmalarımızdan elde ettiğimiz verilere göre *R. crispus* ekstresi ve asetil alkannin molekülünün kanser hücreleri üzerinde sitotoksik etkili olup, sağlıklı hücreler üzerinde ise toksik etki göstermemeleri nedeniyle meme kanserinde potansiyel terapötik etkili ilaç adayları fitoterapötik/molekül olabilecekleri sonucuna varılmıştır.

Teşekkür: Hacettepe Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi (BAP) ve TÜBİTAK'a araştırmalarımıza verdikleri destekten ötürü teşekkür ederiz.

Anahtar Kelimeler: Meme kanseri; asetil alkannin, Rumex, fitoterapötik, doğal kaynaklı ilaç

Potentially Effective Phytotherapeutics and Natural Drug Candidate Molecules in Breast Cancer

Abstract: Breast cancer is one of the most common cancer types in women in the world. Surgery, radiotherapy, chemotherapy, hormone therapy, targeted therapy and immunotherapy are frequently preferred treatment methods in breast cancer cases, and significant developments have been observed in recent years with the discovery of new drugs, especially in chemotherapy and immunotherapy applications. The majority of clinically approved drugs are naturally occurring molecules, derivatives of naturally occurring molecules, and their mimics modeled via naturally occurring molecules. We investigated the activities of dichloromethane extracts of the roots of 11 Rumex species rich in quinone molecules (*R. bucephalophorus*, *R. caucasicus*, *R. chalaphensis*, *R. crispus*, *R. cristatus*, *R. conglomeratus*, *R. grasilescens*, *R. obtusifolius*, *R. olympicus*, *R. pulcher*, *R. sanguineus*) on various breast cancer cells. The root extracts of the *R. crispus* plant applied at a concentration of 30 µg/mL killed 50% of breast cancer cells. In another study where we investigated the cytotoxic activities of pure

quinone molecules, it was observed that a naphthoquinone compound acetyl alkannin from natural origin exhibited a strong cytotoxic activity in breast cancer cell lines. According to the data we obtained from our studies, it was concluded that *R. crispus* extract and acetyl alkannin molecule have cytotoxic effects on breast cancer cells, but since they do not have a toxic effect on healthy cells, they can be potential therapeutic drug candidate phytotherapeutic/molecule in breast cancer.

Acknowledgments: We would like to thank Hacettepe University Scientific Research Projects Coordination Unit (BAP) and TÜBİTAK for their support to our research.

Keywords: Breast cancer; acetyl alkannin, Rumex, phytotherapeutic, natural drug

Makale id= 13

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

| 69

Üriner Sistem Enfeksiyonlu Hastalardan Elde Edilen K. Pneumoniae İzolatlarında Ctxm, Tem-1 ve Shv-1 Genlerinin Analizi

Doç.Dr. Ömer Akgül¹

¹Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy,
Van Yüzüncü Yıl University, VAN, Turkey

Özet: Amaç: Genişletilmiş spektrumlu β -laktamaz üreten bakteriler dünya çapında yaygın olarak bulunmaktadır. Bu enzimlerin üretimi bakterilerin çok çeşitli antibiyotiklere karşı direncine neden olur. Bu çalışmanın amacı idrar yolu enfeksiyonundan izole edilen CTX-M, TEM-1 ve SHV-1 geniş spektrumlu beta laktamaz enzimlerini kodlayan K. pneumoniae genlerinin sıklığının araştırılmasıdır. Materyal ve Metod: Bu çalışma 2021 Ocak ve 2022 Ağustos tarihleri arasında Van Eğitim ve Araştırma hastanesi ile Eczacılık fakültesi Farmasötik mikrobiyoloji laboratuvarında gerçekleştirildi. 2000 idrar örneklerinden besiyeri kültüründe 198 üreyen K. pneumoniae izolatları analiz edildi. 198 K. pneumoniae izolatının antibiyotik duyarlılığı disk difüzyon yöntemi ve Vitek II otomatize cihazı kullanılarak doğrulandı. Genlerin gen frekansı PCR kullanılarak belirlendi. Bulgular: İdrardan izole edilen β -laktamaz üreten K. pneumoniae'nin büyük çoğunluğunun kotrimoksazole (%53,2) dirençli olduğu, bunu sırasıyla sefotaksim (%50), seftazidim, seftriakson (%40,3), nalidiksik asit (%17,8), amikasin ve imipenem (%1,6) ile meropenem (%0) takip ettiği tespit edilmiştir. Doğrulanmış 198 K. pneumoniae izolatından 62 vakanın (%31,3) geniş spektrumlu β -laktamaz enzimlerinin gen fenotipine sahip olduğu ve en yüksek gen fenotip sıklığının SHV-1 geniyle (%85,5) ilişkili olduğu görüldü. Daha sonra bolluk açısından en yüksekten en düşüğe doğru CTXM-3 (%56,5), CTXM-1 (%27,4), TEM-1 (%16,1) ve CTXM-2 (%8,1) sıralandı. Sonuç: Bu çalışma, idrarda β -laktamaz üreten K. pneumoniae'nin çok çeşitli antibiyotiklere dirençli olduğunu gösterdi. Çoğu antibiyotiğin direncinin artması nedeniyle, antibiyotik kullanımında kontrol ve denetim yapılması, ayrıca geniş spektrumlu β -laktamaz enzimlerinin fenotipik yöntemlerle tanımlanması önemli görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik Direnci, K. Pneumonia, Üriner Sistem Enfeksiyonları, Shv, Tem, Ctxm

Makale id= 38

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0009-3173-9864

| 70

Alzheimer Hastalığı'nın Tedavisinde Yeni Yaklaşımlar

Uzman Nejla Yıldırım¹, Prof.Dr. Binay Can Eke²

¹Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Ankara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı

*Corresponding Author: Nejla Yıldırım

Özet: Alzheimer hastalığı 1906 yılında Alois Alzheimer tarafından keşfedilmiş nörodejeneratif bir hastalıktır. Demansın en yaygın formudur ve vakaların %60-70'ini oluşturur. Hastalık ciddi bilişsel ve işlevsel gerileme ile kendini gösterir. Klinik olarak fark edilebilir hale gelmesi neredeyse 20 yıl gibi uzun bir süreci kapsar, bu nedenle hastalığın başında müdahale edebilmek pek mümkün değildir. Semptomların en yaygın olanları arasında planlama, öğrenme, problem çözme, hesaplama, konuşma zorlukları, hafıza kaybı, duyguları yönetebilme becerisi ve karar vermede anormalliklerin olduğu söylenebilir. Etiyolojisi hala tam olarak bilinmediğinden bu hastalığa neden olabilecek tüm risk faktörlerinin ayrıntılarıyla araştırılması gerekliliği devam etmektedir. Bilinen en önemli patolojik iki mekanizma amiloid kaskat hipotezi ve tau hipotezidir. Hastalığı tam anlamıyla iyileştiren ve bireyi sağlıklı duruma dönüştüren bir tedavi yöntemi günümüzde de mevcut değildir. Alzheimer hastalığının tedavisinde kullanılan ilaçlar sadece semptomatik iyileşme sağlamaktadır. Uzun yıllardır pek çok “hastalık modifiye edici tedavi” geliştirilmektedir fakat klinik çalışmaların sonunda başarılı olabilen molekül sayısı çok azdır. Çok yakın zamanda aducanumab ve lecanemab adlı iki etkin madde Alzheimer hastalığının erken aşamasında kullanılmak üzere kullanım onayı almıştır. Aducanumab da lecanemab da monoklonal antikordur, hastalığın temel biyobelirteci olan amiloid beta fibrillerine bağlanırlar ve amiloid plak oluşumunun önüne geçmeyi hedeflerler. Hastalığın erken evrelerinde kullanıldıklarında anlamlı bir etkililik gösterebilirler. Aducanumab 2021 yılında, lecanemab ise 2023 yılında FDA tarafından ruhsatlandırılmıştır. Her iki etkin madde de ülkemizde henüz ruhsatlı değildir. Alzheimer hastalığı için ilaç geliştirme çalışmaları devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Amiloid Beta, Tau, Aducanumab, Lecanemab

New Approaches in the Treatment of Alzheimer's Disease

Abstract: Alzheimer's disease is a neurodegenerative disease discovered by Alois Alzheimer in 1906. It is the most common form of dementia and accounts for 60-70% of cases. The disease manifests itself with severe cognitive and functional decline. It takes almost 20 years for it to become clinically recognizable, so it is not possible to intervene at the beginning of the disease. The most common symptoms include abnormalities in planning, learning, problem solving, calculation, speech difficulties, memory loss, ability to manage emotions and decision making. Since its etiology is still not fully known, it is still necessary to investigate in detail all risk factors that may cause this disease. The two most important known pathological mechanisms are the amyloid cascade hypothesis and the tau hypothesis. A treatment method that fully cures the disease and transforms the individual into a healthy state does

not exist today. Drugs used in the treatment of Alzheimer's disease only provide symptomatic improvement. Many "disease-modifying therapies" have been developed for many years, but the number of molecules that can be successful at the end of clinical trials is very small. Very recently, two active substances, aducanumab and lecanemab, have been approved for use in the early stage of Alzheimer's disease. Both aducanumab and lecanemab are monoclonal antibodies, they bind to amyloid beta fibrils, the main biomarker of the disease, and aim to prevent amyloid plaque formation. They can show significant effectiveness when used in the early stages of the disease. Aducanumab was licensed by the FDA in 2021 and lecanemab in 2023. Both active substances are not yet licensed in our country. Drug development studies for Alzheimer's disease continue.

Keywords: Alzheimer's Disease, Amyloid Beta, Tau, Aducanumab, Lecanemab

Makale id= 90

Poster Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-5230-0427>

| 72

Bisoprolol Fumarat İçeren Ağızda Dağılan Film Formülasyonlarının Geliştirilmesi

Ma.St. Emine Betül Kadioğlu¹, Prof.Dr. Oya Kerimoğlu¹

¹Marmara üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Teknoloji anabilim dalı

*Corresponding author: Emine Betül Kadioğlu

Özet: Bu tezde etken madde olarak bisoprolol fumarat içeren ağızda dağılan film formülasyonlarının hazırlanması ve karakterizasyonu amaçlanmaktadır. Bisoprolol fumarat oral bir β -adrenerjik antagonisttir ve hipertansiyon tedavisi başta olmak üzere çeşitli kalp hastalıklarının tedavisi için kullanılır. Ağızda dağılan filmlerin; çözücü dökme yöntemi, sıcak eriyik ekstrüzyonu, yarı katı dökme yöntemi, yuvarlama yöntemi, katı dispersiyon yöntemi, baskı yöntemi olmak üzere birçok üretim yöntemi mevcut olmakla birlikte bu çalışmada çözücü dökme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemde ilk olarak polimerler çözücü içerisinde çözündürülmektedir. Daha sonra içerisine etken madde ve diğer eksipyanlar eklenir. Hepsi çözündürüldükten sonra oluşan homojen karışım bir petri kabına dökülüp kurutularak filmler elde edilir. Ön formülasyon için oluşturulan etken madde içermeyen filmlerden iyi özellik gösterenler seçilerek yine aynı yöntem ile Bisoprolol fumarat içeren formları oluşturulmuştur. Sonrasında seçilen bu formülasyonlar (F-2, F8, F14) için karakterizasyon işlemlerinden kütle tekdüzeliği tayini, kalınlık tayini, şişme özelliği ve dağılma süresi tayini en az 3 paralel olarak yapılmıştır. Optimum formülasyonların (F-2, F-8, F-14) dağılma süresi tayini $\bar{X} \pm SS$ değerleri sırasıyla 73.5 ± 2.95 , 55.75 ± 1.92 , 37.25 ± 1.92 olarak bulunmuştur. Optimum formülasyonların (F-2, F-8, F-14) şişme tayininde %S'nin (% Şişme) $\bar{X} \pm SS$ değerleri sırasıyla 93.75 ± 6.46 , 85.24 ± 2.40 , 142.10 ± 4.11 olarak bulunmuştur. Optimum formülasyonlar (F-2, F-8, F-14) için yapılan kalınlık tayininde $\bar{X} \pm SS$ değerleri sırasıyla $0.0925 \pm 4.787 \times 10^{-3}$, $0.0975 \pm 7.5 \times 10^{-3}$, $0.0508 \pm 3.436 \times 10^{-3}$ olarak bulunmuştur. Optimum formülasyonların (F-2, F-8, F-14) kütle tekdüzeliği tayininin $\bar{X} \pm SS$ değerleri sırasıyla $0.0523 \pm 2.305 \times 10^{-3}$, $0.0516 \pm 1.957 \times 10^{-3}$, $0.0449 \pm 1.060 \times 10^{-3}$ şeklindedir. Sonuç olarak yapılan bu çalışmada yenilikçi, kullanım kolaylığı sağlayan, güvenilir, hızlı ve etkili bir dozaj formu olma özelliği sunan bisoprolol fumarat içeren ağızda dağılan filmler, çözücü dökme yöntemi ile başarılı bir şekilde hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ağızda Dağılan Filmler, Bisoprolol Fumarat, Pullulan, Lycoat

Makale id= 84

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-3136-5907

| 73

Baş Boyun Kanseri Sonrası Disfaji: Yutma Rehabilitasyonunun İki Olgu Üzerindeki Etkisi

Fzt Nahide Öztoprak¹, Ph.d.cand. Gökhan Can Törpü², Doç.Dr. Müberra Tanrıverdi³

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü-
Karaman Özel Selçuklu Hastanesi

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kardiyopulmoner Fizyoterapi ve
Rehabilitasyon Bölümü

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Nahide Öztoprak

Özet: Baş boyun kanseri genellikle geç teşhis edilen bir kanser türüdür ve çoğu hastanın prognozu kötüdür. Hem baş boyun kanserlerinin neden olduğu komplikasyonlar hem de kanserin tedavisi için uygulanan kemoterapi ve radyoterapi sebebiyle hastalarda yutma gücünün ortaya çıkabilmektedir. Bu çalışma dil ve larinks kanseri sonrası disfaji yaşayan iki olguda fizyoterapi ve rehabilitasyon değerlendirme ve tedavi sürecinin sunulmasını amaçlamaktadır. Çalışmaya dil ve larinks kanseri tanısı alan 57 yaşlarındaki iki erkek olgu dahil edildi. Larinks kanseri tanısı olan olgu perkütan endoskopik gastrotomi ile; dil kanseri tanısı olan olgu nazogastrik sonda ile beslenmekteydi. Her iki olgunun disfaji şikâyeti bulunuyordu ve bu sebeple olgular yutma rehabilitasyonu için fizyoterapi ve rehabilitasyona başvurdu. Yutma rehabilitasyonu programı 16 hafta boyunca fizyoterapistler tarafından haftada 2 gün, her seans 45-60 dakika olacak şekilde uygulandı. Yutma rehabilitasyonu oral motor egzersizleri, baş, boyun ve gövdenin mobilizasyonunu, postural manevraları ve pozisyonlamaları içeriyordu. Müdahalenin ardından her iki olgunun boyun, yüz ve çığneme kas kuvvetlerinde olumlu değişiklikler gözlemlendi. Eating Assessment Tool-10 ile değerlendirilen yaşam kalitesi her iki olguda artış gösterdi. Olguların gonyometrik ölçümlerinde ve postur analizlerinde herhangi bir değişiklik saptanmadı. Rehabilitasyon sonrasında larinks kanseri olan olgunun beslenme şeklinde değişim gözlemlenmezken dil kanseri olan olgu oral alıma geçti. Sonuç olarak baş boyun kanseri sonrası ortaya çıkabilecek yutma gücünün yönetiminde yutma rehabilitasyonu faydalı olabilmektedir. Bu nedenle baş boyun kanserli hastaların disfaji açısından fizyoterapistler tarafından değerlendirilmesi gerekmektedir. Hasta uyumunu sağlamak için fizyoterapistler hastanın aktif katılımını içeren programlar hazırlamalı ve hastanın motivasyonunu artırıcı yöntemler kullanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Baş Boyun Kanseri, Disfaji, Yutma Rehabilitasyonu

Dysphagia After Head and Neck Cancer: Effect of Swallowing Rehabilitation On Two Cases

Abstract: Head and neck cancer is a type of cancer that is often diagnosed late, and most patients have a poor prognosis. Difficulty in swallowing may occur in patients both complications caused by head and neck cancer and after chemotherapy and radiotherapy for the treatment of cancer. This study aims to present the physiotherapy and rehabilitation evaluation and treatment process in two cases experiencing

dysphagia after tongue and laryngeal cancer. Two 57-year-old male cases diagnosed with tongue and laryngeal cancer were included in the study. The case diagnosed with laryngeal cancer was fed through a percutaneous endoscopic gastrostomy tube, the patient diagnosed with tongue cancer was fed through nasogastric tube. Both cases complained of dysphagia and therefore applied to physiotherapy and rehabilitation for swallowing rehabilitation. The swallowing rehabilitation program was implemented by physiotherapists 2 days a week, each session lasting 45-60 minutes, for 16 weeks. Swallowing rehabilitation included oral motor exercises, mobilization of the head, neck and trunk, postural maneuvers and positioning. After the intervention, positive changes were observed in the neck, face and chewing muscle strength of both patients. Quality of life assessed with Eating Assessment Tool-10 increased in both cases. No change was detected in the goniometric measurements and posture analyzes of the cases. After rehabilitation, no change was observed in the nutritional status of the patient with laryngeal cancer, while the patient with tongue cancer switched to oral intake. As a result, swallowing rehabilitation may be useful in the management of swallowing difficulties that may occur after head and neck cancer. Therefore, patients with head and neck cancer should be evaluated by physiotherapists in terms of dysphagia. To ensure patient compliance, physiotherapists should prepare programs that include the active participation of the patient and use methods to increase the patient's motivation.

Keywords: Head and Neck Cancer, Dysphagia, Swallowing Rehabilitation

Makale id= 44

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0116-9089

| 75

**Fizyoterapistlik Mesleği Hakkında Toplumun Farkındalık Düzeyinin Belirlenmesi;
Türkiye Örneği.**

**Dr. Öğretim Üyesi Neslihan Altuntaş Yılmaz¹, Araştırmacı Hacer Gülen¹,
Araştırmacı Aslıhan Arslaner¹**
¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

*Corresponding author: Neslihan Altuntaş Yılmaz

Özet: Amaç; bu çalışmada Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümünün ve bu meslek çalışanlarının toplum tarafından var olan farkındalık düzeylerini belirlemesi amaçlandı. Yöntem; Çalışma için Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Bilimsel Araştırmalar Etik Kuruluna başvuruldu. Katılımcıların sosyodemografik bilgileri ve fizyoterapi mesleği farkındalıkları sorgulandı. Sırasıyla; FTR' nin açılımı, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümü eğitim süresi, Fizyoterapist unvanının kime verildiği, fizyoterapistin çalışma alanları, özgeçmişinde fizyoterapistte başvuru durumu ve fizyoterapi uygulamalarının yararlı olup olmadığı konusundaki görüşleri sorgulandı. Bulgular; Kasım 2022- Ocak 2024 tarih aralığında yapılan çalışmada 949 kişi (706 kadın, 243 erkek) çalışmaya katıldı. Katılımcıların %73,4'ü 18-35 yaş aralığında olup, %64,4'ü lisans eğitimini tamamlamıştır. Katılımcıların %79,5'i FTR' nin açılımını bildiğini, %81,2'si eğitimin dört yıllık olduğunu, %87,6'sı fizyoterapist unvanının kime verildiğini bildiğini, %77,6'sı çalışma alanlarını hakkında bilgi sahibi olduğunu, %79,7'si hiç fizyoterapist'e başvurmadığını, %20,3'ü fizyoterapist'e başvurmuş olduğunu ve bu başvurulardan %65,1'inin ortopedik rahatsızlık sebebiyle olduğunu, %98,6'sı ise fizyoterapi uygulamalarının yararlı olduğunu bildirmiştir. Sonuçlar; Elde edilen verilere göre genç yetişkinlerin Fizyoterapistlik mesleği hakkında farkındalıklarının daha fazla olduğu, ileri yaşta ki bireylerin ise mesleğin eğitim süresi ve uygulamaları hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıkları belirlendi. Eğitim düzeyi ile mesleki farkındalık arasında ilişki saptandı. Buna göre koruyucu sağlık hizmetlerinde yer alması gereken fizyoterapistlik mesleğinin toplumda daha çok tanınması için gerekli eğitimlerin planlanması önerilir.

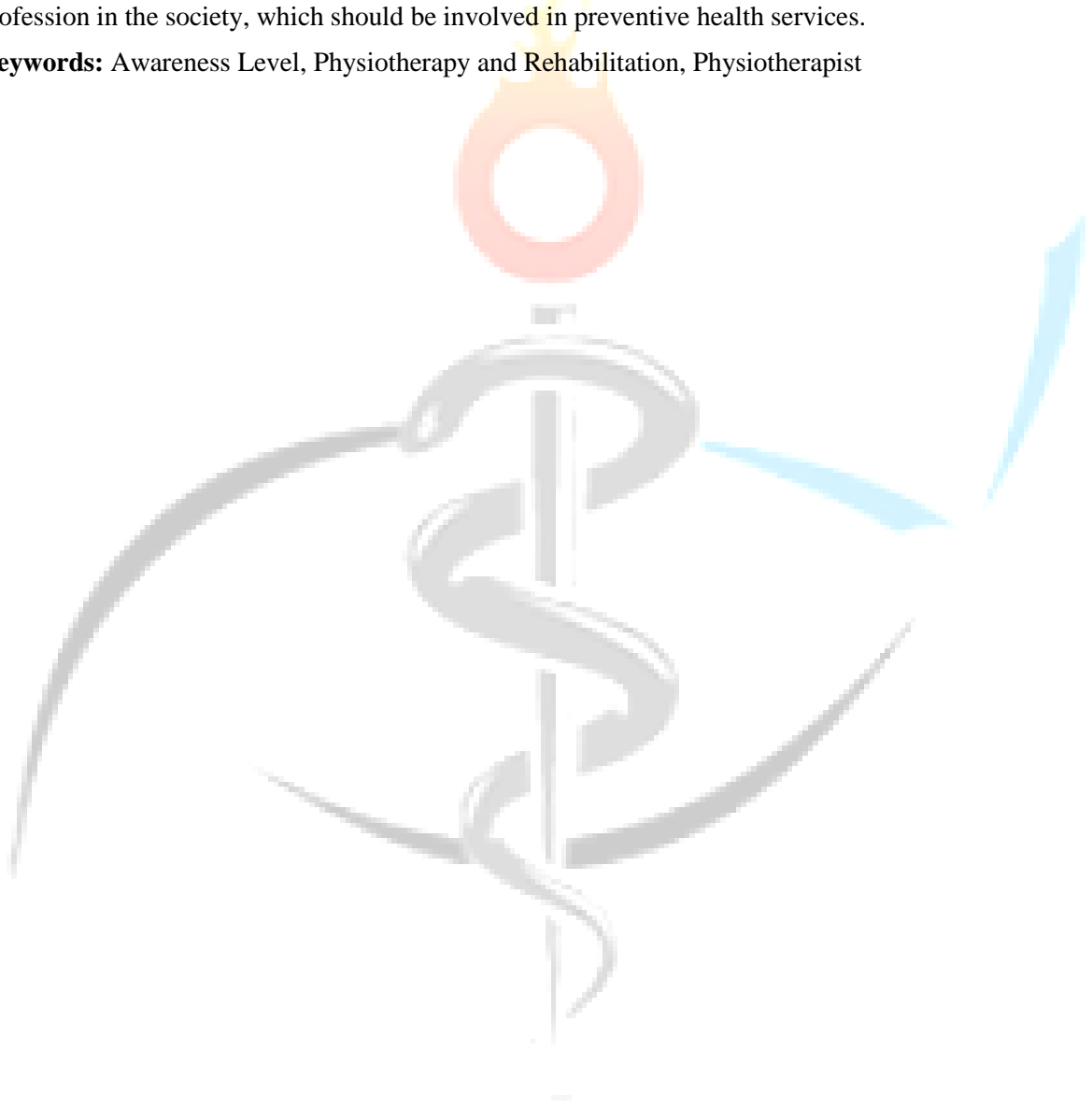
Anahtar Kelimeler: Farkındalık Düzeyi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, Fizyoterapist

Determining the Level of Awareness of the Society About the Physiotherapy Profession; a Case Study of Turkey

Abstract: Aim; The aim of this study was to determine the level of awareness of the Department of Physiotherapy and Rehabilitation and the professionals in this field by the society. Method; An application was made to the Necmettin Erbakan University, Health Sciences Scientific Research Ethics Committee for the study. Sociodemographic information of the participants and their awareness of the physiotherapy profession were questioned. In sequence; the abbreviation of PT, the duration of education in the Department of Physiotherapy and Rehabilitation, to whom the title of physiotherapist is given, the working areas of physiotherapists, the application status of physiotherapy in the curriculum vitae, and the opinions about the effectiveness of physiotherapy practices were questioned. Findings; In

the study conducted between November 2022 and January 2024, a total of 949 individuals (706 females, 243 males) participated. 73.4% of the participants were in the 18-35 age range, and 64.4% had completed undergraduate education. 79.5% of the participants knew the abbreviation of PT, 81.2% knew that the education lasted four years, 87.6% knew to whom the title of physiotherapist was given, 77.6% had knowledge about their working areas, 79.7% had never applied to a physiotherapist, 20.3% had applied to a physiotherapist before, and 65.1% of these applications were due to orthopedic discomfort. 98.6% reported that physiotherapy practices were beneficial. Results; According to the obtained data, it was determined that young adults have a higher awareness of the physiotherapy profession, while older individuals lack sufficient knowledge about the duration of education and practices of the profession. A relationship between educational level and professional awareness was found. Therefore, it is recommended to plan necessary education programs to increase the recognition of the physiotherapy profession in the society, which should be involved in preventive health services.

Keywords: Awareness Level, Physiotherapy and Rehabilitation, Physiotherapist

Makale id= 124

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2247-8123

| 77

Kronik Hastalıklarda Telerehabilitasyon

Öğr. Gör. Dr Ramazan Cihad Yılmaz¹ , Dr. Öğretim Üyesi Alper Perçin²

¹Iğdır Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

²Avrasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Ramazan Cihad YILMAZ

Özet: Telerehabilitasyon, rehabilitasyon faaliyetlerinin bilgi ve iletişim teknolojisini kullanarak uzaktan gerçekleştirilmesi yöntemidir. Telerehabilitasyon değerlendirme, izleme, müdahale, denetim, eğitim ve danışmanlık gibi çeşitli rehabilitasyon hizmetlerini içermektedir. Kronik hastalıklarda telerehabilitasyonun kullanımı oldukça önemli yer tutmaktadır. Çünkü kronik hastalıkların sağlık sistemleri üzerinde büyük bir yük oluşturduğu bilinmektedir. Literatür incelendiğinde yaygın bir biçimde telerehabilitasyonun kullanıldığı kronik hastalıklarla ilgili araştırmalar göze çarpmaktadır. Kronik solunum yolu hastalıkları, kronik baş ağrısı yönetimi, kardiyak hastalıklar, onkolojik hastalıklar, amputasyon cerrahisi sonrası dönemde, geriyatrik ve pediatrik hastalıklarda, nörolojik hastalıklarda, kas iskelet sistemi dizabilitesi ile sonuçlanan kronik hastalıklarda ve az görme problemlerinde telerehabilitasyonun kullanıldığı görülmektedir. Bu kronik hastalıklarda fonksiyonel kapasitenin korunması, geliştirilmesi ve sürdürülmesi için gerekli olan rehabilitatif müdahalelere erişimin zorlaştığı durumlarda rehabilitasyona erişilebilirliği artırabilmesi açısından telerehabilitasyon önemli fırsatlar sağlamaktadır. Rehabilitasyona düzenli ulaşım fırsatı sunması, telafi seanslarına imkân sağlaması ve seyahat süresini azaltması gibi önemli avantajlar sunmaktadır. Telerehabilitasyonun sigorta kapsamında olmaması, kullanıcıların yaşadığı gizlilik endişesi, teknolojik cihazların kullanımı konusunda deneyim eksikliği, fiziksel teması gerektiren durumlara imkân vermemesi ve yaşanan teknik zorluklar telerehabilitasyonun kullanımını ise sınırlandırmaktadır. Özellikle fiziksel aktivite seviyesi kısıtlı olan kronik hastalığa sahip bireylerin telerehabilitasyon programına uyma olasılığı düşmektedir. Bu durumda da bakım vericilerin bu algoritmaya dâhil edilmesi sağlanabilir. Ayrıca bu hastalara telerehabilitasyonun kullanımı konusunda eğitim verilmesi, olası uyum problemlerinin azaltılmasına katkı sunabilir. Kırsal bölgede yaşamını sürdüren ve kronik hastalığı olan bireylerde rehabilitasyona ulaşımında önemli fırsatlar oluşturabilir. Kronik hastalığa sahip bireylerin yaşam kalitesini artırmak ve sağlık giderlerini azaltmak için telerehabilitasyonun daha da yaygınlaşması, rehabilitasyon müdahalelerinden uzun süreli fayda görmesini sağlayabilir.

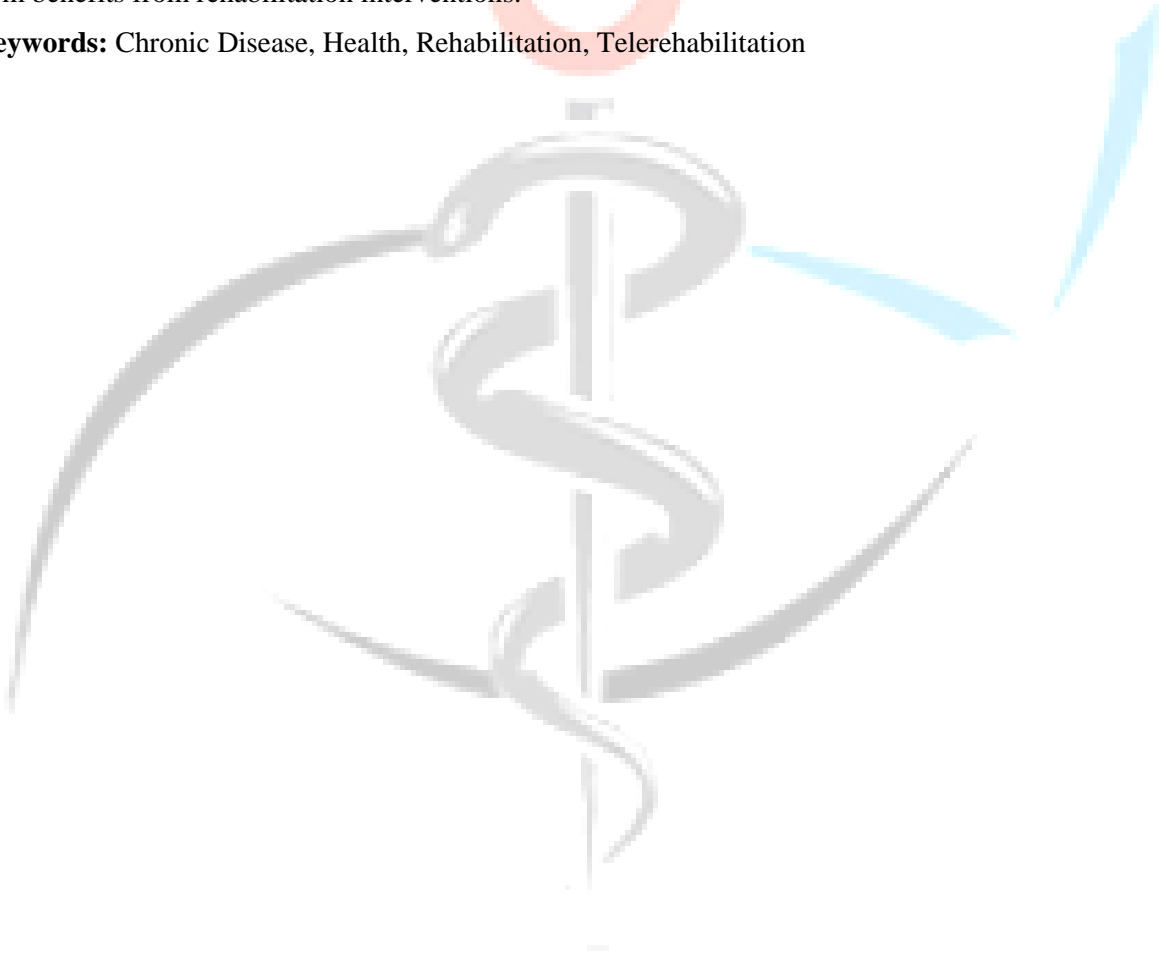
Anahtar Kelimeler: Kronik Hastalık, Sağlık, Rehabilitasyon, Telerehabilitasyon

Telerehabilitation in Chronic Diseases

Abstract: Telerehabilitation is a method of performing rehabilitation activities remotely using information and communication technology. Telerehabilitation includes various rehabilitation services such as evaluation, monitoring, intervention, supervision, training and counseling. The use of telerehabilitation in chronic diseases has a very important place. Because it is known that chronic

diseases create a great burden on healthcare systems. When the literature is examined, studies on chronic diseases in which telerehabilitation is widely used stand out. It is seen that telerehabilitation is used in chronic respiratory diseases, chronic headache management, cardiac diseases, oncological diseases, post-amputation surgery, geriatric and paediatric diseases, neurological diseases, chronic diseases resulting in musculoskeletal disability and low vision problems. Telerehabilitation provides important opportunities to increase accessibility to rehabilitation in cases where access to rehabilitative interventions required to protect, develop and maintain functional capacity in these chronic diseases becomes difficult. It offers important advantages such as providing regular transportation to rehabilitation, enabling make-up sessions and reducing travel time. The fact that telerehabilitation is not covered by insurance, users' privacy concerns, lack of experience in the use of technological devices, not allowing situations that require physical contact, and technical difficulties limit the use of telerehabilitation. Especially individuals with chronic diseases who have limited physical activity levels are less likely to comply with the telerehabilitation program. In this case, caregivers can be included in this algorithm. Additionally, educating these patients on the use of telerehabilitation may contribute to reducing possible adaptation problems. It can create important opportunities for individuals with chronic diseases living in rural areas to access rehabilitation. Further expansion of telerehabilitation to improve the quality of life and reduce healthcare costs for individuals with chronic diseases may lead to long-term benefits from rehabilitation interventions.

Keywords: Chronic Disease, Health, Rehabilitation, Telerehabilitation

Makale id= 60

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-5400-272X

| 79

Obezite Genç Yetişkinlerde Gövde Kas Endüransı ve Dengeyi Etkiler Mi'

Fzt Kerem Aydoğan¹, Doç.Dr. Alis Kostanoğlu², Ph.d.cand. Gökhan Can Törpü³

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kardiyopulmoner Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Gökhan Can Törpü

Özet: Obezite, vücutta sağlığa tehdit oluşturacak düzeyde yağ dokusunun aşırı birikmesi ile karakterizedir. Obezitenin organlara ve sistemlere verdiği zarar, fiziksel uygunluğu ve fonksiyonu olumsuz yönde etkileyebilir. Çalışmamız genç yetişkinlerde obezitenin gövde kas endüransı ve denge üzerine etkisini araştırmayı amaçlamaktadır. Bu prospektif ve gözlemsel çalışmaya 18-25 yaşları arasında yer alan genç yetişkinler dahil edildi. Katılımcılar vücut kitle indeksine göre zayıf (n = 18), normal kilolu (n = 22), fazla kilolu (n = 16) ve obez (n = 17) olmak üzere dört gruba ayrıldı. Gövde ekstansör ve fleksör kas endüransı sırasıyla Biering-Sorensen ve Kraus-Weber testleriyle değerlendirildi. Denge değerlendirmesi, Biodex Denge Sistemi (Biodex, Inc., Shirley) yardımıyla "Postural Stabilite Testi", "Stabilite Limitleri Testi" ve "Dengenin Duyusal Entegrasyonu Testi" ile gerçekleştirildi. Biering-Sorensen ve Kraus-Weber testlerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlemlendi ($p < 0,001$; $p = 0,001$). Biering-Sorensen testi sonuçlarına göre obez grubun skorları zayıf ve normal kilolu gruplara göre anlamlı derecede düşüktü ($p < 0,001$; $p < 0,001$). Aynı zamanda obez grubun Kraus-Weber testi sonuçları zayıf ve normal kilolu gruplara göre anlamlı derecede düşüktü ($p < 0,01$; $p < 0,01$). Vücut kitle indeksi farklı olan gruplar arasında denge ölçümlerinden "Postural Stabilite Testi", "Stabilite Limitleri Testi" ve "Dengenin Duyusal Entegrasyonu Testi" sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı ($p > 0,05$). Çalışma bulgularına göre obezite genç yetişkinlerde gövde kas endüransını olumsuz yönde etkilerken dengeyi etkilememektedir. Bu nedenle obez bireylere yönelik fizyoterapi ve rehabilitasyon programlarına gövde kas endüransını hedef alan egzersizlerin dahil edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Vücut Kitle İndeksi, Gövde Kas Endüransı, Denge, Postural Stabilite

Does Obesity Affect Trunk Muscle Endurance and Balance in Young Adults'

Abstract: Obesity is characterized by the excessive accumulation of adipose tissue in the body, posing a threat to health. The harm inflicted by obesity on organs and systems can detrimentally impact physical fitness and function. This study aims to investigate the effect of obesity on trunk muscle endurance and balance in young adults. Young adults aged 18-25 were included in this prospective and observational study. Participants were divided into four groups according to body mass index: underweight (n = 18),

normal weight (n = 22), overweight (n = 16) and obese (n = 17). Trunk extensor and flexor muscle endurance evaluated with the Biering-Sorensen and Kraus-Weber test respectively. Balance evaluation performed with “Postural Stability Test”, “Limits of Stability Test” and “Clinical Test of Sensory Integration of Balance” with help of the Biodex Balance System (Biodex, Inc., Shirley). In Biering-Sorensen and Kraus-Weber tests, a statistically significant difference was observed between the groups ($p < 0.001$; $p = 0.001$). According to the Biering-Sorensen test results, obese group had significantly lower scores than underweight and normal weight groups ($p < 0.001$; $p < 0.001$). At the same time, obese group had significantly lower Kraus-Weber test results than underweight and normal weight groups ($p < 0.01$; $p < 0.01$). No statistically significant difference was found in the “Postural Stability Test”, “Limits of Stability Test” and “Clinical Test of Sensory Integration of Balance” results of balance measurements between groups with different body mass index ($p > 0.05$). Based on the study findings, while obesity has an adverse impact on trunk muscle endurance in young adults, it does not affect balance. Therefore, it is recommended to incorporate exercises targeting trunk muscle endurance into physiotherapy and rehabilitation programs for obese individuals.

Keywords: Obesity, Body Mass Index, Trunk Muscle Endurance, Balance, Postural Stability

Makale id= 95

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-0555-5205

| 81

Okul Öncesi Serebral Palsili Çocuklarda Fiziksel Aktivite Düzeyi İle Üst Ekstremitte ve Kaba Motor Becerileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

**Fzt Melike Tanış¹, Prof.Dr. Nezire Köse², Doç.Dr. Ceyhun Türkmen³,
Prof.Dr. Mintaze Kerem Günel²**

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

³Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Melike Tanış

Özet: Amaç: Serebral palsili (SP'li) çocuklar motor, duyuşsal ve/veya sosyal açıdan birçok problemlere sahip olabilirler, bunların yanı sıra, yaşlıları ile kıyaslandığında daha az aktif ve daha az sosyalleşmiş olabilmektedirler. Yapılan çalışmalarda da okul öncesi SP'li çocuklarda fiziksel aktivite seviyesinin 4 yaşından itibaren azalmakta olduğu bulunmuştur. Bu azalmanın nedeni birçok faktöre bağlıdır. Okul öncesi SP'li çocuklarda fiziksel aktivite düzeyleri ile üst ekstremitte becerileri ve kaba motor becerileri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla bu çalışma planlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya; son 1 yılda herhangi bir operasyon geçirmemiş 3-6 yaş arası 60 SP'li çocuk dahil edildi. Bouchard aktivite günlüğü ile fiziksel aktivite düzeyi kilokalori cinsinden hesaplandı. Üst ekstremitte becerileri "Üst Ekstremitte Beceri Kalitesi Testi" ile, kaba motor becerileri de "Kaba Motor Fonksiyon Ölçütü" ile değerlendirildi. Bulgular: Bireylerin yaş ortalamaları 4,60±1,08 yıl idi. Fiziksel aktivite düzeyi ile kaba motor becerileri arasında orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir pozitif ilişki olduğu bulundu (korelasyon katsayısı=0,634 - p değeri<0,001). Üst ekstremitte beceri kalitesi ile fiziksel aktivite düzeyi arasındaki ilişkiler de pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır; özellikle kavrama becerisi ile orta düzeyde pozitif korelasyon gözlemlendi (korelasyon katsayısı=0,437 - p değeri<0,001). Sonuç: Çalışmanın sonunda okul öncesi SP'li çocukların üst ekstremitte ve kaba motor becerileri arttıkça fiziksel aktivite düzeylerinin de arttığı ve bu artışın kaba motor becerilerdeki artışla daha güçlü bir ilişki gösterdiği belirlenmiş, bu durumun SP'li çocuklarda fiziksel aktivite düzeyinin artırılması ile ilgili çalışmalara yol gösterici olacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Okul Öncesi, Fiziksel Aktivite, Üst Ekstremitte, Kaba Motor

Investigation of the Relationships Between Physical Activity Level and Upper Extremity and Gross Motor Skills in Preschool Children With Cerebral Palsy

Abstract: Aim: While children with cerebral palsy (CP) may have many motor, sensory and/or social problems, they may also be less active and less socialized compared to their peers. Studies have also found that the level of physical activity in preschool children with CP decreases starting from the age of 4. The reason for this decrease depends on many factors. This study was planned to determine the relationship between physical activity levels and upper extremity skills and gross motor skills in preschool children with CP. Method: To the study; 60 children with CP aged 3-6 years who had not

undergone any surgery in the last year were included. Physical activity level was calculated in kilocalories using the Bouchard activity diary. Upper extremity skills were evaluated with the Upper Extremity Skill Quality Test, and gross motor skills were evaluated with the Gross Motor Function Measure. Results: The average age of the individuals was 4.60 ± 1.08 years. A moderate level and statistically significant positive relationship were found between physical activity level and gross motor skills (correlation coefficient=0.634 - p value<0.001). The relationships between upper extremity skill quality and physical activity level are also moderate level positive and statistically significant; A particularly high correlation was observed with comprehension skill (correlation coefficient=0.437 – p value<0.001). Conclusion: At the end of the study, it was determined that as the upper extremity and gross motor skills of preschool children with CP increased, their physical activity levels also increased, and this increase showed a stronger relationship with the increase in gross motor skills. It is thought that this situation will guide studies on increasing the level of physical activity in children with CP.

Keywords: Cerebral Palsy, Preschool, Physical Activity, Upper Extremity, Gross Motor

Makale id= 129

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8058-3688

| 83

Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinde Temporomandibular Eklem Disfonksiyonunun Prevelansı ve Servikal Bölge Problemleri İle İlişkinin İncelenmesi

Araştırmacı Esra Başboğa¹, Öğr. Gör. Gül Pehlivan Tekin¹

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü Fizyoterapi Programı

*Corresponding author: Gül Pehlivan Tekin

Özet: Amaç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde, temporomandibular Eklem Disfonksiyonu (TMD) prevalansını ölçmek ve servikal bölge problemleri ile arasındaki ilişkiyi araştırmak için planlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri Yüksekokulu bünyesinde eğitim gören 1. ve 2. sınıf, 763 gönüllü öğrenci katılmıştır. Öğrencilere TME bölgesini, kulak ve çiğneme kaslarındaki ağrıyı, çenenin hareket kısıtlılığını, baş ağrısını, eklem sesini ve emosyonel stresi değerlendiren Fonseca Anamnestik Anketi (FAI) uygulanmıştır. Servikal bölge problemlerini belirlemek amacıyla Neck Disability Index (NDI) uygulanmıştır. Ayrıca öğrencilerin parafonksiyonel alışkanlıkları ve son 1 içerisinde çene eklemi ağrısı sebebiyle doktora başvurma, tedavi alma durumları da sorgulanmıştır. Bulgular: Öğrencilerin % 77.1 'i kadın, %22.9 'u erkek, yaş ortalaması 20.65 ±3.94 şeklinde bulunmuştur. Öğrencilerin % 70.4 oranında herhangi bir parafonksiyonel alışkanlığı olmadığı, en yüksek parafonksiyonel alışkanlığın ise %9.4 ile dil, yanak ve dudak ısırma olduğu belirlenmiştir. Son 1 yıl içerisinde çene/çene eklemi ağrısı nedeniyle tedavi alanların sayısı kadınlarda %5.1, erkeklerde ise %2.1 olduğu ve kadın erkek arasında tedavi alma yönünden istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir (p<0.001). FAI skoru kadınlarda 30.0 ± 20.09, Erkeklerde ise 20.0 ±16.57 olarak belirlenmiş olup istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.001). NDI skorları kadınlarda 8.32±5.75, erkeklerde 5.47±5.06 bulunmuş olup istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.001). Ayrıca öğrencilerin FAI puanları ile NDI puanları pozitif yönde ilişkili bulunmuş, öğrencilerin FAI puanlarındaki artışın NDI puanlarında artışa sebep olduğu görülmüştür. Sonuç: Çalışmamızda Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu'nun kadınlarda daha fazla gözlendiği, TMD varlığı ile servikal bölge problemlerinin arasında pozitif bir ilişki olduğu görülmüştür. Bu nedenle TMD varlığında servikal bölgenin de sorgulanması, TMD tedavisinde servikal bölgeyi de değerlendirip, özürülük durumu ilerlemeden tedaviye eklenmesi gerekmektedir. Sonraki çalışmalarda örneklemin TMD hasta grubu ile olması önerilmektedir. Finansman: Bu çalışma Tübitak 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı tarafından desteklenmiştir (Proje No: 1919B012211195).

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu, Servikal Bölge, Ağrı

Makale id= 167

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5879-9121

| 84

Serebral Palsili Bir Bireyde Botoks Uygulaması Sonrası Nöromusküler Elektrik Stimülasyonun Motor Gelişimi Üzerine Etkileri: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Azize Reda Tunç¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi

Özet: Bu vaka raporunun amacı, spastik diparetik serebral palsy teşhis konulan, Modifiye Ashworth Skalasına göre kas tonusu 4 olarak derecelendirilmiş bir hasta üzerinde, çoklu botulinum toksini tip A uygulamasından sonra nöromusküler elektrik stimülasyonunun motor gelişim üzerinde etkilerini incelemektir. 10 hafta süreyle ev programı ve haftada 3 gün fizyoterapi ve rehabilitasyon seansı ile takip gerçekleştirildi. Ev programı uygulamaları botoks uygulaması öncesinde olduğu gibi yumuşak doku mobilizasyonu, diz eklemine içine alan gece moldu kullanımı, hedefe yönelik aktif oyunları içermektedir. Botoks uygulamasından sonra nöromusküler elektrik stimülasyonu fizyoterapi seanslarına dahil edilmiştir. Nöromusküler elektrik stimülasyonu botoks uygulaması yapılan kasların antagonistlerine 10 hafta boyunca haftada 3 gün olacak şekilde aktif hareketle eş zamanlı olarak uygulanmıştır. Değerlendirmeler botulinum toksini tip A uygulamasından önce, uygulama sonrası 4. ve 10. haftalarda gerçekleştirilmiştir. Tonus değerlendirmesi için Modifiye Ashworth Skalası, motor fonksiyonların değerlendirilmesi için Kaba Motor Fonksiyonel Sınıflama ölçeği kullanılmıştır. Botulinum Toksin uygulaması öncesinde Modifiye Ashworth Skalasında 4 değerinde bir tonus mevcutken uygulama sonrasında her iki değerlendirmede de 1 değerinde olduğu belirlenmiştir. Kaba Motor Fonksiyon Ölçütünde oturma, emekleme, diz üstü durma ve ayakta durma alt parametrelerinin bağımsız olarak meydana getirmiştir. Bağımsız oturma, sağ ve sol tarafında desteksiz oturma, eller ve dizler üstünde olacak şekilde emekleme, eller destekli olarak sağa ve sola 5 adım gitme her bir parametrede 0-1 değerlerinden 3 değerine skor artmıştır. Mevcut sonuçlar ışığında Botulinum Toksin uygulaması ile hareket kalitesinin artırılması ile postüral kontrol üzerinde olumlu sonuçlar meydana gelmiştir. Kuvvetlendirme ve aktif hareketin artırılmasına yönelik uygulanan elektrik stimülasyonu beklenenden daha kısa sürede fonksiyonel hareketleri geliştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsy, Spastisite, Nöromusküler Elektrik Stimülasyonu

The Effects of Neuromuscular Electrical Stimulation On Motor Development After Botox Application in An Individual With Cerebral Palsy: A Case Report

Abstract: Objective This case report examines the effects of neuromuscular electrical stimulation (NMES) on motor development after multiple botulinum toxin type A (BTX-A) administration in a patient with spastic diparetic cerebral palsy, whose muscle tone was graded as 4 on the Modified Ashworth Scale. Method: A 10-week follow-up was performed with a home program and physiotherapy 3 days a week. In this context, soft tissue mobilization, night mole involving the knee joint, targeted active games and neuromuscular electrical stimulation (NMES) were included in the physiotherapy sessions. Assessments were performed before and at 4 and 10 weeks after botulinum toxin type application. Tonus was assessed using the Modified Ashworth Scale and motor function was assessed

using the Gross Motor Functional Classification (GMFCS) scale. Results: Before botulinum toxin, there was a tonus of 3 on the Modified Ashworth Scale, whereas it decreased to 1 after administration. There was an increase in the scores of sitting, crawling, kneeling and standing sub-parameters in the Gross Motor Function Measure. Independent sitting, sitting without support on the right and left side, crawling with hands and knees on, and taking 5 steps to the right and left with hands supported increased the score from 0-1 to 3 in each parameter. Conclusion: In the light of the present results, increasing the range of motion and ability with Botulinum Toxic application produced positive results on postural control. Electrical stimulation applied for strengthening and increasing active movement increased functional movements in a shorter time than expected. Increasing muscle strength may also positively affect the duration of effect of botulinum toxin application.

Keywords: Cerebral Palsy, Spasticity, Neuromuscular Electrical Stimulation

Makale id= 176

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6646-0291

| 86

Transtibial Ampute Bireylerin Yürüyüş Parametreleri Açısından Karşılaştırılması

Öğr. Gör. Neşe Tosun¹, Prof.Dr. Fatih Erbahçeci²

¹Gaziantep Üniversitesi

²Hacettepe Üniversitesi

*Corresponding author: Neşe Tosun Çekiç

Özet: Amaç: Alt ekstremitte amputasyonu motor sistem, duyuşal geribildirim ve lokomotor gövde şeması gibi süreçleri etkileyen zor bir deneyimdir. Ampute bireyler sağlıklı bireylerden daha yavaş ve daha az verimli yürürler. Bu nedenle yürüyüş parametreleri ve fonksiyonel kapasiteleri olumsuz etkilenir. Bu çalışmanın amacı yürüyüş parametreleri açısından travma ve diabetes mellitus nedenli transtibial ampute bireyleri karşılaştırmaktır. Yöntem: Bu çalışma 10 travmatik 10 diabetik transtibial ampute birey ile yapıldı. Travmatik bireylerin tamamı erkekti ve yaş, boy ve kilo ortalamaları sırasıyla 41.20±8,89, 172.20±4,92, 83.70±10,39'ti. Diyabetik bireylerin 3'ü kadın 7'si erkekti ve yaş, boy ve kilo ortalamaları sırasıyla , 49.40±11,93, 167.90±7,62, 74.60±8,72'ti. Yürüyüş analizi Ultrasensor 3D Platform LAC I (Diasu by Sani Corporate via Giacomo Peroni 400 00100, Roma, IT) sensörlü yürüyüş yolu ile yapıldı. Bulgular: Grupların yürüyüş parametreleri karşılaştırıldığında çift adım uzunluğu(p=0.001), ampute taraf adım uzunluğu(p=0.002), sağlam taraf adım uzunluğu(p=0.001) ve hız(p=0.004) parametreleri arasında travmatik grup lehine anlamlı fark bulunmuştur. Tartışma: Travma ve diabetes mellitus nedenli transtibial ampute bireylerin yürüyüş parametreleri karşılaştırıldığında travmatik grubun çift adım uzunluğunun, ampute taraf adım uzunluğunun, sağlam taraf adım uzunluğunun daha fazla ve yürüyüş hızlarının daha yüksek olduğu görüldü. Transtibial amputelerde fizyoterapi ve rehabilitasyon programları oluşturulurken amputasyon nedeninin dikkate alınması gerekebileceği düşünöldü.

Anahtar Kelimeler: Transtibial Ampute, Yürüyüş, Protez, Rehabilitasyon

Comparison of Transtibial Amputee Individuals in Terms of Gait Parameters

Abstract: Purpose: Lower extremity amputation is a difficult experience that affects processes such as the motor system, sensory feedback and locomotor trunk schema. Amputee individuals walk slower and less efficiently than healthy individuals. Therefore, walking parameters and functional capacities are negatively affected. The aim of this study is to compare trauma and diabetes mellitus induced transtibial amputees in terms of gait parameters. Method: This study was conducted with 10 traumatic and 10 diabetic transtibial amputee individuals. All of the traumatic individuals were male and the average age, height and weight are 41.20±8.89, 172.20±4.92, 83.70±10.39, respectively. 3 of the diabetic individuals were female and 7 were male and the average age, height and weight are 49.40±11.93, 167.90±7.62, 74.60±8.72, respectively. Gait analysis was performed with the Ultrasensor 3D Platform LAC I (Diasu by Sani Corporate via Giacomo Peroni 400 00100, Rome, IT) sensor walking track. Results: When the gait parameters of the groups were compared, a significant difference was found in favor of the traumatic

group among the double step length ($p = 0.001$), amputee side step length ($p = 0.002$), healthy side step length ($p = 0.001$) and speed ($p = 0.004$). Discussion: When the gait parameters of transtibial amputee individuals due to trauma and diabetes mellitus were compared, it was seen that the traumatic group had longer double step length, amputee side step length, healthy side step length and higher walking speed. It was thought that the cause of amputation may need to be taken into consideration when creating physiotherapy and rehabilitation programs for transtibial amputees.

Keywords: Transtibial Amputee, Gait, Prosthesis, Rehabilitation

Makale id= 130

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5242-3094

| 88

Vücut/beden Farkındalığı Başlıklı Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Kamil Yılmaz¹
¹KTO Karatay Üniversitesi

Özet: Vücut/beden farkındalığı kişinin vücut parçalarını algılama becerisi olarak tanımlanır ve pozisyon hissi, kinestezi ve bilişsel süreçleri içerir. Bu çalışmanın amacı Türkiye’de vücut/beden farkındalığı konusuna odaklanan lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizini yapmaktır. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi veri tabanında “vücut farkındalığı” ve “beden farkındalığı” anahtar kelimeleri ile lisansüstü tezler tarandı. Tarama sonucunda 2014-2023 yılları arasında yayınlanmış 41 yüksek lisans ve 6 doktora tezi olmak üzere toplam 47 (vücut farkındalığı 32 tez %68,1; beden farkındalığı 15 tez %31,9) teze ulaşıldı. Bu tezler, yayınlanma yılı ve dili, tez konusu, üniversite, bölüm, araştırma ve uygulama yöntemleri gibi farklı parametreler göz önüne alınarak detaylı bir şekilde incelendi. İnceleme, yirmi üç farklı üniversite arasında en fazla tezin 6 teze Hacettepe Üniversitesi’nde yapıldığını, onu 4’er teze Hasan Kalyoncu Üniversitesi ve Maltepe Üniversitesi’nin izlediğini ortaya koydu. 2023, 2022 ve 2021 yılları sırasıyla 17, 10 ve 8 tez ile en çok tez yayını yapılan yıllardı. Tezlerin yalnızca 7’si Vücut Farkındalığı Terapisi (VFT)’nin etkinliğini araştırırken, 40’ı vücut/beden farkındalığı değerlendirmesini içeriyordu. Bu tezlerin büyük çoğunluğu Fizyoterapi ve Rehabilitasyon alanı (%72,3) ile ilgiliyken psikoloji (%12,8), spor (%6,4), ergoterapi gibi farklı alanların da vücut/beden farkındalığına odaklandığı görüldü. Tezlerin çoğu (%59,6) sağlıklı bireyler üzerinde yapılmıştı. VFT’nin en çok ağrı (4 tez), yaşam kalitesi (4 tez), vücut imajı (3 tez), uyku kalitesi (3 tez) ve depresyon üzerine etkilerinin araştırıldığı belirlendi. Ülkemizde, lisansüstü düzeyde vücut/beden farkındalığı konusu giderek daha popüler hale gelmekte ve farklı disiplinlerin bu konuya ilgisinin olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vücut Farkındalığı, Beden Farkındalığı, Vücut Farkındalığı Terapisi, Beden Farkındalığı Terapisi

The Bibliometric Analysis of Postgraduate Theses Titled Body/bodily Awareness

Abstract: Body/bodily awareness is defined as the ability to perceive one's body parts and includes position sense, kinesthesia, and cognitive processes. The aim of this study was to conduct a bibliometric analysis of postgraduate theses focusing on body/bodily awareness in Turkey. Postgraduate theses were searched with the keywords "body awareness" and "bodily awareness" in the National Thesis Center database of the Council of Higher Education. As a result of the search, a total of 47 theses (body awareness 32 theses 68.1%; bodily awareness 15 theses 31.9%), including 41 master's and 6 doctoral theses published between 2014 and 2023 were reached. These theses were analyzed in detail considering different parameters such as year and language of publication, thesis topic, university, department, research, and application methods. The analysis revealed that among twenty-three different universities, Hacettepe University had the highest number of theses with 6 theses, followed by Hasan Kalyoncu University and Maltepe University with 4 theses each. The years 2023, 2022 and 2021 were the years with the highest number of thesis publications with 17, 10 and 8 theses respectively. While only 7 of the

theses investigated the effectiveness of Body Awareness Therapy (BAT), 40 of them included body/bodily awareness assessment. Most of these theses were related to the field of Physiotherapy and Rehabilitation (72.3%), while other fields such as psychology (12.8%), sports (6.4%), and occupational therapy also focused on body/bodily awareness. Most of the theses (59.6%) were conducted on healthy individuals. It was determined that the effects of BAT on pain (4 theses), quality of life (4 theses), body image (3 theses), sleep quality (3 theses) and depression were mostly investigated. In our country, the topic of body/bodily awareness at the postgraduate level is becoming increasingly popular and it is seen that different disciplines are interested in this topic.

Keywords: Body Awareness, Bodily Awareness, Body Awareness Therapy, Bodily Awareness Therapy

Makale id= 115

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2247-8123

| 90

Yeşil Egzersiz

Öğr. Gör. Dr Ramazan Cihad Yılmaz¹ , Dr. Öğretim Üyesi Alper Perçin²

¹Iğdır Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

²Avrasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Ramazan Cihad YILMAZ

Özet: Düzenli egzersiz yapmanın sağlık üzerinde olumlu etkileri olduğu bilinmektedir. Egzersiz, hastalıkları önleyici ve tedavi edici etkisiyle sağlıklı olma halini sürdürmek açısından önemli bir role sahiptir. Buna karşın bireylerin yeteri kadar egzersiz yapmaması ise artan bir endişe kaynağıdır. Bireylerin egzersize katılımı önündeki engelleri kaldırabilmek için çeşitli stratejiler denenmektedir. Bu stratejiler egzersiz yapan bireylerin egzersizi sürdürülebilmesine, sedanter bireylerin ise egzersize katılımına olanak sağlamaktadır. Egzersizin önündeki zaman, maliyet ve eğlence gibi çeşitli zorlukların aşılması için ortak bir strateji bulmak oldukça zordur. Bu yüzden herkesin egzersize katılımını rahatlıkla sağlayabileceği ve zaman, maliyet ve eğlenceli olması açısından birçok avantaj sunan dış havada egzersiz yapmak oldukça önemli bir fırsat olarak karşımıza çıkmaktadır. Egzersizin ve doğanın sinerjistik etkisini ifade eden kavram ‘yeşil egzersiz’ olarak adlandırılmaktadır. Yapılan çalışmalarda, doğada gerçekleştirilen aktivitelerin kapalı mekânlarda gerçekleştirilenlere kıyasla zihinsel ve fiziksel sağlık açısından daha faydalı olduğu gösterilmiştir. Egzersizin doğada yapılması, bireylerin egzersizi daha zevkli ve tatmin edici olarak tanımlamasına neden olmuştur. Doğada yapılan egzersizlerin, bireylerin algılamış olduğu yorgunluğu ve psikolojik problemleri azalttığı görülmüştür. Ayrıca doğaya maruz kalmanın şehir yaşamının yol açtığı kronik hastalıkları önlemede etkili olduğu vurgulanmıştır. Bunların yanında, yeşil egzersiz alışkanlığının ülke ekonomilerine de katkı sağladığı gösterilmiştir. Yeşil egzersizin dezavantajları olarak da hava koşullarının değişkenliği ve nüfusu yoğun kentlerdeki egzersiz için elverişsiz çevresel ortamlar gösterilmektedir. Kanıtlar temelinde, bireylerin egzersize katılımını artırabilmek için ‘yeşil egzersiz’ önemli bir dışsal motivasyon kaynağı olarak kullanılabilir. Bu anlamda oluşturulacak halk sağlığı programları ve yerel yöneticilerin geliştireceği politikalar ile ‘yeşil egzersiz’ desteklenebilir. Böylece yeşil egzersizin toplum sağlığını artırmak için daha etkin bir şekilde kullanımı sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğa, Rehabilitasyon, Sağlık, Yeşil Egzersiz

Green Exercise

Abstract: It is known that regular exercise has positive effects on health. Exercise has an important role in maintaining health through its preventive and therapeutic effect on diseases. On the other hand, individuals not getting enough exercise is a growing concern. Various strategies are being tried to remove obstacles to individuals' participation in exercise. These strategies enable exercising individuals to maintain exercise and sedentary individuals to participate in exercise. It is difficult to find a common strategy to overcome the various challenges to exercise, such as time, cost and fun. Therefore, it is a

very important opportunity to exercise outdoors, where everyone can easily participate in exercise and offers many advantages in terms of time, cost and fun. The concept expressing the synergistic effect of exercise and nature is called 'green exercise'. Studies have shown that activities carried out in nature are more beneficial for mental and physical health than those performed indoors. The fact that exercise is done in nature has caused individuals to define exercise as more enjoyable and satisfying. It has been observed that exercises performed in nature reduce the fatigue and psychological problems perceived by individuals. It has also been emphasized that exposure to nature is effective in preventing chronic diseases caused by city life. In addition, it has been shown that green exercise habits contribute to country economies. The disadvantages of green exercise are the variability of weather conditions and unfavorable environmental environments for exercise in densely populated cities. Based on evidence, 'green exercise' can be used as an important source of extrinsic motivation to increase individuals' participation in exercise. In this sense, 'green exercise' can be supported with public health programs and, policies developed by local administrators. Thus, green exercise can be used more effectively to increase public health.

Keywords: Nature, Rehabilitation, Health, Green Exercise

Makale id= 23

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9796-9034>

| 92

Bağırsak Kanseri Taramasından Kaçınma Ölçeğinin Türkçe Versiyonunun Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması

Ma.St. Muhammet Sait Demir¹, Dr. Öğretim Üyesi Hatice Karabuğa Yakar²

¹Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik AD Yüksek Lisans Programı

²Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Muhammet Sait Demir

Özet: Amaç: Bu araştırma Bağırsak Kanseri Taramasından Kaçınma Ölçeğinin Türkiye’deki geçerlilik ve güvenilirliğini belirlemek amacıyla metodolojik olarak yapıldı. Gereç ve Yöntem: Veriler araştırmaya katılmayı kabul eden, İstanbul’da yer alan üç ayrı aile hekimliğine başvuran 50-71 yaş arası sağlıklı ve hasta bireyler ile yüz yüze görüşme yöntemiyle toplandı. Veri toplama formu olarak “Tanıtıcı Bilgi Formu” ve “Bağırsak Kanseri Taramasından Kaçınma Ölçeği” kullanılarak toplamda 250 kişiye ulaşıldı. Geçerlilik incelemesinde; dil eşdeğerliği, kapsam geçerliliği, doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapıldı. Örneklem büyüklüğü uygunluğunu test etmek amacıyla Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) testi ve verilerin çok değişkenli normal dağılımdan gelip gelmediğini belirlemek için Barlett Küresellik testi uygulandı. Güvenirlik incelenmesinde Cronbach’s Alpha güvenirlilik katsayısı kullanılarak zamana karşı değişmezlik (test-retest korelasyonu) pearson momentler çarpımı korelasyon tekniği ile hesaplandı. Ölçeğin yapısal güvenirliliği McDonald Omega katsayısı ile değerlendirildi. Bulgular: Yaş ortalaması 58.48±5.68 olan katılımcıların, %65,6’sı kadın idi. Katılımcıların %29,2’si daha önce gaitada gizli kan testi yaptırdığını, %25,6’sı ise daha önce kolonoskopi yaptırdığını belirtti. Ölçeğin 15 madde ve üç alt boyuttan oluştuğu, kabul edilebilir uyum gösterdiği bulundu. Bağırsak Kanseri Taramasından Kaçınma Ölçeğinin toplamı için kapsam geçerlik indeksi değeri 0,96 idi. Ölçeğin madde toplam korelasyon puanları 0,30 ile 0,73 arasında; test tekrar test güvenirlilik katsayısı 0,99; Cronbach alpha katsayısı 0,76 ve McDonald Omega katsayısı 0,75 bulundu. Katılımcıların bağırsak kanseri taramasından kaçınma ölçeğinden aldıkları toplam puan 3,52±0,89 idi. Sonuç: Bağırsak Kanseri Taramasından Kaçınma Ölçeği Türk kültüründe kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçektir.

Anahtar Kelimeler: Bağırsak Kanseri, Hemşirelik, Kanseri Taramaları

Validity and Reliability Study of the Turkish Version of the Bowel Cancer Screening Avoidance Scale

Abstract: Objective: This research was methodologically designed to determine the validity and reliability of the Bowel Cancer Screening Avoidance Scale in Turkey. Materials and Methods: Data were collected by face-to-face interview with healthy and sick individuals between the ages of 50-71 who agreed to participate in the research and applied to three different family medicine offices in Istanbul. A total of 250 people were reached by using the "Introductory Information Form" and "Bowel Cancer Screening Avoidance Scale" as data collection forms. In the validity review; Language equivalence, content validity, and confirmatory factor analysis (CFA) were performed. The Kaiser-

Meyer-Olkin (KMO) test was applied to test sample size suitability and the Bartlett Sphericity test was applied to determine whether the data came from multivariate normal distribution. In the reliability analysis, Cronbach's Alpha reliability coefficient was used and invariance over time (test-retest correlation) was calculated with the Pearson product moment correlation technique. The structural reliability of the scale was evaluated with the McDonald Omega coefficient. Results: 65.6% of the participants, whose average age was 58.48 ± 5.68 , were women. 29.2% of the participants stated that they had had a fecal occult blood test before, and 25.6% stated that they had had a colonoscopy before. It was found that the scale consisted of 15 items and three subscales and showed acceptable fit. The content validity index value for the total Bowel Cancer Screening Avoidance Scale was 0.96. The item-total correlation scores of the scale range between 0.30 and 0.73; test-retest reliability coefficient 0.99; Cronbach alpha coefficient was found to be 0.76 and McDonald Omega coefficient was 0.75. The total score the participants received from the bowel cancer screening avoidance scale was 3.52 ± 0.89 . Conclusion : Bowel Cancer Screening Avoidance Scale is a valid and reliable scale that can be used in Turkish culture.

Keywords: Bowel Cancer, Nursing, Cancer Screenings

Makale id= 141

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8784-6823; 0000-0003-4570-5031

| 94

Bir Üniversite Hastanesinde Çalışan Hemşirelerin Dini Başa Çıkma Düzeylerinin İş Yaşam Kaliteleri Üzerine Etkisi

Araştırmacı Ferhat Özben¹, Doç.Dr. Aygül Kissal²

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği Bilim Dalı, E-posta: ferhatozben12@gmail.com

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği ABD, E-posta: aygul.kissal@gmail.com

*Corresponding author: Aygül Kissal

Özet: Giriş: Hemşirelerin hem bireysel hem de mesleki hayatlarında yoğun biçimde yaşadıkları zorluklar iş yaşam kalitelerini etkileyebilir. İş yaşam kalitesine dinin etkisinin araştırılması sorunların çözümüne katkı sağlayabilir.

Amaç: Bu araştırma bir üniversite hastanesinde çalışan hemşirelerin dini başa çıkma düzeylerinin iş yaşam kaliteleri üzerine etkisini incelemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipteki bu çalışmanın örneklemini bir üniversite hastanesinde çalışan 400 hemşire oluşturmuştur. Veriler “Kişisel Bilgi Formu, Dini Başa Çıkma Ölçeği (DBÇÖ) ve Çalışanlar için Yaşam Kalitesi Ölçeği (ÇYKÖ)” ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t testi, ANOVA, Kruskal Wallis Varyans Analizi, Pearson Korelasyon ve Çoklu Doğrusal Regresyon kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelerin yaş ortalaması 30,08±6,19'dur. Katılımcıların %38,8'i çalıştığı işten memnuniyeti konusunda kararsızdır. Hemşirelerin %25,5'i mesleklerini sürdürmek istemediğini ve %42,8'i mesleklerini sürdürme konusunda kararsız olduğunu bildirmiştir. İş memnuniyeti, mesleki isteklilik, sağlığı algılama, haftalık egzersiz süresine göre yaşam kalitesi ölçeğinin üç alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Cinsiyete göre pozitif ve negatif başa çıkma alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark belirlenmiştir (p<0,05). Regresyon analizinde kadın olma, iş memnuniyetinin yüksek olması ve uyku kalitesinin iyi olması ÇYKÖ anlamlı düzeyde yordadığı bulunmuştur (p<0,05).

Sonuç: Bu çalışmada mesleki tatmin ile pozitif dini başa çıkma ve negatif dini başa çıkma arasında pozitif yönlü anlamlı ancak zayıf düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Dinin ve hemşirelerin çalışma koşullarının yaşam kaliteleri üzerine etkisini belirlemeye yönelik daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır. İş memnuniyetinin ve iyi uyku kalitesinin artırılması uygulamaları ve erkek hemşirelerin yaşam kalitelerinin geliştirilmesi için planlamaların yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Çalışan Yaşam Kalitesi, Hemşire, Dini Baş Etme.

The Effect of the Religious Coping Levels On the Quality of Work Life of Nurse Working At a University Hospital

Abstract: Introduction: The difficulties that nurses experience intensely in both their individual and professional lives can affect their quality of work life. Investigating the impact of religion on the quality of work life can contribute to the solution of the problems.

Aim: This research was conducted to examine the effect of religious coping levels of nurses working in a university hospital on their quality of work life.

Methods: The sample of this descriptive, cross-sectional and correlation-seeking study consisted of 400 nurses working in a university hospital. The data was obtained with the "Personal Information Form, Religious Coping Scale (RCS) and Professional Quality of Life Scale (ProQOL R-IV)". Descriptive statistics, t test, ANOVA, Kruskal Wallis Analysis of Variance, Pearson Correlation and Multiple Linear Regression were used to evaluate the data.

Results: The average age of nurses is 30.08 ± 6.19 . 38.8% of the participants are undecided about their satisfaction with their job. 25.5% of nurses reported that they did not want to continue their profession and 42.8% were undecided about continuing their profession. A statistically significant difference was found between the three sub-dimensions of the quality of life scale according to job satisfaction, professional enthusiasm, health perception, and weekly exercise time ($p < 0.05$). A statistically significant difference was determined between the positive and negative coping sub-dimensions according to gender ($p < 0.05$). In the regression analysis, it was found that being a woman, having high job satisfaction, and having good sleep quality significantly predicted ProQOL R-IV ($p < 0.05$).

Conclusion: This study concluded that there is a positive, significant but weak relationship between professional satisfaction and positive religious coping and negative religious coping. More studies are needed to determine the impact of religion and nurses' working conditions on their quality of life. It is recommended that plans be made to increase job satisfaction and good sleep quality and to improve the quality of life of male nurses.

Keywords: Professional Quality Of Life, Nurse, Religious Coping.

Makale id= 166

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7554-4358

| 96

Deprem Bölgesinde Çalışan Hemşirelerin Deneyimleri: Nitel Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Gümüşler Başaran¹, Dr. Öğretim Üyesi Bahar Kefeli Çol¹, Dr. Öğretim Üyesi Burcu Genç Köse¹
¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşe Gümüşler Başaran

Özet: Giriş Doğal afetler sonrasında sağlık hizmetlerine talep artmaktadır. Hemşireler afetlerde güvenli olmayan ortamlarda çalışma, belirsizlikler ve rol çatışmaları yaşama, uzun çalışma saatleri ve yoğun sorumluluk, iletişimde yaşanan aksamalar ve kaynaklara erişmede yaşanan zorluklar yaşamaktadır. Bu çalışmada 6 Şubat 2023 tarihinde yaşanan depremi yaşamış ve bu bölgede görev yapan hemşirelerin deneyimleri ve duygularını anlamak amaçlanmıştır. Metod Araştırma Eylül 2023 yılında yürütülen, nitel tipte yorumlayıcı fenomenolojik bir araştırmadır. Araştırmada ölçüt örnekleme kullanılarak deprem bölgesinde görev yapmış ve yapmaya devam eden 7 hemşire dahil edildi. Veriler, 4 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış soru formu kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde betimsel ve içerik analizi yapıldı. Bulgular Deprem bölgesinde hizmet sunarken yaşanan sorunlar nelerdir diye sorulduğunda hemşirelerin kaynak yetersizliği, fiziki ortam yetersizliği, koordinasyon ve iletişim eksikliği, hijyen sorunları ve güvenlik sorunu temalarına ulaşılmıştır. Hemşirelerin öncelikli olarak çözülmesini bekledikleri sorunlar nelerdir sorusunda ise kaynak eksikliğinin giderilmesi ve hijyen sorununun giderilmesi temalarına ulaşılmıştır. Gelecekte deprem bölgesinde hemşirelik hizmetlerine yönelik yaşadığı kaygılar sorulduğunda insan gücü eksikliği temasına ulaşılmıştır. Hissettikleri duygular sorulduğunda hemşirelerde kaygı, umutsuzluk, korku, panik ve yalnızlık gibi olumsuz duygular temasına ulaşılmıştır. Sonuç Hemşirelerin deprem bölgesinde sağlık hizmeti sunumunda bazı sorunlar, yetersizlikler ve eksiklikler yaşadıkları belirlendi. Aynı zamanda olumsuz duygular içinde oldukları saptandı.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Hemşire, Sağlık Hizmeti, Afet, Duygular

Experiences of Nurses Working in Earthquake Zone: A Qualitative Study

Abstract: Introduction Demand for health services increases after natural disasters. Nurses experience working in unsafe environments, experiencing uncertainties and role conflicts, long working hours and intense responsibility, disruptions in communication and difficulties in accessing resources. This study aimed to understand the experiences and feelings of the nurses who experienced the earthquake on February 6, 2023, and worked in this region. Method The research is a qualitative interpretative phenomenological study conducted in September 2023. Using criterion sampling, seven nurses who have served and continue to serve in the earthquake zone were included in the study. Data were collected using a semi-structured questionnaire of 4 questions. Descriptive and content analysis were used to analyse the data. Findings When asked about the problems experienced while providing services in the earthquake zone, the themes of insufficient resources, insufficient physical environment, lack of

coordination and communication, hygiene problems and security problems were found. When asked what problems nurses expect to be solved as a priority, the themes of eliminating the lack of resources and the hygiene problem were reached. When asked about their concerns about nursing services in the future in the earthquake region, the theme of lack of workforce was reached. When asked about the emotions they felt, the theme of negative emotions such as anxiety, hopelessness, fear, panic and loneliness was reached. Conclusion It was determined that nurses experienced some problems, inadequacies and deficiencies in providing health services in the earthquake region. At the same time, it was determined that they had negative emotions.

Keywords: Earthquake, Nurse, Health Care, Disaster, Emotions

Makale id= 71

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-2700-6760

| 98

Duygusal Zeka ile Problem Çözme Arasındaki İlişki: Bir Literatür Taraması

Hemş. Mehmet Akif Soyer¹, Dr. Öğretim Üyesi Berna Bayır²

¹KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet: Duygusal zeka, bireylerin öncelikle duygularını anlamaları ve yönetebilmesini sağlayan, ayrıca başka bireylerin duygularını anlayabilme, empati kurabilme, güdüleme davranışlarını artırma ve özgüven duygularını geliştirme imkanı tanıyan bir kavramdır. Bu yetenekleri kazanma, belirli duygusal stratejilerin uygun kullanımı, daha yüksek seviyede olumlu duygusal durumların deneyimlenmesine ve olumsuz duygusal durumların azalmasını sağlayabilir. Toplum içinde var olabilmenin ve kişilerarası ilişkilerin anahtarı duygusal zekadır. İnsanlar yaşamı boyunca karşılaştığı durumlarda neler yapması gerektiğini, olumlu ya da olumsuz durumlar karşısında göstermiş olduğu beceriler ise problem çözme yeteneği hakkında bize geri dönüş sağlar. Problem çözebilme, bireyin problemler karşısında ürettiği çözüm yollarını değerlendirmesi, problemlerle başa çıkabilmenin en etkili yolunu bulması ve uygulamaya geçirmesi sürecidir. Karşılaşılan problemlerin algılanması kişiye, zamana veya duruma göre değişebilmektedir. Her ne kadar karşılaşılan problemleri çözmeye insan davranışları öne çıksa da, problem çözme yeteneğini etkileyen faktörler, problemlerin çözülme sürecini değiştirdiği bilinmektedir. Problem çözme; amaçlar, ihtiyaçlar, inanç, değerler, yetenek, davranış, tutum, bilgi, sosyal ve kültürel çevre, eğitim ve öğretim gibi faktörlerin etkisindedir. Bu faktörler problem çözme yeteneğini etkilediği kadar problemin çözüm sürecinde de önemli rol almaktadır. Bireyin karmaşık sorunları çözmek için problem çözme becerisine sahip olmasının yanı sıra, sürekli değişen çevreyle başa çıkabilmek için belirli bir düzeyde duygusal zekaya sahip olması gerekmektedir. Gelişebilen bir yapıya sahip olan duygusal zekanın güçlendirilmesi, büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Zeka, Problem Çözme

The Relationship Between Emotional Intelligence and Problem Solving: A Literature Review

Abstract: Emotional intelligence is a concept that enables individuals to first understand and manage their emotions, as well as to understand the emotions of other individuals, to empathize, to increase motivational behavior and to develop feelings of self-confidence. Acquiring these abilities and appropriate use of specific emotional strategies can lead to the experience of higher levels of positive emotional states and the reduction of negative emotional states. The key to existing in society and interpersonal relationships is emotional intelligence. People tell us what they should do in the situations they encounter throughout their lives, and the skills they show in the face of positive or negative situations give us feedback about their problem-solving ability. Problem solving is the process of evaluating the solutions that an individual produces in the face of problems, finding the most effective way to deal with problems and putting them into practice. Perception of the problems encountered may vary depending on the person, time or situation. Although human behavior comes to the fore in solving the problems encountered, it is known that factors affecting problem-solving ability change the problem-solving process. Problem solving; It is influenced by factors such as goals, needs, beliefs, values,

abilities, behavior, attitudes, knowledge, social and cultural environment, education and training. These factors not only affect problem-solving ability, but also play an important role in the problem-solving process. In addition to having problem-solving skills to solve complex problems, the individual must also have a certain level of emotional intelligence to cope with the ever-changing environment. Strengthening emotional intelligence, which has a developing structure, is of great importance.

Keywords: Emotional Intelligence, Problem Solving

Makale id= 125

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5889-8373

| 100

**Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri ve Davranışsal Sistem Hemşirelik Modelleri
Çerçevesinde Tiroidektomi Olgu Sunumu**

Uzman Şerife Naz Bozkurt¹, Dr. Öğretim Üyesi Sema Koçaşlı²

¹Gazi Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Gazi Hastanesi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Şerife Naz Bozkurt

Özet: Papiller tiroid karsinomu en sık görülen tiroid malignitesidir. Tiroid cerrahisi günümüzde sıklıkla subtotal (lobektomi ve isthmusektomi), total tiroidektomi ve tamamlayıcı tiroidektomi şeklinde yapılmaktadır. Tiroid kanserlerinde cerrahi tedavi endikasyonları arasında basıya bağlı semptomların olması, büyümeye bağlı hoş olmayan kozmetik görünüm ve hipertiroidizm yer almaktadır. En önemli komplikasyonlar, ameliyat sonrası paratiroidlerin devaskülerizasyonuna bağlı gelişen hipokalsemi ve traksiyon veya kesilme ile ortaya çıkan rekürren laringeal sinir hasarına bağlı anlamlı ses kısıklığıdır. Bu hastaların ameliyat sonrası bakımında hemşirelik bakımı önemlidir. Modeller ile verilen hemşirelik bakımı kanıta dayalı bakım sunulmasını ve bakım kalitesinin gelişimini sağlar. Bu modellerden olan Davranışsal Sistem Modeli ve Sağlık Örüntüleri Modeli postoperatif bakımda kullanılmaktadır. Tiroidektomi olan hastaların hemşirelik bakımının modeller çerçevesinde yapılması hastaların bakım ve yaşam kalitesini yükseltmektedir. Bu çalışmada papiller tiroid karsinom tanılı tiroidektomi olgusunda Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeli ve Johnson'un Davranışsal Sistem Modeli çerçevesinde postoperatif hemşirelik bakımı ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Modeli, Tiroidektomi, Bakım Planı, Hemşirelik

**Thyroidectomy Case Report Within the Framework of Functional Health Patterns and
Behavioral System Nursing Models**

Abstract: Papillary thyroid carcinoma is the most common thyroid malignancy. Thyroid surgery is frequently performed today; It is performed as subtotal (lobectomy and isthmusectomy), total thyroidectomy and completion thyroidectomy. In thyroid diseases, symptoms secondary to pressure, unpleasant cosmetic appearance due to growth, hyperthyroidism, and presence of malignancy are indications for surgical treatment. The most important complications are hypocalcemia secondary to devascularization of the parathyroids after the procedure and significant hoarseness due to recurrent laryngeal nerve damage induced by traction or transection. Nursing care provided with models ensures the provision of evidence-based care and the improvement of care quality. Among these models, the Behavioral System Model and the Health Pattern Model are used in postoperative care. Providing nursing care of patients with thyroidectomy within the framework of models increases the quality of care and life of patients. In this study, the postoperative care of a patient who had a thyroidectomy was discussed using the Behavioral System Model and Health Patterns Model. This study aimed to discuss

postoperative nursing care in a thyroidectomy case diagnosed with papillary thyroid carcinoma within the framework of Gordon's Functional Health Patterns Model and Johnson's Behavioral System Model.

Keywords: Nursing Model, Thyroidectomy, Care Plan, Nursing

Makale id= 160

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7273-6780

| 102

Gebelik Dönemleri Bilişsel İşlev Değişiklikleri: Bir Literatür Derlemesi

Arş.Gör. Aysenur Karakuş¹, Prof.Dr. Elif Gürsoy¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Aysenur Karakuş

Özet: Giriş: Gebelik süreci gebelik, doğum ve doğum sonrası ilk bir yılı kapsayan; hem anne hem bebek açısından gelişimsel bir dönem olup kadında bazı hormonal, fizyolojik ve psikolojik değişikliklere yol açmaktadır. Birbirini etkileyen birçok faktörün olduğu bu değişiklik sürecinde kadının tam iyilik halini sürdürememesi ve yaşanan değişikliklere uyum sağlayamaması kadının yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Bu derleme çalışmasının amacı gebelik dönemlerine göre bilişsel işlev değişiklikleri ve etkileyen faktörlerin incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışma bir literatür derlemesidir. Pubmed, Cochrane, Scopus, Google Akademik, YÖK Tez ve Uluslararası Tez veri tabanlarından “gebelik ve nörokognitif” “gebelikte bilişsel işlev” “postpartum bilişsel işlev değişiklikleri” anahtar kelimeleriyle 2014-2024 tarihleri arasında Türkçe ve İngilizce taramalar yapılmıştır. Bulgular: Kadınların gebelik süreci boyunca yaşadıkları hormonal dalgalanmaların birçok fizyolojik ve psikolojik değişikliklere sebep olduğu görülmektedir. Bu dönemde yaşanan hormonal dalgalanmalar sonucunda kadınların bilişsel işlevlerini sürdürmede güçlük çektiği ve bilişsel işlevlerde zayıflama yaşadıkları saptanmıştır. Literatürde gebelik döneminde kadınların bilişsel işlevlerinde yaşadıkları değişiklikler incelendiğinde; dikkat dağınıklığı, bellekte zayıflama, odaklanamama, konsantrasyon güçlüğü ve dalgınlık yaşadıkları belirtilmektedir. Yapılan bir nitel çalışmada kadınların gebelik döneminde yaşam kalitesini etkileyen faktörler incelenmiş ve kadınlar sözel olarak bellekte zayıflama yaşadıklarını ifade etmiştir. Kronik hastalık varlığı, depresyon, uyku düzeni, yorgunluk düzeyi, emzirme, ruh hali, kaygı ve sosyal destek gibi pek çok faktör gebelik sürecinde bilişsel işlevi etkileyen faktörler arasında yer almaktadır. Etkileyen bir başka faktör ise gebelik dönemi olup literatüre bakıldığında gebeliği ilk trimesterinde plazma hormonlarının bilişsel fonksiyonları etkileyecek kadar değişmediği fakat gebeliğin ikinci ve üçüncü trimesterinde değişen hormon seviyeleri ile bilişsel işlevlerde değişiklikler yaşandığı; doğum sonu erken dönemde ise dalgalanan hormon seviyelerinin bilişsel işlevleri değiştirdiği bulgularına ulaşılmıştır. Sonuç: Kadın sağlığı hemşireleri kadın yaşamının her döneminde kadının tam iyilik halinde olması ve tam iyilik halinin korunmasından sorumlu sağlık profesyonelleridir. Bu sebeple kadın sağlığı hemşirelerinin kadının yaşamını olumlu veya olumsuz etkileyen tüm faktörleri bütüncül bir şekilde ele alması gerekmektedir.

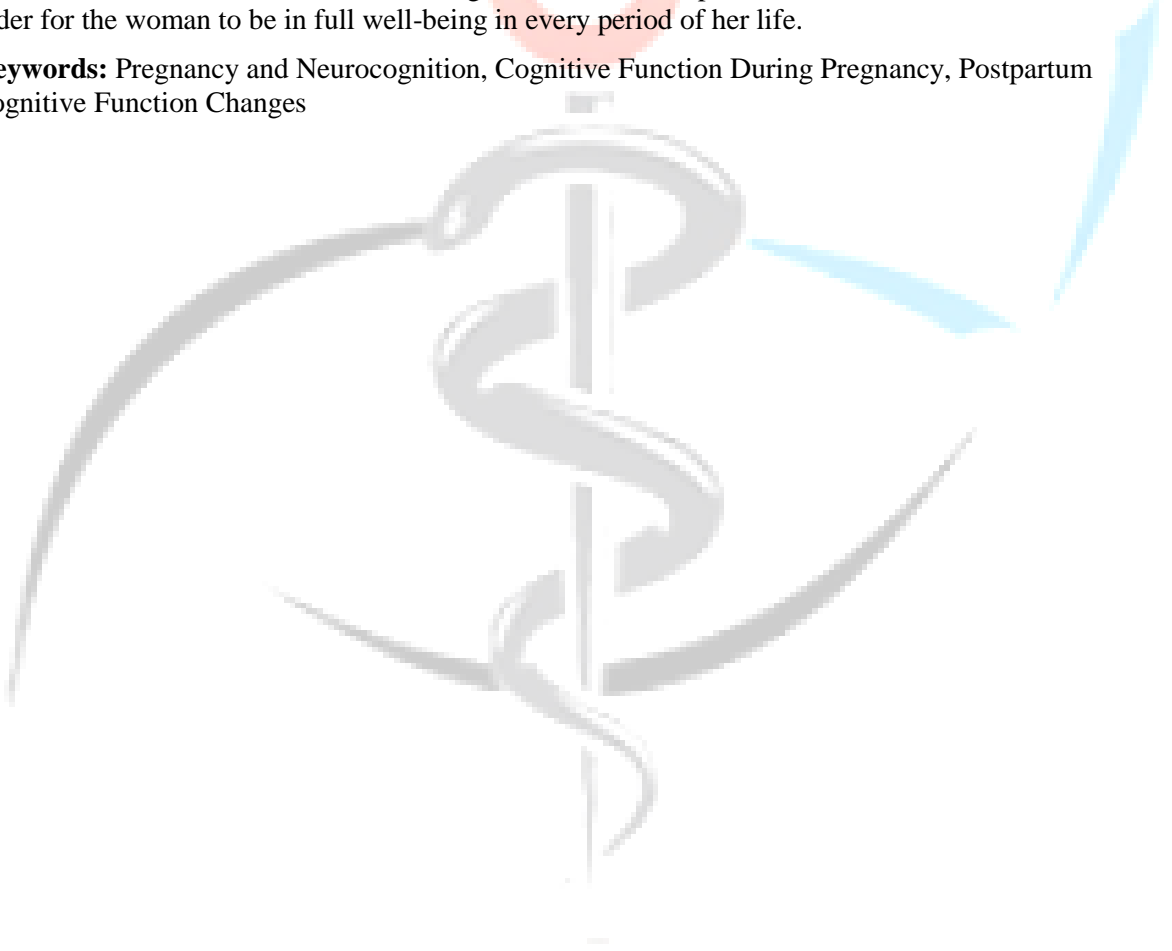
Anahtar Kelimeler: Gebelik ve Nörokognitif, Gebelikte Bilişsel İşlev, Postpartum Bilişsel İşlev Değişiklikleri

Cognitive Function Changes During Pregnancy: A Literature Review

Abstract: Introduction: Pregnancy causes some hormonal, physiological and psychological changes in women. In this changing process, where many factors affect each other, the woman's inability to

maintain her full well-being negatively affects the woman's quality of life. The aim of this review study is to examine cognitive function changes and affecting factors according to pregnancy periods. Method: This study is a literature review. Searches were made in Turkish and English from Pubmed, Cochrane, Scopus, Google Scholar, YÖK Thesis and International Thesis databases with the keywords "pregnancy and neurocognitive", "cognitive function during pregnancy" and "postpartum cognitive function changes" between 2014-2024. Findings: It appears that the hormonal fluctuations experienced by women during pregnancy cause many physiological and psychological changes. It has been determined that women experience a weakening in their cognitive functions as a result of the hormonal fluctuations experienced during this period. When the changes experienced by women in their cognitive functions during pregnancy are examined in the literature; It is stated that they experience distraction, poor memory, inability to focus, difficulty in concentration and absent-mindedness. In the qualitative study, women verbally stated that they experienced a weakening of memory. Many factors such as pregnancy, presence of chronic disease, depression, sleep patterns, fatigue level, breastfeeding, mood and social support are among the factors that affect cognitive function during pregnancy. In the first trimester of pregnancy, plasma hormones do not change enough to affect cognitive functions, but changes occur with changing hormone levels in the second and third trimesters of pregnancy; It has been found that hormone levels in the early postpartum period change cognitive functions. Conclusion: Women's health nurses need to address all factors affecting the life of the responsible woman in a holistic manner, in order for the woman to be in full well-being in every period of her life.

Keywords: Pregnancy and Neurocognition, Cognitive Function During Pregnancy, Postpartum Cognitive Function Changes

Makale id= 165

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8667-4094

| 104

Hemşirelik Öğrencilerinin Uyku, Yaşam Kalitesi ve Akademik Başarısı: Uyku Hijyenimizi Nasıl Sağlayalım'

Doç.Dr. Ayfer Bayındır Çevik¹, Hemş Hilal Karaçam¹, Hemş Mahir Can Gökçe¹
¹Bartın Üniversitesi

*Corresponding author: Ayfer Bayındır Çevik

Özet: Amaç: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin uyku ve yaşam kalitelerinin belirlenmesi, verilecek Uyku Hijyeni Akran Eğitiminin öğrencinin uyku, yaşam kalitesi ve akademik başarısına etkisini belirlemek amaçlandı. Metod: Çalışma tanımlayıcı ve tek grup ön test – son test desenli deneysel tasarıma sahiptir. Araştırma Ekim 2022-Ekim 2023 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Dahil edilme kriterlerine uygun 120 öğrenciye Uyku Hijyeni eğitimi verildi. Veri toplama araçları olarak Kişisel Bilgi Formu, Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Yaşam Kalitesi SF36 ve dönem not ortalaması kullanıldı. Verilerin analizinde yüzde, ortalama ve bağımlı gruplar t testi kullanıldı. Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.48±2.08'dir (Min=17;Maks=34). Günlük uyunan süre ortalaması 7.48±1.52 saattir (Min=4;Maks=15). Gece uyanık kalınan süre ortalaması 17.12±32.62 dakika (Min=0;Maks=180), uyku verimliliği puanı ortalaması ise 5.78±2.36 (Min=0;Maks=10) olarak saptanmıştır. Öğrencilerin %13.3'ü uykuya dalmada yardımcı bir teknik kullanmamakta, %24.2'si sigara ve %12.5'i alkol kullanmaktadır. Öğrencilerin %45'i günde 3-5 saat sosyal medya kullanmaktadır. Öğrencilerin %29.2'si yaşam kalitelerini etkileyen bir hastalığa sahiptir. Eğitim öncesi dönem başarı notu (\bar{x} =2.84), eğitim sonrasında (\bar{x} =2.891) artmıştır ($t=-2.800$; $p=0.006<0.05$). Uyku kalitesi puanı eğitim öncesine (\bar{x} =7.56) göre düşmüş (\bar{x} =6.44), eğitim sonrası uyku kalitesi artmıştır ($t=3.451$; $p=0.001<0.05$). Eğitim sonrası yaşam kalitesi alt boyutlarından Emosyonel Rol Güçlüğü puanı, Enerji Canlılık, Ruhsal Sağlık puanı anlamlı bir şekilde artmıştır ($p<0.05$). Bu çalışma TÜBİTAK 2209 A programı kapsamında (Proje no: 1919B012205970) TÜBİTAK tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Uyku Hijyeni , Akademik Başarı, Akran Eğitimi, Yaşam Kalitesi

Nursing Students' Sleep, Quality of Life, and Academic Success: How to Mantain Our Sleep Hygiene'

Abstract: Objective: This study aimed to determine the sleep and quality of life of nursing students and to assess the impact of Sleep Hygiene Peer Education on their sleep, quality of life, and academic achievement. Method: This descriptive, single-group pre-test–post-test experimental design study was conducted from October 2022 to October 2023. A total of 120 students meeting the inclusion criteria received Sleep Hygiene education. Data collection tools included Personal Information Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), SF-36 Quality of Life Scale, and semester grade point average. Data were analyzed using percentages, means, and dependent samples t-tests. Results: The mean age of the students was 20.48±2.08 years (Min=17; Max=34). The average nightly sleep duration was 7.48±1.52 hours (Min=4; Max=15). The average time spent awake at night was 17.12±32.62 minutes (Min=0; Max=180),

and the sleep efficiency score was 5.78 ± 2.36 (Min=0; Max=10). Thirteen point three percent of students did not use any sleep aid techniques, while 24.2% smoked and 12.5% consumed alcohol. Forty-five percent of students used social media for 3-5 hours per day. Twenty-nine point two percent of students had a disease affecting their quality of life. The pre-education semester grade point average ($\bar{x}=2.84$) increased post-education ($\bar{x}=2.891$) ($t=-2.800$; $p=0.006 < 0.05$). Sleep quality score decreased post-education compared to pre-education ($\bar{x}=7.56$ to $\bar{x}=6.44$), and improved significantly post-education ($t=3.451$; $p=0.001 < 0.05$). Post-education, scores for Emotional Role Limitations, Vitality, and Mental Health subdimensions of quality of life significantly increased ($p < 0.05$). Conclusion: This study demonstrates that sleep hygiene positively influences individuals' mental health, energy levels, emotional well-being, and academic performance. Nursing students, as future healthcare professionals, may benefit from maintaining good sleep hygiene, which can positively affect their quality of life. Therefore, Sleep Hygiene Education can be utilized to enhance academic success and quality of life. Acknowledgment: This study was supported by TÜBİTAK within the scope of the 2209 A program (Project No:1919B012205970).

Keywords: Sleep Hygiene, Academic Achievement, Peer Education, Quality of Life

Makale id= 127

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9391-8889

| 106

Postpartum Dönemdeki Kadınların Emzirme Özyeterliliklerinin ve Emzirme Davranışlarının Belirlenmesi

Araştırmacı İremnur Kılıçkaya¹, Dr. Öğretim Üyesi Nuriye Erbaş¹
¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği

*Corresponding author: İremnur Kılıçkaya

Özet: Amaç: Anne sütü hem anneye hem de bebeğe fiziksel, ruhsal, zihinsel ve biyolojik olarak pek çok fayda sağlamaktadır. Bu anlamda anne ve bebek sağlığına katkı sağlamak amacıyla hem ülkemizde hem de dünyada emzirmeye oldukça önem verilmekte ve emzirme oranlarının yükseltilmesi hedeflenmektedir. Postpartum dönemdeki kadınların emzirme özyeterliliği ve emzirme davranışları yaş, gebelik sayısı, gebelik süreci, öğrenim düzeyi gibi pek çok parametreden etkilenebilmektedir. Bu araştırma postpartum dönemdeki kadınların emzirme özyeterliliklerini ve emzirme davranışlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma Kayseri Şehir Hastanesi'ne başvuran 384 kadın ile yüz yüze anket doldurma yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri "Kişisel Bilgi Formu", "Postpartum Emzirme Özyeterlilik Ölçeği (PEÖÖ)" ve "LATCH Emzirme Tanılama Ölçeği (LATCH)" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS-27 programı kullanılmış olup t testi ve ANOVA testi uygulanmıştır. Anlamli farklılığın hangi gruplar arasında olduğunun belirlenmesi için Tamhane's T2, Tukey ve LSD testlerinden yararlanılmıştır. Bulgular: Gebelerin Postpartum Emzirme Öz-yeterlilik Ölçeği puan ortalaması 4,47±0,55; LATCH Emzirme Tanılama Ölçeği puan ortalaması 1,70±0,31 olarak bulundu. 25-40 yaş aralığındaki, eşi ve kendisi üniversite ve üzeri öğrenim durumuna sahip, aile gelir durumu iyi olan, evlilik yılı 6-20 yıl arasında ve 20 yıldan fazla olan, gebelik sayısı 3 ve üzeri olan, yaşayan 2 ile 3 ve üstü çocuğu olan ve daha önce emzirmeyi deneyimlemiş katılımcıların emzirme özyeterlilik algıları ve emzirme davranışı becerileri yüksek bulunmuştur (p<0.05). Katılımcıların PEÖÖ ve LATCH toplam puanları arasında %28 oranında zayıf düzeyde pozitif yönlü anlamlı bir ilişki belirlendi (p<0.01). Sonuç: Postpartum dönemdeki kadınların emzirme özyeterliliklerinin ve emzirme davranışlarının bazı sosyodemografik ve obstetrik verilerden, evlilik yaşı ve süresi, emzirme deneyimi gibi durumlardan etkilendiği ortaya çıkmıştır. Postpartum dönemdeki kadınların emzirme özyeterlilikleri arttıkça emzirme davranışları da olumlu yönde artış göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum, Emzirme, Emzirme Davranışları, Özyeterlilik

Determination of Breastfeeding Self-Efficacy and Breastfeeding Behaviors of Postpartum Women

Abstract: Purpose: Breast milk provides many benefits to both mother and baby physically, spiritually, mentally and biologically. In this sense, in order to contribute to maternal and infant health, breastfeeding is given great importance both in our country and in the world, and it is aimed to increase breastfeeding rates. Breastfeeding self-efficacy and breastfeeding behaviors of

postpartum women can be affected by many parameters such as age, number of pregnancies, pregnancy process, education level. This study was conducted to determine the breastfeeding self-efficacy and breastfeeding behaviors of postpartum women. Method: This descriptive type of research was conducted by filling out a face-to-face questionnaire with 384 women admitted to Kayseri City Hospital. The research data were collected through the "Personal Information Form", the "Postpartum Breastfeeding Self-Efficacy Scale" and the "LATCH Breastfeeding Diagnosis Scale (LATCH)". SPSS-27 program was used in the analysis of the data and t test and ANOVA test were applied. Tamhane's T2, Tukey and LSD tests were used to determine which groups were significantly different between. Dec. Results: The mean score of Postpartum Breastfeeding Self-efficacy Scale of pregnant women was 4.47 ± 0.55 ; The mean score of LATCH Breastfeeding Diagnostic Scale was 1.70 ± 0.31 . participants aged 25-40 years, who have a university or higher education status, who have a good family income, who have a marriage Decile of 6-20 years and more than 20 years, who have 3 or more pregnancies, who have 2 or 3 living children and who have experienced breastfeeding before, had high breastfeeding self-efficacy perceptions and breastfeeding behavior skills ($p < 0.05$). A weakly positive significant relationship was found between the total Dec and LATCH scores of the participants by 28% ($p < 0.01$). Conclusion: It has been revealed that breastfeeding self-efficacy and breastfeeding behaviors of postpartum women are affected by some sociodemographic and obstetric data, marital age and duration, breastfeeding experience. As the breastfeeding self-efficacy of postpartum women increased, their breastfeeding behaviors also showed a positive increase.

Keywords: Postpartum, Breastfeeding, Breastfeeding Behaviors, Self-Efficacy

Makale id= 174

Poster Sunum

ORCID ID:

| 108

Identification of Gastrointestinal Digestion Stable Antihypertensive Fish Peptides From Atlantic Mackerel (*Scomber Scombrus*)

Prof.Dr. Soheila Abachi¹

¹Laval University

Abstract: High blood pressure has been recognized as one of the main risk factors of cardiometabolic syndrome by health organizations. Hypertension is medicated by various classes of synthetic drugs; however, adverse effects have repeatedly been reported. Moreover, natural alternatives such as fish peptides have been effective in the treatment and prevention of hypertension. The aim of our study was to fractionate and identify antihypertensive peptides. Fractions were produced using different techniques of solid-phase extraction (SPE), pressure-driven ultrafiltration (UF), and electro04dialysis with UF membrane. According to our results, the hydrophobic fraction of SPE (IC₅₀ 5 µg) was the most potent anti-angiotensin converting enzyme (ACE) product. Findings of the study suggest that the separation technique plays an important role in the isolation efficiency of antihypertensive biopeptides. Importantly, the hydrophobic fraction's activity was retained through a static model of an in vitro gastrointestinal digestion system. In conclusion, polarity regardless of charge and size was the most important factor for anti-ACE activity of an Atlantic mackerel biopeptide. In addition, the presence of leucine at either of the extremities (C- or N-terminal) and/or leucine-rich motifs could well explain the hypotensive effect of our active fraction.

Keywords: Bioactive Peptides, Fish, Atlantic Mackerel

Makale id= 66

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3496-8939

| 109

Nadir Lokalizasyonda Görülen Bir Konjenital Melanositik Nevüs

Doç.Dr. Hülya İpek¹ , Doç.Dr. Gül Doğan²

¹Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği, Çorum Hitit Üniversitesi Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği, Çorum Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim v Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi
²Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği, Çorum Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim v

*Corresponding author: Hülya İpek

Özet Melanositik nevus (MN), pigment üreten melanosit isimli hücrelerden oluşan benign poliferasyon/hamartom'dur. MN'ler genellikle konjenital ve edinsel olarak iki gruba ayrılır. Konjenital melanositik nevuslar (KMN) doğumda veya yaşamın ilk bir yılı içinde görülür, boyutları birkaç milimetreden vücut yüzeyinin büyük kısmını kaplayabilecek büyüklükte olabilir. Benign melanositik nevuslar koyu tenli bireylerde açık ve sarı tenli bireylere göre daha az sayıda görülür. Genelde benign nevuslar; küçük (6 milimetreden az), simetrik ve iyi konumlanmıştır. KMN'ler benign melanosit proliferasyonlarıdır. Deri renginde, mavi, kırmızı-kahverengi ya da siyah renkte olabilen makül ve papüllerdir. KMN'de malign transformasyon riskinin varlığı bilinen bir gerçektir. Bu risk, orta ve dev KMN'lerde %5-40, küçük çaplı olanlarda ise %1-5 arasındadır. Bu nevüslere yaklaşımda standart bir kılavuz olmamakla birlikte, bunların yaşam boyu melanom gelişim riski açısından, klinik ve dermoskopik olarak yakın takibi gerekmektedir. Lokalizasyon nedeniyle takibin zor olduğu durumlarda ise, profilaktik eksizyon önerilmektedir. Olgu; 15 yaşında erkek hasta, inguinal bölgede doğuştan olan ve giderek büyüyen kitle nedeniyle polikliniğe başvuran hastanın aile öyküsünde özellik yoktu. Fizik muayenesinde; inguinal bölgede yaklaşık 5 cm büyüklüğünde yuvarlak, deriden kabarık kahve-siyah renkte kitle mevcuttu. Aile öyküsünde bir özellik yoktu. Laboratuvar tetkikleri normaldi. Nadir lokalizasyonda olması ve görüntüsü nedeniyle hastadan kitle eksize edildi. Patoloji sonucu keratotik melanositik nevüs şeklinde rapor edildi. Bu olgu literatür bilgileri ışığında konjenital melanositik nevüs üzerinden yıllar sonra gelişebilen melanoma dikkat çekmek amacıyla sunulmaktadır. Sonuç olarak, KMN üzerinden melanom gelişme riski iyi bilinmektedir. Histopatolojik bulgulara ve hastalardan elde edilen klinik öykülere dayanılarak yapılan bildirimlere göre tüm melanomların ortalama %20-30'u daha önceden varolan nevüslerle ilişkilidir. KMN'lerin, melanom gelişim riski açısından önemsenmesi, düzenli olarak klinik ve dermoskopik takiplerinin yapılması gerekmektedir. Ayrıca tek bir lezyonsa takipten ziyade eksizyon çok daha uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Melanom, Nevüs, Pigmente

A Congenital Melanocytic Nevus Observed in a Rare Location

Abstract: Melanocytic nevus (MN) is a benign proliferation/hamartoma consisting of pigment-producing cells called melanocytes. Congenital melanocytic nevi (CMN) are seen at birth or within the

first year of life, and their sizes can range from a few millimeters to cover most of the body surface. Benign melanocytic nevi are seen in fewer numbers in dark-skinned individuals than in light and yellow-skinned individuals. In general, benign nevi; small (less than 6 millimeters), symmetrical and well positioned. CMNs are benign melanocyte proliferations. They are skin-colored macules and papules that can be blue, red-brown or black. It is a known fact that there is a risk of malignant transformation in CMNs. This risk is between 5-40% in medium and giant CMNs and 1-5% in small-sized ones. Although there is no standard guide in the approach to these nevi, their lifelong risk of developing melanoma is. For this reason, close clinical and dermoscopic follow-up is required. In cases where follow-up is difficult due to localization, prophylactic excision is recommended. Case; A 15-year-old male patient was admitted to the outpatient clinic due to a congenital and gradually growing mass in the inguinal region. His family history was unremarkable. On physical examination, there was a round, brown-black colored mass approximately 5 cm in size, raised from the skin, in the inguinal region. There was no feature in the family history. Laboratory tests were normal. The mass was excised from the patient due to its rare location and appearance. The pathology result was reported as a keratotic melanocytic nevus. This case is presented in the light of literature information to draw attention to melanoma, which can develop years later due to congenital melanocytic nevus. As a result, the risk of developing melanoma through CMN is well known. According to reports based on histopathological findings and clinical stories obtained from patients, an average of 20-30% of all melanomas occur. It is associated with pre-existing nevi. CMNs should be taken into consideration in terms of the risk of melanoma development, and regular clinical and dermoscopic follow-up should be performed. Moreover, if it is a single lesion, excision rather than follow-up would be much more appropriate.

Keywords: Melanoma, Nevus, Pigmented

Makale id= 148

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6662-1553

| 111

"Shwachman-Diamond Sendromu Olan Olgunun Dil ve Konuşma Değerlendirmesi ve Terapi Sonuçları: Bir Olgu Sunumu"

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe İlayda Mutlu¹, Dr. Öğretim Üyesi Şadiye Bacık Tıranc²

¹Lokman Hekim Üniversitesi

²Gazi Üniversitesi

*Corresponding Author: Ayşe İlayda Mutlu

Özet: Shwachman-Diamond sendromu (SDS), nadir görülen bir rezesif genetik hastalıktır ve eksokrin pankreas fonksiyon bozukluğu ile kemik iliği yetmezliği ile karakterizedir. Bu hastalıkla ilişkilendirilen davranışsal ve bilişsel desenler, genetik durumların belirli davranışsal özelliklerini vurgular. Ancak, literatürde özellikle dil, konuşma ve bilişsel becerilerin değerlendirilmesi hakkında yetersiz bilgi bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, SDS'li 5 yaşındaki bir olgunun dil ve konuşma değerlendirilmesi ile terapi sonuçlarını sunmaktır. Gazi Üniversitesi Dil ve Konuşma Terapisi Bölümüne konuşma anlaşılabilirliği düşüklüğü şikâyeti ile başvuran olgunun dil becerileri Türkçe Erken Gelişim Dil Testi (TEDİL), konuşma becerileri Sesletim Sesbilgisi Testi (SST) ve üst bilişsel becerileri Yürütücü İşlev Becerilerinin Boyut Değiştirerek Kart Eşleme testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Değerlendirme sonuçlarına göre, olguda tutarlı fonolojik bozukluk ve düşük yürütücü işlev becerileri olduğu gözlemlenmiştir. Olguya, dil ve konuşma terapisi kapsamında Uygulamalı Terapi Programı (UYTE), Minimal Pair (Sözcük Çiftleri Yaklaşımı) ve Fonolojik Farkındalık çalışmaları uygulanmıştır. Terapi süreci 15 hafta boyunca haftada 1 seans (60 dk) şeklinde yürütülmüştür. İlk 10 dakika aile eğitimi, ardından 20 dakika fonetik ve fonolojik terapi, sonraki 20 dakika yürütücü işlevler ve dil becerilerine yönelik terapi ve son 10 dakika aile eğitimi olacak şekilde ayrılmıştır. İlk 10 dakika süresince bir önceki seansa ait bilgilendirme, ev programının kontrolü ve bir önceki seansa ait etkinliklerin tekrar uygulanması şeklinde planlanırken; son 10 dakika o seansta yapılan terapötik etkinliklerin aileye uygulanması ve ev programının verilmesi şeklinde planlanmıştır. Terapi sonrası TEDİL, SST ve Yürütücü işlev becerilerine yönelik yapılan değerlendirmede, dil, konuşma ve yürütücü işlev becerilerinde belirgin iyileşme olduğu görülmüştür. Bu çalışma, SDS'li çocuklarda dil ve konuşma becerilerinin önemini vurgular. Terapi sonuçları, dil ve konuşma becerilerinde belirgin artış olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, SDS'li çocukların bilişsel, dil ve konuşma becerilerinin değerlendirilmesi ve terapötik müdahalelerin etkinliğinin araştırılmasına yönelik daha fazla çalışmanın gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Shwachman-Diamond Sendromu, Konuşma Sesi Bozukluğu, Konuşma Terapisi

"Case Report: Speech and Language Assessment and Therapy Outcomes in a Child With Shwachman-Diamond Syndrome"

Abstract: Shwachman-Diamond Syndrome (SDS) is a rare autosomal recessive genetic disorder characterized by exocrine pancreatic insufficiency and bone marrow failure. The behavioral and

cognitive patterns associated with this disease highlight specific behavioral characteristics of genetic conditions. However, there is insufficient information in the literature, particularly regarding the evaluation of language, speech, and cognitive skills. The aim of this study is to present the language and speech assessment and therapy outcomes of a 5-year-old patient with SDS. The patient, who presented with decreased speech intelligibility complaints to our center, was evaluated using the Turkish Early Developmental Language Test (TEDİL), Speech Sound Test (SST), and executive function test Dimensional Change Card Sorting Test. According to the assessment results, consistent phonological disorder and low executive function skills were observed in the patient. Applied Therapy Program (UYTE), Minimal Pair Approach, and Phonological Awareness studies were implemented within the scope of language and speech therapy for the patient. The therapy process was conducted once a week for 15 weeks (60 minutes each session). The first 10 minutes were allocated for family education, followed by 20 minutes of phonetic and phonological therapy, the next 20 minutes for therapy targeting executive functions and language skills, and the final 10 minutes for family education. Following therapy, significant improvement was observed in language, speech, and executive function skills in the evaluations conducted for TEDİL, SST, and executive function skills. This study emphasizes the importance of language and speech skills in children with SDS. The therapy outcomes indicate a significant increase in language and speech skills. These findings underscore the need for further research on the evaluation of cognitive, language, and speech skills in children with SDS and the effectiveness of therapeutic interventions.

Keywords: Shwachman-Diamond Syndrome, Speech Sound Disorder, Speech Therap

Makale id= 86

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7411-3628

| 113

**Böbrek Biyopsisi ile Kanıtlanmış Amiloidoz Olgularının Değerlendirilmesi:
Tek Merkez Deneyimi**

Uzman Dr. Zeki Toprak¹

¹SBÜ. Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: AMAÇ: Amiloidoz, birçoğu doğal formlarında plazmanın normal bileşenleri olarak dolaşan çeşitli proteinlerin düşük moleküler ağırlıklı alt birimlerinden oluşan oldukça düzenli fibrillerin hücre dışı dokularda birikmesini ifade etmek için kullanılan genel bir terimdir. Amiloid birikintileri türlerine, konumlarına ve miktarlarına bağlı olarak çok çeşitli klinik belirtilere neden olabilir. Amiloidoz proteinüri ile seyreden ve hatta son dönem böbrek yetmezliğine kadar gidebilen kronik hastalık grubu arasında yer almaktadır. Bu yüzden altta yatan nedenin saptanması ve tedavisi önemlidir. Bu çalışmada hastanemizde yaptığımız böbrek biyopsisi ile amiloidoz tanısı konulan hastaların özellikleri retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEMLER: Böbrek biyopsisi yapılan ve amiloidoz tanısı konulan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların klinik özellikleri demografik bilgileri tarandı. BULGULAR: 29 (20 erkek, 9 kadın, ortalama yaş: 50,6±11,4 yıl) hastaya böbrek biyopsisi ile amiloidoz tanısı konuldu. Biyopsi endikasyonları hastaların 4'ünde (%13,8) nefrotik sendrom, 4'ünde (%13,8) nonnefrotik düzeyde proteinüri, 21'ünde (%72,4) nefrotik düzeyde proteinüri ile birlikte böbrek fonksiyon bozukluğuydu. Hastaların 25'inde sekonder amiloidoz, 4'ünde primer amiloidoz mevcuttu. En sık sekonder amiloidoz nedenleri; 25 hastanın 16'sında Ailevi Akdeniz Ateşi, 6'sında kronik inflamatuvar hastalık ve 2'sinde kronik enfeksiyondu. 1'inde neden saptanamadı. Primer amiloidozlu 4 hastanın 2'sinde multipl myelom 2'sinde MGRS mevcuttu. Tanı anında amiloidozlu hastaların 7'si evre-1, 1'i evre-2, 3'ü evre-3A, 8'i evre-3B, 6'sı evre-4 ve 4'ü evre-5 idi. Primer ve sekonder amiloidozlu hastaların bazal hemoglobün, serum albümin, kreatinin, sodyum, potasyum, kalsiyum, fosfor, AST, ALT, ALP, GGT, PTH, SAA ve CRP düzeyleri ile ortalama günlük idrar protein atılımı ve bazal GFR değerleri arasında anlamlı fark yoktu. Hastaların 25'i (%86,2) medikal, 4'ü (%13,7) hemodiyaliz tedavisi ile takip edildi. Biyopsi sonrasında hastalarda ciddi bir komplikasyon görülmedi. SONUÇ: Amiloidoz tanısı koymada böbrek biyopsisi güvenli bir yöntemdir. Primer amiloidoz olgularında etyolojiye yönelik kemik iliği biyopsisi yapılması gerekmektedir. Fakat idiyopatik olgularda tanı konulması için genetik çalışmalar ve özel histopatolojik boyama yöntemleri gibi ileri tetkikler gerekebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amiloidoz, Böbrek Biyopsisi, Proteinüri, Kronik Böbrek Hastalığı

Evaluation of Amyloidosis Cases Proven by Renal Biopsy: A Single Centre Experience

Abstract: OBJECTIVES: Amyloidosis is a general term used to describe the deposition in extracellular tissues of highly ordered fibrils composed of low molecular weight subunits of various proteins, many of which circulate in their native form as normal components of plasma. Amyloid deposition can cause a variety of clinical manifestations depending on the type, location and amount of deposition. Amyloidosis is a group of chronic diseases characterized by proteinuria and can even lead to end-stage

renal disease. It is therefore important to identify and treat the underlying cause. In this study, we aimed to retrospectively evaluate the characteristics of patients diagnosed with amyloidosis by renal biopsy in our hospital. **METHODS:** The records of patients who underwent renal biopsy and were diagnosed with amyloidosis were retrospectively analyzed. Clinical characteristics and demographic information of the patients were analyzed. **RESULTS:** A total of 29 patients (20 men, 9 women; mean age: 50.6 ± 11.4 years) with renal amyloidosis were diagnosed by biopsy. Indications for biopsy were nephrotic syndrome in 4 patients (13.8%), non-nephrotic proteinuria in 4 patients (13.8%) and renal dysfunction with nephrotic proteinuria in 21 patients (72.4%). Secondary amyloidosis was present in 25 patients and primary amyloidosis in 4 patients. The most common causes of secondary amyloidosis were familial Mediterranean fever in 16 of 25 patients, chronic inflammatory disease in 6, and chronic infection in 2. The cause could not be determined in 1 patient. Of the 4 patients with primary amyloidosis, 2 had multiple myeloma and 2 had MGRS. At the time of diagnosis, 7 patients with amyloidosis were in stage 1, 1 in stage 2, 3 in stage 3A, 8 in stage 3B, 6 in stage 4 and 4 in stage 5. There was no significant difference between baseline hemoglobin, serum albumin, creatinine, sodium, potassium, calcium, phosphorus, AST, ALT, ALP, GGT, PTH, SAA and CRP levels, mean daily urinary protein excretion and baseline GFR between patients with primary and secondary amyloidosis. Twenty-five (86.2%) of the patients were followed up with medical treatment and 4 (13.7%) with hemodialysis treatment. No serious complications were observed after biopsy. **CONCLUSIONS:** Renal biopsy is an adequate and safe method for the diagnosis of amyloidosis. In cases of primary amyloidosis, bone marrow biopsy should be performed to determine the etiology. However, advanced investigations such as genetic studies and special histopathological staining methods may be required for the diagnosis of idiopathic cases.

Keywords: Amyloidosis, Renal Biopsy, Proteinuria, Chronic Kidney Disease

Makale id= 154

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2462-0939

| 115

Çocukluk Çağında Baş Ağrısının Nadir Nedeni Geçici Splenial Lezyon

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Kemer Aycan¹

¹Balıkesir Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi

Özet: Baş ağrısının pediatrik yaş grubunda birçok nedeni vardır. Çocuk acillere başvuruda ilk sıralarda yer almaktadır. Pediatrik yaş grubunda primer baş ağrısı nedenleri migren, gerilim tipi baş ağrısı olarak sınıflandırılmakta ve sekonder nedenler arasında ise kafa içi yer kaplayan oluşumlar, vasküler patolojiler ve üst solunum yolu enfeksiyonları yer almaktadır. Tarafımıza baş ağrısı ve bulantı şikâyeti ile başvuran geçici splenial lezyon tanısı alan vaka sunulmuştur. 12 yaş erkek hasta tarafımıza ateş, öksürük, baş ağrısı şikâyeti ile başvurdu. Hastanın öyküsünden şikâyetlerinin hafta önce başladığı ve artarak devam ettiği ve ateş şikâyetinin özellikle akşamları 38 dereceyi geçen ve parasetamol ile gerileyen karakterde olduğu öğrenildi. Hastanın baş ağrısının sabahları olduğu, bulantı eşlik ettiği ve kusma ile gerilediği ifade edildi. Hastanın baş ağrısına yönelik yapılan sorgulamada daha önce benzer bir ağrısının olmadığı söylendi. Hastanın özgeçmiş ve soygeçmişinde özellik saptanmadı. Daha önce bu karakterde baş ağrısı olmaması ve bulantının da eşlik etmesi nedeniyle göz dibi bakısı ve difüzyon MR tetkiki istendi. Göz dibi bakısı normal olarak sonuçlandı. Beyin MR difüzyon incelemesinde korpus splenium düzeyinde hiperintens, ADC karşılığı izlenen ön planda transient splenial lezyon olarak sonuçlandı. Hastanın detaylı nörolojik muayenesinde patoloji saptanmadı, meninks irritasyon bulgusu yoktu. Etiyolojiye yönelik olarak hemogram, biyokimya tetkikleri, viral serolojik markerler alındı. Tetkiklerde özellik saptanmadı. Hastaya lomber ponksiyon yapıldı. BOS basıncı 15 mmHg ölçüldü. Bos bakısında hücre görülmedi, menenjit ve ensefalit dışlandı. Bos oligoklonal bant ve IgG indeksi gönderildi. Normal saptandı. ANA, Anti ds DNA, vaskülit açısından bakılan p-ANCA,C-ANCA normal saptanmıştır. Hastanın 1.hafta kranial MR ında korpus spleniumda lezyon görülmeye devam etti. Hastanın detaylı nörolojik muayenesinde tekrar özellik saptanmadı, göz dibi bakısı ve görme alanı normal olarak sonuçlandı. Hasta taburcu edilerek ayaktan takip ve tedavisine devam edildi. Literatür araştırıldığında geçici splenial lezyon nadir olarak görülmekle birlikte etiyojisi tam anlamıyla çözülememiştir. Ateş yüksekliği, bulantı, kusma, baş ağrısı spesifik olmayan bulgular, enfeksiyonlara ve vücuttaki inflamatuvar değişikliklere bağlı ortaya çıkabilmektedir. Bazı hastalarda ağır zihinsel değişiklikler ve epileptik nöbetler gibi dramatik tablolar da gözlenmiştir. Bu anatomik bölgenin spesifik olarak tutulmasının nedeni ve patofizyolojik mekanizmaları tam olarak bilinmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Baş Ağrısı, Geçici Splenial Lezyon

Transient Splenial Lesion a Rare Cause of Headache in Childhood

Abstract: There are many causes of headache in the pediatric age group. Children are among the first to apply to emergency departments. In the pediatric age group, primary headache causes are classified as migraine and tension-type headache, and secondary causes include intracranial space-occupying formations, vascular pathologies and upper respiratory tract infections. We present a case diagnosed with temporary splenial lesion, which complained of headache and nausea. A 12-year-old male patient

applied to us with complaints of fever, cough and headache. From the patient's history, it was learned that his complaints started a week ago and continued to increase, and that his fever complaint exceeded 38 degrees, especially in the evenings, and regressed with paracetamol. It was stated that the patient's headache occurred in the morning, was accompanied by nausea, and resolved with vomiting. When questioned about the patient's headache, it was said that he had never had a similar pain before. No features were detected in the patient's personal history and family history. Since there was no headache of this nature before and it was accompanied by nausea, fundus examination and diffusion MRI examination were requested. Fundus examination resulted normal. Brain MRI diffusion examination resulted as a hyperintense, transient splenial lesion at the level of the corpus splenium, which was monitored by ADC response. In the detailed neurological examination of the patient, no pathology was detected and there was no sign of meningeal irritation. Hemogram, biochemistry tests and viral serological markers were taken for etiology. No features were detected in the examinations. Lumbar puncture was performed on the patient. CSF pressure was measured as 15 mmHg. No cells were seen on CSF examination, meningitis and encephalitis were excluded. Empty oligoclonal band and IgG index were sent. It was found to be normal. ANA, Anti-ds DNA, p-ANCA, C-ANCA examined for vasculitis were found to be normal. In the patient's 1st week cranial MRI, a lesion in the corpus splenium continued to be seen. In the detailed neurological examination of the patient, no abnormalities were detected again, and the fundus examination and visual field were normal. The patient was discharged and his outpatient follow-up and treatment continued. When the literature is searched, transient splenial lesion is seen rarely, but its etiology has not been fully resolved. Nonspecific findings such as high fever, nausea, vomiting, and headache may occur due to infections and inflammatory changes in the body. Dramatic conditions such as severe mental changes and epileptic seizures have also been observed in some patients. The reason for the specific involvement of this anatomical region and the pathophysiological mechanisms are not fully known.

Keywords: Headache, Transient Splenial Lesion

Makale id= 144

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5697-8572 0009-0009-2462-0232

| 117

Geriatrik Diyabetli Bireylerde Kırılgnlık Sendromu ve Hemşirelik Bakımı

Dr. Öğretim Üyesi Ezgi Mutluay Yayla¹, Arş. Gör. Mehmet Ağaslan¹

¹Tarsus Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Ağaslan

Özet: Dünyada ve ülkemizde yaşlı nüfusun artmasıyla birlikte kronik hastalıkların görülme sıklığı artmaktadır. Kronik hastalıklar arasında diyabet, en sık rastlanan hastalıklardan birisi olup ciddi oranda morbidite ve mortalite nedeni olarak öne çıkmaktadır. 2021 yılı verilerine göre dünyada 537 milyon diyabet hastasının olduğu ve bu sayının 2030 yılına kadar 643 milyonu bulacağı bildirilmektedir. Ülkemizde ise bu sayının yaklaşık 9 milyon civarında olduğu ve erişkin nüfusta diyabet prevalansının %15,9, 65 yaş ve üzeri bireylerde prevalansın %34,7 olduğu belirtilmektedir. Yaşlı popülasyonda diyabete bağlı olarak meydana gelen retinopati, nöropati, nefropati, diyabetik ayak, kardiyovasküler hastalıklar gibi mikrovasküler ve makrovasküler komplikasyonlar hastaların fonksiyonel kapasitelerini önemli ölçüde azaltmaktadır. Yaşlanma ile birlikte ortaya çıkan hücrelerin, dokuların ve organların deformasyonunun yanı sıra diyabete bağlı gelişen bu komplikasyonlarla birlikte yaşlı hastalar kırılgnlığa daha da yatkın hâle gelmektedir. Diyabet ile kırılgnlık arasında çift yönlü bir ilişkinin olduğu yapılan çalışmalarda bildirilmektedir. Diyabet ilerledikçe kırılgnlık artmakta, kırılgnlığın artmasıyla da diyabet yönetimi zorlaşmaktadır. Bu nedenle diyabetli ve kırılgn yaşlı hastalarda profesyonel desteğin sağlanması ve hemşirelik bakımı uygulamaları büyük önem taşımaktadır. Yaşlı diyabetik hastaların tedavi ve bakımında; hastanın bireysel olarak yönetimini sağlayabilmesi, metabolik kontrolünün iyileşmesi, komplikasyonların engellenmesi ya da ilerlemesinin durdurulması ve hastaların sağlık düzeylerinin yükseltilerek yaşam kalitelerinin iyileştirilmesi gibi sonuçlar hedeflenmektedir. Hemşirelik bakımının etkin bir şekilde sürdürülmesi hastaların yaşam kalitesinin artmasına, özbakım davranışlarının geliştirilmesine ve diyabetin başarılı bir şekilde yönetilmesine önemli ölçüde katkı sağlamaktadır. Bu derlemede diyabetli geriatrik hastalarda kırılgnlık hakkında bilgi vermek ve aynı zamanda hemşirelik bakım uygulamalarının önemini vurgulamak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Kırılgnlık, Hemşirelik Bakımı

Frailty Syndrome and Nursing Care in Individuals With Geriatric Diabetes

Abstract: With the increase in the elderly population in the world and in our country, the incidence of chronic diseases is increasing. Among chronic diseases, diabetes is one of the most common diseases and stands out as a serious cause of morbidity and mortality. According to 2021 data, it is reported that there are 537 million diabetes patients in the world and this number will reach 643 million by 2030. In our country, it is reported that this number is around 9 million and the prevalence of diabetes in the adult population is 15.9%, while the prevalence in individuals aged 65 years and over is 34.7%. Microvascular and macrovascular complications such as retinopathy, neuropathy, nephropathy, diabetic foot, cardiovascular diseases that occur due to diabetes in the elderly population significantly reduce the

functional capacity of patients. In addition to the deformation of cells, tissues and organs that occur with aging, these diabetes-related complications make elderly patients more prone to frailty. Studies have reported that there is a bidirectional relationship between diabetes and frailty. As diabetes progresses, frailty increases, and as frailty increases, diabetes management becomes more difficult. Therefore, providing professional support and nursing care practices are of great importance in elderly patients with diabetes and frail elderly patients. In the treatment and care of elderly diabetic patients, it is aimed to provide individual management of the patient, to improve metabolic control, to prevent or stop the progression of complications and to improve the quality of life of patients by increasing their health levels. Effective nursing care contributes significantly to the improvement of patients' quality of life, development of self-care behaviors and successful management of diabetes. In this review, it is aimed to provide information about frailty in geriatric patients with diabetes and also to emphasize the importance of nursing care practices.

Keywords: Diabetes, Frailty, Nursing Care

Makale id= 62

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9092-1705; 0009-0008-1261-3409

| 119

**Tiroid Hastalıkları Tromboembolik Cerrahi Acillerde Kötü Prognostik Faktör Mü!
Hastalıkların İlişisine Reçete Verilerinin Analiziyle Bir Bakış**

Uzman Dr. Betül Güzelyüz¹, Ecz. Başak Güzelyüz²

¹Sağlık Bakanlığı

²EDA Eczanesi

*Corresponding author: Betül Güzelyüz

Özet: Amaç: Tromboembolik nedenli akut batın tablolarında tiroidal hastalıkların kötü prognostik faktör olduğunu vurgulamak amaçlanmıştır. Yöntem: Abdominal cerrahi aciller ile kardiyak-tromboembolik-tiroidal ilişki açısından literatür incelendi. 3. seviye bir ilçede bulunan bir eczanedeki 6 aylık reçete verileri retrospektif incelendi. Toplam reçete sayısı, tiroidal ve kardiyak-tromboembolik nedenlerle verilen reçeteler kaydedildi. Bunların ne kadarının aynı reçetede var olduğu incelendi. Veriler değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metodlar (ortalama, standart sapma, medyan, frekans, oran, minimum, maksimum) kullanıldı. Bulgular: 6 ayda toplam 8171 reçetenin %0.72'sinde(n=59) tiroidal hastalık ile ilgili ilaç saptanmıştır. Bunların %88.1'inde(n=52) tiroid hormonu, %11.9'unda(n=7) antitiroidal ilaç vardır. Reçetelerin 8'i periyodik olup inceleme dışı bırakıldı. İncelenen tiroid hormonu içeren 46 reçetenin %17.4'ünde(n=8) ve antitiroid içeren 5 reçetenin %40'ında(n=2) ayrıca kardiyak-tromboembolik nedenli ilaç vardır. Tartışma-Sonuç: Yeni bir bakış açısıyla elde edilen verilerde, tiroid hastalıklarının, kardiyak-tromboembolik olaylarla birlikteliğinin azımsanmayacak düzeyde olduğu görüldü. Literatür verileriyle uyumlu bu sonuç ile birlikte tiroidal hastalıkların tromboembolik nedenli akut batın olgularında kötü prognostik faktör olabileceği göz ardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Damar Trombüsü, Tiroid ve Tromboemboli, Akut Batın ve Tiroidal Hastalıklar, Reçete.

**Are Thyroid Diseases a Negative Prognostic Factor in Thromboembolic Surgical Emergencies! a
Look At the Relationship of Diseases Through Analysis of Prescription Data**

Abstract: Aim: It is aimed to emphasize that thyroid diseases are negative prognostic factors in acute abdomen due to thromboembolic conditions. Method: The literature was reviewed in terms of cardiac-thromboembolic-thyroidal relationship with abdominal surgical emergencies. 6 month prescription data from a pharmacy located in a level 3 district were examined retrospectively. The total number of prescriptions and prescriptions given for thyroidal and cardiac-thromboembolic reasons were recorded. It was examined how many of these were in the same recipe. Descriptive statistical methods (mean, standard deviation, median, frequency, ratio, minimum, maximum) were used when evaluating the data. Results: In 6 months, medications related to thyroid disease were detected in 0.72% (n = 59) of a total of 8171 prescriptions. Of these, 88.1% (n = 52) had thyroid hormone and 11.9% (n = 7) had antithyroidal medication. 8 of the prescriptions were periodic and were excluded from review. 17.4% (n=8) of the 46 prescriptions containing thyroid hormone and 40% (n=2) of the 5 prescriptions containing antithyroid

also contained medications for cardiac-thromboembolic reasons. Discussion-Conclusion: The data obtained from a new perspective showed that the association of thyroid diseases with cardiac-thromboembolic events is significant. With this result compatible with literature data, it shouldn't be ignored that thyroid diseases may be a negative prognostic factor in cases of acute abdomen due to thromboembolic reasons.

Keywords: Abdominal Vein Thrombus, Thyroid and Thromboembolism, Acute Abdominal and Thyroidal Diseases, Prescription.

Makale id= 162

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-5253-9102

| 121

Yüzey Plazmon Rezonans Yöntemi ile Monoklonal Antikorların Biyolojik Aktivitesinin Belirlenmesi

Ma.St. Serim Erdem¹ , Dr. Öğretim Üyesi Abdulhalim Kılıç¹
¹İstanbul Teknik Üniversitesi

*Corresponding author: Serim Erdem

Özet: Rekombinant DNA teknolojisinin gelişmesi ile birlikte biyofarmasötik ürünlerin kullanımı, 1980'li yıllardan itibaren oldukça yaygınlaşmaya başlamıştır. Monoklonal antikorlar (mAb'lar), kanser, astım, kardiyovasküler hastalıklar dahil olmak üzere oldukça geniş bir hastalık spektrumunu kapsayan endikasyonları ile biyofarmasötik ürünlerin önemli bir sınıfı haline gelmiştir. Yüzey plazmon rezonans (SPR) teknolojisi, biyomoleküler etkileşimleri belirlemede kullanılan yaygın ve etkili bir yöntemdir. Hızlı, gerçek zamanlı ve kantitatif yanıtların elde edilmesi mümkün olduğu için bu yöntem, mAb'ların hedef proteinlerine olan bağlanma kinetiğini karakterize etmekte de yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Bu çalışmada, IgG yapılı bir monoklonal antikorun hedef proteini VEGF-121'e olan bağlanma aktivitesi SPR yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Önceden yüzeyine rekombinant Protein A varyantı immobilize edilmiş bir sensör çip yüzeyine ilgili mAb molekülü Fc bölgesinden tutturulduktan sonra belirli bir akış ile çip yüzeyinden VEGF-121 proteini 5 farklı konsantrasyonda geçirilmiştir. İki molekül arasındaki etkileşim tek döngü kinetik analizi kullanılarak, kinetik hız sabitlerinin belirlenmesi ile incelenmiştir. Yöntem geliştirme çalışmaları sırasında mAb ve analit (hedef protein) konsantrasyonu, ayırma süresi, rejenerasyon süresi gibi kinetik bağlanma analizlerini etkileyen önemli parametreler optimize edilmiştir. Bu değişkenler optimize edilirken cihaz yazılımı (Biacore X100 Evaluation Software) içerisinde belirtilen raporlanabilir kinetik değerlerinin cihaz spesifikasyonları içerisinde olması, bulk girişiminin olmaması gibi kalite kontrol parametreleri ile Chi², U-value gibi sistem uygunluk parametreleri değerlendirilmiştir. Son olarak 6 tekrarlı yapılan çalışmadan elde edilen ayrılma denge sabiti (KD), değerleri arasındaki % rölatif standart sapma (%RSD) hesaplanmış ve %20'nin altında sapma ile tüm kabul kriterleri spesifikasyonları karşılamıştır.

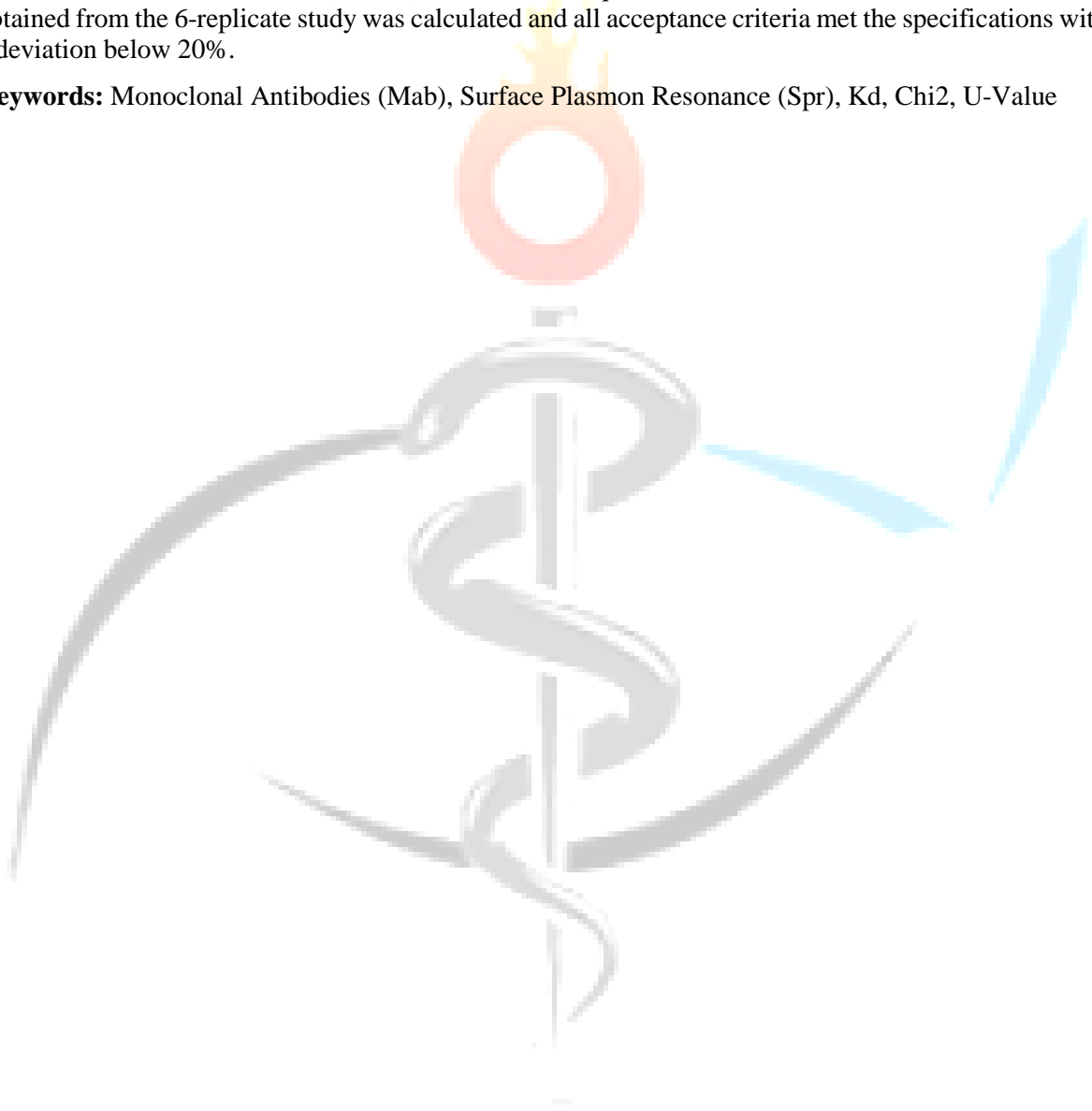
Anahtar Kelimeler: Monoklonal Antikorlar (Mab), Yüzey Plazmon Rezonans (Spr), Kd, Chi², U-Value

Detecting Biological Activity of Monoclonal Antibodies Using Surface Plasmon Resonance

Abstract: The use of biopharmaceutical products has become increasingly widespread since the 1980s with the development of recombinant DNA technology. Monoclonal antibodies (mAbs) have become an important class of biopharmaceutical products used to treat indications covering a broad spectrum of diseases, including cancer, asthma, and cardiovascular diseases. Surface plasmon resonance technology (SPR) is a very common and effective method used in determining biomolecular interactions. Since it is possible to obtain rapid, real-time and quantitative responses, this method is widely used to characterize the binding activity of mAbs to their target proteins. In this study, the binding activity of

an IgG monoclonal antibody to its target VEGF-121 protein was determined using SPR. The mAb of interest was captured from its Fc region onto a sensor chip surface, where the Protein A variant was previously covalently bound. The 5 different concentrations of target VEGF-121 protein were flowed through the chip surface with a certain flow rate. The interaction between two molecules was evaluated by determining the kinetic rate constants using single-cycle kinetic analysis. Important parameters affecting the kinetic binding analyses such as capture molecule (mAb) concentration, ligand molecule (target protein) concentration, dissociation time, regeneration time were optimized during the method development studies. While optimizing these variables the quality control parameters which were evaluated in the software (Biacore X100 Evaluation Software) such as reportable kinetic values, bulk interference as well as system suitability criteria such as Chi2 and U-value were considered. Finally, the % relative standard deviation (%RSD) between the equilibrium dissociation constant, K_D , values obtained from the 6-replicate study was calculated and all acceptance criteria met the specifications with a deviation below 20%.

Keywords: Monoclonal Antibodies (Mab), Surface Plasmon Resonance (Spr), K_d , Chi2, U-Value

Makale id= 177

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0008-2977-943X

| 123

Osteoartrit ve Romatoid Artrit Örneklerinde Farklı İfadelenen Genlerin Belirlenmesi ve Yolak Analizleri

Ph.d.Cand. Hatice Melis Çoşgun¹⁻², Doç.Dr. Aslı Koç¹, Doç.Dr. Arzu Zeynep Karabay¹

¹Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

²Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

*Corresponding author: . Hatice Melis Çoşgun

Özet: İki farklı artrit tipi olan romatoid artrit(RA) ve osteoartrit(OA) günümüzde pek çok kişinin hayat kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir.Romatoid artrit otoimmün bir hastalıkken osteoartrit otoimmünite sergilemez.Her iki bozuklukta da benzer inflammatuvar semptomların olması iki durumun birbirleriyle karıştırılmalarına yol açabilmekte ve klinik tanıyı güçleştirebilmektedir.Bu nedenle, OA ve RA'nın tanısında yardımcı olabilecek belirteçler önem kazanmakta ve bu patolojilerin aydınlatılmasına da ışık tutmaktadır.**Metod:**Bu çalışmada Pubmed Gene Expression Omnibus kullanılarak seçilen GSE36700 ve GSE1919 datasetleri kullanılmıştır. Bu datasetleri OA ve RA hastalarının sinoviyal sıvıları ve doku örnekleri kullanılarak gen ifadesi datalarını içermektedir.Datalar öncelikle GEO2R ile analiz edilmiş,sonrasında ortak yüksek ve düşük ifadelenen genler seçilmiştir.En son aşamada STRING ve Cytoscape ile Hub genler belirlenmiş ve bu genlerin hangi sinyal yollarında zengileştikleri KEGG ve GO analizleri ile değerlendirilmiştir.**Sonuç:** GSE36700 dataseti incelendiğinde OA örneklerinde RA örneklerine göre 924 gen anlamlı olarak daha yüksek, 1265 gen ise daha düşük ifadelenenmiştir.GSE1919 dataseti incelendiğinde ise OA örneklerinde RA örneklerine göre 173 gen anlamlı olarak daha yüksek,152 gen ise anlamlı olarak daha düşük ifadelenenmiştir.Her iki data setinde OA'de RA'ya göre anlamlı olarak yüksek ve anlamlı olarak düşük ifadelenen genler kesiştirildiklerinde,sırası ile 34 ve 56 ortak gen bulunmuştur.Daha sonra bu genler, sırasıyla STRING ve Cytoscape'de analiz edilmişlerdir.Yüksek ifadelenen genlerin Cytoscape analizi sonucunda 10 Hub gen, ERBB4, HBEGF, BTC,GABRB1, NR4A1, ANK3, SHANK2,WIF1,TENM1,RBP4 olarak; düşük ifadelenen genlerin Cytoscape ağ analizi sonucunda 10 Hub gen ise GZMA,CD3D,GZMB,IL7R, CD27,GZMK,CD247,LCK,CD48,IL2RA olarak bulunmuştur.Sonrasında bu genler için zenginleştirme analizleri yapılmıştır.Yüksek ve düşük ifadelenen genlerin KEGG analizi sonucunda anlamlılık ve kombine skor dikkate alındığında ilişkili oldukları ilk 3 yolak sırasıyla Erb sinyal yolu,kanserde proteoglikanlar,MAPK sinyal yolu ve Th1 ve Th2 hücre farklılaşması,Th17 hücre farklılaşması,NK hücre aracılı sitotoksinite olarak belirlenmiştir.**Tartışma ve öneriler:**Elde edilen bulgulara göre belirlenmiş olan Hub genler ve ilişkide oldukları yolaklar ve biyolojik olaylar OA ve RA'in ayırıcı tanısında kullanılabilir.Bunun için bu genlerin olası belirteçler olarak kullanımına ilişkin ileri klinik çalışmaları önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Romatoid Artrit, Gen İfadesi, Kegg, Go

Identification of Genes Expressed Differently in Osteoarthritis and Rheumatoid Arthritis Samples and Pathway Analysis

Abstract: Introduction: Rheumatoid arthritis (RA) and osteoarthritis (OA), which are two different types of arthritis, negatively affect the quality of life of many people today. While rheumatoid arthritis is an autoimmune disease, osteoarthritis does not exhibit autoimmunity. The presence of similar inflammatory symptoms in both conditions may lead to confusion and can make clinical diagnosis difficult. Therefore, markers that can help in the diagnosis of OA and RA are essential. **Method:** In this study, GSE36700 and GSE1919 datasets were selected and used via Pubmed Gene Expression Omnibus. These datasets contain gene expression data from synovial fluids and tissue samples of OA and RA patients. The data were first analyzed with GEO2R, and then common high and low expressed genes between OA and RA were selected. Then, Hub genes were determined with STRING and Cytoscape and KEGG and GO analyses. **Result:** When the GSE36700 dataset was examined, 924 genes were expressed significantly higher and 1265 genes were expressed lower in OA samples compared to RA samples. When the GSE1919 dataset was examined, 173 genes were upregulated and 152 genes were downregulated in OA compared to RA. When the upregulated and downregulated genes in OA compared to RA in both data sets were intersected, 34 and 56 common genes were found, respectively. These genes were then analyzed by STRING and Cytoscape, respectively. As a result of the Cytoscape analysis of the upregulated and downregulated genes, 10 Hub genes were identified as ERBB4, HBEGF, BTC, GABRB1, NR4A1, ANK3, SHANK2, WIF1, TENM1, RBP4 and GZMA, CD3D, GZMB, IL7R, CD27, GZMK, CD247, LCK, CD48, IL2RA respectively. Then, enrichment analyzes were performed for these genes. As a result of KEGG analysis of high and low expressed genes, considering the significance and combined score, the first 3 pathways they were associated with were determined as Erb signaling pathway, proteoglycans in cancer, MAPK signaling pathway and Th1 and Th2 cell differentiation, Th17 cell differentiation and NK cell-mediated cytotoxicity, respectively. **Discussion:** Hub genes determined and interacting pathways and biological events can be used in differential diagnosis of OA and RA and further clinical studies may test these genes as possible markers.

Keywords: Osteoarthritis, Rheumatoid Arthritis, Gene Expression, Kegg, Go

Makale id= 57

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9031-9530

| 125

Baş ve Boyun Radyoterapisinde Düşük ve Yüksek Doz Hızlı X-Işımına Bağlı Deri Hasarı Üzerinde Melatoninin Rolü: Histolojik Çalışma

Öğr. Gör. Dr Esra Erdem¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü Patoloji Laboratuvar Teknikleri Programı, İstanbul, Türkiye.

Özet: Amaç: Ratların baş boyun bölgelerine uygulanan düşük doz hızlı Flattening Filter (FF) ve yüksek doz hızlı Flattening Filter Free (FFF) radyoterapinin neden olabileceği deri hasarına karşı melatonin radyokoruyucu etkisinin incelenmesi. Gereç ve Yöntem: 8 haftalık Sprague Dawley cinsi, 60 erişkin erkek rat 6 gruba ayrıldı (n=10). Grup 1 (Kontrol) ratlara hiçbir işlem uygulanmadı. Grup 2 (MEL) yalnızca 10mg/kg/i.p melatonin verildi. Grup 3 (Düşük doz hızlı radyoterapi (FF) grubu) ve Grup 5 (Yüksek doz hızlı radyoterapi (FFF) grubu) ratların baş-boyun bölgelerine tek doz 16 Gy radyoterapi sırasıyla, 400 MU/min ve 1400 MU/min doz hızlarında uygulandı. Grup 4 (Düşük doz hızlı radyoterapi+Melatonin (FF+MEL) grubu) ve Grup 6 (Yüksek doz hızlı radyoterapi+Melatonin (FFF+MEL) grubu) ratlara tek doz 16 Gy radyoterapi sırasıyla, 400 MU/min ve 1400 MU/min doz hızlarında uygulanıp, radyoterapiden 15 dakika önce 10mg/kg/i.p. melatonin verildi. Radyoterapiden 48 saat sonra sakrifikasyon yapıldı. Boyun bölgesinden alınan deri dokularındaki histolojik değişiklikler ışık mikroskopik olarak incelendi ve istatistiksel analizleri yapıldı. Bulgular: Kontrol ve MEL grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark bulunamadı. FF ve FFF gruplarında, Kontrol ve MEL gruplarına kıyasla anlamlı düzeyde ($p<0,001^*$) deri dokusunda histopatolojik değişiklikler gözlemlendi. FF ve MEL, FFF ve MEL gruplarında; bu değişiklikler istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ($p<0,001^*$) azaldı. Sonuç: Melatoninin FF ve FFF radyoterapiye bağlı deri hasarının önlenmesinde faydalı olduğu gösterilmiştir. Ancak radyoterapinin bu iki doz hızı arasında, derideki histopatolojik bulgular ve melatoninin etkisi bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. Anahtar Kelimeler: Deri; Doz hızı; Melatonin; Radyoterapi

Anahtar Kelimeler: Deri; Doz Hızı; Melatonin; Radyoterapi

The Role of Melatonin On Skin Damage Due to Low and High Dose Rate X-Ray in Head and Neck Radiotherapy: A Histological Study

Abstract: Objective: To investigate the radioprotective effect of melatonin against skin damage caused by low dose fast Flattening Filter (FF) and high dose fast Flattening Filter Free (FFF) radiotherapy applied to the head and neck regions of rats. Materials and Methods: 60 adult male Sprague Dawley rats aged 8 weeks were divided into 6 groups (n=10). Group 1 (Control) rats received no treatment. Group 2 (MEL) received only 10 mg/kg melatonin. Group 3 (Low dose rate radiotherapy (FF) group) and Group 5 (High dose rate radiotherapy (FFF) group) rats received a single dose of 16 Gy radiotherapy head and neck regions of the rats at dose rates of 400 MU/min and 1400 MU/min, respectively. Group 4 (Low dose rate radiotherapy+Melatonin (FF+MEL) group) and Group 6 (High dose rate radiotherapy+Melatonin (FFF+MEL) group) rats received a single dose of 16 Gy radiotherapy at dose

rates of 400 MU/min and 1400 MU/min, respectively, and received 10 mg/kg/intraperitoneal melatonin 15 minutes before radiotherapy. Sacrification was performed 48 hours after radiotherapy. Histological changes in skin tissues taken from the neck region were examined light microscopically and statistical analyses were performed. Results: Melatonin has been shown to be beneficial in the prevention of skin damage due to FF and FFF radiotherapy. However, there is no statistically significant difference between these two dose rates of radiotherapy in terms of histopathological findings in the skin and the effect of melatonin. Conclusion: Melatonin has been shown to be beneficial in the prevention of skin damage due to FF and FFF radiotherapy. However, there is no statistically significant difference between these two dose rates of radiotherapy in terms of histopathological findings in the skin and the effect of melatonin. Keywords: Skin; Dose rate; Melatonin; Radiotherapy

Keywords: Skin; Dose Rate; Melatonin; Radiotherapy

Makale id= 17

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3121-6088>

| 127

Neural Pathways to Knowledge: Unraveling the Mysteries of Learning and Memory

Dr. Öğretim Üyesi Rusen Meylani¹

¹Istanbul Aydın University

Abstract: This literature review embarks on a detailed exploration of the neurobiological underpinnings that facilitate learning and memory, unraveling the complexities of the brain's mechanisms in these processes. It delves into the critical roles played by neural structures such as the hippocampus, amygdala, and prefrontal cortex, alongside the essential contributions of neurotransmitters, including glutamate, acetylcholine, and dopamine. Synaptic plasticity, focusing on Long-Term Potentiation (LTP) and Long-Term Depression (LTD), is thoroughly examined to understand the strengthening and weakening of neural connections to learning and memory. The review adopts a comprehensive approach by integrating cognitive and behavioral neuroscience perspectives, scrutinizing models of information processing and the sequential processes of encoding, storage, and retrieval. It also evaluates the application of classical and operant conditioning paradigms in understanding memory mechanisms. A critical examination of research methodologies is presented, highlighting the use of neuroimaging techniques such as fMRI, PET, and EEG and discussing experimental designs in human and animal studies to offer an in-depth overview of investigative strategies in this domain. Further, the review explores significant advancements in memory research, including memory enhancement techniques, cognitive training, neurofeedback, and pharmacological interventions, and discusses their implications for education and clinical practice. It addresses memory pathologies, such as Alzheimer's disease and dementia, to understand their effects on learning processes. The review extends its implications to educational applications, discussing evidence-based teaching strategies and clinical applications and exploring therapeutic interventions for memory-related disorders. Concluding with a forward-looking perspective, the review touches on emerging technologies, ethical considerations, and the potential for interdisciplinary research, suggesting new pathways for exploration. By synthesizing key findings and reflecting on the current state of neuroscience in learning and memory, this literature review sets the stage for future research directions, aiming to deepen our understanding of how we acquire, retain, and recall information

Keywords: Neuroscience, Learning, Memory, Neural Structures, Synaptic Plasticity, Neurotransmitters, Cognitive Neuroscience, Behavioral Neuroscience, Neuroimaging Techniques, Memory Enhancement, Memory Disorders, Educational Applications, Clinical Applications, Neurological Research Methodologies, Interdisciplinary Research in Neuroscience

Makale id= 16

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3121-6088>

| 128

Redefining Health Sciences Education in the Covid-19 Era: Challenges, Innovations, and Future Directions

Dr. Öğretim Üyesi Rusen Meylani¹
¹Istanbul Aydın University

Abstract: The COVID-19 pandemic has irrevocably altered the landscape of education across various sectors, with health sciences education facing unprecedented challenges and undergoing rapid transformations. This comprehensive review synthesizes research on the significant shifts and emerging trends in health sciences education in response to the pandemic. Through an extensive analysis of peer-reviewed articles, reports, and case studies, this paper delves into the adaptations in curriculum design, teaching methodologies, and assessment techniques necessitated by the crisis. It further examines these changes' emotional and psychological impacts on students and educators, uncovering educational equity, digital access, and mental health issues. The findings reveal a broad adoption of online and remote learning, clinical training innovations, and evaluation process alterations. Despite numerous challenges, this period has also unveiled opportunities for integrating hybrid teaching models, emphasizing the importance of continuous professional development and advocating for adaptable policy reforms. The pandemic has not only reshaped the current practices in health sciences education but also set the stage for lasting transformations, potentially influencing future educational paradigms. Recommendations are provided for policy and research to ensure these adaptations are sustainable, equitable, and conducive to the evolving needs of health sciences education.

Keywords: Covid-19, Health Sciences Education, Online Learning, Curriculum Design, Assessment Methods, Mental Health, Educational Equity.

Makale id= 131

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7351-8968

| 129

Karbonmonoksit İntoksikasyonununa Bağlı Miyokardiyal Hasar

Doç.Dr. Güvenç Doğan¹, Doç.Dr Selçuk Kayır²

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet: Karbonmonoksit (CO) zehirlenmesi, atmosferik bir gaz olan karbonmonoksitin aşırı maruz kalması sonucunda ortaya çıkan ciddi bir klinik tablodur. CO, yanma süreçlerinin bir yan ürünü olarak çeşitli kaynaklardan, özellikle endüstriyel tesislerden, araç egzozlarından ve evsel ısıtma sistemlerinden yayılır (Smith vd., 2018). Bu gazın insanlar tarafından fark edilmesi zordur çünkü renksiz, kokusuz ve tatsızdır. Solunum yoluyla kana alındığında, CO, hemoglobin moleküllerine bağlanarak oksijen taşıma kapasitesini azaltır ve doku hipoksisine neden olur, semptomlar hafif baş ağrısından koma hatta ölüme kadar geniş bir yelpazede değişebilir. Bu makalede, karbonmonoksit zehirlenmesi ile acil servise başvuran hastada gelişen miyokardiyal hasarı sunmayı amaçladık. (1)

Anahtar Kelimeler: Karbonmonoksit İntoksikasyonu, Miyokardiyal Hasar

Makale id= 104

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5515-999X, 0000-0001-5015-0291

| 130

Elektroçirime Yöntemiyle Üretilen Nanofiberlerin Doku Yenilenmesindeki Biyomedikal Uygulamaları: Kapsamlı Bir Sistemik Derleme

Dr. Gamze Mercan¹, Uzman Zümrüt Varol Selçuk²

¹Hacettepe Üniversitesi

²Ordu Üniversitesi

*Corresponding author: Gamze Mercan

Özet: Doku mühendisliğinde, özellikle elektroçirime yöntemiyle üretilen nanofiberlerin kullanımı, yenilikçi tedavi stratejileri geliştirmede önemli bir yere sahiptir. Bu çalışma, nanofiberlerin doku yenilenmesi ve regenerasyon süreçlerindeki etkinliklerini ve potansiyel uygulamalarını detaylı bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır. Sistemik derleme için, doku mühendisliği, nanofiber, elektroçirime ve doku yenilenmesi anahtar kelimeleri kullanılarak çeşitli bilimsel veri tabanlarından (PubMed, Scopus, Web of Science) ilgili makaleler taranmıştır. Seçilen çalışmalar, nanofiberlerin üretimi, karakterizasyonu, biyouyumluluğu, mekanik özellikleri ve doku mühendisliği uygulamaları üzerine odaklanmıştır. Elektroçirime yöntemi, polimer çözeltilerinden ince liflerin üretilmesine olanak tanır ve nanofiberlerin morfolojisini, gözenekliliğini ve mekanik özelliklerini kontrol edebilme imkanı sunar. Bu yöntemle üretilen nanofiberler, yüksek yüzey alanı/hacim oranı ve özgün gözenek yapısı sayesinde hücre adhezyonu, proliferasyonu ve diferansiyasyonunu teşvik eder. Ayrıca, nanofiber iskelelerin doğal ekstraselüler matrisine benzerliği, hücrelerin 3D ortamda daha doğal bir biyomimetik ortamda büyümesini sağlar. Elektroçirime yöntemiyle üretilen nanofiberler, deri rejenerasyonu, kemik ve kırıldak onarımı, sinir dokusu yenilenmesi ve kardiyovasküler uygulamalar dahil olmak üzere geniş bir uygulama alanına sahiptir. Elektroçirime yöntemi ile üretilen nanofiber iskeleler, doku mühendisliğinde ve regeneratif tıpta umut vadeden sonuçlar göstermektedir. Ancak, bu teknolojinin klinik uygulamalara tam entegrasyonu için biyolojik uyumluluğu, uzun vadeli stabilitesi ve işlevselliği gibi faktörlerin daha derinlemesine incelenmesi gerekmektedir. Ayrıca, farklı doku tipleri için özelleştirilmiş nanofiber kompozisyonları ve mimarileri üzerine yapılan araştırmalar, bu yöntemin potansiyelini daha da artırabilir. Elektroçirime yöntemiyle üretilen nanofiberler, doku mühendisliğinde kritik öneme sahip yenilikçi iskeleler sunmaktadır. Bu çalışma, nanofiber tabanlı iskelelerin doku regenerasyonundaki etkinliğini ve çeşitli biyomedikal uygulamalardaki potansiyelini ortaya koymaktadır. İlerleyen dönemlerde, bu alanlarda yapılacak kapsamlı araştırmalar, regeneratif tıp ve doku mühendisliğinde devrim yaratabilir.

Anahtar Kelimeler: Nanofiber, Elektroçirime, Doku Mühendisliği, Doku Regenerasyonu, Biyomedikal Uygulamalar.

Biomedical Applications of Nanofibers Produced by Electrospinning Method in Tissue Renewal: A Comprehensive Systematic Review

Abstract: In tissue engineering, especially the use of nanofibers produced by the electrospinning method, holds a significant place in developing innovative treatment strategies. This study aims to thoroughly investigate the effectiveness and potential applications of nanofibers in tissue renewal and regeneration processes. For the systematic review, scientific databases (PubMed, Scopus, Web of Science) were searched using keywords such as tissue engineering, nanofiber, electrospinning, and tissue renewal. Selected studies focused on the production, characterization, biocompatibility, mechanical properties, and applications of nanofibers in tissue engineering. The electrospinning method allows for the production of fine fibers from polymer solutions and offers the possibility to control the morphology, porosity, and mechanical properties of nanofibers. Nanofibers produced by this method promote cell adhesion, proliferation, and differentiation due to their high surface area/volume ratio and unique pore structure. Additionally, the similarity of nanofiber scaffolds to the natural extracellular matrix enables cells to grow in a more natural biomimetic environment in 3D. Nanofibers produced by the electrospinning method have a wide range of applications, including skin regeneration, bone and cartilage repair, nerve tissue renewal, and cardiovascular applications. Scaffolds produced by the electrospinning method show promising results in tissue engineering and regenerative medicine. However, factors such as biocompatibility, long-term stability, and functionality need to be more deeply investigated for the full integration of this technology into clinical applications. Moreover, research on customized nanofiber compositions and architectures for different tissue types can further enhance the potential of this method. Nanofibers produced by the electrospinning method offer innovative scaffolds of critical importance in tissue engineering. This study highlights the effectiveness of nanofiber-based scaffolds in tissue regeneration and their potential in various biomedical applications. In the future, comprehensive research in these areas has the potential to revolutionize regenerative medicine and tissue engineering.

Keywords: Nanofiber, Electrospinning, Tissue Engineering, Tissue Regeneration, Biomedical Applications

Makale id= 58

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0248-3483

| 132

6-Merkaptopürin'in Böbrek Dokusunda Oluşturduğu Hasara Karşı Propolisin Koruyucu Etkisi

Dr. Sarmad Hayder Weli Weli¹, Dr. Öğretim Üyesi Ümit Yılmaz²

¹Karabük Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye

²Karabük Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye

*Corresponding author: Ümit Yılmaz

Özet: Giriş ve Amaç: 6-Merkaptopürin (6-MP), erişkin, ergen ve çocuklarda lösemi tedavisinde kullanılan sitotoksik bir ajandır. Bu çalışmanın amacı 6-MP'nin sıçan böbreğinde neden olduğu hasara karşı propolisin koruyucu etkisinin araştırılmasıdır. Yöntemler: Bu çalışmada toplam 28 adet erkek sıçan kullanıldı ve Kontrol, 6-MP, PP ve 6-MP+PP olacak şekilde dört gruba ayrıldı. Kontrol grubundaki sıçanlara çözücü olarak zeytinyağı verildi, 6-MP grubundaki sıçanlara ise oral olarak 10 gün boyunca 6-MP (5mg/kg) verildi. PP grubuna oral olarak 12 gün boyunca propolis (150 mg/kg) verildi. 6-MP+PP grubundaki sıçanlara ise oral olarak 10 gün boyunca 6-MP (5mg/kg) ve 12 gün boyunca propolis (150 mg/kg) verildi. Deney sonunda alınan böbrek dokuları stereolojik ve histolojik olarak incelendi. Bulgular: Stereolojik değerlendirmelerde 6-MP grubunun Kontrol grubuna göre ortalama böbrek hacminde artış, proksimal tübüllerin hacminde ise azalma gözlemlendi ($p<0.05$). 6-MP+PP grubunda 6-MP grubuna göre ortalama böbrek hacminde azalma ve proksimal tübüllerin hacminde artış tespit edildi ($p<0.05$). Histopatolojik incelemeler ile böbrek dokusunda belirgin değişiklikler gözlemlendi. Kontrol ve PP gruplarında, böbrek glomerülleri, kortikal ve medullar bölgede yer alan tübüller normal yapıdaydı. Ancak 6-MP grubunun bowman kapsülünde dilatasyon, damarlarda konjesyon ve böbrek korteksinde yer alan glomerüllerde nekroz tespit edildi. 6-MP+PP grubunda da bu değişiklikler gözlemlenmiştir ancak 6-MP grubuna göre anlamlı olarak azalmıştır. Sonuç: 6-MP'nin böbrek dokusunda oluşturduğu hasara karşı propolis koruyucu etki göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: 6-Merkaptopürin, Propolis, Böbrek, Sıçan

Protective Effect of Propolis Against Damage Caused by 6-Mercaptopurine in Kidney Tissue

Abstract: Aim: 6-Mercaptopurine (6-MP) is a cytotoxic agent used in the treatment of leukemia in adults, adolescents and children. The aim of this study is to investigate the protective effect of propolis against the damage caused by 6-MP in the rat kidney. Methods: A total of 28 male rats were used in this study and were divided into four groups: Control, 6-MP, PP and 6-MP+PP. The rats in the control group were given olive oil as a solvent and rats in the 6-MP group were given 6-MP (5 mg/kg) orally for 10 days. In the PP group, propolis (150 mg/kg) was administered orally for 12 days. The rats in the 6-MP + PP group were given 6-MP (5 mg/kg) orally for 10 days and propolis (150 mg/kg) for 12 days. The collected kidney tissues were examined stereologically and histologically. Results: In stereological evaluations, an increase in the average kidney volume and a decrease in the volume of the proximal tubules were observed in the 6-MP group compared to the Control group ($p<0.05$). A decrease in the

mean kidney volume and an increase in the proximal tubular volume were detected in the 6-MP+PP group compared to the 6-MP group ($p<0.05$). Histopathological examinations revealed significant changes in the kidney tissue. In the Control and PP groups, the renal glomeruli and tubules in the cortical and medullary regions were of normal structure. However, in the 6-MP group, dilatation of Bowman's capsule, congestion of vessels and necrosis of glomeruli in the renal cortex were observed. These changes were also observed in the 6-MP+PP group, but they were significantly reduced compared to the 6-MP group. Conclusion: Propolis protected against damage caused by 6-MP in kidney tissue.

Keywords: 6-Mercaptopurine, Propolis, Kidney, Rat

Makale id= 7

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0366-1608

| 134

Acil Serviste Toplum Kökenli Pnömoni Tanısı Alan Hastalarda Skorum Sistemlerinin Prognostik Değerleri

**Uzman Dr. Seda Türk Bal¹, Prof.Dr. Ayça Açıklın Akpınar², Uzman Dr. Enes Kalıntaş³,
Ph.d.cand. Ragıp Onur Öztornacı⁴**

¹Tarsus State Hospital

²Cukurova University Medicine Faculty

³Gaziantep Abdulkadir Goksel State Hospital

⁴Koc University

*Corresponding author: Seda Türk Bal

Özet: Amaç: Yoğun ve kalabalık acil servislerde kısıtlı zamanda, pnömonili bir hastada, hastalık seyrinin ciddiyetini öngörebilmek oldukça önemlidir. Çalışmamızda, acil servise başvuran pnömonili hastalarda, pnömoni ağırlık skorlamalarını kullanarak, hastaların kısa dönem mortalitesinin ve prognozunun belirlenmesinde, klinik pratikte acil serviste kullanılacak en kolay ve etkin skorlama sistemini tespit etmeyi amaçladık Gereç ve Yöntem: Çalışmaya dahil edilen 90 hastanın verileri, acil servise başvuru anında alınarak yatış ve sonlanımları takip edilmiştir. Hastaların verileri, vital bulguları, özgeçmişi, ek hastalıkları, hastaya tanısı konulan pnömoninin tipi ve ağırlığı, laboratuvar değerleri, mikrobiyolojik etken analizleri, direkt grafi ve bilgisayarlı tomografi görüntüleme bulguları, CURB – 65, Expanded CURB – 65, SCAP, PSI, SMART COP, SOFA, qSOFA, A – DROP skorları, yatış yapılan ünite, hasta sonlanımı, kısa dönem mortalite verileri (ilk 15/30 gün exitus olma durumu) kaydedildi Bulgular: Çalışmamıza alınan 90 hastanın %42,2'si (n=38) kadın, %57,8'si (n=52) erkek olup, yaş ortalamaları 67,19±14,96 yıl olarak bulunmuştur. Tez çalışmamız etkin aşılanmanın olmadığı pandemi dönemine denk gelmiş olup, hastalarımızın 75'i PCR pozitif, diğer 15 hasta PCR negatif çıksa da COVID-19 ekarte edilemez Sonuç: Çalışmamızda ise acil servise başvuran pnömoni hastalarında, qSOFA'nın 1 puan ve üzerinde olmasının ilk 15 ve ilk 30 günlük mortaliteyi yüksek duyarlılıkla saptadığı görüldü

Anahtar Kelimeler: Pnömoni, Viral Pnömoni, Covid-19, Mortalite, Prognoz

Prognostic Values of Scoring Systems in Patients Diagnosed With Community-Acquired Pneumonia in the Emergency Department

Abstract: Objective: It is very important to predict the severity of the disease course in a patient with pneumonia in a limited time in busy and crowded emergency services. In our study, we aimed to determine the easiest and most effective scoring system that can be used in the emergency department in clinical practice in determining the short-term mortality and prognosis of patients with pneumonia, using the pneumonia severity scoring system Materials and Methods: The data of 90 patients included in the study were obtained at the time of admission to the emergency department, and their hospitalization and outcomes were followed. Demographic data of patients, vital signs, history,

comorbidities, type and severity of pneumonia diagnosed in the patient, laboratory values, microbiological factor analyses, direct X-ray and computed tomography imaging findings, CURB – 65, Expanded CURB – 65, SCAP, PSI, SMART COP, SOFA, qSOFA, A – DROP scores, hospitalization unit, patient outcome, short-term mortality data (exitus status in the first 15/30 days) were recorded Results: Of the 90 patients included in our study, 42.2% (n=38) were female and 57.8% (n=52) were male, with a mean age of 67.19±14.96 years. Our thesis study coincided with the pandemic period when there was no effective vaccination, and although 75 of our patients were PCR positive and the other 15 patients were PCR negative, COVID-19 cannot be excluded Conclusion: In our study, it was observed that a qSOFA score of 1 and above predicted mortality in the first 15 and first 30 days with high sensitivity in pneumonia patients admitted to the emergency department

Keywords: Pneumonia, Viral Pneumonia, Covid-19, Mortality, Prognosis

Makale id= 105

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4126-0429

| 136

Adet Döngüsü Dinamikleri ve Hormonal Etkileşimlerde Kisspeptinin Rolü: Menopoz Öncesi Kadınlarda Bir Araştırma

Uzman Buşra Erdoğan¹, Doç.Dr. Sermin Algül¹
¹Van Yüzüncüyıl Üniversitesi

*Corresponding Author: Buşra Erdoğan

Özet: Menstrual döngü; hipotalamus, hipofiz bezi ve over hormonları arasında etkileşim yaratan, kadın üreme sistemi için vücutta birçok değişikliğe yol açan önemli biyolojik ritimlerden biridir. Kisspeptin; GnRH salınımını uyarmaktadır ve östrojen döngüsünün ekspresyonunu sağlamaktadır. Kisspeptinin; özellikle GnRH salınımını uyarması ve östrojen döngüsünün ekspresyonunu sağladığını göz önünde bulundurarak, literatürdeki diğer çalışmaların ışığında, sağlıklı premenopozal kadınlarda menstruel siklusun menstruasyon, luteal ve foliküler fazlarında kisspeptin hormonunun düzeylerinin incelenmesi, kisspeptin hormonunun diğer cinsel hormonlarla ilişkilendirilmesi, özellikle de menstruel siklusun fazlarına göre değerlendirip ilişkilendirmesi yapılan bu çalışmanın başlıca hedeflerindedir. Yapılan bu çalışmaya toplamda 21 sağlıklı kadın katılmıştır. Katılımcıların 17'si bekar, 4'ü ise evlidir. Çalışmaya katılan tüm kadınlar, geçmiş tarihlerine göre düzenli bir menstruasyon döngüsüne sahip kişilerden oluşturulmuştur. 21 kişinin menstruasyonun her 3 fazından da bir gecelik açlıklarını takiben venöz kan örnekleri alınmıştır. Kan örneklerinden kisspeptin-1 düzeyi ELİSA yöntemi ile ticari kitler kullanılarak ölçülmüştür. Yapılan bu çalışmada menstruasyon fazları arasında kisspeptin-1 değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Menstruasyon fazındaki kisspeptin düzeyinin luteal ve foliküler fazındaki kisspeptin düzeyi ile istatistiksel olarak anlamlı oranda daha düşük olduğu saptanmıştır. Bu durumun menstruasyon fazları arasındaki LH dalgalanması ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir. LH' a ek olarak FSH, östrojen ve progesteron düzeylerinin de kisspeptin düzeyinin menstruasyon fazlarına göre değişmesine katkı sağladığı düşünülmektedir. Menstruasyon fazlarına göre kisspeptin düzeyi değişmektedir. LH, FSH, östrojen ve progesteronun kisspeptin hormonunun pozitif yönde etkilediği düşünülmektedir.

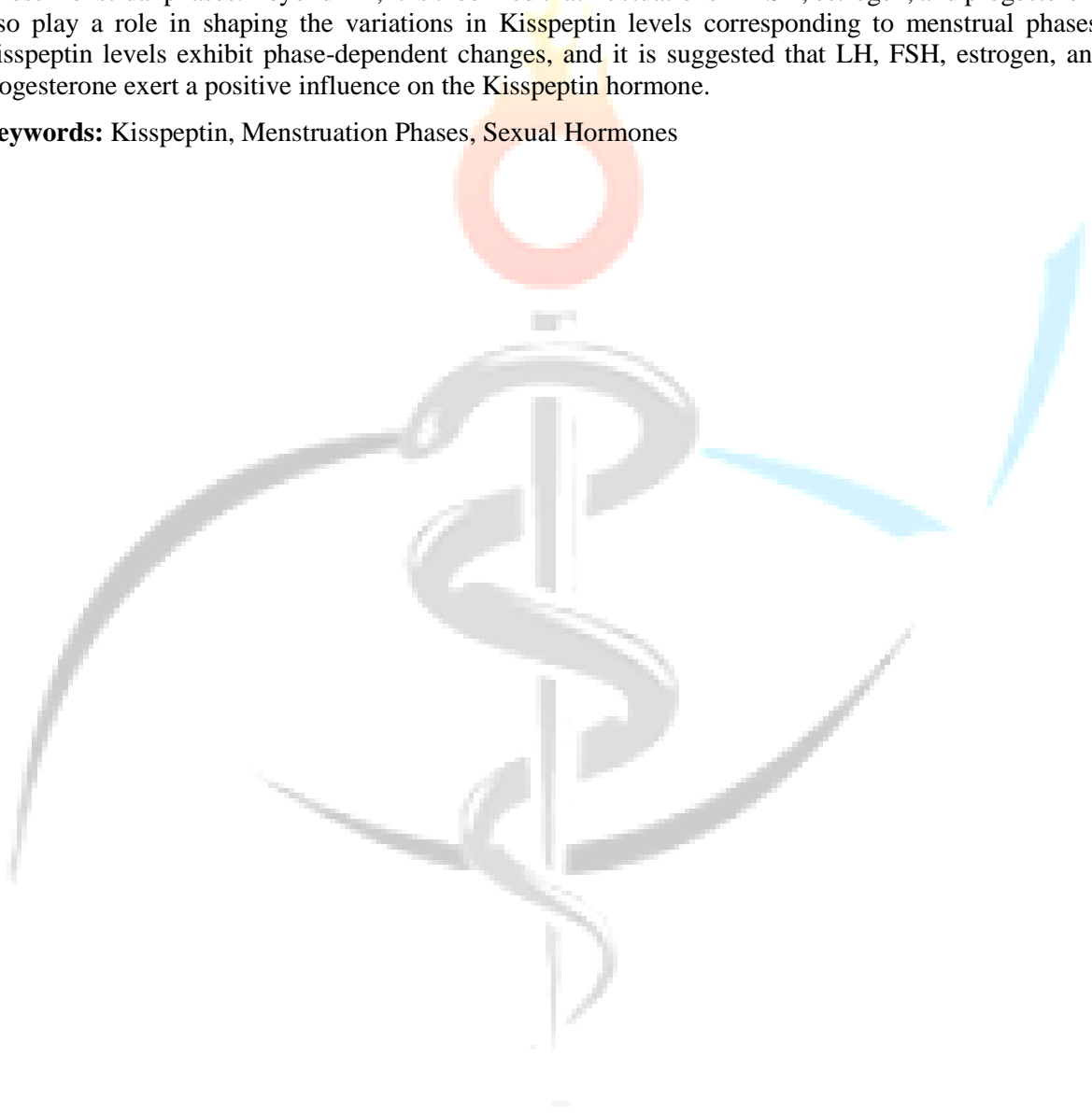
Anahtar Kelimeler: Kisspeptin, Menstruasyon Fazları, Cinsiyet Hormonları

The Role of Kisspeptin in Menstrual Cycle Dynamics and Hormonal Interactions: A Study in Premenopausal Women

Abstract: The menstrual cycle is one of the significant biological rhythms in the female reproductive system, creating interactions among the hypothalamus, pituitary gland, and ovarian hormones, leading to various changes in the body. Kisspeptin stimulates the release of GnRH and ensures the expression of the estrogen cycle. Taking into account Kisspeptin's particular role in stimulating GnRH release and ensuring the expression of the estrogen cycle, and in the light of existing literature, one of the primary objectives of this study in healthy premenopausal women is to investigate the levels of Kisspeptin hormone during menstruation, luteal, and follicular phases. Furthermore, the study aims to explore the

association of Kisspeptin hormone with other sexual hormones, especially when evaluated and correlated with the various phases of the menstrual cycle. A total of 21 healthy women participated in this study. Out of these participants, 17 were single, and 4 were married. All women included in the study were selected based on their regular menstrual cycles according to their past medical histories. Venous blood samples were collected from all 21 individuals following an overnight fast during each of the three menstrual phases. The levels of Kisspeptin-1 in the blood samples were measured using commercial ELISA kits. In this study, a statistically significant difference was observed among the Kisspeptin-1 values between the menstrual phases ($p < 0.05$). It was determined that the Kisspeptin levels during the menstruation phase were significantly lower when compared to the Kisspeptin levels during the luteal and follicular phases. The observed phenomenon has been linked to the oscillation of LH levels across menstrual phases. Beyond LH, it is theorized that fluctuations in FSH, estrogen, and progesterone also play a role in shaping the variations in Kisspeptin levels corresponding to menstrual phases. Kisspeptin levels exhibit phase-dependent changes, and it is suggested that LH, FSH, estrogen, and progesterone exert a positive influence on the Kisspeptin hormone.

Keywords: Kisspeptin, Menstruation Phases, Sexual Hormones

Makale id= 85

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009000667767355

| 138

Ağız Tabanı Sinovyal Sarkomu:Nadir Bir Olgu

Uzman Dr. Burak Kersin¹, Dr. Onurkan Erdem¹

¹Kartal Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Onurkan Erdem

Özet: Sinoviyal Sarkom (SS) tüm mezenkimal tümörler içerisinde yumuşak doku sarkomlarının %8 ile 10'u oranında görülen relatif olarak nadir bir malign yumuşak doku tümördür. Sarkomların %3-10 kadarı baş ve boyunda ortaya çıkar ve özellikle kafa tabanının prevertebral alanları hipofarenks, parafarengeal, retrofarengeal alanlar baş boyunda sık tutulum yerleridir. En sık yerleşim yeri hipofarenks olarak bildirilmiştir. Oldukça nadir rastlanıldığından ve diğer yumuşak doku tümörlerinden ayırıcı spesifik kriterler bugüne kadar belirlenemediğinden bu tümörler çoğu kez yanlış tanılır ve tedavi gecikebilir. Özellikle kistik komponentleri ve agresif infiltrasyonu olmaması nedeni ile benign kitlelerden ayrımı zordur. OLGU: 80 yaşında erkek hasta kliniğimize 4 ay önce başlayan ağız tabanında şişlik şikayeti ile başvurdu. Anamnezinde hipertansiyon, diyabet ve sol intrakranial internal karotis arter (ICA) segmentinde stent öyküsü mevcut hastanın fizik muayenesinde ağız tabanından submandibular alana uzanan, bimanuel muayene ile ele gelen kitle ile beraber dilini sağ tarafa yönlendirememesi tespit edildi. Hastanın MR görüntülemesinde de ağız tabanında yaklaşık 3 cm yer kaplayan lezyon izlenmiş olup, ultrasonografik incelemelerde ağız tabanından submandibular alana uzanım gösteren nodüler kitle tespit edildi ve ince iğne aspirasyon biyopsisi (İİAB)'nde seyrek iğsi morfolojili atipik hücre izlenmesi üzerine ileri inceleme ve tanı amaçlı hastanın ağız tabanındaki kitlenin eksizyonu planlandı. Operasyon sonrası gönderilen spesmende BCL-2, SMA, S100, Kaldesmon pozitifliği mevcut olup morfolojik ve immünohistokimyasal bulgular monofazik sinovyal sarkomu destekledi. Hastanın PET-CT görüntülemesinde ağız tabanı ve vücudun diğer alanlarında patolojik F18-FDG tutulumu gösteren lezyon izlenmedi. Hastanın takiplerinde nüks izlenmedi. SONUÇ: Baş ve boyun bölgesinde nadir görülmesine rağmen tedaviye yanıt vermeyen persistan kitlelerde mutlaka akılda tutulmalı ve ayırıcı tanıda yer almalıdır.

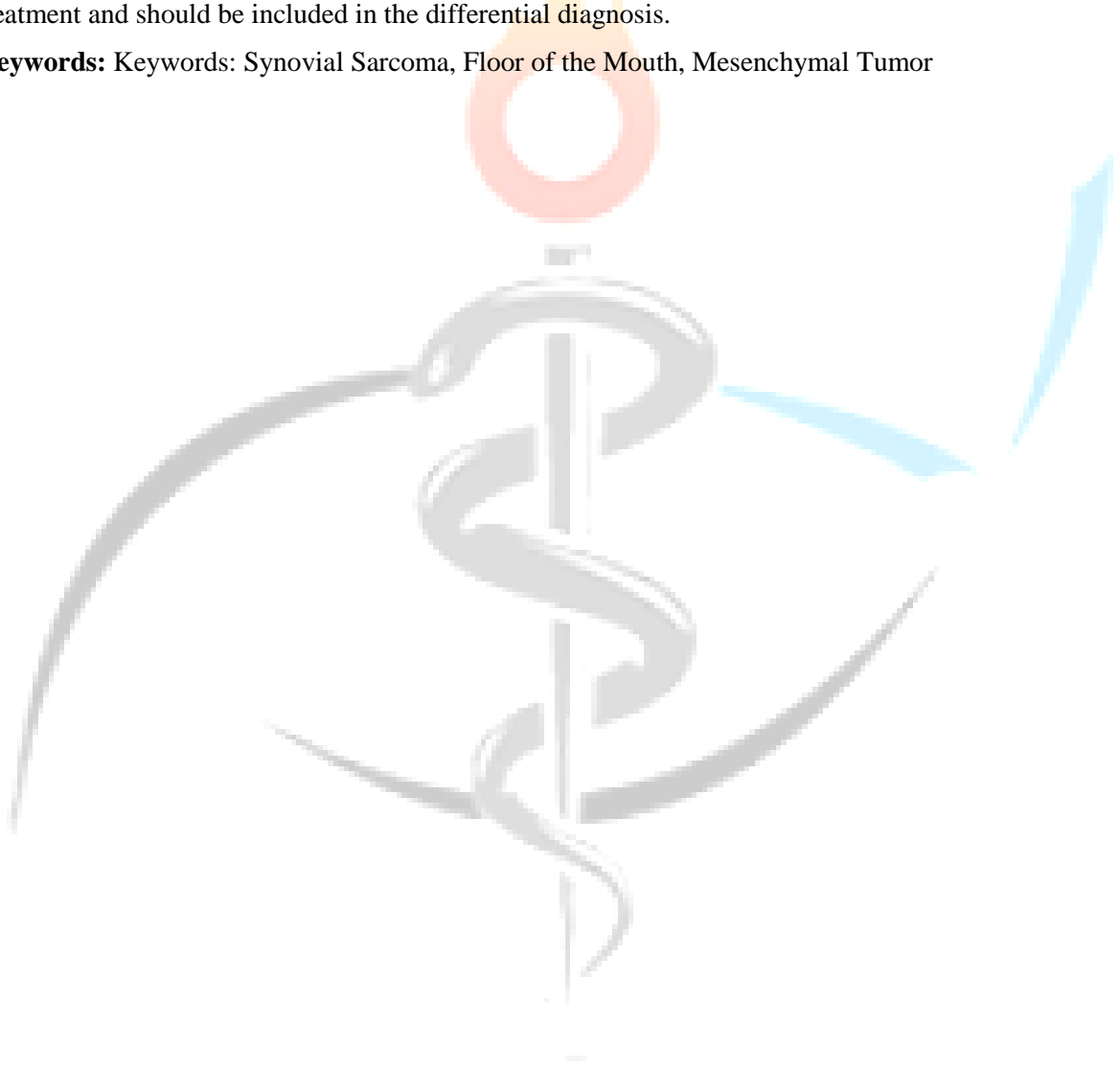
Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Sinovyal Sarkom, Ağız Tabanı, Mezenkimal Tümör

Synovial Sarcoma of the Floor of the Mouth: A Rare Case

Abstract: Synovial Sarcoma (SS) is a relatively rare malignant soft tissue tumor with an incidence of 8 to 10% of all soft tissue sarcomas among all mesenchymal tumors. Between 3-10% of sarcomas occur in the head and neck and especially the prevertebral areas of the skull base, hypopharynx, parapharyngeal, retropharyngeal areas are the common sites of involvement in the head and neck. The hypopharynx has been reported as the most common site. Since these tumors are extremely rare and specific criteria to differentiate them from other soft tissue tumors have not been established so far, these tumors are often misdiagnosed and treatment may be delayed. Differentiation from benign masses is difficult especially because of its cystic components and lack of aggressive infiltration. CASE: An 80-

year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling at the floor of the mouth that started 4 months ago. He had a history of hypertension, diabetes mellitus and stent in the left intracranial internal carotid artery (ICA) segment. Physical examination revealed a bimanual palpable mass extending from the floor of the mouth to the submandibular area and inability to direct the tongue to the right side. MRI imaging of the patient showed a lesion occupying approximately 3 cm at the floor of the mouth. Ultrasonographic examinations revealed a nodular mass extending from the floor of the mouth to the submandibular area and fine needle aspiration biopsy (FNAB) showed atypical cells with sparse spindle morphology. Excision of the mass at the floor of the mouth was planned for further examination and diagnosis. The postoperative specimen was positive for BCL-2, SMA, S100, Caldesmon and morphologic and immunohistochemical findings supported monophasic synovial sarcoma. PET-CT imaging showed no pathologic F18-FDG uptake lesions on the floor of the mouth and other parts of the body. No recurrence was observed in the follow-up. **CONCLUSIONS:** Although it is rare in the head and neck region, it should be kept in mind in persistent masses that do not respond to treatment and should be included in the differential diagnosis.

Keywords: Keywords: Synovial Sarcoma, Floor of the Mouth, Mesenchymal Tumor

Makale id= 24

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8771-3860

| 140

Akut İskemik İnme Tanılı Hastalarda C- Reaktif Protein, Beyaz Küre ve Nötrofil/lenfosit Oranları

Uzman Dr. Memet Aslanyavrusu¹, Uzman Dr. Fahrettin Ege²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kayseri Şehir Hastanesi Nöroloji Kliniği

²Ankara Keçiören Medicalpark Hastanesi Nöroloji Kliniği

*Corresponding author: Memet Aslanyavrusu

Özet: Giriş: İskemik inme patofizyolojisinde nöroinflamasyonun rolü birçok çalışmada gösterilmiştir. Bu çalışmada kliniğimize ilk 24 saatte başvuran akut iskemik inme tanılı hastaların sistemik inflamasyon belirteçlerini araştırdık Metot: Bu çalışmaya Haziran-Aralık 2023 tarihleri arasında Kayseri Şehir Hastanesi Acil Servisi'ne ilk 24 saat içinde başvuran akut iskemik inme tanılı 100 hasta ve aynı dönemde nöroloji polikliniğine baş ağrısı nedeni ile görüntülemesi yapılan hastalar alındı. Her iki grubun beyaz küre (WBC), C-reaktif protein (CRP) ve nötrofil/lenfosit (N/L) oranları istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Sonuçlar: Çalışmamızda da inflamasyonun önemli belirteçlerinden WBC, CRP ve N/L oranlarının akut iskemik inmeli hastalarda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek olduğu gösterdik. Tartışma: Bulgularımız sistemik inflamasyonun akut iskemik inme fizyopatolojisinde rolü olduğuna dair hipotezi desteklemektedir. Ancak prognoza etkisi üzerine daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İnme, Nöroinflamasyon, Beyaz Küre

Makale id= 92

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-1904-2286

| 141

Akut Selim Çocukluk Çağı Miyoziti: Klinik Tanı ve Laboratuvar Bulguları

Uzman Dr. Feza Sarı Şen¹, Prof.Dr. Abdulkadir Bozaykut¹

¹SBÜ Zeynep Kamil Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Feza SARI ŞEN

Özet: Giriş ve Amaç: Akut selim çocukluk çağı miyoziti, genellikle iskelet kasının viral bir enfeksiyonundan sonra ortaya çıkan nadir, geçici ve kendini sınırlayan inflamatuvar bir durumdur. Enfeksiyonu takiben ortaya çıkan yaygın kas ağrısı ve yürüme güçlüğü ile karakterizedir. Okul öncesi ve ilkökul çocuklarında, erkek popülasyonda ön planda görülür. Hastaların çoğu basit analjezi, dinlenme ve yeterli hidrasyon ile tedavi edilebilir. Bu çalışmamızda amacımız akut selim miyozit (ASM) tanısı alan vakaların klinik ve laboratuvar bulgularını incelemektir. Yöntem ve Gereç: Zeynep Kamil Hastanesi çocuk acil polikliniğine 1 Ocak 2018- 31 Aralık 2023 tarihleri arasında başvuran ve akut selim miyozit tanısı alan vakaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Yüksek kreatinfosfokinaz (CPK) değerlerine sahip 72 vaka, ASM uyumlu klinik tablo ile başvurdu. Erkeklerin çoğunluğu (%61,1) oluşturduğu vakalarda ortanca yaş 5,82±3,28 yıl idi. Bilateral baldır ağrısı en sık bildirilen ASM semptomuydu ve bunu yürümede güçlük, yürümeyi reddetme takip ediyordu. Başvuru sırasında bakılan ortalama CPK düzeyi 2468±2034 IU/L idi. Enfeksiyöz etken toplam 29 vakada (%40,2) tespit edildi. Bu etkenler sıklık sırasıyla influenza B (n=9), influenza A (n=8), A grubu beta hemolitik streptokok (n=5), mikoplazma (n=2), RSV (n=2), adenovirüs (n=2), parvovirüs (n=1) idi. Takiplerinde sadece 2 vakada mikoplazma pnömoniye bağlı pnömoni gelişti. Vakaların çoğu 2 gün içinde düzelmeye başlarken, ortalama iyileşme süresi 6,28±4,3 gün idi. Tartışma ve Sonuç: Erkek baskınlığı, yaş ortalaması ve laboratuvar bulgularımız yayınlanan raporlar ile benzerdi. Akut yürüme güçlüğü ile başvuran hastaların ayırıcı tanısında mutlaka ilk akla gelen tanılardan olması gerekmektedir. ASM iyi huylu ve iyi prognozlu, kendi kendini sınırlayarak tamamen iyileşen klinik bir tablodur.

Anahtar Kelimeler: Miyozit, Selim, Çocuk, Kreatinfosfokinaz

Benign Acute Childhood Myositis: Clinical Features and Laboratory Findings

Abstract: Introduction: Benign acute childhood myositis (BAM) is a rare, transient and self-limited inflammatory condition of the skeletal muscle that usually occurs after a viral infections. It's characterized by generalized muscle pain and difficulty in walking. It affects pre-school and school-aged children with a male predominance. Patients can be managed with analgesia, rest and adequate hydration at home or hospital. The aim of this study is to provide the clinical features of our pediatric patients with acute myositis. Materials and Methods: A retrospective review was carried out of patients clinical records with benign acute myositis who presented to Zeynep Kamil Hospital pediatric emergency Department between January 1, 2018- December 31, 2023. Results: Out of 72 cases of elevated creatinephosphokinase (CPK) values are corresponded to BAM compatible clinical presentations. There was a male predominance (%61,1) with a median age of 5,82±3,28 years. Bilateral

calf pain was the most frequently reported BAM symptom, followed by gait complaints and refusal to walk. The mean CPK levels were 2468±2034 IU/L. Infectious agents were detected in 29 patients (%40,2). These factors were influenza B (n=9), influenza A (n=8), Group A beta hemolytic streptococcus (n=5), mycoplasma (n=2), RSV (n=2), adenovirus (n=2), parvovirus (n=1). Two cases was diagnosed as Mycoplasma pneumoniae induced pneumonie. Most of the patients started to recover within 2 days, but the mean duration of healing was 6,28±4,3 days. Conclusions: Our results regarding male predominance, median age and laboratory findings are similar to the published reports. BAM should be one of the first diagnoses that come to mind in the differential diagnosis of patients presenting with acute difficulty to walk. All patients recovered fully, emphasizing the fact that BAM is benign, self-limited and with an excellent prognosis.

Keywords: Myositis, Benign, Childhood, Creatinephosphokinase

Makale id= 89

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1134-5309/ 0000-0001-5532-9856/ 0000-0001-5941-2358

| 143

**Arcus Aorta'dan Çıkan Arteria Vertebralis Varyasyonu ve Ası Sonrası Oluşan Yırtık:
Bir Otopsi Vakası**

Arş.Gör. Merve Nur Özgen¹, Arş.Gör. Sefa Sönmez¹, Uzman Dr. Ahmet Depreli²

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

²Adli Tıp Kurumu, Tokat Adli Tıp Şube Müdürlüğü

*Corresponding author: Merve Nur Özgen

Özet: Giriş: Arcus aortae'dan çıkan dallar sırasıyla sağdan sola doğru truncus brachiocephalicus, arteria carotis communis sinistra ve arteria subclavia sinistra'dır. Her iki tarafta boyun kökünün derininde arteria subclavia'nın arka üst tarafından arteria vertebralis ayrılır. Arteria subclavia'nın ilk dalı olan bu arter yukarı doğru biraz uzandıktan sonra ilk altı cervical vertebra'nın foramen transversarium'larından geçerek foramen magnum'dan kafa boşluğuna girer. Olgu: Rutin otopsi sırasında 40 yaşında erkek olguda, a. vertebralis sinistra'nın, a. carotis communis sinistra ile a. subclavia sinistra arasında arcus aortae'dan orjin aldığı görüldü. Boyun yumuşak dokularında kanama olmadığı, os hyoideum ve cartilago thyroidea'nın sağlam olduğu, arteria carotis communis'te amussat bulgusu olmadığı görüldü. Ancak arteria vertebralis'in varyasyonel olarak direkt arcus aorta'dan çıktığı ve telem izdüşümünde damarın tunica intimasında kanamalı yırtık olduğu farkedilen ası olgusu incelendi. Sonuç: Arcus aorta'dan çıkan dalların ve varyasyonların bilinmesi önemlidir. Çünkü aort ve dallarına yönelik cerrahi veya endovasküler girişimsel işlemler sırasında trakeoözofageal basıya bağlı komplikasyonlara neden olabilir. Bu bağlamda arteria vertebralis varyasyonlarının tanımlanması, boyun bölgesinde yapılacak radyolojik, kardiyolojik ve cerrahi yaklaşımlarda klinisyenlere faydalı olabileceği düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Anatomik Varyasyon, Arteria Vertebralis, Arcus Aorta, Otopsi

Variation of the Vertebral Artery Arising From the Aortic Arch and Tear After Hanging: An Autopsy Case

Abstract: Introduction: The branches from the aortic arch are the brachiocephalic trunk, the left common carotid artery, and the left subclavian artery from right to left. The vertebral artery diverges from the subclavian artery's posterior superior aspect deep in the neck's root on both sides. This artery, the first branch of the subclavian artery, passes through the foramen transversarium of the first six cervical vertebrae and enters the cranial cavity through the foramen magnum. Case report: During a routine autopsy of a 40-year-old man, it was observed that the left vertebral artery originated from the aortic arch between the left common carotid artery and the left subclavian artery. There was no hemorrhage in the soft tissues of the neck, the hyoid bone and thyroid cartilage were intact, and there was no evidence of amussate in the common carotid artery. However, the vertebral artery arising variationally directly from the aortic arch and a hemorrhagic tear in the tunica intima of the vessel in the telem projection was observed. Conclusion: It is important to know the branches and variations arising from the aortic arch. Because it may cause complications due to tracheoesophageal compression during

surgical or endovascular interventional procedures for the aorta and its branches. In this context, we think that the definition of vertebral artery variations may be useful for clinicians in radiological, cardiological, and surgical approaches to the neck region.

Keywords: Anatomical Variation, Vertebral Artery, Aortic Arch, Autopsy

Makale id= 100

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8316-7129

| 145

Avrupa Nöroradyoloji Diploması Örnek Sınav Sorularında Büyük Dil Modellerinin Performansı

Uzman Dr. Muhammed Said Beşler¹

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi

Özet: Yapay zekanın tıp alanındaki kullanımı her geçen gün gelişmektedir. Büyük dil modellerinin son birkaç yılda kat ettiği mesafe de dikkat çekicidir. Yazılı ve görsel komutlara cevaplar oluşturabilmektedir. Büyük dil modelleri çeşitli tıp branşlarının farklı zorluk seviyelerindeki diploma ve yeterlik kurulu sorularında göz ardı edilemeyecek performanslar göstermektedir. Avrupa Nöroradyoloji Diploması açık erişimli ve çoktan seçmeli metin temelli yazılı örnek soruları farklı büyük dil modelleri aracılığıyla değerlendirildi (<https://www.ebnr.org/nav/60>). Veriler Mart 2024'te elde edildi. En güncel versiyon olarak GPT-4'ün performansı, GPT-3.5 ve Google Gemini'den üstündü. Örnek 2 sorudan ilki düşük düzey düşünme ve anımsama fonksiyonu gerektiriyordu ve tüm modeller doğru cevapladı. İkinci soru ise daha uzun cümleler ve yorumlama gerektiriyordu, yalnızca GPT-4 doğru cevapladı. GPT-4 %100, GPT-3.5 %50 ve Google Gemini %50 performans gösterdi. Gelecek çalışmalarda yeterlik kurulu sınavının tamamının değerlendirilebilir ve görsel sorular da incelenebilir. Klinik karar destek sistemi için büyük dil modelleri gelişmekte olan bir potansiyel göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka; Büyük Dil Modeli; Radyoloji

Performance of Large Language Models in Sample Exam Questions for the European Diploma in Neuroradiology

Abstract: The application of artificial intelligence in the medical field is advancing daily, with the progress made by large language models in recent years being particularly notable. These models are capable of responding to both written and visual prompts. They have demonstrated significant performance in diploma and certification examination questions across various medical specialties, at different levels of difficulty. This study evaluated openly accessible, multiple-choice, text-based sample questions for the European Diploma in Neuroradiology through different large language models (<https://www.ebnr.org/nav/60>), with data obtained in March 2024. Among the models evaluated, GPT-4 exhibited superior performance over GPT-3.5 and Google Gemini. The assessment included two example questions; the first required lower order thinking and recalling, which all models answered correctly. The second question involved longer sentences and interpretation, with only GPT-4 providing the correct answer. GPT-4 achieved a 100% success rate, while GPT-3.5 and Google Gemini each scored 50%. In future studies, the full board examination can be evaluated, and visual questions can also be examined. Large language models are showing potential as a developing tool for clinical decision support systems.

Keywords: Artificial Intelligence; Large Language Model; Radiology

Makale id= 52

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-4327-8991

| 146

Bilateral İşitme Cihazı Kullanan Hastalarda Gürültüde Konuşmayı Anlama Üzerine Görme Duyusunun Etkisinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Alluşoğlu¹, Araştırmacı Ayşegül Tuncer¹
¹Bakırçay Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşegül Tuncer

Özet: Gürültüde konuşmayı anlama (SNR) yaygın bir dinleme görevidir. Günlük yaşamda iletişim açısından oldukça önemlidir. İşitme cihazı kullanan hastalarda gürültüde konuşmayı anlama zorlu bir durumdur. Yapılan araştırmalarda, göz kapamanın dinleme ve dikkatle ilgili kortikal sistemlerin aktivasyonunu artırabileceği öne sürülmüştür (Marx ve ark. 2003; Wiesmann ve ark. 2006). Kok ve Mcpherson (2021) yaptıkları çalışmada aydınlık ortamda gözler açık ve kapalı koşullardaki SGO arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark ortaya koymuşlardır. Literatürde normal işiten bireyler üzerinde görme duyusunun konuşmayı anlama üzerine etkisi incelenmiştir. Koklear implant, işitme cihazı kullanan ve normal işiten bireylerde gürültüde konuşmayı anlama becerisi karşılaştırılmıştır. Ayrıca işitme cihazı performansı HINT ile değerlendirilmiştir. Bilateral işitme cihazı kullanan bireylerde gürültüde konuşmayı anlama üzerine görme duyusunun etkisinin incelendiği çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmada, bilateral işitme cihazı kullanan bireylerin, ortam ışığının açık ve kapalı olduğu durumlarda gürültüde konuşmayı anlama yetenekleri üzerine etkisi incelenmiştir. Çalışma, 18-65 (Ort. = 43,92±16,30) yaş arasında değişen 6'sı (%50) kadın, 6'sı (%50) erkek 12 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, bilateral hafif, orta, orta-ileri derecede işitme kaybı bulunan, bilateral işitme cihazı kullanan, bilateral işitme cihazlı eşikleri konuşma alanı içinde (20-45dB) olan, bilişsel düzeyi normal sınırlarda, görme problemi olmayan bireyler arasından seçilmiştir. Gürültüde konuşmayı anlama, Türkçe HINT (hearing in noise test) kullanılarak değerlendirilmiştir. Çekiç ve Sennaroğlu tarafından 'Gürültüde Konuşmayı Anlama Testi' olarak 2016 yılında Türkçeye uyarlanmıştır. Katılımcıların sessiz kabinde bilateral işitme cihazlı eşikleri belirlendikten sonra HINT testine geçilmiştir. Test ilk olarak aydınlık ortamda, ikinci olarak karanlık ortamda uygulanmış ve SGO'ları tespit edilmiştir. Bu iki koşulda elde edilen sonuçları karşılaştırılmıştır. Yapılan Wilcoxon sıralı işaretler testi analizinde elde edilen sonuçlar karanlık ortam SGO değerlerinin anlamlı olarak daha düşük olduğunu göstermektedir (p <.001). Elde edilen bulgular, bilateral işitme cihazı kullanan bireylerde karanlık ortamın gürültüde konuşmayı anlama becerisini iyileştirdiğini göstermektedir. Bu doğrultuda bilateral işitme cihazı kullanan bireylerin buldukları gürültülü ortamlarda farklı dinleme stratejileri geliştirilebilir ve işitsel rehabilitasyon alanına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Gürültüde Konuşmayı Anlama, Türkçe Hint, Bilateral İşitme, Görme ve İşitme İlişkisi

Investigation of the Effect of Vision Sense On Understanding Speech in Noise in Patients Using Bilateral Hearing Aids

Abstract: Understanding speech in noise (Signal-to-Noise Ratio, SNR) is a common auditory task crucial for daily communication. It poses a significant challenge for individuals using hearing aids. Research suggests that closing one's eyes may enhance the activation of cortical systems related to listening and attention (Marx et al., 2003; Wiesmann et al., 2006). In their study, Kok and Mcpherson (2021) statistically revealed a significant difference in SNR between conditions with eyes open and closed in well-lit environments. The literature has explored the impact of visual senses on speech understanding in normal-hearing individuals. Studies have compared the ability to understand speech in noise among those with cochlear implants, hearing aids, and normal hearing. Additionally, the performance of hearing aids was assessed using HINT. However, there is a lack of research examining the influence of visual senses on speech understanding in individuals using bilateral hearing aids. This study examines the impact of ambient light (open and closed) on speech understanding in noise for bilateral hearing aid users. Twelve participants (50% female, 50% male), aged 18-65 (Mean = 43.92 ± 16.30), were selected based on criteria like bilateral mild to moderately severe hearing loss, use of bilateral hearing aids, thresholds within the speech range (20-45 dB), normal cognitive levels, and no visual impairments. Turkish HINT, adapted by Çekiç and Sennaroğlu in 2016, assessed speech understanding in noise. After determining bilateral hearing aid thresholds in a quiet cabin, participants underwent the HINT test in well-lit and dark conditions, revealing significantly lower SNRs in the latter ($p < .001$). The results indicate that dark conditions improve the speech understanding ability in noise for individuals using bilateral hearing aids. In this context, individuals with bilateral hearing aids may develop different listening strategies in noisy environments, contributing to advancements in auditory rehabilitation.

Keywords: Speech Understanding in Noise, Turkish Hint, Bilateral Hearing, Visual and Auditory Relationship

Makale id= 161

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2617-2591

| 148

Bir Üniversite Hastanesinin 7 Yıllık Testiküler Germ Hücreli Tümör Deneyimi

Dr. Ayşe Nur Keleş¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Özet: Primer testis tümörlerinin büyük bir çoğunluğunu germ hücreli tümörler (GHT) oluşturmaktadır. GHTler en sık 15-45 yaşları arasında görülmektedir. Testiküler GHT insidansı 20. yüzyılda progresif olarak artmıştır. Saf seminom, tüm testiküler GHTlerin yaklaşık %50'sini temsil etmektedir ve ortalama 40 yaş civarında görülmektedir. Embriyonel karsinom (EK) primitif epitelyal hücrelerden oluşan germ hücreli bir neoplazmdır. Testiküler GHTlerin yaklaşık %10'unu saf EK oluşturmakla birlikte, nonseminomatöz GHTlerin çoğunda (%87) EK komponenti bulunmaktadır. Testiküler teratomlar hem pediatrik hem erişkin hastalarda görülmekle birlikte, bu iki grubun biyolojileri belirgin farklılık göstermektedir. Erişkin hastalarda teratom genellikle mikst GHTün bir komponenti olarak görülmekte ve tüm GHTlerin %50'den biraz fazlası teratomatöz komponent içermektedir. Erişkinlerde saf teratom nadirdir. Yolk sak tümörü (YST) prepubertal çocuklarda en sık görülen testiküler neoplazm olup, 16-20 ay arası mediana sahip yaş grubunda saf olarak görülmektedir. Postpubertal hastalarda çoğunlukla mikst GHTün bir komponenti olarak karşımıza çıkmaktadır. Nonseminomatöz GHTlerin yaklaşık %44'ü teratom komponenti içermektedir. Çalışmamızda Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi (DÜTF) Patoloji Anabilim Dalı (AD) arşivi taranarak 2017-2023 yılları arasındaki bütün orşiektomi materyallerine ait rapor verileri dokümanite edildi. Malign GHT tanısı almış toplam 99 olgu tespit edildi. Bu olguların 59'u (%59,6) seminomatöz GHT, 40'ı (%40,4) nonseminomatöz GHT olarak tespit edildi. Seminomatöz GHTlerin 36'sı (%36,4) saf seminom iken, 23'ü (%23,2) mikst GHT komponenti olarak saptandı. GHTlerin %55,6'sı saf bir tümör olarak, %44,4'ü mikst GHT olarak kaydedildi. Saf tümörlerin %65,5'inin seminom, %16,4'ünün embriyonel karsinom, %12,7'sinin teratom, %5,5'inin yolk sak tümörü olduğu gözlemlendi. Mikst GHTlerin %52,3'ü seminomatöz iken, %47,7'si nonseminomatöz idi. Mikst GHTler içerisinde embriyonel karsinom komponenti olguların %77,3'ünde, teratom komponenti %68,2'sinde, yolk sak tümörü komponenti %66'sında, koryokarsinom komponenti %9,1'inde saptandı. Çalışmamız epidemiyolojik nitelikte olup, çevre illerden çok sayıda konsültasyon alan DÜTF Patoloji AD'na ait testiküler GHTlerin alt tiplerinin oranlarının belirlenmesi, literatürle karşılaştırılarak benzerlik ve farklılıkların ortaya konması ve yerli literatüre katkı sağlanması hedeflendi.

Anahtar Kelimeler: Mikst Germ Hücreli Tümör, Seminom, Embriyonel Karsinom, Teratom

Makale id= 173

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5618-5265

| 149

Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerinde E-Sağlık Uygulamalarının Rolü

Uzman Dr. Ebru Uğraş Tiryaki¹

¹Mamak İlçe Sağlık Müdürlüğü

Özet: Giriş: Teknolojinin sağlık sektöründeki evrimi, tıbbi bilişim (TB) ve bilgi teknolojileri (BT) aracılığıyla sağlık hizmetlerinin sunumunu dönüştürmektedir. Bu araştırma, e-sağlık uygulamalarının birinci basamak sağlık hizmetleri üzerindeki etkilerini, özellikle düşük ve orta gelirli ülkelerde karşılaşılan zorlukları ve potansiyel fırsatları incelemektedir. Metodoloji: Çalışma, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ)'nün Dijital Sağlık Küresel Stratejisi ve Birleşmiş Milletlerin sürdürülebilir kalkınma gündemine ilişkin politika belgeleri, literatür taraması ve çeşitli ülkelerdeki e-sağlık uygulamaları üzerine yapılan araştırmalardan elde edilen verileri analiz etmektedir. Ayrıca, e-sağlık uygulamalarının birinci basamak sağlık hizmetlerinde nasıl entegre edildiğine ve bu sürecin karşılaştığı engellere dair kapsamlı bir değerlendirme sunulmaktadır. Bulgular: E-sağlık uygulamaları, birinci basamak sağlık hizmetlerinin verimliliğini ve erişilebilirliğini artırma potansiyeline sahiptir. Ancak, bu potansiyelin gerçekleştirilmesi, kaynakların etkili kullanımı, kullanıcı kabulü ve uygun teknolojik altyapının sağlanması gibi çeşitli zorluklara bağlıdır. Ayrıca, e-sağlık uygulamalarının etkinliğine dair bilimsel kanıtların sıklıkla eksik veya yetersiz kalitesinde olduğu görülmüştür. Sonuç: E-sağlık uygulamaları, birinci basamak sağlık hizmetlerinin geleceği için umut vaat etmektedir, ancak bu potansiyeli gerçekleştirmek için, kullanılabilirlik ve güvenliğin yanı sıra, etkinliklerini destekleyecek bilimsel kanıtların sağlanması gerekmektedir. Yüz yüze bakımın yanı sıra uzaktan bakım seçeneklerinin entegrasyonu ve kişiselleştirilmiş bakım yaklaşımları, hastaların ihtiyaçlarına daha iyi yanıt vermek için önemlidir. Bu çalışma, aile hekimliği ve birinci basamak sağlık hizmetlerinde e-sağlık uygulamalarının benimsenmesi ve etkin kullanımı için stratejik rehberlik sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Hizmetleri, E-Sağlık, Birinci Basamak, Teknolojik Altyapı

The Role of E-Health Applications in Primary Health Care Services

Abstract: Introduction: The evolution of technology within the health sector is transforming the delivery of healthcare services through Medical Informatics (MI) and Information Technology (IT). This research examines the impact of e-health applications on primary health care services, with a particular focus on the challenges and potential opportunities encountered in low and middle-income countries. Methodology: The study analyzes data obtained from policy documents related to the World Health Organization (WHO)'s Global Strategy on Digital Health and the United Nations' agenda for sustainable development, literature reviews, and research conducted on e-health applications across various countries. Furthermore, it provides a comprehensive evaluation of how e-health applications are integrated into primary health care services and the challenges encountered in this process. Results: E-health applications have the potential to enhance the efficiency and accessibility of primary health care services. However, realizing this potential is contingent upon the effective use of resources, user acceptance, and the provision of appropriate technological infrastructure. Moreover, it has been

observed that scientific evidence on the effectiveness of e-health applications is often lacking or of insufficient quality. Conclusion: E-health applications hold promise for the future of primary health care services, but to realize this potential, scientific evidence supporting their usability, safety, and effectiveness must be provided. The integration of remote care options alongside face-to-face care, and personalized care approaches, are crucial for better meeting patients' needs. This study aims to offer strategic guidance for the adoption and effective use of e-health applications in family medicine and primary health care services.

Keywords: Health Services, E-Health, Primary Care, Technological Infrastructure

Makale id= 101

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5957-0946

| 151

Blefaroplasti Sonrası Oküler Biyometri Ve Astigmatizma Aksındaki Değişikliklerin Araştırılması

İnt. Dr Özge Ecertaştan¹, İnt. Dr Çağla Su Dikmen¹, Dr. Öğretim Üyesi Alper Halil Bayat², Dr. Emre Aydemir³, Dr. Elif Sarsu Kocaaslan²

¹Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

³Adıyaman Üniversitesi EAH Göz Kliniği

*Corresponding author: Özge Ecertaştan

Özet: Amaç: Çalışmamızda dermatoşalazis sebebiyle blefaroplasti ameliyatı yapılan hastalarda oküler biyometri değerleri ve astigmatizma aksındaki değişiklikleri araştırmayı hedefledik. Gereç ve Yöntem: Blefaroplasti yapılan 80 hastanın 160 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların preoperatif ve postoperatif 3. ayda; santral kornea kalınlığı (SKK), keratometri değerleri (K1, K2, Km), kornea astigmatizması (KA), ön kamara derinliği (ÖKD), aksiyel uzunluk (AL) optik biyometri (LenStar LS 900; Haag Streit Diagnostics, Köviz) kullanılarak ölçülmüştür. Kırılmalar, tutarlılık için negatif silindir formunda analiz edilmiştir. Sonuçlar: Hastalarda postoperatif SKK ($p=0,03$) arttı. Keratometrik değerlerde artış izlendi ve kornea astigmatizması da arttı (tümü için $p<0,001$). Kornea astigmatizmasındaki artışın ortalama miktarı 0,52 D idi. Ön kamara derinliği ve aksiyel uzunluk değişmedi (tümü için $p>0,05$). Astigmatizma aksına göre, ameliyat öncesi 16 hastada kurala uygun (KUA) astigmatizma, 8 hastada oblik astigmatizma, 12 hastada kurala aykırı (KAA) astigmatizma mevcuttu. Ameliyattan 3 ay sonra, bu 36 hastanın 30'unda (%83.3) KUA astigmatizması vardı. Ameliyat öncesi KAA astigmatizması olan 6 hastada hala KAA astigmatizma vardı. Tartışma: Blefaroplasti ameliyatı, hastaların keratometri değerlerini ve astigmatizma değerlerini değiştirebilmektedir. Bu nedenle; katarakt ameliyatı öncesi hastaların blefaroplasti durumu, oküler biyometrisindeki ve astigmatizma eksenindeki olası değişiklikler dikkate alınarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Oküler Biyometri, Astigmatizma Aksı, Blefaroplasti, Dermatoşalazis

Investigation of Changes in Ocular Biometry and Astigmatism Axis After Blepharoplasty

Abstract: Objective: In our study, we aimed to investigate changes in the ocular biometry values, and astigmatism axis in patients who underwent blepharoplasty surgery due to dermatochalasis. Materials and Methods: 160 eyes of 80 patients who underwent blepharoplasty were included. Measurements of central corneal thickness (CCT), keratometry values (K1, K2, Km), corneal astigmatism (CA), anterior chamber depth (ACD), and axial length (AL) were taken preoperatively and 3 months postoperatively using optical biometry (LenStar LS 900; Haag Streit Diagnostics, Köviz). Refractions are analyzed in minus cylinder form for consistency. Results: The results showed increases in postoperative CCT ($p=0.03$), keratometric values, and CA ($p<0.001$ for all) after blepharoplasty. The mean increase in CA was 0.52D. However, ACD and AL did not change significantly ($p>0.05$). Regarding astigmatism axis,

preoperatively 16 patients had with-the-rule (WTR) astigmatism, 8 had oblique astigmatism, and 12 had against-the-rule (ATR) astigmatism. Postoperatively, 30 of 36 patients (83.3%) had WTR astigmatism, while 6 patients with preoperative ATR astigmatism still had ATR astigmatism after surgery. Discussion: The study concluded that blepharoplasty can change both keratometric values and astigmatism values. Therefore, the blepharoplasty status of patients before cataract surgery should be evaluated considering these potential changes in ocular biometry and astigmatism axis.

Keywords: Ocular Biometry, Astigmatism Axis, Blepharoplasty, Dermatochalasis

Makale id= 45

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-3984-3404

| 153

Clivus'a Ait Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinden Makine Öğrenme Algoritmaları Kullanılarak Cinsiyet Tahmini

Dr. Öğretim Üyesi Nesibe Yılmaz¹ , Arş.Gör. Yusuf Secgin¹ , Ma.St. İlayda Atay¹ , Dr. Öğretim Üyesi Nevin Köremezli Keskin¹
¹Karabük Üniversitesi

*Corresponding author: İlayda Atay

Özet: Amaç: Beden bütünlüğü bozulmamış insan iskeletinde ve kafatası kemiklerinde cinsiyet tahmini çeşitli yöntemler kullanılarak yüksek bir doğrulukta yapılabilmektedirken, bu yöntemler; beden bütünlüğü bozulmuş ve parçalanmış insan iskeleti ile küçük kafatası kemiklerinde oldukça kısıtlı kalmaktadır. Bu çalışmanın amacı clivus'a ait Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülerinden elde edilen parametrelerle makine öğrenme algoritmaları kullanılarak cinsiyet tahmini yapmaktır. Materyal ve Method: Çalışma 18-65 yaş aralığındaki 191 erkek, 158 kadın bireye ait BT üzerinden gerçekleştirildi. Cranium cerrahisi geçirmemiş ve cranium'unda herhangi bir patoloji bulunmayan bireyler çalışmaya dahil edildi. Görüntüler dışlanma kriterlerine uygun olarak, 2018-2023 yılları arasında BT çekilmiş bireylerden randomize ve retrospektif olarak elde edildi. Digital Imaging and Communications in Medicine formatında olan görüntüler Radiant Dicom Wiewer (64-bit versiyon) programına aktarılarak clivus'un alt 1/3'lük genişliği, clivus'un orta 1/3'lük genişliği, clivus'un üst 1/3'lük genişliği ve clivus uzunluğu ölçüldü. Elde edilen veriler makine öğrenme algoritmaları girişinde kullanıldı. Bulgular: Çalışma sonucunda clivus'un üst, orta ve alt 1/3'lük genişliği parametrelerinin normal dağılım göstermediği ve bu parametrelerin cinsiyet açısından anlamlı farka sahip olduğu bulundu ($p<0.05$). Clivus uzunluğu parametresinin de cinsiyet açısından anlamlı farka sahip olduğu bulundu ($p<0.05$). Makine öğrenme algoritmaları sonucunda 0.60-0.74 doğruluk oranı elde edilmiştir. Random forest algoritmasının SHAP çözümleyicisi ile en yüksek katkının clivus'un orta 1/3'lük genişliği olduğu bulundu. Sonuç: Çalışmamız sonucunda clivus'tan elde edilen parametreler ile 0.74'e varan doğruluk oranı elde edilebileceği bulundu. Bu yönüyle sadece clivus'a ait yapıların bulunduğu adli antropolojik çalışmalara yol göstereceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Clivus, Makine Öğrenme Algoritmaları, Cinsiyet Tahmini, Bilgisayarlı Tomografi

Gender Estimation Using Machine Learning Algorithms From Computed Tomography Images of Clivus

Abstract: Objective: While gender estimation can be performed with high accuracy using various methods for intact human skeletons and skull bones, these methods are limited for disarticulated and fragmented human skeletons and small skull bones. The aim of this study is to estimate gender using machine learning algorithms with parameters obtained from Computed Tomography (CT) images of the clivus. Material and Method: The study was performed on CT scans of 191 male and 158 female

individuals aged 18-65 years. Individuals who had not undergone cranium surgery and did not have any pathology in the cranium were included in the study. Images were obtained randomly and retrospectively from individuals who underwent CT scan between 2018 and 2023 in accordance with the exclusion criteria. The images in Digital Imaging and Communications in Medicine format were transferred to Radiant Dicom Wiewer (64-bit version) and the lower 1/3 width of the clivus, middle 1/3 width of the clivus, upper 1/3 width of the clivus and clivus length were measured. The obtained data were used in the introduction of machine learning algorithms. Results: As a result of the study, it was found that the parameters of the upper, middle and lower 1/3 width of the clivus were not normally distributed and these parameters had a significant difference in terms of gender ($p<0.05$). The clivus length parameter was also found to have a significant difference in terms of gender ($p<0.05$). As a result of machine learning algorithms, an accuracy rate of 0.60-0.74 was obtained. The highest contribution of the random forest algorithm with the SHAP analyzer was found to be the middle 1/3 width of the clivus. Conclusion: As a result of our study, it was found that an accuracy rate of up to 0.74 could be obtained with the parameters obtained from the clivus. In this respect, we believe that it will guide forensic anthropological studies in which only the structures belonging to the clivus are found.

Keywords: Clivus, Machine Learning Algorithms, Gender Prediction, Computed Tomography

Makale id= 111

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-8688-8275

| 155

Çocuklukta Dev Aksiller Lipom

Uzman Dr. Nihal Aydın¹, Uzman Dr. Serap Samut Bülbül², Uzman Dr. Emre Sanrı¹
¹Samsun Üniversitesi Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Kliniği
²Samsun Çarşamba Devlet Hastanesi Çocuk Cerrahi

*Corresponding author: Nihal Aydın

Özet: GİRİŞ: Lipomlar tüm iyi huylu mezenkimal neoplazmaların %16'sını oluşturur. En sık yetişkinlerde görülür. %5'ten azı çocuklarda meydana gelir. Genellikle asemptomatikler ve büyük boyutlara ulaşabilir. Sık olarak baş, boyun, omuzlar ve sırt etkilenir. Lipomlar genellikle küçük, soliter asemptomatik lezyonlardır ve nadiren olağanüstü semptomatik büyük boyutlara ulaşırlar. Tanım olarak büyüklüğü 10 cm'den büyük veya ağırlığı 1 kg'dan fazla olan lipomlar 'Dev Lipom' olarak kabul edilir (1,2). OLGU SUNUMU : 11 yaş kız hasta koltukaltında yaklaşık iki yıldır giderek artan şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Fizik muayenede sol aksillada ele gelen 15x7 cm'lik yumuşak kıvamlı, düzgün sınırlı ağrısız kitle mevcuttu. Diğer genel ve sistemik muayenesi doğaldı. İki yıl önce çekilen ultrasonografi lipom ile uyumlu idi. Hasta lipom ön tanısı ile operasyona alınarak total eksizyonel biyopsi yapıldı ve sonucunda kapsüllü lobüler lipom saptandı. SONUÇ: Dev lipom, her yaş grubunda ortaya çıkabilen, farklı prezentasyonlara sahip olabilen ve tanısız ikilem yaratan nadir bir tümördür. Bu gibi durumlarda malignite olasılığını dışlamak için dikkatli bir inceleme yapılmalıdır. Uygun cerrahi tedaviye karar vermeden önce detaylı klinik muayene, radyoloji önemlidir. Ancak, dev lipomların cerrahi eksizyonundan sonra kesin tanı için önemli olan histopatolojidir. Herhangi bir lipomatöz kitle, özellikle eksizyonla tekrarlayabileceğinden ve malign dönüşüme uğrayabileceğinden, nükssetmeyi izlemek için belirli aralıklarla kontrol muayeneleri yapılması zorunludur.

Anahtar Kelimeler: Dev Lipom, Aksiller Lipom ,mezenkimal Neoplasm

Giant Axillar Lipom in Childhood

Abstract: Introduction: Lipomas account for 16% of all benign mesenchymal neoplasms. It is most common in adults, with less than 5% occurring in children. They are usually asymptomatic and can reach large sizes. The head, neck, shoulders and back are commonly affected. Lipomas are usually small, solitary asymptomatic lesions and rarely reach exceptionally symptomatic large sizes. By definition, lipomas larger than 10 cm in size or weighing more than 1 kg are considered 'Giant Lipoma' (1,2) Case Presentation: An 11-year-old girl patient applied to our clinic with the complaint of swelling in her armpit that has been increasing for about two years. On physical examination, there was a 15x7 cm, soft, well-circumscribed, painless mass in the left axilla. Other general and systemic examinations were normal. Ultrasonography performed two years ago was compatible with lipoma. The patient was operated on with the preliminary diagnosis of lipoma, and a total excisional biopsy was performed, which revealed encapsulated lobular lipoma. Conclusions: Giant lipoma is a rare tumor which can occur in any age group and can have varied presentations, thereby creating a diagnostic dilemma. In such

cases, careful examination should be performed to exclude the possibility of malignancy. Detailed clinical examination and radiology are important before deciding on appropriate surgical management. However, it is the histopathology which is important for a definite diagnosis which is followed after the surgical excision of these giant lipomas. A repeat examination over time to monitor for recurrence is mandatory as any lipomatous mass may recur especially with an incomplete excision and can undergo a malignant transformation.

Keywords: Giant Lipoma, Axillary Lipoma, Mesenchymal Neoplasm

Makale id= 79

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7097-6266

| 157

Covid-19 Hastalarında Serum Tmao Düzeylerinin Araştırılması

**Prof.Dr. Hüsamettin Vatansav¹ , Dr. Öğretim Üyesi Fatma Şengül² , Ph.d.cand. Fadime Ovalı¹ ,
Doç.Dr. Burcu Yormaz¹**

¹Selçuk Üniversitesi

²Adıyaman Üniversitesi

*Corresponding author: Fatma Şengül

Özet: Trimetilamin N-oksit (TMAO), bağırsak mikrobiyotası tarafından üretilen bir metabolittir ve esas olarak insanlarda kardiyovasküler hastalık insidansının artmasıyla ilişkilidir. Bağırsak mikrobiyotası ile akciğer arasında da etkileşimler vardır ve bu durum COVID-19 için konakçı bağışıklık sistemi ile ilişkilendirilmiştir. TMAO, insan vücudunun metabolik ve immünolojik durumu hakkında ilgili bilgiler sağlayabilen bir biyomoleküldür. Birçok hastalığın patogenezi ve ilerlemesi ile ilişkili olduğundan, COVID-19 için tanı, prognoz ve terapötik müdahale için potansiyel bir biyobelirteç olduğu düşünülmektedir. Çalışmaya 92 COVID-19 hastası ve 184 sağlıklı gönüllü dahil edilmiş ve serum örneklerinden LC-MS/MS yöntemi ile TMAO analizi gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla yapılan çalışmamızda COVID-19 hastaları ve sağlıklı kontrol grubunda TMAO düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. COVID-19 hasta grubu için bazı biyokimyasal parametreler ile TMAO arasında yapılan analizde de aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Trimetilamin N-Oksit, Covid-19, Bağırsak Mikrobiyotası, İnflamasyon, Biyobelirteç

Investigation of Serum Tmao Levels in Covid-19 Patients

Abstract: Trimethylamine N-oxide (TMAO) is a metabolite produced by the gut microbiota and is mainly associated with increased incidence of cardiovascular disease in humans. There are also interactions between the gut microbiota and the lung, and this has been linked to the host immune system for COVID-19. TMAO is a biomolecule that can provide relevant information about the metabolic and immunological status of the human body. Since it is associated with the pathogenesis and progression of many diseases, it is thought to be a potential biomarker for COVID-19 for diagnosis, prognosis and therapeutic intervention. The study included 92 COVID-19 patients and 184 healthy volunteers, and TMAO analysis was performed by LC-MS/MS method from serum samples. In our study conducted for this purpose, it was observed that there was no statistically significant difference between TMAO levels in COVID-19 patients and healthy control group. In the analysis between some biochemical parameters and TMAO for the COVID-19 patient group, it was observed that there was no statistically significant difference between them.

Keywords: Trimethylamine N-Oxide, Covid-19, Gut Microbiota, İnflammation, Biomarker

Makale id= 12

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7124-3363

| 158

Cryptococcus Neoformans Menenjiti, Bir Olgu Sunumu.

Uzman Dr. Suzan Şahin¹, Arş.Gör.Dr. Enes Kunduracı¹

¹Dr. Lütfi Kırdar Kartal Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Suzan Şahin

Özet: Giriş Kriptokokal meningoensefalit, Human Immunodeficiency Virus (HIV) infeksiyonları, glukokortikoid tedavisi, immunsupresif tedaviler, solid organ nakli, maligniteler ve sarkoidoz gibi çoğunlukla bağışıklık sistemi baskılanmış kişilerde görülür. HIV infeksiyonu olduğu bilinmeyen, acile kriptokokal meningoensefalit tablosu ile başvuran bir hastayı irdelemeyi amaçladık. Olgu Bilinen hastalığı olmayan 46 yaşında erkek hasta, kusma sonrası nöbet benzeri kasılmaları ve şuur değişikliği ile acile getirilmiş. Kaşektik görünümde, ateş 37.2°C, kan basıncı 146/107 mm/Hg, kalp tepe atımı 134/dk tespit edilmiş, kısa süre sonra solunum sıkıntısı nedeniyle entübe edilmiş Yatış anında alınan iki kan kültüründe Cryptococcus neoformans üremesi olması nedeniyle infeksiyon hastalıkları konsültasyonu istendi. Hastaya 3 mg/kg Liposomal Amphotericin B ve flukonazol 1x800 tedavisi başlandı. Anti HIV pozitif tespit edilen hastadan sifiliz testleri istendi ve beyin omurilik sıvısı incelemesi için lomber ponksiyon yapılması önerildi. Kranial Manyetik Rezonans Görüntüleme'de (MR) bilateral kaudat, globus pallidus ve putameni içeren flair kesitlerde hiperintens, T1 hipointens lezyonlar mevcut. Lezyonlarda Susceptibility Weighted Imaging sekansı (SWI)'da patoloji saptanmadı ve kontrast tutulumu izlenmedi. Ek olarak bilateral ön ve arka sistemde dağınık yerleşimli multipl noktasal difüzyon kısıtlılıkları ve her iki sentrum semiovale düzeyinde birkaç adet mikrohemoraji tespit edildi (Şekil 1). Hastanın beyin omurilik sıvısı (BOS) örneğinde de Cryptococcus neoformans üremesi görüldü. BOS örneğinde glukoz:30 mg/dl, prot:496 mg/l (150-450), laktat dehidrogenaz (LDH) tespit edildi, sodyum, potasyum ve klor normal sınırlarda, eş zamanlı kan glikoz düzeyi 91 mg\dl tespit edildi. Sifiliz antikor testi pozitif saptandı. Seftriakson 1 gr 2x2 / gün tedavisi eklendi. Takiplerde HIV RNA:2441750 kopya/mL, toxoplazma IgM ve IgG negatif, sitomegalovirus IgG pozitif. CD4/CD8 hücre sayısı görülemedi ancak ileri derecede immunsupresif olduğu düşünülerek CD4/CD8 sonuçlanıncaya kadar trimetoprim-sulfometaksazol ve azitromisin profilaksisi başlandı. Yatışının 27. Gününde hasta kaybedildi. Sonuç HIV infeksiyonu günümüzde giderek artan oranda görülmekte ve immunsupresyonun derecesine göre değişik klinik tablolar ile karşımıza çıkabilmektedir. Kan ve BOS kültür örneklerinde Cryptococcus neoformans üremesi görülmesi de hastalarda ciddi immunsupresyon düşündürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Cryptococcus Neoformans, Hiv, İmmunsupresyon

Makale id= 143

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4734-1879

| 159

Delici-Kesici Alet Yaralanmalı Araç İçi Trafik Kazası Hastasında Acil Anestezi Yönetimi- Olgu Sunumu

Dr. Elif Eygi¹

¹Gaziantep Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet: Travma nedeniyle ölümlerde trafik kazaları birinci sırada yer alır. Travmalı hastanın hayat kurtarıcı cerrahi müdahalelere ihtiyaç duymasının yanında sağ kalımı artırmak için profesyonel bir anestezi yönetimine ihtiyacı vardır. Bu olguda delici-kesici alet yaralanmasında yabancı cisimle birlikte hastanın ameliyathaneye kabulü, masif kan kaybı ve hastaya uygun anestezi yönetimi tartışıldı. Araç içi trafik kazası ile acil servise getirilen 21 yaş, erkek hasta, sağ bacak lateralinde yaklaşık 30 cm'lik yabancı cisim (metal levha) içeren yoğun kanamalı kesi, rektum ve mesane travması olan hasta acil ameliyathaneye alındı. Monitorizasyon sonrası kalp hızı 132/dakika, kan basıncı 72/40 mmHg, oksijen saturasyonu 98% olan hastanın Glaskow Koma Skoru (GKS) 10'du. Giriş hematokrit değeri 14%'dü. Genel anestezi uygulanan hastaya sol femoral venden intraarteriyel kanülasyon, juguler venöz kataterizasyon uygulandı. Yabancı maddenin çıkarımı sonrasında masif kanaması olan hastaya hızlıca kan ve kan ürünü ile sıvı replasmanı yapıldı. Hastaya dopamin, noradrenalin infüyonu başlandı. Ortopedistin onarımıyla kanaması kontrol altına alınan hastanın üroloji tarafından mesane onarımı yapıldı, sistostomisi açıldı, sonrasında idrar takibi yapıldı. Genel cerrahi tarafından kolostomi açıldı. 7 saat süren cerrahide toplam 12 ünite kan ürünü ve 4500 cc sıvı verildi. Entübe, inotrop ajan desteğiyle yoğun bakıma çıkarıldı, çıkış hematokrit değeri 25%'di. Postoperatif 6. saatte hasta ekstübe edildi. Postoperatif 4. günde kliniğe çıkarıldı. Travma hastalarında hava yolu kontrolü, hemodinamik stabilitenin korunması, sıvı elektrolit desteğinin sağlanması, yeterli kan ve sıvı replasmanının yapılması ve bunları yaparken hastaya zarar vermemek hedefimiz olmalıdır. Bu hastalarda multidisipliner yaklaşım ön planda olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Travma, Anestezi, Transfüzyon, Kanama

Emergency Anesthesia Management in An In-Vehicle Traffic Accident Patient With Penetrating-Shearing Instrument Injury - Case Report

Abstract: Traffic accidents rank first in trauma-related deaths. In addition to life-saving surgical interventions for trauma patients, professional anesthesia management is needed to improve survival. In this case, the admission of the patient to the operating room with a foreign body, massive blood loss and anesthesia management were discussed. A 21-year-old male patient brought to the emergency department due to an in-vehicle traffic accident. The patient had a profusely bleeding incision on the lateral side of his right leg containing a foreign object (metal plate) of approximately 30 cm. Patient taken to the operating room for emergency surgery. After monitoring, heart rate was 132/minute, blood pressure 72/40 mmHg, oxygen saturation 98% and Glasgow Coma Scale (GCS) 10, hematocrit 14% on arrival. The patient underwent general anesthesia, intraarterial cannulation from the left femoral vein and jugular venous catheterization. After the removal of the foreign material, the patient with massive

bleeding was given blood and blood product and fluid replacement. Dopamine and noradrenaline infusion was started for the patient. The patient's bleeding was controlled and repaired by orthopedic teams and the urologist performed bladder repair, a cystostomy was performed, and then urine monitoring was performed. A colostomy was opened by general surgery. During the surgery, which lasted 7 hours, a total of 12 units of blood products and 4500 cc of fluid were given. He was taken to the intensive care unit intubated with inotropic agent support, hematocrit 25%. He was extubated at the 6th postoperative hour. He was taken to the clinic on the 4th day. In trauma patients, airway control, maintenance of hemodynamic stability, provision of fluid electrolyte support, adequate blood and fluid replacement and not harming the patient while doing these should be our goal. A multidisciplinary approach should be at the forefront in these patients.

Keywords: Trauma, Anesthesia, Transfusion, Bleeding

Makale id= 120

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6052-7486

| 161

Demir Sü kroz ve Ferrik Karboksimaltoz: Zaman İçinde Bölüm Tercihlerinde Değişiklikler

Dr. Öğretim Üyesi Muhammet Özbilen¹

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı

Özet: Giriş: Demir eksikliği (DE)'nin neden olduğu anemi dünyada tüm anemilerin yaklaşık yarısını oluşturmaktadır. Günümüzde demir eksikliği anemisi (DEA)'nin intravenöz demir (İVD) tedavisinde ferrik karboksimaltoz (FCM) gibi üçüncü jenerasyon preparatlar ve demir sü kroz (DS) kullanılmaktadır. Bu çalışma ile İVD tercihlerinin bölümler arasındaki dağılımı ve uygulanan hastaların demografik özellikleri analiz edilmiştir. Metot: Çalışma, Ocak 2019 ve Ekim 2023 dönemlerini kapsayan retrospektif bir inceleme olmuştur. İlgili tarih aralığı boyunca Sağlık Bakanlığı Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvurup İVD kullanım ve muafiyet raporu çıkarılan 18 yaş ve üstü hastalar bu çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Bölüm bilgisi, hastalara ait yaş ve cinsiyet bilgileri veri setine dahil edilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler, ki-kare uygunluk testleri ve bağımsız örneklem t-testi kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: İç Hastalıkları ve Kadın ve Doğum Hastalıkları bölümü dışındaki branşlarda demir sü kroz kullanımı ya hiç olmamıştır veya çok nadir verilmiştir ve 2578 ayrı gözlem kaydedilmiştir. Kadın hasta sayısı 2132 (%82,7), erkek hasta sayısı ise 446 (%17,3) idi. Yaşa göre ortanca değerler kadınlarda 42 (18-100), erkeklerde 69 yaş (18-99) şeklinde idi (U = 189450, p<0.001). İVD cinsiyetler arasında anlamlı olarak farklı dağılım göstermiştir (X²=6.95, df=1, p=0.008). İVD raporu çıkaran bölümlerin dağılımları ise İç Hastalıkları %82,6, Kadın ve Doğum Hastalıklarında ise %17,4 idi. Tüm örnekleme İVD türlerine göre dağılım ise FCM %91,5 iken DS %8,5 idi. Her iki branş da FCM'yi DS'ye oranla daha fazla tercih etmişti (X²=4.88, df=1, p=0.027). İç Hastalıklarında düşük düzeyde de olsa DS kullanımına devam edilirken, Kadın ve Doğum Hastalıkları bölümünde ise gittikçe azalan ve hatta 2023'ün ilk 10 aylık döneminde hiç kullanımının olmadığı görüldü. Ek olarak pandemi sonrasında denk gelen 2020 yılında toplamda intravenöz demir tercihi düşüş göstermesinin ardından giderek artış yaptığı izlenmiştir. Tartışma ve Sonuç: Ferrik karboksimaltoz, DEA tedavisinde baskın olduğu ve demir sü krozun Kadın ve Doğum Hastalıklarının giderek çok daha az tercih ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Demir Eksikliği, Ferrik Karboksimaltoz, Demir Sü kroz, Branş, Uzmanlık

Makale id= 102

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-0110-9313

| 162

Depresyon Hastalarında Gözyaşı Değişikliklerinin Değerlendirilmesi

İnt. Dr Çağla Su Dikmen¹, İnt. Dr Özge Ecertaşan¹, Dr. Öğretim Üyesi Alper Halil Bayat², Dr. Emre Aydemir³, Dr. Elif Sarsu Kocaaslan², Assoc.prof.Dr. Atilla Tekin⁴

¹Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

³Adıyaman Üniversitesi EAH Göz Kliniği

⁴Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri ABD

*Corresponding author: Çağla Su Dikmen

Özet: Amaç: Kuru göz hastalığı (KGO), gözyaşı filminin ve oküler yüzeyin multifaktöriyel, progresif ve kronik bir hastalıdır ve oftalmoloji pratiğinde en sık karşılaşılan sorunlardan birini temsil eder. Son yıllarda, kuru göz ve psikiyatrik bozukluklar arasındaki ilişki dikkat çekmektedir. Çalışmamızda depresyon hastalarında oküler semptomları ve gözyaşı salgısını objektif olarak değerlendirmek ve bulguları sağlıklı bireylerle karşılaştırmak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: 60 depresyon hastasıyla (grup-1) 70 sağlıklı birey (grup-2) çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalarda Schirmer testi, gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) ve oküler yüzey hastalık indeksi (OYHI) değerlendirildi. Sonuçlar: Gruplar arasında cinsiyet ve yaş ortalaması açısından anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Ortalama GKZ grup-1'de 9 saniye grup-2'de 11 saniye saptandı ($p<0.05$). Ortalama Schirmer testi sonucu grup-1'de 12 mm, grup-2'de 15 mm saptandı ($p<0.05$). Ortalama OYHI skoru grup-1'de 14, grup-2'de 8 saptandı ($p<0.05$). Tartışma: Bu çalışmanın sonuçlarına göre gözyaşı fonksiyonu anormallikleri depresyonlu hastalarda sağlıklı bireylere göre daha yoğun saptanmaktadır. Bu nedenle bu hastalar kuru göz açısından yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, Depresyon, Gözyaşı Değişiklikleri, Gözyaşı Kırılma Zamanı, Oküler Yüzey Hastalık İndeksi

Evaluation of Tear Changes in Patients With Depression

Abstract: Objective: Dry eye disease (DED) is a multifactorial, progressive and chronic disease of the tear film and ocular surface representing one of the most common problems in ophthalmological practice. In recent years, the relationship between dry eye and psychiatric disorders has been gaining attention. In our study, we aimed to objectively evaluate ocular symptoms and tear secretion in patients with depression and to compare the findings with healthy subjects. Materials and Methods: 60 patients with depression (group-1) and 70 healthy subjects (group-2) were included in the study. Schirmer test, tear break-up time (TBUT) and ocular surface disease index (OSDI) were evaluated in all patients. Results: There was no significant difference between the groups in terms of gender and mean age ($p>0.05$). The mean TBUT was 9 seconds in group-1 and 11 seconds in group-2 ($p<0.05$). Mean Schirmer test result was 12 mm in group-1 and 15 mm in group-2 ($p<0.05$). The mean OSDI score was 14 in group-1 and 8 in group-2 ($p<0.05$). Discussion: According to the results of this study, abnormalities

in tear function were more prevalent in patients with depression than in healthy subjects. Therefore these patients should be closely monitored for dry eye.

Keywords: Dry Eye, Depression, Tear Changes, Tear Break-Up Time, Ocular Surface Disease Index

Makale id= 59

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6154-1885

| 164

Diş Hekimliğinde Tıbbi Uygulama Hatalarının Yargıtay Kararları Eşliğinde Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Zuhâl Uzunyayla¹

¹Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş ve amaç: Kişilerin diş tedavisinde yaşadıkları olumsuzluklar sonrası Yargıtay'a kadar yansıyan tıbbi uygulama hatası olgularının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çevrimiçi Lexpera İçtihat Bankası üzerinden 2020-2024 yılları arasındaki Yargıtay içtihatları "diş hekimi" anahtar sözcükleriyle taranmış, tıbbi uygulama hatası içeren 19 dosya incelenmiştir. Bulgular: 19 dosyanın tamamında diş hekimi ya da diş tedavisinin yapıldığı kurumlardan maddi-manevi tazminat istemi ile dava açılmıştı. Hekime en sık başvuru nedeni implant ve protez uygulaması içindi. İşlem sonrası olumsuz sonuç olarak en sık implant kaybı bildirilmişti. 19 dosyanın 15'inde toplam 27 adet bilirkişi raporu bulunmaktaydı. Bu 27 raporun 12'si ATK kurullarından, 11'i diş hekimliği fakültesi öğretim üyesi heyetlerinden istenmişti. 6 dosyada diş hekimine kusur atfedilmiş, 5 dosyada kusur atfedilmemişti, 3 raporda ise birbiri ile çelişkili raporlar yer alıyordu. Yargıtay 8 dosyada 1.derece mahkemece verilen ret kararlarını davacı lehine bozmuş, 3 dosyada davalı lehine onamıştı. Tartışma ve Sonuç: Diş hekimliği alanında tıbbi uygulama hatalarının anlaşılması ve hata oranlarının azaltılması konusunda bu çalışma bir ön çalışma niteliği taşımakta olup, ileri incelemeler yapılması adına önemli katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği, Malpraktis, Yargıtay, Tıbbi Uygulama Hatası

Evaluation of Medical Malpractice in Dentistry in the Light of Judicial Decisions

Abstract: Introduction and objective: The aim of this study is to evaluate the medical malpractice cases that were reflected to the Supreme Court after the negative experiences of individuals in dental treatment. Method: The case law of the Court of Cassation between 2020 and 2024 was scanned through the online Lexpera Case Law Bank with the keywords "dentist", and 19 cases involving medical malpractice were analyzed. Results: All 19 files were filed with a claim for pecuniary and non-pecuniary compensation. The most common reason for application to the dentist was for implant and prosthesis application. Loss of implants was the most common negative outcome after the procedure. In 15 of the 19 files, there were 27 expert reports in total. Of these 27 reports, 12 were requested from ATK boards and 11 were requested from dental faculty committees. In 6 files, fault was attributed to the dentist, in 5 files no fault was attributed, and in 3 reports there were conflicting reports. The Court of Cassation overturned the rejection decisions of the first instance court in favor of the plaintiff in 8 cases and upheld them in favor of the defendant in 3 cases. Discussion and Conclusion: This study is a preliminary study on understanding medical malpractice in dentistry and reducing error rates, and further investigations will make important contributions to the field.

Keywords: Dentistry, Malpractice, Court of Cassation, Medical Malpractice

Makale id= 6

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4791-098X

| 165

Dişi Sıçanlarda Ovaryektomi ve Beyin İskemi Reperfüzyonunda Naringin Uygulamasının Nörolojik Skorlara Etkisi

Ma.St. Ayşenur Keskin¹, Arş.Gör.Dr. Gözde Acar¹, Arş.Gör. Tuğçe Aladağ¹, Prof.Dr. Rasim Moğulkoç¹, Prof.Dr. Abdulkerim Kasım Baltacı¹

¹Selçuk Üniversitesi

*Corresponding author: Tuğçe Aladağ

Özet: Beyin iskemi reperfüzyonu (I/R) kan akımının geçici bir süre kesilmesini takiben yeniden sağlanmasıyla oluşan bir durum olup geçen zamana bağlı olarak beyin fonksiyonlarında bozulmalara yol açabilir. Fonksiyonlardaki değişimlerin birisi de nörolojik skor değerleridir. Bu çalışmanın amacı ovariyektomi yapılmış dişi sıçanlarda beyin-iskemi reperfüzyonu ve 2 hafta süreli naringin takviyesinin nörolojik skor değerlerindeki değişimlere olan etkisini belirlemektir. 36 adet Wistar-albino tipi dişi sıçanların deney grupları aşağıdaki gibi oluşturuldu: 1-Kontrol grubu (n=6): Herhangi bir anestezi ve cerrahi işlem uygulanmadı. 2-Ovaryektomi-Sham Beyin I/R Grubu (n=6): Genel anestezi altında öncelikle ovariyektomi yapıldıktan sonra karotid arter bölgeleri açılıp kapatılarak sham I/R yapılmasını takiben 2 hafta süreli çözücü uygulaması yapıldı (2 hafta, 1 ml %0.25'lik karboksimetilselüloz). 3-Ovaryektomi- I/R Grubu (n=8): Ovaryektomi sonrası genel anestezi altında karotid arterler izole edildikten sonra 30 dakika süreyle ligate edilerek iskemi gerçekleştirildikten sonra 2 hafta reperfüze edildi. 4-Ovaryektomi- I/R Sham Tedavi Grubu (n=8): Ovaryektomi sonrası genel anestezi altında karotid arterler izole edildikten sonra 30 dakika süreyle ligate edilerek iskemi gerçekleştirildi daha sonra ise 2 hafta süreli reperfüzyon ve çözücü uygulaması gerçekleştirildi. 5- Ovaryektomi-I/R Naringin Tedavi Grubu (n=8): Ovaryektomi sonrası genel anestezi altında karotid arterler izole edildikten sonra 30 dakika süreyle ligate edilerek iskemi yapıldıktan sonra 2 hafta süreli reperfüzyonla birlikte Naringin uygulaması yapıldı. Cerrahi işlem sonrası 1., 7. ve 14. günlerde yapılan Nörolojik skorlama değerleri I/R ile anlamlı artış gösterdi. Ancak 2 haftalık naringin uygulamasının nörolojik skorlardaki artışı anlamlı düzeyde baskıladığı görüldü. Nörolojik skor değerlerindeki baskılanma 2. haftada daha belirgin hale geldi. Sonuçlarımız, dişi sıçanlarda ovariyektomi sonrası beyin I/R'de motor fonksiyonlardaki bozulmanın 2 haftalık naringin takviyesi ile belirgin şekilde düzeldiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Beyin İskemi Reperfüzyonu, Nörolojik Skor, Naringin, Dişi Sıçan

Effect of Naringin Application On Neurological Scores in Ovariectomy and Brain Ischemia-Reperfusion in Female Rats

Abstract: Cerebral ischemia reperfusion (I/R) is a condition that occurs when blood flow is restored after a temporary interruption and may lead to deterioration in brain functions depending on the time passed. One of the changes in functions is neurological score values. The aim of this study was to determine the effect of brain-ischemia reperfusion and 2-week naringin supplementation on changes in

neurological score values in ovariectomized female rats. Experimental groups of 36 Wistar-albino type female rats were created as follows: 1-Control group (n=6): No anesthesia or surgical procedure was applied. 2-Ovariectomy-Sham Brain I/R Group (n=6): After the ovariectomy was performed under general anesthesia, the carotid artery regions were opened and closed, and sham I/R was performed, followed by solvent application for 2 weeks (2 weeks, 1 ml 0.25% carboxymethylcellulose). 3-Ovariectomy- I/R Group (n=8): After ovariectomy, carotid arteries were isolated under general anesthesia, ligated for 30 minutes, and reperfused for 2 weeks after ischemia was performed. 4-Ovariectomy- I/R Sham Treatment Group (n=8): After ovariectomy, the carotid arteries were isolated under general anesthesia, then ligated and ischemia was performed for 30 minutes, and then reperfusion and solvent application were performed for 2 weeks. 5- Ovariectomy-I/R Naringin Treatment Group (n=8): After ovariectomy, carotid arteries were isolated under general anesthesia, ligated for 30 minutes and ischemia was performed, followed by Naringin application with reperfusion for 2 weeks. Neurological scoring values performed on the 1st, 7th and 14th days after the surgical procedure showed a significant increase with I/R. However, it was observed that 2-week naringin application significantly suppressed the increase in neurological scores. The suppression in neurological score values became more evident in the 2nd week. Our results show that the impairment of motor functions in brain I/R after ovariectomy in female rats was significantly improved by 2 weeks of naringin supplementation.

Keywords: Brain Ischemia-Reperfusion, Neurological Score, Naringin, Female Rat

Makale id= 123

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5779-4102

| 167

Diyabetik Deri Yara İyileşmesinde Stromal Vasküler Fraksiyon Etkisine Probiyotiğin Katkısı

Dr. Öğretim Üyesi Müge Karakayalı¹, Prof.Dr. İbrahim Tuğlu²

¹İzmir Demokrasi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı,

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa

*Corresponding author: Müge Karakayalı

Özet: Diyabetik (DB) yara tedavisi hala tıp için önemli bir sorundur. Stromal Vasküler Fraksiyon (SVF) klinik kullanım bulmaya başlayan bir ürün olarak giderek önem kazanmaktadır. Probiyotikler (PB) tarafından barsakta oluşturan iyileşmenin diğer organlar üzerindeki olumlu etkileri bilinmektedir. Bu çalışmada, diyabetik yara iyileşmesinde SVF tedavisine PB katkısının incelenmesi amaçlandı. Her birinde 6 erişkin Albino sıçan olan denekler rastgele DB, DB+SVF ve DB+ SVF+PB gruplarına ayrıldı. DB modeli 55 mg/kg intra peritoneal (i.p.) STZ uygulaması ile oluşturulup AKŞ 250 mg/dl üstünde olanların sırtlarında 1x1 cm² tam kat deri yarası oluşturuldu. Yara çevresine 100 ul PBS içerisinde subkutan enjeksiyon olarak SVF uygulandı. Yedi günlük deney süresince her gün gavaj ile PB beslenmesi yapıldı. HE ve MTK ile histokimyasal, NOS, Kaspas3, IL10, VEGF ve Kollagen1immünohistokimyasal analiz yapıldı. Yaraya bağlı artan NOS ve Kaspas3 ile azalan IL10, VEGF ve Kollagen1 düzeylerinin SVF ile tersine döndürüldüğü ve yaranın daha hızlı kapandığı saptandı. PB uygulamasının SVF ile gerçekleşen olumlu etkilere anlamlı bir katkı sağladığı bulundu. SVF ile oksidatif stres ve apoptozun engellenmesi, anti inflamasyonun, damarlanmanın, bağ dokusunun ve hücre desteğinin yara iyileşmesindeki önemli etkilerine PB anlamlı katkı sağladı. Zor iyileşen diyabetik yaraların tedavisinde etkinliğin artırılması için PB desteğinin oldukça önemli olduğu anlaşıldı. Bu katkının bozulan hasta yaşam kalitesini daha da arttırabileceği düşünüldü. Anahtar kelimeler: Diyabet, Deri, Yara iyileşmesi, Probiyotik, Stromal Vasküler Fraksiyon.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Deri, Yara İyileşmesi, Probiyotik, Stromal Vasküler Fraksiyon

Contribution of Probiotics to the Stromal Vascular Fraction Effect in Diabetic Skin Wound Healing

Abstract: Diabetic (DB) wound treatment is still an important problem for medicine. Stromal Vascular Fraction (SVF) is becoming increasingly important as a product that is beginning to find clinical use. The positive effects of healing in the intestine by probiotics (PB) on other organs are known. This study aimed to examine the contribution of PB to SVF treatment in diabetic wound healing. The subjects, each with 6 adult Albino rats, were randomly divided into DB, DB+SVF and DB+ SVF+PB groups. The DB model was created by applying 55 mg/kg intraperitoneal (i.p.) STZ, and a 1x1 cm² full-thickness skin wound was created on the backs of those with FBG over 250 mg/dl. SVF was applied as a subcutaneous injection in 100 µl of PBS around the wound. PB was fed by gavage every day during the seven-day experiment. Histochemical analysis was performed with HE and MTK, and immunohistochemical

analysis was performed for NOS, Caspas3, IL10, VEGF and Kollagen1. It was determined that the wound-related increased levels of NOS and Caspas3 and the decreased levels of IL10, VEGF and Collagen1 were reversed by SVF and the wound closed faster. It was found that PB application made a significant contribution to the positive effects realized with SVF. PB made a significant contribution to the prevention of oxidative stress and apoptosis with SVF and the important effects of anti-inflammation, vascularization, connective tissue and cell support in wound healing. It was understood that PB support is very important to increase the effectiveness in the treatment of difficult-to-heal diabetic wounds. It was thought that this contribution could further improve the impaired patient's quality of life.

Keywords: Diabetes, Skin, Wound Healing, Probiotic, Stromal Vascular Fraction.

Makale id= 110

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4915-6236>

| 169

Düz Stapler ile Kolostomi Prolapsus Tamiri Tekniği

Uzman Dr. Musa Murat Çalışkan¹, Uzman Dr. Uğraş Daban¹, Prof.Dr. Alper Parklakgümüş¹
¹Adana Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Musa Murat Çalışkan

Özet: Kolostomi dışkı çıkışını sağlamak için kalın bağırsağın cilde ağzlaştırılması işlemine verilen addır. Kolostomi durumu, abdominoperineal rezeksiyon denilen ve tüm anorektal bölgenin çıkarıldığı durumlarda kalıcı olabildiği gibi, özellikle acil vakalarda kolon ile anorektal mesafe arasında anastomoz yapılmasının uygun olmadığı durumlarda, hartman prosedürü ile geçici olması olası bir durumdur. Cilde ağzlaştırılan kalın bağırsağın, cilt mesafesinden sarkarak batın dışına çıkması ise prolapsus olarak adlandırılmaktadır. Bu durumun düzeltilmesi için geleneksel yöntemlerin çoğunda stoma çevresinden batına girmek eğer bu mümkün olmazsa orta hattın batının açılması gibi daha uzun ve komplikasyonlara açık büyük cerrahiler gerekebilmektedir. Prolapsus tedavi edilmezse, kolostomi ağzından barsağın intususepsiyonu gibi. hastanın kolon dolaşımını bozan bir çok komplikasyona davetiye çıkarmaktadır. Bu teknikte ise hasta genel anestezi altında antisepsi önlemleri alınarak operasyon masasına alınır. Prolapsus tamiri yapılması için öncelikle prolebe olan kolon çekilerek, uzunlamasına 4 eşit parça olacak şekilde 90 derece açı ile ciltten ostomi ağzına doğru düz bir çizgi ile steril kalemle çizilir. Bu çizgiler üzerinden cilde 1.5 cm- 2.0 cm mesafeye kadar 4 adet düz stapler ile prolebe olan ostomi uzunlamasına 4 parçaya ayrılır. Bu ostomi ağzları ise cilde teğet geçecek şekilde lineer staplerler ile ayrılır. Bu şekilde 8 adet lineer stapler kullanılarak batın dışından prolebe olan kolon kısmı rezeke edilmiş olunur

Anahtar Kelimeler: Kolostomi Prolapsusu, Düz Stapler, Proplapsus

Colostomy Prolapse Repair Technique With Linear Cutter Stapler

Abstract: Colostomy is the name given to the process of mouthing the large intestine to the skin to ensure the exit of stool. The colostomy condition can be permanent in cases called abdominoperineal resection and in which the entire anorectal region is removed, or it is possible to be temporary with the hartman procedure, especially in emergency cases, where anastomosis between the colon and the anorectal distance is not appropriate. When the large intestine, which is attached to the skin, protrudes beyond the skin and extends out of the abdomen, it is called prolapse. To correct this situation, in most of the traditional methods, entering the abdomen around the stoma, and if this is not possible, major surgeries such as opening the abdomen from the midline may be required, which are longer and prone to complications. If prolapse is left untreated, intussusception of the intestine through the colostomy mouth occurs. It invites many complications that disrupt the patient's colon circulation. In this technique, the patient is taken to the operation table under general anesthesia by taking antiseptic measures. In order to perform prolapse repair, first of all, the colostomy prolapse is pulled and drawn with a sterile pen with a straight line from the skin to the ostomy mouth at an angle of 90 degrees, in 4 equal parts longitudinally. The ostomy, which is prolapse with 4 flat staplers up to a distance of 1.5 cm - 2.0 cm

from the skin over these lines, is divided into 4 parts longitudinally. These ostomy mouths are separated by linear staplers tangentially to the skin. In this way, by using 8 linear staplers, the colon part that is prolapse from the outside of the abdomen is resected.

Keywords: Colostomy Prolapse, Linear Cutter Stapler, Prolapse Repair

Makale id= 3

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

| 171

Epizyotomi Skarında Gelişen Endometriozis: Olgu Sunumu

Uzman Ufuk Atlıhan¹, Uzman Hüseyin Ayтуğ Avşar², Uzman Can Ata²

¹Özel Karataş Hastanesi

²Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ufuk Atlıhan

Özet: Amaç: Endometriozis yumurtalıklarda, fallop tüplerinde veya karın boşluğu gibi uterus dışındaki bölgelerde uterus iç yüzeyini döşeyen endometrial dokunun varlığı ile karakterize kronik bir hastalıktır. Skar zemininde gelişen endometriozis olgularında en uygun seçenek cerrahi eksizyondur. Çalışmamızda normal vajinal yolla doğum yapan ve doğum sırasında mediolateral epizyotomi açılan hastada epizyotomi hattında gelişen endometriozis olgusunu sunmayı amaçladık. Gereç ve yöntemler: 32 yaşında ve 3 yıl önce doğum yapan hasta dispareni, mens döneminde perineal bölgede ağrı ve yanma şikâyeti ile tarafımıza başvurdu. Bulgular: Hastanın jinekolojik muayenesinde perineal bölgede mediolateral epizyotomi skarı izlendi. Epizyotomi skar hattı üzerinde 2 x1 cm boyutunda, mobil ve insizyon hattından yaklaşık 1 cm proksimale kadar ilerleyen nodüler semi solid lezyon izlendi. Hastaya yapılan yüzeysel ultrasonografide yaklaşık 1,2x1,2x1,5 cm çapında hipoekoik kitle imajı izlendi. Spinal anestezi altında yaklaşık 3 cm çapında skar dokusu ile çevrelenmiş kitle eksize edilerek patolojiye gönderildi. Epizyotomi kesisi primer olarak sütüre edildi. Histopatolojik incelemede endometriuma ait glanduler yapı ve çevrede endometrial stroma birlikteliği izlenen endometriozis olarak değerlendirildi. Sonuç: Vajinal doğum sonrasında skar yerinde endometriozis gelişme olasılığı oldukça düşük bildirilmiştir. Bununla birlikte skar yerinde endometriozis özellikle epizyotomi yapılan normal doğum öyküsü olan hastalarda akla gelmelidir. Özellikle tekrarlayan perineal ağrı ve dispareni varlığında akla getirilmeli ve cerrahi eksizyon uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endometriozis, Epizyotomi, Skar

Endometriosis Developing in Episiotomy Scar: Case Report

Abstract: Objective: Endometriosis is a chronic disease characterized by the presence of endometrial tissue lining the inner surface of the uterus in areas outside the uterus, such as the ovaries, fallopian tubes or abdominal cavity. The most appropriate option in cases of endometriosis developing on the basis of scarring is surgical excision. In our study, we aimed to present a case of endometriosis that developed in the episiotomy line in a patient who gave birth via normal vaginal delivery and had a mediolateral episiotomy performed during birth. Material and methods: A 32-year-old patient who gave birth 3 years ago applied to us with complaints of dyspareunia, pain and burning in the perineal area during menstruation. Results: In the gynecological examination of the patient, a mediolateral episiotomy scar was observed in the perineal region. A nodular semi-solid lesion, 2 x 1 cm in size, mobile and extending approximately 1 cm proximal from the incision line, was observed on the episiotomy scar line. In the superficial ultrasonography performed on the patient, a hypoechoic mass image with a

diameter of approximately 1.2x1.2x1.5 cm was observed. Under spinal anesthesia, the mass surrounded by scar tissue, approximately 3 cm in diameter, was excised and sent to pathology. The episiotomy incision was primarily sutured. In histopathological examination, it was evaluated as endometriosis, in which the glandular structure of the endometrium and the surrounding endometrial stroma were observed. Conclusion: The probability of developing endometriosis in the scar area after vaginal birth has been reported to be quite low. However, endometriosis at the scar site should be considered, especially in patients with a history of normal birth who underwent episiotomy. It should be kept in mind, especially in the presence of recurrent perineal pain and dyspareunia, and surgical excision should be performed.

Keywords: Endometriosis, Episiotomy, Scar

Makale id= 31

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1880-5280

| 173

Evar Uygulanan Hastalarda 5 Yıllık Mortaliteyi Göstermede Naples Prognostik Skorunun Prognostik Değeri

Uzman Dr. Murat Gökhan Yerlikaya¹
¹Of Devlet Hastanesi

Özet: Giriş: Bu çalışmanın amacı endovasküler abdominal aort anevrizması onarımı (EVAR) uygulanan hastalarda Naples Prognostik Skor (NPS) ile 5 yıllık mortalite arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Yöntemler: Çalışmamıza Haziran 2014 ile Haziran 2019 tarihleri arasında EVAR uygulanan 134 hasta dahil edildi. NPS, albümin, toplam kolesterol, nötrofil/lenfosit oranı ve lenfosit/monosit oranları kullanılarak hesaplandı. Hastaların takip verilerinden ortalama 5 yıllık mortalite verileri bulunarak kaydedildi. NPS 1-2 olan hastalar grup A'dır; 3-4 düzeyi olan hastalar grup B olarak sınıflandırıldı. Bulgular: Yüksek NPS grubunda (grup B) mortalite oranının istatistiksel olarak arttığı gözlemlendi ($p<0,001$; Şekil 1). Ayrıca yaş ($p=0,005$), sigara kullanımı ($p=0,044$), böbrek fonksiyon testlerinde bozulma (kreatin $p=0,006$, GFR $p=0,001$), sodyum ($p=0,045$), LDL-C ($p=0,005$) açısından da farklılıklar vardı.) iki grup arasında. toplam kolesterolün ($p=0,020$) istatistiksel olarak farklı olduğu görüldü (Tablo 1). NPS ile mortalite arasındaki ilişki phi korelasyon testi ile belirlendi ($p< 0,001$, Korelasyon Katsayısı: 0,404). Tablo-2'deki çok değişkenli regresyon analizinde NPS; Mortalitenin bağımsız bir belirleyicisi olduğu belirlendi ($p<0,001$). Sonuç: EVAR uygulanan hastalarda malnütrisyon ve inflamasyonun bir belirteci olan NPS, uzun dönem takipte mortaliteye ilişkin değerli bilgiler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Naples, evar

Prognostic Value of the Naples Prognostic Score in Showing 5-Year Mortality in Patients Undergoing Evar

Abstract: Introduction: The aim of this study is to investigate the relationship between Naples Prognostic Score (NPS) and 5-year mortality in patients undergoing endovascular abdominal aortic aneurysm repair (EVAR). Methods: 134 patients who underwent EVAR between June 2014 and June 2019 were included in our study. NPS was calculated using albumin, total cholesterol, neutrophil/lymphocyte ratio and lymphocyte/monocyte ratios. An average of 5-year mortality data was found and recorded from the follow-up data of the patients. Patients with NPS 1-2 are group A; Patients with 3-4 levels were categorized as group B. Results: A statistically increased mortality rate was observed in the high NPS group (group B) ($p<0.001$; Figure 1). Additionally, there were differences in age ($p=0.005$), smoking ($p=0.044$), impaired kidney function tests (creatinine $p=0.006$, GFR $p=0.001$), sodium ($p=0.045$), LDL-C ($p=0.005$) between the two groups. , total cholesterol ($p = 0.020$) was found to be statistically different (Table 1). The relationship between NPS and mortality was determined by phi correlation test ($p< 0.001$, Correlation Coefficient: 0.404). NPS in the multivariable regression analysis in Table-2; It was found to be an independent predictor of mortality ($p<0.001$). Conclusion: NPS, as a marker of malnutrition and inflammation in patients undergoing EVAR, provides valuable information regarding mortality in long-term follow-up.

Keywords: Naples, evar

Makale id= 155

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7561-1741

| 174

Gastrokolik Ligamanda Tespit Edilen Foliküler Dendritik Hücreli Sarkom: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Yasir Keçelioğlu¹ , Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Fahri Marthl²

¹Malatya Yeşilyurt Hasan Çalık Devlet Hastanesi

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Yasir Keçelioğlu

Özet: Foliküler dendritik hücreli sarkomlar nadir görülen tümörlerdir. Genellikle lenf nodlarında görülürler. Fakat bildirilen vakaların üçte biri ektranodal kitle olarak ortaya çıkar. Bu ektranodal tutulumlar arasında intraabdominal tutulum çok küçük bir yer tutar. Bu olgu sunumunda 1 adet intraabdominal foliküler dendritik hücreli sarkom sunacağız. 53 yaşında kadın hasta karın ağrısı sağ alt kadranda eline gelen kitle şikayeti ile başvuruyor. Yapılan fizik muayenesinde sağ alt kadranda ele gelen kitle palpe edildi. Ek hastalığı ve operasyonu yoktu. Hastaya bilgisayarlı tomografi çekildi. BT’de sağ latkadranda 117*102*87 mm büyüklüğünde batın ön duvarıyla ara planı görülmeyen kitle görüldü. Hastaya operasyon planlandı. Yapılan laparatomide gastrokolik ligaman yaprakları arasında kitle görüldü. Geniş bir rezeksiyon ile çıkarıldı. Hastanın postop 1.gününde orali açıldı. Postop 4.gününde şifa ile taburcu edildi. Hastanın Patoloji raporu foliküler dendritik hücreli sarkom olarak raporlandı. Nadir Görülmesi nedeniyle FDC sarkomları ayırıcı tanıda akla gelen bir tanı değildir. Genellikle rezeksiyon sonrası histopatolojik olarak tanı konulur. Geniş bir cerrahi rezeksiyon FDC sarkomunda tercih edilen tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Foliküler Dendritik Hücreli Sarkom, Gastrokolik Ligaman, İntraabdominal Kitle, Bilgisayarlı Tomografi

Follicular Dendritic Cell Sarcoma Detected in the Gastrocolic Ligament: A Case Report

Abstract: Follicular dendritic cell sarcomas are rare tumors. They usually appear in the lymph nodes. However, one-third of reported cases occur as an extranodal mass. Among these extranodal involvements, intra-abdominal involvement has a very small place. In this case report, we will present 1 intra-abdominal follicular dendritic cell sarcoma. A 53-year-old female patient presents with abdominal pain and a lump in her right lower quadrant. During the physical examination, a palpable mass was palpated in the right lower quadrant. He had no additional diseases or operations. The patient had a computed tomography scan. CT showed a mass of 117*102*87 mm in the right lat quadrant, with no intermediate plane visible to the anterior abdominal wall. An operation was planned for the patient. During laparotomy, a mass was observed between the gastrocolic ligament leaves. It was removed with a wide resection. The patient started to eat on the first postoperative day. He was discharged with full recovery on the 4th postoperative day. The patient's pathology report was reported as follicular dendritic cell sarcoma. Due to its rarity, FDC sarcomas are not a diagnosis that comes to mind in the differential

diagnosis. Diagnosis is usually made histopathologically after resection. Extensive surgical resection is the treatment of choice for FDC sarcoma.

Keywords: Follicular Dendritic Cell Sarcoma, Gastrocolic Ligament, Intra-Abdominal Mass, Computed Tomography

Makale id= 2

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

| 176

Gebelikte Memenin Metastatik İnvaziv Duktal Karsinomu: Olgu Sunumu

Uzman Ufuk Atlıhan¹ , Uzman Hüseyin Ayтуğ Avşar² , Uzman Can Ata²

¹Özel Karataş Hastanesi

²Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ufuk Atlıhan

Özet: Amaç: Meme kanserleri içinde en sık invaziv duktal karsinoma saptanmaktadır. Bu kanserler sıklıkla karaciğer, akciğer ve beyine metastaz yaptığı raporlanmıştır. Olgu sunumumuzda 3. Trimester döneminde memenin metastatik invaziv duktal karsinomu saptanan vakamızı sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: 28 yaşında, G3P2 33 hafta + 2 günlük gebe tarafımıza rutin kontroller dışında memede ele gelen kitle ve meme başında kızarıklık şikâyeti nedeniyle başvurdu. Aile öyküsünde annede ve teyzede meme ca öyküsü olan hasta gebelik öncesinde yapılan meme ultrasonografisi bulunmamaktadır. Bulgular: Hastaya yapılan meme muayenesinde, sol memede sol üst kadranda yaklaşık 1 cm boyutunda iki adet immobil kitle palpe edildi. Meme ultrasonografisinde sol memede saat 1 hizasında 8x6 ve 5x4 mm, saat 3 hizasında 14x10 mm, saat 5 hizasında 7x6 mm boyutlarında heterojen hipoekoik nodüler lezyonlar izlendi. Hasta genel cerrahi bölümüne konsülte edildi. Hastaya yapılan meme biopsisinde duktal karsinom saptandı. Abdominal ultrasonografide karaciğerde yaklaşık 2x2 cm boyutlarında sınırları net ayırt edilemeyen hipoekoik lezyon izlendi. Hastaya 34 hafta + 1 günde membran rüptürü nedeniyle antibiyoterapi başlandı ve 24 saat ara ile 6 mg Betametazon asetat uygulandı. Son dozun yapılmasından 24 saat sonra eski sezaryen endikasyonu ile opere edilen hasta 2350 gr kız bebek doğurdu. Hastaya neoadjuvan kemoterapi ve sonrasında radikal mastektomi planlandı. Hastaya bir kür adriamisin+siklofosamid verildi. Neoadjuvan kemoterapi ve ardından modifiye radikal sol mastektomi uygulandı. Postoperatif dönemde hastaya Sisplatin+Etoposid+5-Flourourasil tedavisi ve ardından radyoterapi uygulandı. Hasta postoperatif 26.ayda olup nüks öyküsü mevcut değildir. Sonuç: Gebelikte meme kanseri prognozu gebe olmayan gruptaki hastalarla benzer olduğu literatürde belirtilmektedir. Bununla birlikte gebelikte fizyolojik değişikliklere sekonder, tanı koymadaki gecikmenin prognozu kötüleştirilebileceği akılda tutulmalıdır.

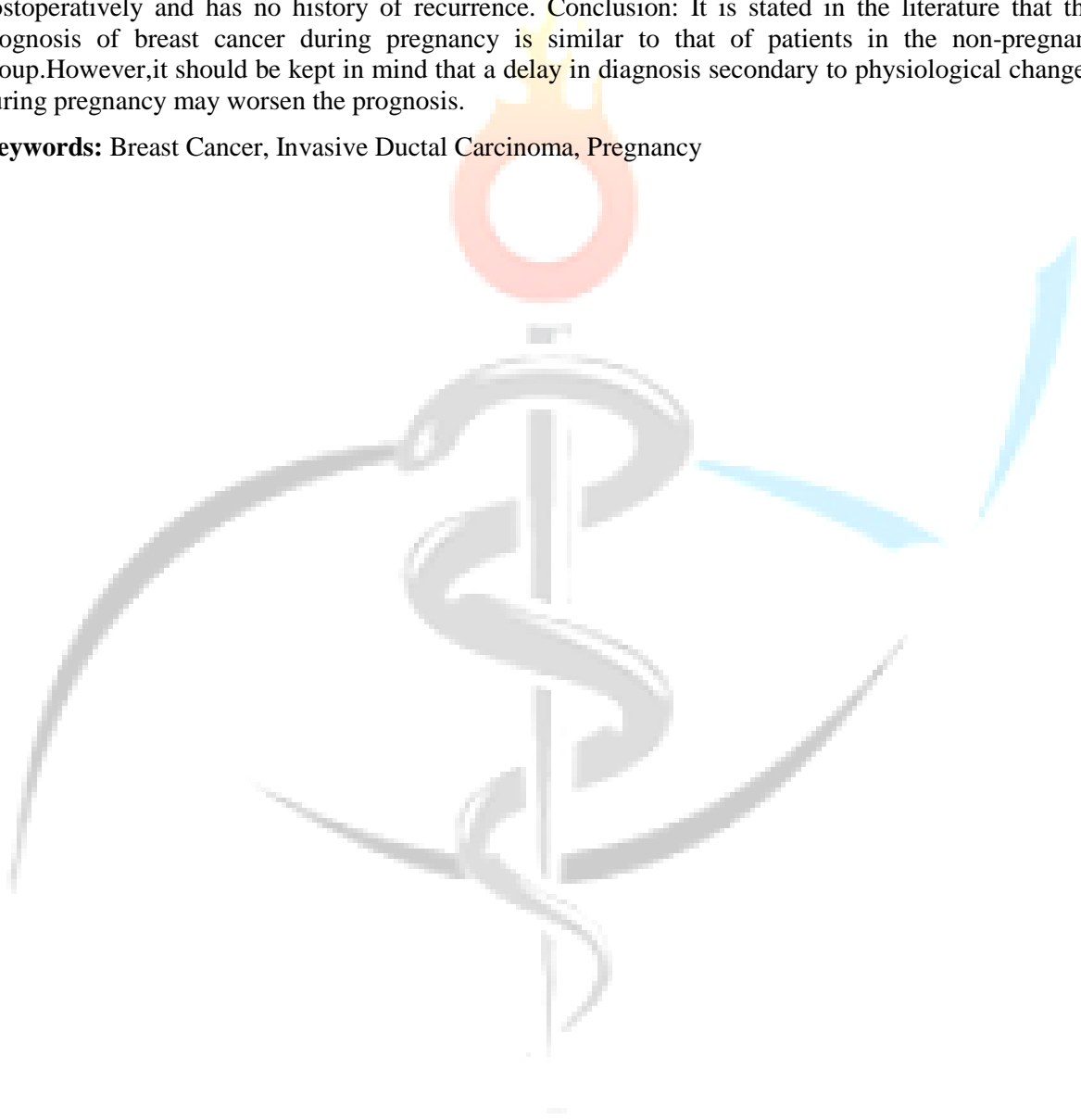
Anahtar Kelimeler: Gebelik, İnvaziv Duktal Karsinom, Meme Kanseri

Metastatic Invasive Ductal Carcinoma of the Breast During Pregnancy: Case Report

Abstract: Objective: Invasive ductal carcinoma is the most common breast cancer. These cancers have been reported to frequently metastasize to the liver, lung and brain. In our case report, we aimed to present our case in which metastatic invasive ductal carcinoma of the breast was detected in the 3rd trimester. Materials and Methods: A 28-year-old, G3P2 33 weeks+2 days pregnant woman applied to us with complaints of a palpable breast mass and nipple redness, apart from routine check-ups. Results: During the breast examination performed on the patient, two immobile masses approximately 1 cm in size were palpated in the left upper quadrant of the left breast. Breast ultrasonography revealed heterogeneous

hypoechoic nodular lesions measuring 8x6 and 5x4mm at the 1 o'clock position, 14x10mm at the 3 o'clock position, and 7x6mm at the 5 o'clock position in the left breast. The patient was consulted to the general surgery department. Ductal carcinoma was detected in the patient's breast biopsy. Abdominal ultrasonography revealed a hypoechoic lesion, approximately 2x2cm in size, with ill-defined borders, in the liver. The patient was started on antibiotics due to membrane rupture at 34 weeks + 1 day and 6 mg Betamethasone acetate was administered every 24 hours. Then the patient underwent a cesarean section. The patient was planned for neoadjuvant chemotherapy and then radical mastectomy. The patient was given a course of adriamycin+cyclophosphamide. Neoadjuvant chemotherapy followed by modified radical left mastectomy was performed. In the postoperative period, the patient was treated with Cisplatin+Etoposide+5-Flourouracil followed by radiotherapy. The patient is in the 26th month postoperatively and has no history of recurrence. Conclusion: It is stated in the literature that the prognosis of breast cancer during pregnancy is similar to that of patients in the non-pregnant group. However, it should be kept in mind that a delay in diagnosis secondary to physiological changes during pregnancy may worsen the prognosis.

Keywords: Breast Cancer, Invasive Ductal Carcinoma, Pregnancy

Makale id= 28

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID:0000-0003-0177-2056

| 178

Göğüs Duvarında Yer Alan Dev Lipomlar: 7 Cases

Uzman Dr. Ayten Güner Akbıyık¹

¹Department of Thoracic Surgery, Medeniyet University, Prof. Dr. Suleyman Yalcin City Hospital, Istanbul, Turkey

*Corresponding author: Ayten Güner Akbıyık

Özet: Benign mezenkimal kaynaklı tümörler arasında en sık rastlanan lipomlar nadir olarak dev boyutlara ulaşır semptom verebilirler. 10 cm ve daha büyük veya 1 kg' dan ağır olan tümörler "dev lipom" olarak adlandırılır. Genellikle 5. Dekad ve sonrasında tanı alırlar. Erkeklerde kadınlara göre yaklaşık olarak 10 kat daha fazla görünürler. Ayırıcı tanıya benign ve malign yumuşak doku tümörleri girer. Büyük boyutlara ulaşan ve semptom veren lipomlar total cerrahi eksizyon ile tedavi edilirler. Nadiren malign dejenerasyon gösterebilirler. Dev lipomların tedavisi cerrahi olarak yapılan total eksizyondur. Biz vaka serimizde toraks duvarında yerleşen dev lipom tanısı ile cerrahi tedavi uyguladığımız 7 hastayı retrospektif olarak literatür eşliğinde değerlendirdik.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Duvarı Lipomu, Dev Lipom, Cerrahi Eksizyon

Giant Lipomas Located On the Chest Wall: A Case Series of 7 Patients

Abstract: Lipomas, the most common benign mesenchymal tumors, seldom attain significant sizes or induce symptoms. Those exceeding 10 cm in diameter or weighing over 1 kg are labeled "giant lipomas." Predominantly diagnosed in individuals aged 50 and above, they exhibit a male predominance of approximately 10:1. Differential diagnosis necessitates distinguishing them from both benign and malignant soft tissue tumors. Symptomatic large lipomas warrant total surgical excision. transformation of lipomas is uncommon, and surgical excision remains the standard treatment for giant lipomas. This retrospective case series examines 7 patients diagnosed with giant lipomas on the chest wall, treated surgically in line with established literature. The study outlines patient demographics, clinical presentation, surgical intervention, and postoperative outcomes.

Keywords: Chest Wall Lipoma, Giant Lipoma, Surgical Excision

Makale id= 113

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5653-6080

| 179

Identification of Two Potential Ovarian Cancer Biomarkers for by in Silico Analysis

Dr. Sıdıka Öztop^{1*}, Assoc.Prof.Dr. Ceren Sucularlı²

¹Ankara University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Virology

²Hacettepe University, Institute of Health Sciences, Department of Bioinformatics

*Corresponding author: Sıdıka Öztop

Abstract: Introduction/Aim: Ovarian cancer (OC) is the most lethal gynecologic cancer. OC's heterogeneity is associated with drug resistance, poor prognosis, recurrence and low survival rates. Despite progress in treatment of OC, the poor survival rates indicate the need for new biomarkers for OC. In this study, we aimed to identify new biomarker candidates by in silico analysis. Materials and Methods: The OC and healthy ovarian tissue RNA-seq data were from The Cancer Genome Atlas and Genotype-Tissue Expression databases. Upregulated differential expression genes (DEGs) were determined with GEPIA. Screening conditions were: (1) dataset: OV; (2) cut-off: q value ≤ 0.001 and $|\text{Log}_2(\text{Fold Change})| \geq 1.5$; differential methods: ANOVA. Gene Ontology (GO) analysis was performed with Database for Annotation, Visualization and Integrated Discovery (DAVID) Version 6.7. Ease value 0.05 was considered as the cut-off criterion for GO analysis. The QuickGo browser was used to identify the main cellular processes of GO biological processes (BP) cluster. Protein-protein interaction (PPI) networks were constructed with the STRING database integrated in OmicsNet. The degree value ≥ 20 was considered as the cut-off criterion to identify the highly interacting hub proteins. Kaplan-Meier analysis and Log-rank were used to identify potential hub genes correlated with overall survival (OS). Results: 1509 upregulated DEGs were identified with GEPIA. 276 BP terms were obtained from GO analysis. BP terms were clustered in immunity, cell cycle, cell metabolism, kinase reactions, cell movement/motility, extracellular matrix regulation, cell adhesion, developmental processes. In PPI network, 83 DEGs with Degree ≥ 20 were defined as potential hub genes. BCL2L1 and EFNA1 with Log-rank p-value ≤ 0.05 were identified as significant for OS. Conclusion: With this analysis, various cellular processes playing a role in OC were examined and two biomarker candidates, BCL2L1 and EFNA1, were identified. Examining these genes in experimental processes may clarify whether they can be biomarkers of OC.

Keywords: Ovarian Cancer, Biomarker, Bioinformatics, Efna1, Bcl2l1

Makale id= 15

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6858-3922

| 180

İnatçı Baş Ağrısının Nadir Sebebi Psödotümör Serebriye Yaklaşım

Uzman Dr. Suleyman Demir¹

¹Adana 5 Ocak Devlet Hastanesi

Özet: 28 yaşında obez bir kadın, sekiz aydır baş ağrısı ve geçici görme bozuklukları öyküsü ile kliniğimize başvurdu. Ayrıca son bir yıldır kulaklarında nabız ile uyumlu bir çınlama sesi de olduğunu ifade ediyor. Hastanın bilinen obezite ve depresyon rahatsızlığı mevcut idi. Hasta rutin olarak Asetazolamid günde 500 mg, Sitalopram kullanmaktaydı. Aile Geçmişi: Özellik yok. Sistemlerin Gözden Geçirilmesi: Son birkaç ayda önemli kilo dalgalanmaları rapor ediyor. Hastanın yapılan okuler muayenesinde Sağ:20/20 Sol:20/50 (Snellen Eşeli) Ekstraoküler motilite: Tam OU, diplopi olmadan Pupil Karanlıkta 5 mm ve aydınlıkta 2 mm; Göreceli afferent pupil defekti yok. Göz içi basıncı: 11 mmHg sağ, 16 mmHg sol ölçüldü. Renk görme testi her gözde normal. Bilateral normal kraniyal sinir V ve VII fonksiyonuna sahipti. Dış ve yarı lamba muayenesi normal. Her iki gözde papil ödem mevcudiyeti vardı. Her bir gözde makula, damarlar ve perifer normaldi. Hastanın fundus muayenesinde her iki gözde grade 2 papil ödem mevcut idi. Hastadan görüntüleme yöntemi olarak Hastaya papil ödem olması sebebiyle ileri tetkik olarak Beyin MRI çekiliyor. Hastadan nöroloji konsültasyonu alınıyor. Beyin MRI raporunda herhangi bir intrakranial kitle saptanmıyor. Daha sonra nöroloji tarafından hastaya lomber ponksiyon yapılıyor. Lomber ponksiyon basıncının 50 cm H₂O'luk yüksek bir açma basıncı göstermesi üzerine Hastaya günde iki kez 500 mg asetazolamid başlanıyor ve kilo vermesi için diyetisyene yönlendiriliyor. Hastaya Psödotümör serebri tanısı koyuluyor. Papilödem, inatçı baş ağrıları, geçici görme bulanıklıkları ve nabız senkron kulak çınlaması ile presente olan bir durumdur. Psödotümör serebri İntrakraniyal bir kitle, venöz sinüs trombozu veya başka bir birincil nedenin yokluğunda beyin omurilik sıvısının (BOS) yüksek basınç altında olduğu bir durumdur. Ayrıca psödotümör serebri olarak da bilinir, çünkü hastalar beyin tümörü olmaksızın beyin tümörü belirtileri ve semptomları ile başvururlar. Medikal tedaviye rağmen inatçı baş ağrısı veya görme kaybının ilerlemesi cerrahi tedavi gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psödotümör Serebri, baş Ağrısı, diplopi

Approach to Pseudotumour Cerebria, a Rare Cause of Persistent Headache

Abstract: A 28-year-old obese woman presented to our clinic with a history of headache and transient visual disturbances for eight months. She also stated that she had a ringing sound in her ears consistent with her pulse for the last one year. She had known obesity and depression. The patient was routinely taking Acetazolamide 500 mg daily and Citalopram. Family History No speciality. Systems Review: She reports significant weight fluctuations in the last few months. Ocular examination of the patient revealed Right:20/20 Left:20/50 (Snellen Scale)Extraocular motility: Full OU, without diplopia Pupil 5 mm in dark and 2 mm in light; No relative afferent pupillary defects. Intraocular pressure: 11 mmHg right, 16 mmHg left. Colour vision test was normal in each eye. Bilateral cranial nerve V and VII function was normal. External and slit lamp examination was normal. Papillary oedema was present in

both eyes. Macula, vessels and periphery were normal in each eye. Fundus examination revealed grade 2 papillary oedema in both eyes. The patient underwent brain MRI as an advanced imaging modality due to papillary oedema. Neurological consultation is obtained from the patient. No intracranial mass was detected in the brain MRI report. Then the patient undergoes lumbar puncture by neurology. When the lumbar puncture pressure shows a high opening pressure of 50 cm H₂O, the patient is started on 500 mg acetazolamide twice a day and referred to a dietician for weight loss. patient is diagnosed with pseudotumour cerebri. Pseudotumour cerebri is a condition in which the cerebrospinal fluid is under high pressure in the absence of an intracranial mass, venous sinus thrombosis .It is also known as pseudotumour cerebri because patients present with signs and symptoms without a brain tumour. Persistent headache or progression of vision loss despite medical treatment requires surgical treatment.

Keywords: Pseudotumour Cerebri, Headache, Diplopia

Makale id= 21

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4176-1709

| 182

İnfant Döneminde Tanı Alan Kardiyak Aritmiler- Tek Merkez Deneyimi Giriş/amaç

Asst.Prof.Dr. Derya Duman¹
¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş/Amaç İnfant döneminde kardiyak aritmiler nadir olmasına karşın, kardiyak hemodinamiyi bozma riski yüksek olabilir. Bu çalışma ile belirli bir dönemde 2.basamak merkezde infant döneminde (1 yaş altı) kardiyak aritmi tanısı koyulan hastaların verileri geriye dönük olarak incelenmiştir. Metod/Yöntemler 2018-2020 tarihleri arasında infant döneminde kardiyak aritmi tanısı alan hastaların verileri geriye dönük olarak incelendi. Bulgular 2 yıllık süreçte 17 infanтта kardiyak aritmi tespit edildi. Hastaların ortalama yaşı 15 gündü (3 gün-3 ay). 3 hastada dirençli multifokal atriyal taşikardi(MAT), 10 hastada supraventriküler taşikardi (SVT), 2 hastada ileilmeyen sık supraventriküler ekstrasistoller (SVE) tespit edildi. 2 hastada atriiventriküler (AV) tam blok görüldü. 3 hasta yenidoğan dönemi dışındaydı (MAT olan 2 hasta: 1 ay ve 3 ay tanı aldılar, 1 SVT: 3 aylıkken tanı aldı). Dirençli MAT olan bir hastada kardiyak fonksiyonlarda bozulma oldu, kardiyoversiyona cevap vermedi, femoral geçici pacemaker kateteri takıldı. MAT olan bu 3 hastada amiodaron propranolol propafenon üçlü antiaritmik tedavisi başlandı. SVT olan hastalardan 8 hastada ikinci doz 0.2mg/kg/doz adenozin sonrası sinüs ritmi görüldü. 2 hastada adenozone 0.2mg/kg/doz adenozone dirençli SVT olduğu için amiodaron infüzyonu ile taşikardi sonlandırıldı. Adenozone dirençli SVT olan iki hasta dideral amiodaron flekainid üçlü tedavisi ile takip edildiler. 10 SVT'den WPW olan bir hasta postnatal 7.günde DKMP kliniğinde başvurmuştu. Bu hastanın taşikardisi sonlandıktan sonra kalp fonksiyonları normale döndü. 7/10 hastaya sotalol, WPW 'de propafenon olacak şekilde gerekli antiaritmik tedavi başlandı. Sık SVE olan hastaya ek tedavi başlanmadı ve bir ay sonraki 24 saat Holter monitorizasyonunda SVE'lerin azaldığı görüldü.2 AV tam blok olan hastanın kalp hızı ortalaması 40 -50 atım/dk idi. Kalp yetmezliği bulguları da olan hastalara pacemaker implantasyonu yapıldı. 1 yıllık takiplerde mortalite görülmedi ve taşikardi olan hastalarda atak tekrarı izlenmedi. Tartışma Sonuç: Kardiyak aritmiler açısından özellikle yenidoğanlarda dikkatli olunmalıdır. Infantlarda taşikardi ve/veya bradikardi durumlarında monitor dışında, 12 lead elektrokardiyografi kontrolü yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Aritmi, İnfant, Yenidoğan, Taşikardi, Bradikardi.

Makale id= 142

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7755-9409

| 183

İnme Geçiren Romatolojik Hastaların Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Cihat Özgüncü¹

¹Konya Şehir Hastanesi

Özet: İnme, dünya genelinde yaygın bir halk sağlığı problemidir. Komorbid hastalıkların bazılarının inme için özellikle risk faktörü olduğu bilinmektedir. Bu hastalıklar içinde önemli bir grubu da romatolojik hastalıklar oluşturmaktadır. Çalışmamızda kliniğimizde inme nedeni ile takip edilen hastalar değerlendirilmiş ek romatolojik tanısı bulunan hastalar ayrı bir gruba alınarak tanısı olmayan hastalardan farklılıkları saptanmaya çalışılmıştır. Bu sayede inme hastalarında romatolojik komorbiditenin prognoz üzerine etkisini araştırmayı amaçlıyoruz. Çalışmaya 2016-2020 tarihleri arasında hastanemize başvuran ve yatırılarak takip edilen iskemik inme, hemorajik inme, geçici iskemik atak, hemorajik enfarkt tanılı hastalar dahil edildi. Bu hastaların yaş, cinsiyet, inme alttipi, komorbid hastalık alttipi, CRP seviyesi, yoğun bakım ihtiyacı, exitus durumları kayıt altına alındı. Romatolojik tanıya sahip olan hastalar diğer inme tanılı hastalarla uygun istatistiksel yöntemler kullanılarak karşılaştırıldı. Çalışmaya yaş ortalaması 66.22 ± 14.33 olan 2053 hasta katıldı. Bu hastaların 37 tanesinde en az 1 romatolojik hastalık tanısı bulunmaktaydı. Bu tanıları 9 romatoid artrit, 5 behçet hastalığı, 5 SLE, 3 Wegener granülomatosis, 3 ailesel Akdeniz ateşi, 3 takayasu arteriti, 2 santral sinir sistemi vaskülit, 1 er tane de Sjögren, anti fosfolipid antikor sendromu, ankilozan spondilit, tromboanjitis obliterans, polimiyozit, IgG4 ilişkili nefropati ve tanımlanmamış vaskülit idi. Bu hastaların yaş ortalaması 51.62 ± 15.88 olarak hesaplandı. Romatolojik hastalık tanısı bulunmayan hastalarla kıyaslandığında yaş anlamlı olarak daha düşük izlendi ($p < 0.001$). Ancak inme alttiplerinin dağılımı açısından anlamlı ilişki yoktu ($p = 0.538$), cinsiyetler açısından anlamlı farklılık izlenmedi ($p = 0.149$). Yoğun bakım yatışları arasında istatistiksel anlamlılık yoktu ($p = 0.384$), exitus oranları açısından istatistiksel anlamlılık izlenmedi ($p = 0.868$). Yapılan çalışmalarda özellikle SLE, romatoid artrit, ankilozan spondilit, takayasu arteriti gibi hastalıkların inme riskini artırdığı belirtilmektedir. Çalışmamızda prognoz açısından gruplar arası belirgin farklılık izlenmedi. Bu nedenle romatolojik tanısı bulunan hastaların inme prognozu genel popülasyonla benzer olarak değerlendirilebilir. Geçmişinde inme öyküsü olması gelecekte inme gelişmesi açısından bağımsız bir risk faktörüdür. Romatolojik tanısı bulunan hastaların daha genç yaşta inme geçirmeleri nedeniyle bir sonraki inme açısından riskleri artmakta ve bu nedenle takiplerinin daha sık olması gerektiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Nöroloji, Romatolojik Hastalıklar, İnme, İskemik İnme

Makale id= 50

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8474-0185

| 184

Kan Beyin Bariyeri Hasarının Değerlendirilmesinde Kullanılan Belirteçler

Doç.Dr. Selma Cıvrık¹

¹Ordu Üniversitesi

Özet: Nöron aktivitesi için önemli olan mikroçevrenin korunmasında kritik rol oynayan kan beyin bariyeri (KBB), merkezi sinir sistemini (MSS) etkileyen birçok hastalık sırasında hasarlanmaktadır. KBB hasarının ve geçirgenliğindeki değişimlerin değerlendirilmesi bu tip MSS hastalıklarının takibinde veya beyini hedefleyen kemoterapi uygulamalarının zamanlamasında önemli olabilir. Bu derlemede KBB hasarının göstergesi olarak kullanılan ekzojen ve endojen belirteçler üzerinde durulacaktır. Evans mavisi, sodyum flöresein ve yaban turpu peroksidadı, bu amaçla en çok kullanılan ekzojen belirteçler arasındadır. Sistemik dolaşıma verilen bu maddelerin beyin parenkimine geçmeleri KBB bütünlüğünün bozulduğunu gösterir. KBB hasarının değerlendirilmesinde serum ve/veya beyin omurilik sıvısında (BOS) ölçülen endojen belirteçler klinik olarak daha önemlidir. Örneğin serum albümini normalde beyin parankimine giremez ve BOS'taki yüksek seviyeleri KBB geçirgenliğinin arttığını gösterir. Normalde serumda düşük konsantrasyonlarda bulunan astrositik protein S100B, KBB geçirgenliği arttığında serumda daha yüksek seviyelerde tespit edilir. Hasar belirteçlerinin periferik kanda ölçülmesi, araştırma ve tedavi amaçlı olarak KBB hasarının takibini kolaylaştırır. Bu tip belirteçlerin belirlenmesine yönelik çalışmalar devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kan Beyin Bariyeri, Evans Mavisi, Sodyum Flöresein, S100b, Albümin

Markers Used in the Assessment of Blood Brain Barrier Damage

Abstract: The blood brain barrier (BBB), which plays a critical role in maintaining the microenvironment important for neuronal activity, is damaged during many diseases affecting the central nervous system (CNS). Assessing BBB damage and changes in its permeability may be crucial for monitoring CNS diseases or determining the optimal timing for brain-targeted chemotherapy. This review focuses on the markers, both exogenous and endogenous, that are used to indicate damage to the BBB. Evans blue, sodium fluorescein, and horseradish peroxidase are commonly used exogenous markers for this purpose. The passage of these substances given to the systemic circulation into the brain parenchyma indicates that the integrity of the BBB is impaired. In the evaluation of BBB damage, endogenous markers measured in serum and/or cerebrospinal fluid (CSF) are clinically more important. For example, serum albumin is normally unable to enter the brain parenchyma and its elevated levels in CSF indicate increased BBB permeability. The astrocytic protein S100B, which is normally found at low concentrations in the serum, is detected at higher levels in the serum when the permeability of the BBB is increased. Measuring damage markers in peripheral blood can be beneficial in monitoring BBB damage for research and therapeutic purposes. Ongoing studies are being conducted to identify these markers.

Keywords: Blood Brain Barrier, Evans Blue, Sodium Fluorescein, S100b, Albumin

Makale id= 152

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4409-8268

| 185

Kan Gazı Analizörü ve Rutin Biyokimya Analizörü İle Ölçülen K⁺, Na⁺ Ve Cl⁻ Değerlerinin Birbirinin Yerine Kullanılabilirliği

Dr. Halit Diril¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet: Bu derleme, elektrolit değerlerinin ölçümü üzerine yapılan bir literatür taramasına dayanan bir akademik çalışmanın özetidir. Elektrolit bozuklukları, yaşamı tehdit eden aritmilere yol açabilen ciddi sağlık sorunlarıdır. Bu nedenle, elektrolit değerlerinin doğru ve hızlı bir şekilde ölçülmesi kritik öneme sahiptir. Çalışma, kan gazı analizörü ve rutin biyokimya analizörü ile ölçülen potasyum (K⁺), sodyum (Na⁺) ve klorür (Cl⁻) gibi elektrolit değerlerini karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Bu iki ölçüm yöntemi arasındaki farklılıkların ve sonuçların birbirinin yerine kullanılabilirliğinin incelenmesi önemlidir, çünkü analiz süreleri ve doğruluk düzeyleri farklılık gösterebilir. **Metod:** Bu çalışmada veriler, Science Direct, Pub-Med, Google Scholar veritabanları kullanılarak elde edildi. Literatür taraması Ocak 2024 - Mart 2024 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Tarama yapılırken “kan gazı analizör, biyokimya analizör, potasyum, sodyum ve klorür” anahtar kelimeleri ve İngilizce karşılıkları kullanılmıştır. **Bulgular:** Literatür taraması sonuçlarına dayanarak, çalışmanın bulguları özetlenmiştir. Bazı çalışmalar, kan gazı analizörü ve rutin biyokimya analizör ölçümleri arasında önemli farklılıklar olduğunu ve özellikle kritik hastalarda rutin biyokimya değerlerinin güvenilir olduğunu belirtmektedir. Ancak, acil durumlarda kan gazı cihazı değerlerinin geçici olarak kullanılabilmesi ifade edilmiştir. Diğer çalışmalar ise kan gazı analizörü ve biyokimya analizörü ölçümlerinin birbirinin yerine kullanılabilmesini belirtmektedir. **Sonuç:** Elektrolit ölçümlerinin hızlı bir şekilde yapılması gereken acil durumlarda, kesin değer olan rutin biyokimya sonucu elde edilene kadar hızlı bir test olarak kan gazı cihazı değerlerinin geçici olarak kullanılabilmesi sonucu çıkarılabilir. Ayrıca, her iki ölçüm yönteminin de kendi avantajları ve sınırlamaları olduğu ve klinik duruma bağlı olarak hangi yöntemin tercih edileceğinin değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bu çalışma, elektrolit bozukluklarıyla ilgili tedavi yönetiminde karar verme sürecinde klinisyenlere rehberlik etmek amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyokimya Analizör, Kan Gazı Analizör, Klor, Potasyum, Sodyum

Interchangeability of K⁺, Na⁺ and Cl⁻ Values Measured By Blood Gas Analyser and Routine Biochemistry Analyser

Abstract: Introduction: This review is a summary of an academic study based on a literature review on the measurement of electrolyte values. Electrolyte disturbances are serious health problems that can lead to life-threatening arrhythmias. Therefore, accurate and rapid measurement of electrolyte values is critical. The study aims to compare electrolyte values such as potassium (K⁺), sodium (Na⁺) and chlorine (Cl⁻) measured by blood gas analyser and routine biochemistry analyser. It is important to examine the differences between these two measurement methods and the interchangeability of the results, because

analysis times and accuracy levels may differ. **Method:** In this study, data were obtained using Science Direct, Pub-Med, Google Scholar databases. The literature search was conducted between January 2024 and March 2024. The keywords "blood gas analyser, biochemistry analyser, potassium, sodium and chlorine" and their English equivalents were used during the search. **Findings:** Based on the results of the literature review, the findings of the study are summarised. Some studies indicate that there are significant differences between blood gas analyser and routine biochemistry analyser measurements and that routine biochemistry values are reliable, especially in critically ill patients. However, it has been stated that blood gas analyser values can be used temporarily in emergency situations. Other studies indicate that blood gas analyser and biochemistry analyser measurements can be used interchangeably. **Conclusion:** It can be concluded that in emergency situations where electrolyte measurements need to be performed quickly, blood gas device values can be used temporarily as a rapid test until a definitive routine biochemistry result is obtained. In addition, it is emphasised that both measurement methods have their own advantages and limitations and which method is preferred should be evaluated depending on the clinical situation. This study was conducted to guide clinicians in the decision-making process in the management of electrolyte disorders.

Keywords: Biochemistry Analyser, Blood Gas Analyser, Chlorine, Potassium, Sodium

Makale id= 77

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-3970-0546>

| 187

Kanser Tedavisi İçin Potansiyel Polo-Benzeri Kinaz 1 (PLK1) İnhibitörlerinin Hesaplamalı Yaklaşımlar İle Belirlenmesi

Araştırmacı Gülce Davutlar¹, Dr. Öğretim Üyesi Ferah Cömert Önder²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tıbbi Sistem Biyolojisi Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye

²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale Türkiye

*Corresponding author: Gülce Davutlar

Özet: Polo-benzeri kinaz 1 (PLK1) hücre döngüsü düzenlenmesindeki rolü ile bilinen ve hücre döngüsünün G2/S ve M fazı sırasında ifade edilen korunmuş bir serin/treonin kinazdır. Spesifik substratların PLK1 aracılı fosforilasyonu, mitoz hücre girişini, sentrozom olgunlaşmasını, iğ düzeneğini ve sitokinezi kontrol eder. DNA hasar yanıtı, otofaji, apoptoz ve sitokin sinyalleşmesinde rol alır. Birkaç anahtar transkripsiyon faktörünü kontrol ettiği ve hücre çoğalmasını, dönüşümünü ve epitelyal-mezenkimal geçişi desteklediği için kanserde büyük öneme sahiptir. PLK1 kötü prognoz ile ilişkili olan birçok kanserde aşırı ifade edilir ve bu da PLK1'i kanser tedavisi için çekici bir hedef haline getirmiştir. Bu nedenle PLK1'in kanserlerdeki aşırı ifadesi ve onkogenik rolü nedeniyle klinik öncesi ve klinik ortamlarda incelenen PLK1 hedefine özgü inhibitörlerin geliştirilmesine gerek duyulmaktadır. PLK1 inhibisyonunun tümör ilerlemesini engellediği ve sağlıklı hücrelerin etkilenmediği gösterilmiştir. Bugüne kadar birkaç PLK1 inhibitörü tanımlanmıştır. Bunların bazıları klinik denemelerin ileri aşamalarına ilerlemiştir. Fakat bu inhibitörlerin birçoğu yüksek dozlarda gözlenen yan etkiler nedeniyle klinik deneylerde başarısız olmuştur. Bilgisayar destekli yöntemler ile hedefe yönelik potansiyel ilaçların keşfi günümüzde önem kazanmıştır. Bu nedenle, bu çalışmada PLK1 hedefi için potansiyel inhibitörler Maestro Glide/SP ve Desmond modülleri kullanılarak sanal tarama, moleküler yerleştirme ve moleküler dinamik (MD) simülasyon gibi hesaplamalı yöntemler ile belirlenmiştir. Sonuç olarak çeşitli küçük molekül kütüphaneleri kullanılarak hedefe yönelik gerçekleştirilen sanal tarama sonrasında yüksek bağlanma enerjisine sahip moleküller belirlenmiştir. Protein-ligand kompleksleri arasında Cys133, Phe183, Leu59 gibi anahtar aminoasitler ile hidrojen bağı ve pi-pi etkileşimleri gözlenmiştir. MD Simülasyon çalışmaları ile RMSD, RMSF grafikleri elde edilmiştir. Ligandların proteinin bağlanma bölgesinde kararlı olduğu gözlemlenmiştir. Elde edilen protein ligand etkileşim diyagramları ile moleküller arası etkileşimler aydınlatılabilmektedir. İn siliko ADME ve Ro5 analizleri ile ilaç olabilme özellikleri tanımlanmıştır. Bu çalışma sonucunda yeni ve potansiyel PLK1 inhibitörleri antikanser ilaç adayları olarak literatüre katkı sağlayabilecektir.

Teşekkür: Bu çalışma TÜBİTAK BİDEB 2210-C Yurt İçi Öncelikli Alanlar Yüksek Lisans Bursu ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: PLK1, Moleküler Yerleştirme, MD Simülasyon, Sanal Tarama, ADME, Kanser

Identification of Potential Polo-Like Kinase 1 (Plk1) Inhibitors for Cancer Therapy With Computational Approaches

Abstract: PLK1 is a conserved serine/threonine kinase known for its role in cell cycle regulation and expressed during the G2/S and M phase of the cell cycle. PLK1-mediated phosphorylation of specific substrates controls cell entry into mitosis, centrosome maturation, spindle assembly, and cytokinesis. It is involved in DNA damage response, autophagy, apoptosis and cytokine signaling. It is of great importance in cancer as it controls several key transcription factors and promotes cell proliferation, transformation, and epithelial-mesenchymal transition. PLK1 is overexpressed in many cancers that are associated with poor prognosis, which has made PLK1 an attractive target for cancer therapy. Therefore, due to the overexpression and oncogenic role of PLK1 in cancers, there is needed to develop specific inhibitors. Inhibition of PLK1 has been shown to prevent tumor progression and healthy cells are not affected. Several PLK1 inhibitors have been identified upto date. Some of these have progressed to the advanced stages of clinical trials. However, many of these inhibitors have failed in clinical trials due to side effects at high doses. Discovery of potential targeted drugs using computer-aided methods has gained importance today. In this study, potential inhibitors for PLK1 were identified by computational methods such as virtual screening, molecular docking, and MD simulations using Maestro Glide/SP and Desmond modules. As a result, molecules with high binding energies were identified by molecular docking study using various small molecule libraries. Hydrogen bonding and pi-pi interactions have been observed with key amino acids such as Cys133, Phe183, Leu59 between protein-ligand complexes. The RMSD, RMSF graphs were obtained through MD simulations. It has been observed that the ligands were stable in the binding cavity of the protein. Intermolecular interactions were elucidated with the obtained protein-ligand interactions. The drug-likeness properties were defined by in silico ADME and Ro5 analyses. . As a result of this study,, new and potential PLK1 inhibitors may contribute to the literature as anticancer drug candidates.

Acknowledgments: This study was supported by TÜBİTAK BİDEB 2210-C Domestic Priority Areas Master's Scholarship.

Keywords: PLK1, Molecular Docking, MD Simulation, Virtual Screening, ADME, Cancer

Makale id= 149

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2316-2358

| 189

Kolon Kanserinin Karaciğer Metastazlarının Tedavisinde Microwave Ablasyonun Etkinliği. Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Ümmihan Topal¹

¹Istanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ümmihan Topal

Özet: Giriş ve Amaç Kolon kanserinin karaciğer metastazının tedavisinde cerrahi rezeksiyon en iyi küratif tedavi olsa da çok az hasta ameliyata adaydır. Cerrahi adayı olamayan kolon kanserlerin karaciğer metastazlarında microwave ablasyon (MWA) yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada amacımız kolon kanserinin karaciğer metastazlarında MWA'nun etkinliğini araştırmaktır. Materyal ve Metod 2017-2024 yılları arasında kolon kanserinin karaciğere senkron veya metakron metastazı gelişmiş, kemoterapiye direnci nedeniyle perkütan veya intraoperatif MWA uygulanmış 8 hasta 23 metastatik lezyon çalışmaya dahil edildi. Radtofrenans ablasyon uygulanmış ve takibi olmayan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Tüm lezyonlar MWA (Eco microwave, Çin, 15 cm uzunluğunda 12 mm çaplı aktif ucu olan) iğnesi ultrason rehberliğinde lezyonların santraline yerleştirilerek lezyondan en az 1 cm daha büyük çaplı olacak şekilde ablasyon zonları oluşturularak tedavi edildi. İğne çekilirken ekilim metastazını engellemek için trakt ablate edilerek çıkıldı. Bulgular Kolon kanseri tanısı alan hastaların yaş ortalaması 72.9 (aralık: 51-79) olup ikisi kadın altısı erkekti. Tüm hastalarda 2 den fazla karaciğer metastazı vardı. İki tanesi metakron geri kalanları senkron tümördü. Lezyonların ortalama çapı 19,49 mm (aralık: 7-34). Lokal progresyonsuz sağ kalım ortalama 11,47 ay (aralık 8-34) idi. Sırasıyla 6 ay, 1, 2 yıllık genel sağkalım %100, %75, %50 genel sağkalım oranına sahipti. Hiç bir hastamızda MWA nedeniyle ciddi komplikasyon gelişmedi. Sonuç MWA tedavisi kolon kanserinin 3 cm'den küçük karaciğer metastazının cerrahi kadar etkin olup güvenli ve geçerli bir seçenektir. Bu minimal invaziv tedavi seçilmiş hastalar için kolon kanser metastazlarının tedavisine yönelik küratif amaçlı yaklaşımlara güvenli bir şekilde dahil edilebilir.

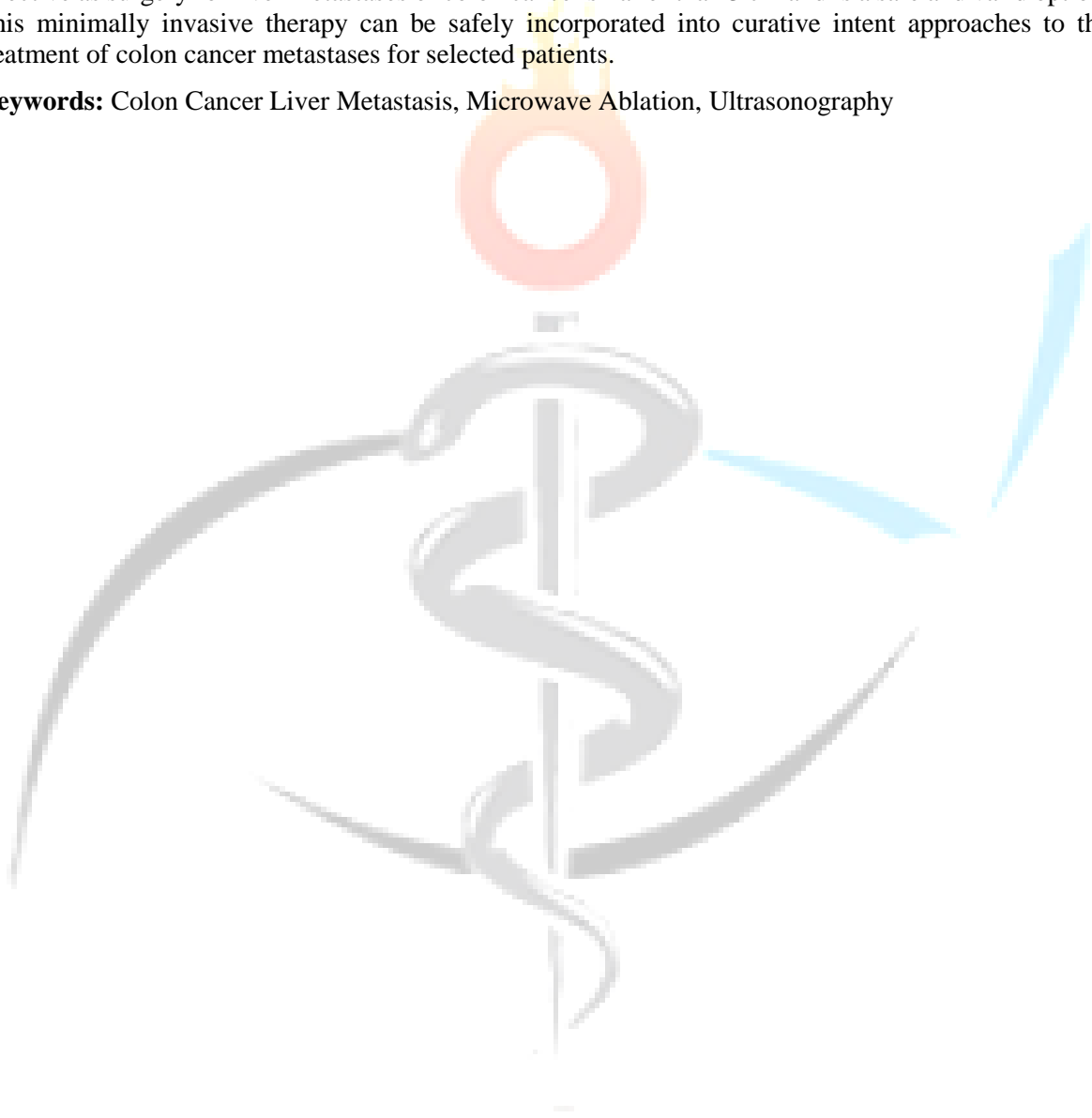
Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri Karaciğer Metastazı, Microwave Ablasyon, Ultrasonografi, Karaciğer Rezeksiyonu

Efficacy of Microwave Ablation in the Treatment of Liver Metastases of Colon Cancer. Single Center Experience

Abstract: Introduction and purpose Although surgical resection is the best curative treatment for liver metastasis of colon cancer, very few patients are candidates for surgery. Microwave ablation (MWA) is widely used in liver metastases of colon cancers that are not candidates for surgery. Our aim in this study is to investigate the effectiveness of MWA in liver metastases of colon cancer. Material and Method Between 2017 and 2024, 23 metastatic lesions from 8 patients who developed synchronous or metachronous metastasis of colon cancer to the liver and who underwent percutaneous or intraoperative MWA due to resistance to chemotherapy were included in the study. Patients who underwent

radiofrequency ablation and did not have follow-up were excluded from the study. All lesions were treated by placing the MWA (Eco microwave, China, 15 cm long, 12 mm diameter active tip) needle into the center of the lesions under ultrasound guidance and creating ablation zones with a diameter at least 1 cm larger than the lesion. While the needle was being withdrawn, the tract was ablated to prevent transplantation metastasis. Results The average age of the patients diagnosed with colon cancer was 72.9 (range: 51-79) and two were female and six were male. All patients had more than 2 liver metastases. Two of them were metachronous and the rest were synchronous tumors. The average diameter of the lesions was 19.49 mm (range: 7-34). Local progression-free survival averaged 11.47 months (range 8-34). The overall survival rate was 100%, 75%, and 50% at 6 months, 1, and 2 years, respectively. None of our patients developed serious complications due to MWA. Conclusion MWA treatment is as effective as surgery for liver metastases of colon cancer smaller than 3 cm and is a safe and valid option. This minimally invasive therapy can be safely incorporated into curative intent approaches to the treatment of colon cancer metastases for selected patients.

Keywords: Colon Cancer Liver Metastasis, Microwave Ablation, Ultrasonography

Makale id= 97

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4968-1420

| 191

Kritik Hastada Malign Plevral Efüzyonun Ultrason Eşliğinde Drenajı ve Takibi: Olgu Sunumu

Doç.Dr. Funda Gök¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet: Plevral efüzyon, plevra boşluğunda aşırı miktarda sıvı birikmesiyle karakterize bir durumdur ve alta yatan birçok farklı nedeni olabilir. Bu nedenler arasında enfeksiyon, malignite, kalp yetmezliği veya pulmoner emboli gibi durumlar yer alır. Kritik hastalarda plevral efüzyon, solunum yetmezliğine neden olabilir ve bu da mekanik ventilasyon ihtiyacını artırır. Bu nedenle, bu hastalarda efüzyonun hızlı ve etkili bir şekilde yönetilmesi prognoz açısından kritik öneme sahiptir. Bu yazıda 57 yaşında malign masif plevral efüzyonu olan akciğer ultrasonu ile hergün takip edilen ve torasentez uygulamaları ultrason eşliğinde yapılan kadın hastanın sunulması amaçlanmıştır. Hasta femurda osteosarkom nedeniyle opere olduktan sonra postoperatif dönemde entübe olarak yoğun bakım ünitesine alındı. Preoperatif dönemde de hafif solunum yetmezliği olan hastanın birçok sistemik hastalığı mevcuttu. Hasta yatak başı ultrason ile (POCUS) değerlendirildi. Her iki akciğerde masif plevral efüzyonu mevcuttu. Sağ akciğerde belirgin septalı bir görüntü mevcut iken, sol akciğerde masif plevral efüzyon vardı. Bu nedenle torasentezin sol akciğerden ultrason kılavuzluğunda yapılmasına karar verildi. Hastanın akciğer grafisinde metastazı düşündürülen infiltrasyon odakları ve her iki akciğerin bazalinde homojen gölgelenme, dansite artışı ve her iki diyafragmanın sınırının silinmesi dikkati çekmekteydi. Sol plevral aralıktan yaklaşık 1200 ml sıvı drene edildikten sonra hasta ertesi gün ekstübe edildi. Hastanın ilerleyen günlerde tekrar plevral efüzyonun artması ve solunum yetmezliği gelişmesi nedeniyle drenaj kateteri yerleştirilerek takibine karar verildi. Sonuç olarak bu olguda ultrason ile yapılan günlük değerlendirmeler, hekimin tedavi planı oluşturmasında etkili olmuştur. Özellikle torasentez öncesi septaların varlığının ultrason ile tespit edilmesi işlemin hangi taraftan yapılacağını belirlemiştir. Ayrıca işlemin başarısını arttırmış ve komplikasyon oluşmamıştır. Bu nedenle solunum yetmezliği olan kritik hastada akciğer grafisinin yeterli olmadığını, hastanın akciğer ultrasonu ile incelenmesinin önemli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Masif Plevral Efüzyon, Akciğer Ultrasonu, Pocus, Kritik Hasta.

Ultrasound-Guided Drainage and Follow-Up of Malign Pleural Effusion in a Critically Patient: Case Report

Abstract: Pleural effusion is characterized by excessive fluid accumulation in the pleural space and can have many different underlying causes. These causes can include conditions such as infection, malignancy, heart failure, or pulmonary embolism. In critically ill patients, pleural effusion can lead to respiratory failure, potentially increasing the need for mechanical ventilation. Therefore, rapid and effective effusion management in these patients is critically important for their prognosis. This article aims to present the case of a 57-year-old female patient with malignant massive pleural effusion, who was monitored daily with lung ultrasound and underwent thoracentesis procedures under ultrasound

guidance. The patient was admitted to the intensive care unit intubated during the postoperative period following surgery for osteosarcoma in the femur. The patient already had mild respiratory failure and several systemic diseases in the preoperative period. The patient was evaluated with bedside ultrasound (POCUS), revealing massive pleural effusion in both lungs. The right lung exhibited a distinct septate appearance, while the left had a massive pleural effusion. Consequently, it was decided to perform thoracentesis on the left lung under ultrasound guidance. In the patient's chest radiograph, notable findings included infiltration foci suggestive of metastasis, homogeneous shadowing at the base of both lungs, increased density, and obliteration of the contours of both diaphragms. The patient was extubated the next day after approximately 1200 ml of fluid was drained from the left pleural space. It was decided to place a drainage catheter for follow-up as the pleural effusion reaccumulated and the patient developed respiratory failure in the following days. Consequently, daily ultrasound evaluations proved effective in guiding the physician's treatment plan. Identifying septa with ultrasound before thoracentesis played a key role in choosing the side for the procedure. This enhanced the success rate of the procedure, and no complications were encountered. Therefore, we believe that chest radiography alone is insufficient for critically ill patients with respiratory failure and that lung ultrasound is crucial for thorough examination.

Keywords: Massive Pleural Effusion, Lung Ultrasound, Pocus, Critically Ill Patient.

Makale id= 34

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8555-6662

| 193

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarının Besin Alımı ve Malnütrisyon Durumunun Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Buse Sarıkaya¹

¹Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet: Bu çalışma, Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH) farklı evrelerinde malnütrisyon ve diyet alımını değerlendirmeyi amaçlamıştır. Çalışmada, 50-80 yaş aralığında olan 52 KOAH hastasının, malnütrisyon durumu Mini Nütrisyonel Değerlendirme-Kısa Formu (MNA-SF) ve GLIM kriterleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Besin alımı ve Diyet İnflamatuar İndeksi (DII), 24 saatlik besin tüketim kaydı alınarak BEBIS 8.1 programı ile hesaplanmıştır. Diyet kalitesi, Ortalama Yeterlilik Oranı (MAR) kullanılarak değerlendirilmiştir. Vücut kompozisyonu değerlendirmesinde ise Biyoelektrik Empedans Analizi kullanılmıştır. Katılımcıların %32,7'si orta, %32,7'si ağır ve %34,6'sı çok ağır KOAH olarak sınıflandırılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 65,28±7,87 olup ve erkeklerin çoğunlukta olduğu belirlenmiştir (%84,6). Katılımcıların %11,5'inde MNA-SF'e göre, %44,2'sinde ise GLIM kriterlerine göre malnütrisyon tespit edilmiştir. Hastaların %88,5'i enerji alımı ve %82,7'si ise protein alımı açısından önerileri karşılayamamıştır. Katılımcıların %7,7'sinin diyet kalitesi yetersiz olarak değerlendirilmiştir. Malnütrisyonlu hasta grubunun Zorlu Solunum Hacmi 1. saniye / Zorlu Solunum Hacmi Kapasitesi (FEV1/FVC) ve FEV1 değerleri, iyi beslenen gruba göre anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur (p<0,01). Katılımcıların diyetleri DII skorlarına göre anti-inflamatuar (T1), nötr (T2) ve pro-inflamatuar (T3) gruplara ayrılarak değerlendirilmiştir. T1 grubunda, T2 ve T3 gruplarına kıyasla MUFA, PUFA, omega-3, omega-6, E vitamini, C vitamini, demir alımı ve sebze tüketimi anlamlı derecede daha yüksek olduğu görülmüştür (p<0,05). DII skorları FVC ve FEV1 ile negatif olarak ilişkilendirilmiştir (p<0,05). KOAH hastalarında malnütrisyonun yaygın olduğu ve daha kötü akciğer fonksiyonuyla ilişkili olduğu görülmüştür. Bu nedenle KOAH'ın iyileştirilmesinde malnütrisyon taraması ve besin alımının değerlendirilmesi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Koah, Besin Alımı, Malnütrisyon, İnflamasyon.

Evaluation of Nutritional Intake and Malnutrition Status of Chronic Obstructive Pulmonary Patients

Abstract: This study evaluated malnutrition and dietary intake in different stages of Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD). Malnutrition status of 52 COPD patients aged between 50-80 years was assessed using the Mini Nutritional Assessment-Short Form (MNA-SF) and GLIM criteria. Dietary intake and Dietary Inflammatory Index (DII) were calculated using the BEBIS 8.1 program based on a 24-hour dietary recall. Diet quality was assessed using the Mean Adequacy Ratio (MAR). Body composition was evaluated using Bioelectrical Impedance Analysis. Participants were classified as moderate (32.7%), severe (32.7%), and very severe (34.6%) COPD. The mean age of participants was 65.28±7.87, with a majority being male (84.6%). Malnutrition was detected in 11.5% according to MNA-SF and 44.2% according to GLIM criteria. 88.5% of patients could not meet the recommended

energy intake, and 82.7% could not meet the recommended protein intake. 7.7% of participants were assessed to have inadequate diet quality. The Forced Expiratory Volume in 1 second / Forced Vital Capacity (FEV1/FVC) and FEV1 values of the malnourished group were significantly lower compared to the well-nourished group ($p<0.01$). Participants' diets were categorized into anti-inflammatory (T1), neutral (T2), and pro-inflammatory (T3) groups based on DII scores. Significant higher intake of MUFA, PUFA, omega-3, omega-6, vitamin E, vitamin C, iron, and vegetables were observed in the T1 group compared to the T2 and T3 groups ($p<0.05$). DII scores were negatively correlated with FVC and FEV1 ($p<0.05$). Malnutrition was found to be prevalent in COPD patients and associated with worse lung function. Therefore, screening for malnutrition and assessing dietary intake is crucial for improving COPD management.

Keywords: Copd, Nutritional İntake, Malnutrition, İnflammation.

Makale id= 106

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9004-1794

| 195

Laparoskopik Koleksistektomi Sırasında Karşılaşılan Sağ Hepatik Arterin Tırtıl Hörgücü: Bir Vaka Sunumu

Uzman Dr. Hüseyin Esin¹

¹SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş ‘Güvenli kolesistektomi’ tekniği laparoskopik kolesistektomide komplikasyonları azaltmayı amaçlamaktadır, ancak anatomik varyasyonlar tekniği zorlaştırabilir. Laparoskopik kolesistektomi sırasında sağ hepatic arterin “tırtıl hörgücü” (Moynihan hump) varyasyonu ile karşılaşılan bu olgu ile, hepatobiliyer sistemdeki anatomik varyasyonlar konusunda cerrahların farkındalığını artırmayı amaçladık. Olgu Sunumu 47 yaşında erkek hasta, semptomatik kolelithiazis nedeniyle laparoskopik kolesistektomi ameliyatı için operasyona alındı. Calot üçgeni diseksiyonu sırasında sistik arter olduğu düşünülen ancak sistik artere göre daha geniş görünen bu arterin, karaciğer hilusuna giden pulsatil kalın sağ hepatic arter olduğu anlaşıldı. Kesenin alt sınırından diseksiyona devam edildiğinde sistik arterin çok kısa ve ince olduğu görüldü. Bu, tırtılın ilerlemek için kendini ileriye atarak oluşturduğu şekle benzemesinden dolayı “tırtıl hörgücü” (Moynihan hump) adı verilen varyasyon idi. Sağ hepatic arter korundu. Safra kesesi retrograd olarak disseke edilerek kolesistektomi komplikasyonsuz tamamlandı. Sonuç Hastaların yaklaşık %20-50'sinde hepatobiliyer üçgende anatomik varyasyonlara rastlandığı literatürde bildirilmiştir. Tırtıl hörgücü insidansı ise yaklaşık %1,3-13.3 aralığında değişmekte olup önemli bir anatomik varyasyon olarak kabul edilmektedir. Bu varyasyona yönelik etyoloji hala tam olarak açıklanamamıştır. Sonuç olarak, "ince sistik arteri" veya "büyük sağ hepatic arteri" olan bir hastada sağ hepatic arterin tırtıl hörgücü olması konusunda cerrah şüphelenmeli ve emin olmadan hiçbir yapı kesilmemelidir. Açık cerrahiye dönmekten çekinilmemeli ve mümkünse başka bir cerrahdan yardım istenmelidir. Laparoskopik kolesistektomi ameliyatlarında ‘Güvenli kolesistektomi’ tekniği prensiplerinden asla ödün verilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Tırtıl Hörgücü, Moynihan Hump, Calot Üçgeni.

Caterpillar Hump of the Right Hepatic Artery Encountered During Laparoscopic Cholecystectomy: A Case Report

Abstract: Introduction The 'critical view of safety' technique aims to reduce complications in laparoscopic cholecystectomy, but anatomical variations may complicate the technique. We aimed to increase surgeons' awareness of anatomical variations in the hepatobiliary system by presenting a case of ‘caterpillar hump’ (Moynihan’s hump) variation of right hepatic artery during laparoscopic cholecystectomy. Case Report A 47-year-old man was operated for laparoscopic cholecystectomy for symptomatic cholelithiasis. During Calot's triangle dissection, the artery, which was thought to be the cystic artery but appeared wider than the cystic artery, was found to be the pulsatile thick right hepatic artery leading to the hepatic hilus. When dissection was continued from the lower border of the sac, it was seen that the cystic artery was very short and thin. This was a variation called "caterpillar hump" (Moynihan’s hump) because of its resemblance to the shape of a caterpillar throwing itself forward to

move forward. The right hepatic artery was preserved. Cholecystectomy was completed without complications. Conclusion It has been reported in the literature that anatomical variations in the hepatobiliary triangle are found in approximately 20-50% of patients. The incidence of caterpillar hump varies between 1.3-13.3% and is considered to be an important anatomical variation. The etiology of this variation is still unclear. In conclusion, the surgeon should suspect a caterpillar hump variation of the right hepatic artery in a patient with a "thin cystic artery" or "large right hepatic artery" and no structure should be cut without being sure. There should be no hesitation in returning to open surgery, and if possible, assistance should be sought from another surgeon. The principles of the 'critical view of safety' should never be compromised in laparoscopic cholecystectomy surgeries.

Keywords: Laparoscopic Cholecystectomy, Caterpillar Hump, Moynihan's Hump, Calot's Triangle.

Makale id= 132

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7394-7655>

| 197

Madde Analizlerinde İdrar Bütünlük Testlerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Seren Orhan¹

¹ Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Klinik ve adli toksikoloji kapsamında idrarda madde analizi ile birlikte idrar bütünlük testlerinin yapılması gerekmektedir. Bütünlük testlerinde idrarda kreatinin, dansite, pH ve nitrit düzeyleri belirlenmektedir. Sağlık bakanlığı'nın idrarda yasaklı madde mevzuatına göre idrar kreatinin değerinin 20 mg/dL'nin altında olması ve dansite değerinin 1003 ün altında olması "dilüsyonlu numune"; idrar pH'sının <3 veya >11, nitrit düzeylerinin >500 mg/dL idrar kreatinin düzeyi >200, olması "yapısı değiştirilmiş idrar numunesi" olarak belirtilmiştir. Bu çalışmanın amacı, klinik toksikoloji analizi yapılan numunelerde idrar bütünlük testlerini değerlendirmek ve uygunsuz idrar numune oranlarını belirlemektir. Yöntem: Bu retrospektif çalışmada Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi AMATEM Laboratuvarı'na ait veriler kullanıldı. 01.08.2023 -01.02.2024 tarihleri arasındaki tüm ilaç ve madde düzeyi testleri taranmıştır. Çalışmaya gözetim zinciri ve idrar bütünlük testleri uygulanmış bireylerden alınan numuneler dahil edilmiştir. Bütünlük testlerine göre reddedilen numunelerde dahil edilmiştir. Bulgular: Toplamda 4289 adet idrar numunesinden 2762 tanesi pozitif olarak raporlanmıştır. İdrar kreatinin düzeyi 20 mg/dL'nin altında olan 55 (%1) adet numune ve dansitesi 1003'ün altında olan 42 (%0,9) adet numune tespit edildi. Bunlardan 25 tanesinin (%0,5) hem dansite hem kreatinin değeri düşüktü. İdrar kreatinini ve/veya dansitesi düşük olan 97 numuneden 19 tanesinin (%19) idrar uyuşturucu testi pozitif olarak saptandı. İdrar kreatinini 200 mg/dL'nin üstünde olan 817 numune tespit edilmiş olup 674 tanesinde (%82) uyuşturucu testi pozitif olarak saptanmıştır. 28 tane numunede (%0,6) dansite değeri 1035'in üstünde, 6 tane numunede (%0,1) nitrit değeri 500 µg/ml'nin üstünde bulunmuştur. Tartışma: Sağlık Bakanlığı'nın mevzuatında dilüsyonlu numunenin reddedilmesi önerilmektedir. Ancak bazı örneklerde düşük dansite ve kreatinin değerlerine rağmen uyuşturucu testinin pozitif olması dilüsyonlu örneğin ilk aşamada reddedilmeyip pozitif saptanması durumunda raporlanabileceğini düşündürmüştür. Laboratuvarımızda kreatinin değeri 200 mg/dL'nin üstündeki numunelerde yüksek bir oranda uyuşturucu testi pozitif olarak saptanmıştır. Benzer çalışmalar ve idrar kreatinin düzeyi ile ilgili literatürdeki bilgiler gözönünde bulundurularak kreatinin üst sınırı için daha yüksek bir eşik değeri belirlenebileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: İdrar Bütünlük Testleri, Madde Analizi, Toksikoloji

Makale id= 109

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-1486-2869

| 198

MDA-MB-231 Meme Kanseri Hücre Hattında Venetoclax ve Silimarinin in Vitro Olarak İncelenmesi

**Ma.St. İrem Simge Özgül¹, Doç.Dr. Fatma Fırat¹, Dr. Öğr. Üyesi Mahmud Mustafa Özkut¹,
Arş.Gör. Tuğçe Aladağ¹**

¹Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: GİRİŞ VE AMAÇ: Üçlü negatif meme kanseri, östrojen, progesteron reseptörü ekspresyonu eksikliği ve insan epidermal büyüme faktörü geninin negatif amplifikasyonu ile karakterize ve dünyada en sık görülen malignitelerdendir. TNBC sıklıkla tanıdan önce metastaz yapar. Silimarin, Silybum marianum devedikeni bitkisinden elde edilen, saflaştırılmış bir karışımdır. Silimarinin, EMT, hücre proliferasyonunu ve metastazı indüklediğine dair bilimsel çalışmalar bulunmaktadır. Venetoclax (VCX), bir BCL-2 inhibitörü olarak çalışan kemoteröpatiktir. Bu çalışmada, silimarinin ve VCX'in olası antikanser etkilerini, insan meme kanseri hücrelerinde in vitro olarak araştırılması amaçlanmıştır. YÖNTEM: MDA-MB-231 hücrelerinde IC50 dozlarının bulunması için MTT yöntemi uygulandı, belirlenen VCX ve Silimarin ilaç dozları 24 saat hücrelere uygulandı. BCL-2 sinyal yolunun VCX tarafından inhibisyonu, Silmarin uygulamasının ardından hücrelerinin apoptozunu indüklemektedir. Bu hipotezi test etmek için VCX'in ve silimarinin hücre proliferasyonu üzerindeki potansiyel etkisi immünohistokimya ile BAX, BCL-2, CAS-3 antikorları yardımıyla değerlendirilirken, hücrelerin göçüne etkisine yara yeri hücre göçü modeli ile bakılmıştır. BULGULAR: Çalışma sonucunda, meme kanseri hücre hattında Silimarinin, kontrol ve VCX grubuna göre hücre migrasyonunu engelleyici etkisi olduğu görülmüştür. IHC H-Score sonuçlarına göre; Silimarin hücrelerde Bcl-2 artışına sebep olurken VCX grubunda Cas-3 boyanmasının en fazla olduğu görüldü. Buna göre, Silimarinin hücre göçünü engelleyici etkisi olduğu, ancak apoptoza sürüklenen hücrelerde apoptozu inhibe edici etkisi olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, BAX, Silimarin, Venetoclax, Hücre Ölümü.

In Vitro Investigation of Venetoclax and Silimarin in MDA-MB-231 Breast Cancer Cell Line

Abstract: INTRODUCTION AND PURPOSE: Triple negative breast cancer is one of the most common malignancies in the world, characterized by lack of estrogen and progesterone receptor expression and negative amplification of the human epidermal growth factor gene. TNBC often metastasizes before diagnosis. Silymarin is a purified mixture obtained from the thistle plant Silybum marianum. There are scientific studies showing that silymarin induces EMT, cell proliferation and metastasis. Venetoclax (VCX) is a chemotherapeutic that works as a BCL-2 inhibitor. This study aimed to investigate the possible anticancer effects of silymarin and VCX in human breast cancer cells in vitro. METHOD: MTT method was applied to find IC50 doses in MDA-MB-231 cells, and the determined VCX and Silymarin drug doses were applied to the cells for 24 hours. Inhibition of the BCL-2 signaling pathway by VCX induces apoptosis of cells following Silmarin administration. To test this hypothesis, the potential effect of VCX and silmarin on cell proliferation was evaluated by immunohistochemistry

with the help of BAX, BCL-2, CAS-3 antibodies, while its effect on cell migration was examined with the wound cell migration model. **RESULTS:** As a result of the study, it was observed that Silymarin had an inhibitory effect on cell migration in the breast cancer cell line compared to the control and VCX groups. According to IHC H-Score results; While silymarin caused an increase in Bcl-2 in cells, Cas-3 staining was seen to be highest in the VCX group. Accordingly, it has been observed that Silymarin has an inhibitory effect on cell migration, but may have an inhibitory effect on cells that are driven to apoptosis.

Keywords: Breast Cancer, BAX, Silymarin, Venetoclax, Cell Death.

Makale id= 147

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7561-1741

| 200

Nadir Görülen Bir Fıtık Tipi: İnkarsere Obturator Herni Vaka Sunumu

Uzman Dr. Yasir Keçelioğlu¹, Uzman Dr. Fırat Caanlıkarakaya²

¹Malatya Yeşilyurt Hasan Çalık Devlet Hastanesi

²Tokat Niksar Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Yasir Keçelioğlu

Özet: Giriş Obturator herniler batın içi fıtıklar arasında yüzde 1'den azını oluşturan nadir bir durumdur. Klinik tanı cerrahlar için genellikle zorlayıcı olabilir. Genellikle ileus bulguları ile ortaya çıkar. Tanının doğrulanması görüntüleme yöntemleri veya perop ameliyat esnasında gerçekleşir. Vaka Sunumu 60 yaşında kadın hasta 2 gündür gaz gaita çıkaramama, 1 gündür devam eden karın ağrısı ve bulantı şikayetleri mevcuttu. Herhangi bir ek hastalığı ve geçirilmiş operasyonu yoktu. Kan tetkiklerinde wbc değerleri yüksekti. Venöz kan gazında laktat:2'ydi. Çekilen bilgisayarlı tomografide inkarsere obturator herni saptanması üzerine hasta acil operasyona alındı. Preperitoneal yaklaşımla operasyon yapıldı. Operasyonda fıtık kesesinde bulunan ince barsak anslarında kanlanma problemi yoktu. Batına iade edildi. Preperitoneal meshli onarım yapıldı. Postop 1.gününde hastanın orali açıldı. Postop 3.gününde şifa ile taburcu edildi. Tartışma Obturator herniler tipik olarak yaşlı multipar kadınlarda görülür. Semptomları spesifik değildir. Hastalar genellikle barsak tıkanıklığı ile başvururlar. Bilgisayarlı tomografi tanıda yardımcı olabilir. Kesin tedavisi cerrahidir. Sonuç Obturator hernilerde erken tanı ve tedavi çok önemlidir. Tanının geciktiği durumlarda mortalite ve morbidite çok yüksektir.

Anahtar Kelimeler: İnkarsere Herni, Obturator Herni, Barsak Tıkanıklığı, İleus

A Rare Hernia Type: Incarcerated Obturator Hernia Case Report

Abstract: Entrance Obturator hernias are a rare condition, accounting for less than 1 percent of intra-abdominal hernias. Clinical diagnosis can often be challenging for surgeons. It usually occurs with ileus findings. Confirmation of the diagnosis occurs through imaging methods or during surgery. Case Report A 60-year-old female patient had complaints of inability to pass gas and stool for 2 days, abdominal pain and nausea that had continued for 1 day. He did not have any additional diseases or previous operations. WBC values were high in blood tests. Lactate in venous blood gas was 2. Upon detection of incarcerated obturator hernia on computed tomography, the patient was taken into emergency surgery. The operation was performed via a preperitoneal approach. There was no blood flow problem in the small intestine loops in the hernia sac during the operation. It was returned to the west. Preperitoneal mesh repair was performed. The patient's mouth was opened on the first postoperative day. He was discharged with full recovery on the 3rd postoperative day. Discussion Obturator hernias typically occur in older multiparous women. Its symptoms are non-specific. Patients usually present with intestinal obstruction. Computed tomography may assist in diagnosis. Definitive treatment is surgery. Conclusion Early diagnosis and treatment are very important in obturator hernias. Mortality and morbidity are very high in cases where diagnosis is delayed.

Keywords: Incarcerated Hernia, Obturator Hernia, İntestinal Obstruction, İleus

Makale id= 14

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3347-8292

| 202

Nadir Görülen Bir Olgu: Renal Öneme Sahip Monoklonal Gamopati

Uzman Dr. Derful Gülen¹, Arş.Gör.Dr. Ceyda Görgülüoğlu Deniz¹

¹İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Derful Gulen

Özet: Giriş Renal öneme sahip monoklonal gamopatiler(MGRS), çoklu myelom veya diğer B-hücre kökenli kanserlerde tanı kriterlerini karşılamayan hastalarda monoklonal proteinin (M-protein) varlığından kaynaklanan bir grup böbrek bozukluğunu tanımlar. Bu olguda önemi bilinmeyen monoklonal gamopati (MGUS) ilişkili MGRS olgumuzu sunarak bu hastalığın yoğun bakım yönetimi hakkında bilgi sunmayı amaçladık. Olgu 72 yaşında, bilinen KBY, membranoproliferatif glomerulonefrit(MPGN) hipertansiyon ve hipotiroid dışında ek hastalığı olmayan IgM MGUS ilişkili MGRS hastasında hemodiyaliz esnasında ani kötüleşme sonrası entübe şekilde takip edilmek üzere yoğun bakıma yatırıldı. MGRS’li hastalarda yapılan araştırmalarda periferik nöropatiye bağlı olarak gelişen kas güçsüzlüğü sıklığı fazla olduğu için ekstübasyon öncesi tedavi planı oluşturuldu. Yüklenme bulguları olup vazoaaktif ajan ihtiyacı olması üzerine hastaya sürekli renal replasman tedavisi(CRRT) başlandı. Hastanın genel durumu düzeldikten sonra sedoanaljesi kapatıldı. Yapılan muayenesinde hastada beklenmedik yaygın bilateral üst ve alt ekstremitelerde kas güçsüzlüğü saptandı. Altta yatan diğer nedenleri dışlamak için ileri tektik ve görüntülemeleri yapıldı. Nedenler dışlandıktan sonra hastanın kas güçsüzlüğünün primer hastalığına bağlı olabileceği düşünüldü. Bu nedenle ekstübasyonu zor olabileceği için yeterli kas gücüne ulaşması beklenildi. Spontan altı günlük iyileşme sonrası hasta başarılı şekilde ekstübe edildi ve yoğun bakım tedavileri tamamlanan hasta servise devredildi. Tartışma ve Sonuç MGUS ilişkili MGRS tedavisindeki birincil amaç, böbrek fonksiyonunu korumak ve ekstrarenal belirtilerin ilerlemesini önlemektir. Bu nedenle erken tanı ve tedavi başlangıcı önemlidir. Hastalığın doğal sürecinde gelişen nöropatiye bağlı kas güçsüzlüğü ise özellikle hastaları ekstübe ederken zorluklar yaşanmasına neden olmaktadır. Bizim olgumuzda multidisipliner yaklaşımla tedavi edilmiş olup servise taburculuğu sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Renal Öneme Sahip Monoklonal Gamopatiler, Önemi Bilinmeyen Monoklonal Gamopati, Membranoproliferatif Glomerulonefrit

Makale id= 150

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3786-3286

| 203

Nodüler Lenfosit Predominant B Hücreli Lenfomanın Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoma Transformasyonu: Vaka Takdimi

Dr. Öğretim Üyesi Betül Gündoğdu¹⁻²

¹Dr. Öğr. Üyesi, Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

²Doktora Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Moleküler Patoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Özet: Nodüler lenfosit predominant B hücreli lenfoma, çoğunlukla nodüler bazen diffüz büyüme paternine sahip, reaktif B ve T lenfositler, histiyositler ve dendritik hücreler içeren zeminde dağılmış, iri lenfosit-predominant hücrelerden meydana gelen, germinal merkez kökenli B hücreli bir lenfomadır. Genellikle lokalize hastalık şeklinde ortaya çıkar. Genellikle tutulum periferik lenfadenopati şeklindedir, nadiren mediastinal, kemik iliği, dalak, akciğer veya karaciğer tutulumu görülebilir. İndolent klinik seyirlidir, bununla beraber relaps sıktır ve agresif seyirli diffüz büyük B hücreli lenfomaya transformasyon görülebilir. İlk tanı esnasında dalak tutulumunun olması artmış transformasyon riski ile ilişkilendirilmiştir. Bu vaka raporunda, nodüler lenfosit predominant B hücreli lenfoma tanısı mevcut, 44 yaşında erkek hastada farklı bir lokalizasyonda (testis dokuda), belirgin klinik bulgu olmaksızın tespit edilen diffüz büyük B hücreli lenfoma transformasyonunun klinikopatolojik özelliklerini literatür verileri eşliğinde inceledik. Nodüler lenfosit predominant B hücreli lenfomanın ilk tanısından yıllar sonra, klinik belirgin semptom tespit edilmese de transformasyon meydana gelebileceğinden, bu bireylerin uzun süreli takibi gereklidir ve takip esnasında detaylı inceleme önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoma, Transformasyon

Transformation of Nodular Lymphocyte-Predominant B Cell Lymphoma to Diffuse Large B-Cell Lymphoma: A Case Report

Abstract: Nodular lymphocyte-predominant B-cell lymphoma is a B-cell lymphoma of germinal center origin, consisting of large lymphocyte-predominant cells scattered in the background of reactive B and T lymphocytes, histiocytes and dendritic cells with a mostly nodular and sometimes diffuse growth pattern. It usually occurs as a localized disease. Generally, involvement is in the form of peripheral lymphadenopathy, rarely mediastinal, bone marrow, spleen, lung or liver involvement may be observed. It has an indolent clinical course, however, relapse is common and transformation into diffuse large B-cell lymphoma with an aggressive course may occur. The presence of spleen involvement at initial diagnosis has been associated with an increased risk of transformation. In this case report, we examined in the light of literature data the clinicopathological features of diffuse large B-cell lymphoma transformation, detected in a different location (testicular tissue) without any obvious clinical findings, in a 44-year-old male patient, who had a diagnosis of nodular lymphocyte predominant B-cell lymphoma. Since transformation may occur years after the initial diagnosis of nodular lymphocyte predominant B-cell lymphoma, even if no clinically significant symptoms are detected, long-term follow-up of these individuals is necessary and detailed examination during follow-up is important.

Keywords: Diffuse Large B-Cell Lymphoma, Transformation

Makale id= 103

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7224-3621

| 205

Nörodejeneratif Hastalıklarda Hidrojen Sülfür'ün Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Tekşen¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı

Özet: Hidrojen sülfür (H₂S), normal ve patolojik hücresel işlevlerde rol oynayan, endojen olarak üretilen gaz yapılı bir moleküldür. Son yıllarda yapılan çalışmalar H₂S'nin santral sinir sisteminde nöromodülatör olarak görev yapabileceğini, H₂S eksikliğinin ya da fazlalığının bazı nörodejeneratif hastalıkların patogenezinde kritik bir rol oynayabileceğini göstermektedir. Öte yandan H₂S donörlerinin belirgin derecede nöroprotektif etki gösterdiği çeşitli deneysel çalışmalarda gösterilmiştir. H₂S'nin Alzheimer hastalığı, Parkinson hastalığı, Huntington hastalığı, multipl skleroz, epilepsi, travmatik beyin hasarı ve subaraknoid kanamada nöroprotektif olduğu gösterilmiştir. Depresyon ve anksiyete, bilişsel bozukluklar ve hatta kronik ağrıda H₂S'ün yararlı etkili bildirilmiştir. Bununla birlikte, yüksek H₂S seviyeleri sitotoksik etkilere neden olabilir ki Amyotrofik lateral skleroz ve Down sendromunda H₂S seviyesinin arttığı gözlenmiştir. Protein persülfidasyonu, H₂S aracılı sinyal yollarının temel bir mekanizmasıdır. Protein işlevi için önemli olan persülfidasyon, çeşitli iç ve dış stres uyaranlarına yanıt olarak hücre homeostazının korunmasında önemli bir rol oynar. H₂S'ün nöroprotektif etkisinde oksidatif stresi, lipid peroksidasyonunu ve nöroinflamasyonu azaltması, apoptoz, otofaji, ferroptoz ve piroptoz ile ilişkili süreçleri inhibe etmesi ve nörotrofik faktörlerin ekspresyonunu artırmasının rol oynadığına inanılmaktadır. Son yıllarda H₂S salıveren moleküller ve bu moleküllerin ana ilaca bağlandığı hibrid bileşikler geliştirilmektedir. Bu bileşikler klinik öncesi araştırma döneminde H₂S'ün nörodejeneratif hastalıklardaki terapötik etkisi göz önüne alındığında, optimal terapötik konsantrasyonu sağlayan, kimyasal ve fiziksel açıdan stabil olan H₂S donörlerinin ve hibrid ilaçların geliştirilmesi yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hidrojen Sülfür, Nörodejeneratif Hastalıklar, Nöroprotektif Etki, H₂s-Donörleri

Role of Hydrogen Sulfide in Neurodegenerative Diseases

Abstract: Hydrogen sulfide (H₂S) is an endogenously produced gaseous molecule that is involved in both normal and pathological cellular functions. Recent studies have suggested that H₂S may act as a neuromodulator in the central nervous system and that a deficiency or excess of H₂S may play a critical role in the pathogenesis of a number of neurodegenerative diseases. On the other hand, various experimental studies have shown that H₂S donors have a significant neuroprotective effect. H₂S has been shown to be neuroprotective in Alzheimer's disease, Parkinson's disease, Huntington's disease, multiple sclerosis, epilepsy, traumatic brain injury, and subarachnoid hemorrhage. Beneficial effects of H₂S have been reported for depression and anxiety, cognitive disorders and even chronic pain. However, high levels of H₂S can cause cytotoxic effects and elevated levels of H₂S have been observed in amyotrophic lateral sclerosis and Down syndrome. Protein persulfidation is a fundamental mechanism of H₂S-mediated signaling pathways. Persulfidation, which is essential for protein function, plays an important role in maintaining cell homeostasis in response to various internal and external stresses. H₂S

has been reported to be neuroprotective by reducing oxidative stress, lipid peroxidation and neuroinflammation, inhibiting apoptosis, autophagy, ferroptosis and pyroptosis-related processes, and increasing the expression of neurotrophic factors. In the recent times, H₂S-releasing molecules and hybrid compounds in which these molecules bind to the parent drug have been developed. These compounds are in the preclinical research phase. Considering the therapeutic effect of H₂S in neurodegenerative diseases, it would be useful to develop H₂S donors and hybrid drugs that provide optimal therapeutic concentration and are chemically and physically stable.

Keywords: Hydrogen Sulfide, Neurodegenerative Diseases, Neuroprotective Effect, H₂s-Donors

Makale id= 81

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6289-2310

| 207

Nrf2'nin Erkek İnfertilitesi İle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Emel Kabartan Çökeli¹

¹Ordu Üniversitesi

Özet: Kısırlık, dünya çapında ciddi bir sağlık sorunudur. Çiftlerin %15'inin üreme problemleri yaşadığı bildirilmekte ve bu vakaların neredeyse yarısının erkek faktörlerinden kaynaklandığı bilinmektedir. Fizyolojik, patolojik, psikolojik, yaşam tarzı ve çevresel faktörler, erkek infertilitesine neden olabilir ve çoğu idiyopatik erkek infertilitesi vakasında oksidatif stresin rolü büyüktür. Reaktif oksijen türlerinin (ROT) aşırılığı, spermatogenezi olumsuz etkileyecek DNA hasarına ve epigenetik düzenlenmelere neden olabileceği gibi sperm membranlarındaki yağ asitlerini doğrudan okside edebilir ve testiküler ferroptozu da tetikleyebilir. Oksidatif hasarla başa çıkmak için vücut, zararlı kimyasalları detoksifiye eden, ortadan kaldırır ve ROT'u etkisiz hale getiren etkili bir savunma sistemi ile donatılmıştır. Nükleer faktör-eritroid 2 ile ilişkili faktör 2 (Nrf2), hücrel oksidatif stresin durumunu algılayarak bir dizi geni düzenleyen, endojen bir çoklu antioksidan enzim düzenleyicisi olarak iş görür. Nrf2, çok sayıda protein ile ilişkili farklı yollarda rol almaktadır. Son çalışmalar, Nrf2'nin infertilite ile de yakından ilişkili olduğunu göstermiştir. Nrf2, çeşitli yollar aracılığıyla ferroptozun düzenlenmesi, çevresel kirleticilere karşı güçlü antioksidan yanıt oluşturulması gibi mekanizmalarla erkek üreme sistemini toksisiteye karşı koruyabilmektedir. Nrf2 bağlı yollar, idiyopatik ya da sekonder infertilitede tedavi edici mekanizmalar için potansiyel bir strateji gelişimine ışık tutabilir.

Anahtar Kelimeler: Erkek İnfertilitesi; Oksidatif Stres; Reprodüktif Toksisite; Nrf2

The Relationship Between Nrf2 and Male Infertility

Abstract: Infertility is a significant health issue worldwide. It is reported that 15% of couples experience reproductive problems, and almost half of these cases are attributed to male factors. Physiological, pathological, psychological, lifestyle and environmental factors can cause male infertility, and the role of oxidative stress is significant in most cases of idiopathic male infertility. Excess reactive oxygen species (ROS) can negatively affect spermatogenesis by causing DNA damage and epigenetic alterations, directly oxidizing fatty acids in sperm membranes and triggering testicular ferroptosis. Cells have an efficient defence system that detoxifies, eliminates harmful chemicals, and neutralizes ROS. Nuclear factor erythroid 2-related factor 2 (Nrf2) acts as an endogenous multi-antioxidant enzyme regulator by regulating a series of genes that perceive the status of cellular oxidative stress. Nrf2 plays a role in various pathways associated with numerous proteins. Recent studies have shown that Nrf2 is closely related to infertility. Through mechanisms such as regulating ferroptosis and creating a solid antioxidant response against environmental pollutants, Nrf2 can protect the male reproductive system against toxicity. Nrf2-related pathways may illuminate potential strategies for therapeutic mechanisms in idiopathic or secondary infertility.

Keywords: Male Infertility; Oxidative Stress; Reproductive Toxicity; Nrf2

Makale id= 153

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0001-6854-2197

| 208

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Olan Hastalarda Sürekli Pozitif Havayolu Basıncı Tedavisinin Anjiyojenik ve İnflamatuar Belirteçler Üzerine Etkisi

Doç.Dr. Nursel Dikmen¹, Dr. Öğretim Üyesi Hamdi Oğuzman², Doç.Dr. Serdar Doğan³

¹İskenderun Devlet Hastanesi Göğüs Hastalıkları Kliniği

²Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya ABD

³Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya AB D

*Corresponding author: Serdar Doğan

Özet: Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (OUAS), uyku sırasında üst solunum yollarının tekrarlayan tam veya kısmi tıkanmaları ile ortaya çıkan, kan oksijen saturasyonunda azalma ve uyanmalarla karakterize bir sendromdur. Bu çalışmanın amacı OUAS'lı hastalarda Lösinden zengin alfa-2-glikoprotein 1 (LRG1), inflammatuar ve oksidatif parametreleri değerlendirmek ve Sürekli Pozitif Havayolu Basıncı (CPAP) tedavisinin bu parametreler üzerine etkisini incelemektir. Bu çalışmaya Göğüs Hastalıkları Kliniği'ne başvuran, 25'i kontrol, 39'u hafif-orta OUAS'lı ve 29'u ağır OUAS'lı olmak üzere 18-72 yaş arası 93 hasta dahil edildi. Sonuçlar ağır OUAS hastalarında CPAP tedavisi öncesinde ve CPAP tedavisinin üçüncü ayında kaydedildi. Serum LRG-1, TGF- β , TNF- α ve IL-6 düzeyleri ELISA ile, Total Antioksidan Status (TAS) ve Total Oksidan Status (TOS) ise kolorimetrik yöntemle incelenmiştir. Serum LRG-1, TGF- β , TNF- α , IL-6, TOS ve OSI düzeyleri ağır OUAS grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu. TNF- α , TOS ve OSI düzeyleri hafif-orta OUAS grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti. Şiddetli OUAS grubundaki hastalarda üç aylık CPAP tedavisi sonrasında tedavi öncesiyle karşılaştırıldığında LRG-1, TGF- β , TNF- α , IL-6, TOS ve OSI düzeylerinde anlamlı azalma görüldü. LRG-1, TNF- α ve TGF- β düzeyleri arasında pozitif, düşük-orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulundu. ROC analizinde LRG-1'in AUC değeri 0,709 olarak bulundu. Sonuç olarak proanjiyojenik bir belirteç olan LRG-1'in OUAS patogeneğinde inflammatuar yollarla ilişkili olarak önemli rol oynadığı ve hastalığın tedavisinde kullanılan CPAP tedavisinin anjiyojenik ve inflammatuar yollar ile oksidatif stresi azaltıcı etkiye sahip olduğu söylenebilir. Bu çalışma Hatay MKU BAP koordinatörlüğünün (20.M.006) numaralı projesi ile desteklenmiştir.

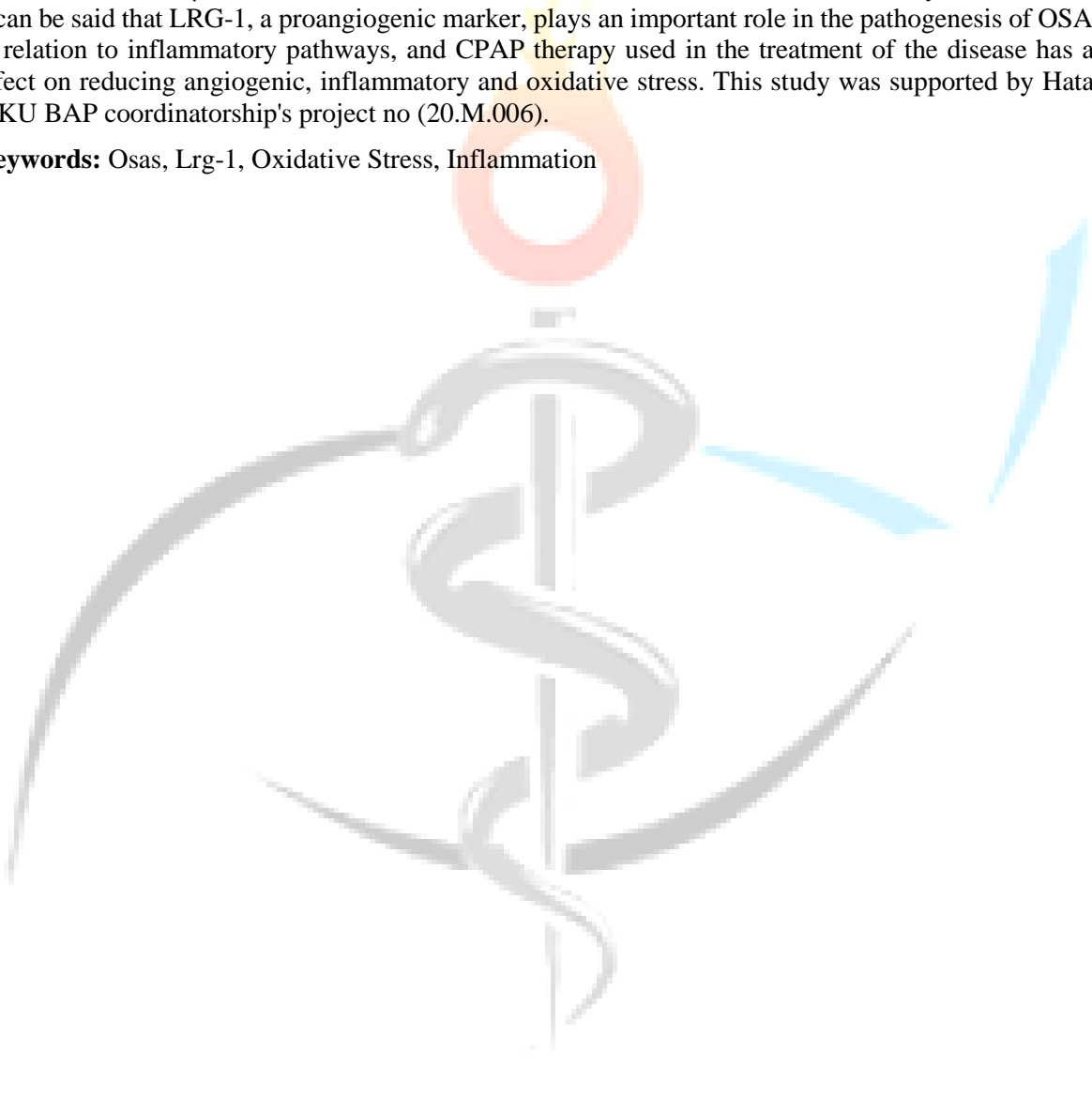
Anahtar Kelimeler: Ouas, Lrg-1, Oksidatif Stres, İnflamasyon

Effect of Continuous Positive Airway Pressure Therapy On Angiogenic and Inflammatory Markers in Patients With Obstructive Sleep Apnea Syndrome

Abstract: Obstructive Sleep Apnea Syndrome (OSAS) is a syndrome that occurs with recurrent complete or partial obstructions of the upper respiratory tract during sleep and is characterized by a decrease in blood oxygen saturation and awakenings. The aim of this study is to examine Leucine-rich alpha-2-glycoprotein 1 (LRG1), inflammatory and oxidative parameters, and the effect of Continuous Positive Airway Pressure (CPAP) therapy on these parameters in patients with OSAS. This study

comprised 93 patients, aged between 18 and 72, who applied to the Chest Diseases Clinic including 25 controls, 39 patients with mild-moderate OSAS, and 29 patients with severe OSAS. Results were recorded before CPAP treatment and in the third month of CPAP treatment in severe OSAS patients. Serum LRG-1, TGF- β , TNF- α and IL-6 levels were studied by ELISA and Total Antioxidant Status (TAS) and Total Oxidant Status (TOS) were studied by colorimetric method. Serum LRG-1, TGF- β , TNF- α , IL-6, TOS and OSI levels were significantly higher in the severe OSAS group compared to the control group. TNF- α , TOS and OSI levels were significantly higher in mild-moderate OSAS group compared to control gorup. Compared to before treatment, after three months of CPAP therapy in patients in the severe OSAS group LRG-1, TGF- β , TNF- α , IL-6, TOS and OSI levels were significantly decreased. A positive, low-moderate and statistically significant correlation was found between LRG-1, TNF- α and TGF- β levels. The AUC for LRG-1 was found to be 0,709 in ROC analysis. As a result, it can be said that LRG-1, a proangiogenic marker, plays an important role in the pathogenesis of OSAS in relation to inflammatory pathways, and CPAP therapy used in the treatment of the disease has an effect on reducing angiogenic, inflammatory and oxidative stress. This study was supported by Hatay MKU BAP coordinatorship's project no (20.M.006).

Keywords: Osas, Lrg-1, Oxidative Stress, Inflammation

Makale id= 118

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-7279-0026

| 210

Odontoid Fx Yönetiminde Non-Cerrahi Vakalarda Ortez İle Takip Edilen Hastaların Kısa ve Uzun Dönem Sonuçları (6-24 Ay)

Arş.Gör. Musa Canan¹ , Doç.Dr. Ali Serdar Oğuzoğlu¹
¹Süleyman Demirel Üniversitesi

*Corresponding author: Musa CANAN

Özet: 2014-2023 yılları arasında 17 tanesi yüksekte düşme 5 tanesi AİTK sebebiyle acil servise getirilen 22 hastaya yapılan görüntülemelerde odontoid fraktür görüldü. Hastaların yapılan muayenesinde servikal hassasiyetleri olup motor duyu defisitleri yoktu. Hastaların görüntülemeleri ve muayeneleri beraber değerlendirilerek hastalara konservatif izlem kararı verildi . 22 Odontoid fraktürü olan hastadan 9 tanesi HALO ile 13 tanesi SOMİ boyunluk ile takip edildi. Hastasının 1 , 3 , 6 ve 24. Aylarda kontrol görüntülemeleri yapılarak takipleri yapılmıştır. Bu 22 hastanın takiplerinde 3 tanesinde (%13,6) erken dönemde yapılan görüntülemelerinde fraktür hattında erken dönemde füzyon gelişmediği görülüp , ayrışma olduğu görülmesi üzerine cerrahi karar verilmiştir. Bu 3 hastanın 2 si SOMİ 1 tanesi de HALO ile takip edilmiştir. Bu hastalardan 2 tanesine anterior odontoid vidalama 1 tanesine C1-C2 posterior stabilizasyon yapılmıştır. Ortez seçimi yapılırken hastanın genel durumu , ortez tipine hasta uyumu , ek hastalıkları , kemik yapısı (osteoporoz ...) gibi etmenler göz önünde bulundurularak planlama yapılmalıdır. Yapılan araştırmalarda , cerrahi tedavi uygulanan hastalarda (uygulanan cerrahi tedavinin yaklaşım yolu ve yöntemi göz ardı edilerek) kırık kaynama başarısı daha yüksek bulunmuştur; cerrahi tedavi %81, konservatif tedavi %53.

Anahtar Kelimeler: Odontoid Fraktürü , C2 Fraktürü , Anterior Odontoid Vidalama , Halo-Vest

Makale id= 19

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3889-7143

| 211

Okul Çağı İşitme Taraması Yapılan Çocuklarda Etyolojik ve Odyometrik İnceleme Sonuçlarımız

Uzman Dr. Çağrı Becerik¹
¹İzmir Kemalpaşa Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: İşitme, insanların birbirleriyle olan iletişimi için en önemli bileşenlerden biridir. Okul çağında eğitimin de başlamasıyla daha çok önem kazanmaktadır. Bu çalışma, İzmir'de bir ilçe devlet hastanesine başvuran, okulda yapılan tarama testini geçemeyen çocukların etyolojik ve odyometrik olarak incelenmesini amaçlamaktadır. Gereç-Yöntem: Eylül 2022-Haziran 2023 tarihleri arasında İzmir ili Kemalpaşa ilçesindeki okulların birinci sınıf öğrencilerine yapılan işitme tarama testleri sonucunda polikliniğimize yönlendirilen, saf ses odyometri testi yapılmış çocuklar retrospektif olarak tarandı ve çalışmamıza dahil edildi. Ek hastalığı olan, doğuştan itibaren işitme kaybı olup da işitme cihazı kullanan çocuklar çalışmamıza dahil edilmemiştir. Bulgular: Okullarda yapılan testler sonucunda tarafımıza 104 çocuk başvurdu. 16 çocukta buşon izlendi ve test öncesi temizlendi. Hastanemizde yapılan odyometri testleri sonucunda 25 çocuk (%24) testi geçemedi. Bu çocukların 12 tanesinde seröz otit, 8 tanesinde hafif sensörinöral işitme kaybı (SNİK), 3 tanesinde ise ileri derecede SNİK saptandı. Odyometrik olarak incelendiğinde en yüksek kalma oranı her iki kulak için de 500 Hertz frekansında izlendi. Sonuç: Okul çağı çocuklarda tarama testleri sayesinde hem buşon, seröz otit gibi tedavi edilebilir nedenler hem de SNİK gibi işitme cihazı ile rehabilite edilebilen nedenler saptanmaktadır. Bu yaş grubunda tedavi edilebilir işitme kaybı sıklığının fazla olması, işitme tarama programlarının önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İşitme Kaybı, Okul Çağı İşitme Taraması, Saf Ses Odyometri

Our Etiological and Audiometric Examination Results in School-Age Children Who Had Hearing Screening

Abstract: Purpose: Hearing is one of the most important components for people's communication with each other. It becomes more important with the start of education at school age. This study aims to examine etiologically and audiometrically the children who applied to a district public hospital in Izmir and did not pass the screening test performed at school. Materials-Methods: Children who were referred to our polyclinic as a result of the hearing screening tests performed on first-grade students of schools in the Kemalpaşa-İzmir, between September 2022 and June 2023, and who underwent pure tone audiometry testing, were retrospectively scanned and included in our study. Children with comorbidities or congenital hearing loss who use hearing aids were not included in our study. Results: As a result of the tests carried out in schools, 104 children applied to us. Ear wax was monitored and cleaned before testing in 16 children. As a result of the audiometry tests performed in our hospital, 25 children (24%) did not pass the test. Serous otitis was detected in 12 of these children, mild sensorineural hearing loss (SNHL) was detected in 8 of them, and severe SNHL was detected in 3 of them. When examined audiometrically, the highest retention rate was observed at 500 Hertz frequency for both ears. Conclusion: Thanks to screening tests in school-age children, both treatable causes such as earplugs and

serous otitis and causes that can be rehabilitated with hearing aids such as SNHL are detected. The high frequency of treatable hearing loss in this age group shows the importance of hearing screening programs.

Keywords: Hearing Loss, School Age Hearing Screening, Pure Tone Audiometry

Makale id= 55

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5122-4977

| 213

Pazı Valproik Asit Uygulanan Sıçanlarda Akciğerde Kollajen Miktarını Artırdı

Dr. Öğretim Üyesi Burçin Alev Tüzüner¹

¹İstanbul Gelişim Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı,
Biyokimya

Özet: Kollajen, ekstrasellüler matriksin temel bileşenlerinden biri olup dokuda yapısal destek ve dayanıklılık sağlamada hayati bir rol oynar. Valproik asit (VPA), psikiyatrik ve nörolojik bozukluklarda antikonvülsan ve duyu dengeleyici olarak kullanılır, ancak birçok toksisite ile ilişkilidir. VPA'nın dokularda kollajenin azalmasına neden olduğu bilinmektedir, ancak mekanizması tam olarak henüz açıklanamamıştır. Pazı (*Beta vulgaris* L. var. *cicla*) ekstresi içerdiği birçok fitokimyasal ve biyoaktif bileşik nedeniyle çeşitli klinik ve patolojik durumların iyileştirilmesinde faydalı etkilere sahiptir. Bu çalışmada, VPA uygulanan sıçanlarda pazı ekstresinin akciğer kollajeni üzerine olan etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Sprague-Dawley sıçanlar rastgele seçilerek dört gruba ayrıldı (n=5): kontrol (K) grubu; kontrol+pazı (KP) grubu (günde 100 mg/kg, gavaj); VPA (V) grubu (günde 500 mg/kg, intraperitoneal); ve VPA+pazı (VP) grubu (aynı dozlarda). Sekizinci günde sakrifiye edilen sıçanların alınan akciğer doku kesitlerinde Sirius Red ve Fast Green boyaları kullanılarak tespit edilen kollajen miktarı değerlendirildi. Kollajen miktarı, KP (p<0.01) ve VP (p<0.05) gruplarında, sırasıyla K ve V grupları ile karşılaştırıldığında anlamlı derecede artmıştı. K ve V grupları arasında anlamlı fark yoktu (p>0.05). VPA'nın kollajen sentezini azaltıcı terapötik potansiyeli bu çalışmada görülmedi, aksine, pazı ekstresi akciğer kollajen miktarını önemli ölçüde artırdı. Bu nedenle, akciğer fibrozis riski olan kişilerin fazla miktarda pazı tüketiminin sınırlanması ve konu ile ilgili daha detaylı araştırma yapılması gerektiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Pazı, Valproik Asit, Kollajen, Akciğer

Chard Increased Lung Collagen in Valproic Acid Treated Rats

Abstract: Collagen is one of the key components of the extracellular matrix and plays a vital role in providing structural support and durability in tissue. Valproic acid (VPA) is used as an anticonvulsant and mood stabilizer in psychiatric and neurological disorders, but is associated with many toxicities. It is known that VPA causes a decrease in collagen in tissues, but its mechanism has not yet been fully explained. Chard (*Beta vulgaris* L. var. *cicla*) extract has beneficial effects in improving various clinical and pathological conditions due to the many phytochemical and bioactive compounds it contains. This study aimed to investigate the effect of chard extract on lung collagen in rats administered VPA. Sprague-Dawley rats were randomly selected and divided into four groups (n=5 in each): control (C) group; control+chard (CC) group (100 mg/kg per day, gavage); VPA (V) group (500 mg/kg per day, intraperitoneal); and VPA+chard (VC) group (at the same doses). The amount of collagen detected using Sirius Red and Fast Green dyes in lung tissue sections taken from rats sacrificed on the eighth day was evaluated. The amount of collagen was significantly increased in the CC (p<0.01) and VC (p<0.05) groups compared to the C and V groups, respectively. There was no significant difference between C

and V groups ($p>0.05$). The therapeutic potential of VPA to reduce collagen synthesis was not seen in this study; on the contrary, chard extract significantly increased the amount of lung collagen. Therefore, it was concluded that people at risk of lung fibrosis should limit their consumption of large amounts of chard and more detailed research on the subject should be conducted.

Keywords: Chard, Valproic Acid, Collagen, Lung

Makale id= 117

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000286553882

| 215

Pecto-İnterkostal Fasial Plan Bloğunun Median Sternotomi Uygulanan Kalp Cerrahisi Hastalarındaki Analjezik Etkinliği

Doç.Dr. Mustafa Kaçmaz¹

¹Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ VE AMAÇ: Dünya üzerinde her yıl yaklaşık 1.5 milyondan fazla hasta açık kalp ameliyatı geçirmektedir (1). Bu hastaların yaklaşık %49 'unda, median sternotomi nedeniyle şiddetli akut postoperatif ağrı gelişmektedir (2). Akut postoperatif ağrı hasta memnuniyetinin azalması yanında deliryum, kardiyovasküler komplikasyonlar, solunum sistemi komplikasyonlarına da yol açabilir (3). Pekto-interkostal fasial düzlem bloğu (PIFB), bu bölgenin analjezisi için postoperatif analjezik rejiminin bir parçası olarak uygulanabilen, yeni, minimal invaziv bir bölgesel fasial düzlem blok tekniğidir. GEREÇ VE YÖNTEM koroner by-pass cerrahisi nedeniyle median sternotomi uygulanmış 15 adet hastaya, anestezi indüksiyonunu takiben 3.4.5. pecto intercostal fasia hedeflenerek, bilateral her biri 3 seviye olacak şekilde her bir enjeksiyonda 3 ml %0.5 Bupivakain ve 2 mirogram ml adrenalın karışımı, Pekto-interkostal fasial düzleminde PIFB olarak ultrasonografi eşliğinde uygulandı. Hastalara postoperatif 24 saatlik dönemde kullanılan remifentanil miktarı, ekstübasyon zamanı, ekstübasyondan hemen sonra başlamak üzere 0, 4, 8, 12, 16, 20, 24. saatlerdeki VAS değerleri kayıt altına alındı. Elde edilmiş olan bu veriler daha önce koroner bypass cerrahisi geçirmiş ve PIFB uygulanmamış olan rastgele seçilmiş 15 hastanın verileri ile karşılaştırılarak PIFB bloğunun akut ağrı üzerindeki etkisinin tespit edilmesi amaçlandı. BULGULAR: Gruplar arasında yaş ve cins açısından anlamlı fark yoktu. Ektübasyon zamanı blok grubunda daha kısa iken bu istatistiksel olarak anlamlı bir fark oluşturmadı. Postoperatif 24 saatlik sürede İV infuzyon olarak uygulanan remifentanil miktarı PIFB grubunda anlamlı olarak daha azdı. Ekstübasyon sonrasında ölçülmeye başlanan 0, 4.8. ve 12 saatlerdeki VAS değerleri de PIFB grubunda anlamlı olarak düşüktü. 16.20. ve 24. Saatlerde ölçülen VAS değerleri arasında ise gruplar arasında anlamlı fark oluşmadı. SONUÇ: Çalışmamızın sonuçları PIFB'nın median sternotomi uygulanan hastalarda postoperatif dönemde opioid tüketimini azalttığını ve akut ağrıda özellikle ekstübasyon sonrası ilk 12 saatlik dönemde etkin analjezik etki gösterdiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pectointercostal, Kalp Cerrahisi, Blok, Periferik Sinir

Makale id= 29

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3281-9323

| 216

Perfore Apendisite Bağlı İleum Perfforasyonu :Olgu Sunumu

Doç.Dr. Gül Doğan¹ , Doç.Dr. Hülya İpek¹

¹Hitit Üniversitesi Erol Olçpk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Gül Doğan

Özet: Apendisit sık görülen akut batın nedenlerindedir.6-12 yaş arasında sık görülmekle birlikte yenidoğan dahil tüm yaş gruplarında görülebilmektedir. Çocukların %23–73 ünde perfore olarak tanı almaktadır. Apendiks lümeninin herhangi bir nedenle tıkanması sonucunda enflamatuar süreç başlar ve olay sürerse perforasyon oluşur. Özellikle 10 yaşın altındaki hastalarda omentum majusun kısa ve ince olması nedeniyle enflamasyon sınırlanamayıp perforasyon daha kolay gelişmektedir..Klasik olarak ağrı sağ alt kadranda hissedilir , bulantı ve kusma sık görülür. Perforasyon ve karın içi enfeksiyon gelişirse vücut sıcaklığı 38°C'nin üzerine yükselebilir. Tanıda ayrıntılı öyküden sonra, en önemli yöntem karın muayenesidir. Laboratuar desteği azdır. Beyaz küre sayımının normal olması apandisiti ekarte ettirmez. Ayrıca ayakta karın grafisi ve USG'de tanıda yardımcıdır. Tanı konulunca yeterli sıvı-elektrolit dengesi sağlandıktan sonra acilen apendektomi yapılmalıdır. Bizim olgumuz 2 yaşında erkek hasta 1 haftadır geçmeyen karın ağrısı, huzursuzluk nedeniyle acil servise başvuruyor.Öykü derinleştirildiğinde 1 hafta içinde 2 defa daha aynı şikayetle acil servise bavuğunu ,2. başvurusunda yatış önerilip, ailenin yatışı kabul etmediğini öğrendik.Hastanın son iki gündür ağrısı artmış,ateşi de çıkmış.Bu şikayetlerle hasta ilk defa tarafımıza konsulte edildi. Fizik muayenesinde sağda daha belirgin olmak üzere tüm kadrarlarda yaygın hassasiyeti mevcuttu. Labaratuvar değerleri 17.9 10⁹/L, CRP 191 mg/L ,Na 135 mmol/L, Albumin 32 g/L idi.USG de perfore apandisit ile uyumlu olması üzerine hasta acil opere edildi.Karın içine girildiğinde bol miktarda pürülan içerik aspire edildi.Explorasyonda apendiksin perfore olduğu görüldü. Çevre ince barsak segmentleri ve omentum bu bölgeye yapıştı, bu bölge serbestleştirildiğinde çekumun yaklaşık 5 cm proximalinde kalan ileal segmentin perfore olduğu görüldü.Bu nedenle apendektomi yapıp perfore olan kısım ileostomi açıldı. Hasta postop 10.günde taburcu edildi. Çocuklarda apandisit tanısı erişkinlere göre daha zor ve perforasyon riski daha fazladır.Birçok hasta tanı gecikmesi nedeniyle perfore olmaktadır.Bu nedenle çocuk cerrahları dışında diğer hekimlerin de periyodik olarak apandisit hakkında bilgilendirilip farkındalıklarının artırılmasının erken tanı ve tedavide faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı,perfore Apendisit,ileum Perforasyonu

Makale id= 33

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9813-938X>

| 217

Periferik Nöropatide Düşük Yoğunluklu Darbeli Ultrases ve Düşük Seviyeli Lazer Kullanımının İncelenmesi

Dr. Büşra Bilir Yıldız¹
¹Altieylül

Özet: Son yıllarda uygulanan başarılı kanser tedavileri sayesinde kanser hastalarının hayatta kalma şansı artmıştır. Fakat, kemoterapiye bağlı periferik nöropati gibi uzun süreli tedaviye bağlı yan etkilerin de görülme sıklığında artış gözlenmektedir. Periferik nöropati, kanser hastalarının yaşam kalitesini olumsuz etkilemesinin yanı sıra uygulanan tedavinin doz planını da etkileyerek tedavinin etkisini sınırlandırmaktadır. Bunun yanı sıra periferik nöropati semptomlarının öncelikle duyuşsal olduğu rapor edilmiştir. Karıncalanma, yanma ağrısı, dokunmaya ve soğuğa karşı aşırı duyarlılık ve iğne batması gibi bazı duyuşsal kayıpların meydana geldiği görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, kemoterapiye bağlı oluşan periferik nöropatide düşük yoğunluklu darbeli ultrases ve düşük seviyeli lazer tedavisinin etkinliğini hem klinik hem de in vivo ortamda incelenmesidir. Yapılan çalışmaları inceleyebilmek için PubMed elektronik veri tabanı araştırılmıştır. İncelenen çalışmalarda kemoterapi kaynaklı oluşan periferik nöropatinin tedavisi için kullanılan her iki yöntem ile ilgili olumlu sonuçlar rapor edilmiştir. Farklı güç yoğunluklarında uygulanan darbeli ultrasesin yüksek güç yoğunluğunun daha etkili olduğu görülmüştür. Düşük seviyeli lazer tedavisinde ise genellikle 630-980 nm aralığında iyileşmenin hızlandığı rapor edilmiştir. Bu derleme, periferik nöropatinin uygulanan farklı tedavi yöntemleri ile olumlu sonuçlar alınabileceğini göstererek literatüre katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kemoterapi, Periferik Nöropati, Düşük Yoğunluklu Darbeli Ultrases, Düşük Seviyeli Lazer

Investigation of the Use of Low Intensity Pulse Ultrasound and Low Level Laser in Peripheral Neuropathy

Abstract: Thanks to successful cancer treatments applied in recent years, the chances of survival of cancer patients have increased. However, there is an increase in the incidence of long-term treatment-related side effects, such as chemotherapy-induced peripheral neuropathy. Peripheral neuropathy not only negatively affects the quality of life of cancer patients, but also limits the effect of the treatment by affecting the dose schedule of the applied treatment. Additionally, peripheral neuropathy symptoms have been reported to be primarily sensory. Some sensory losses such as tingling, burning pain, hypersensitivity to touch and cold, and pinprick are observed to occur. The aim of this study is to examine the effectiveness of low-intensity pulsed ultrasound and low-level laser therapy in chemotherapy-induced peripheral neuropathy in both clinical and in vivo environments. In order to examine the studies conducted, the PubMed electronic database was searched. In the studies reviewed, positive results were reported for both methods used for the treatment of chemotherapy-induced peripheral neuropathy. It has been observed that pulsed ultrasound applied at different power densities is more effective with higher power density. In low-level laser treatment, it has been reported that

healing is generally accelerated in the range of 630-980 nm. This review contributes to the literature by showing that positive results can be obtained with different treatment methods for peripheral neuropathy.

Keywords: Chemotherapy, Peripheral Neuropathy, Low Intensity Pulsed Ultrasound, Low Level Laser

Makale id= 99

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4801-966X

| 219

Perkütan Koroner Girişim Sonrası Kontrast Nefropatiyi Öngörmeye Sol Ventrikül Global Longitudinal Strain Görüntülemenin Yeri

Uzman Dr. Murat Oğuz Özilhan¹, Prof.Dr. Sadık Kadri Açıköz¹
¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet: Akut koroner sendrom, yüksek mortalite ile seyredilen ve son yıllarda insidansında artış gösteren ciddi bir klinik tablodur. Koroner anjiyografi, akut koroner sendrom teşhisinde altın standart olarak kabul edilmektedir. Kontrast nefropatisi (KN), koroner anjiyografinin önemli bir komplikasyonu olup artmış morbidite ve mortalite ile ilişkilidir. Son dönemde ekokardiyografide yaygın olarak kullanılmaya başlanan sol ventrikül global longitudinal strain (SV-GLS) görüntüleme ile sol ventrikül sistolik disfonksiyon açısından erken dönemde bilgi sağlanabilmektedir. Çalışmamızın amacı, akut koroner sendrom nedeniyle perkütan koroner girişim uygulanan hastalarda SV-GLS in KN ile ilişkisinin araştırılmasıdır. Çalışmamız tek merkezli ve kesitsel olarak tasarlanmıştır. Çalışmaya Ağustos 2023-Aralık 2023 tarihleri arasında akut koroner sendrom tanısı ile koroner anjiyografi uygulanıp koroner stent implante edilen hastalar belirlenmiştir. Yapılan Ekokardiyografik görüntülemeye sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (SVEF) \geq %40 olarak hesaplanan 111 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların 40'ında (%36.0) KN gelişmiştir. SV-GLS, KN gelişen grupta anlamlı olarak daha düşük saptanmıştır ($p<0.03$). Çok değişkenli lojistik regresyon analizinde, SV-GLS, KN'in bağımsız bir belirleyicisi olarak saptanmıştır. Yaş, killip sınıflaması, bazal kreatinin değeri, beyaz kan hücresi sayısı, kontrast hacmi ve SVEF değeri KN'nin diğer bağımsız belirleyicileri olarak bulunmuştur. Bu çalışmada daha yüksek SV-GLS daha düşük KN riski ile ilişkilendirilmiştir. Akut koroner sendrom tanısı ile perkütan koroner girişim yapılan hastalarda SV-GLS, KN riskini öngörmeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, Kontrast Nefropati, Sol Ventrikül Global Longitudinal Strain

The Role of Left Ventricular Global Longitudinal Strain Imaging in Predicting Contrast Nephropathy After Percutaneous Coronary Intervention

Abstract: Acute coronary syndrome is a serious clinical disease with a high mortality rate and an increasing incidence in recent years. Coronary angiography is recognised as the gold standard in the diagnosis of acute coronary syndrome. Contrast induced nephropathy (CIN) is an important complication of coronary angiography and is associated with increased morbidity and mortality. Left ventricular global longitudinal strain (LV-GLS) imaging, which has recently been widely used in echocardiography, provides early information about left ventricular systolic dysfunction. The aim of our study was to investigate the relationship between LV-GLS and CIN in patients undergoing percutaneous coronary intervention for acute coronary syndrome. Our study was designed as a single-centre and cross-sectional study. Patients who underwent coronary angiography with a diagnosis of acute coronary syndrome and underwent coronary stent implantation between August 2023 and December 2023 were included in the study. A total of 111 patients with left ventricular ejection fraction (LVEF) \geq 40% on

echocardiographic imaging were included in the study. CIN developed in 40 patients (36.0%). LV-GLS were found to be significantly lower in the group with CIN ($p<0.03$). In multivariate logistic regression analysis, LV-GLS was found to be an independent predictor of CIN. Age, Killip classification, baseline creatinine, white blood cell count, contrast volume and LVEF were found to be other independent predictors of CIN. In this study, a higher LV-GLS was associated with a lower risk of CIN. LV-GLS may be helpful in predicting the risk of CIN in patients undergoing percutaneous coronary intervention for acute coronary syndrome.

Keywords: Acute Coronary Syndrome, Contrast Induced Nephropathy, Left Ventricular Global Longitudinal Strain

Makale id= 49

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9783-173X

| 221

Pre-Eklampsi; Patofizyoloji ve Klinik Prezantasyonlar

Uzman Dr. Mert Deniz Savcıoğlu¹

¹Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet: Gebelikle birlikte kardiyovasküler sistem (KVS) üzerindeki etkiler genellikle ilk trimester başlarında (5-8 haftada) başlar. Bu değişiklikler 2. Trimester sonuna doğru zirve yaparak sonrasında plato çizerek doğuma kadar devam eder. Plazma hacminde ortalama %50'li artış, bununla birlikte orantılı olarak karşılanamayan hemoglobin yükselmesine ikincil gelişen ve 30. haftadan sonra ortaya çıkan anemi, atım hacmi, kalp hızı ve kardiyak debide %30-50 artış da gebeliğe ait fizyolojik KVS değişikliklerindedir. İlk trimesterde sistemik vasküler dirençteki (SVR) azalma ile kan basıncında beklenen düşüş ikinci trimesterde 10mmHg seviyelerine ulaşır ve artmış nabız basıncı olarak karşımıza çıkar. Gebelikte hipertansif bozukluklar, dünya genelinde gebeliklerin %5-10'unu etkileyen en yaygın tıbbi komplikasyonlardır. Preeklampsi tüm gebeliklerin %2 ila % 8'ini etkiler ve maternal ve perinatal morbidite ve mortalitenin önemli bir nedenidir. Maternal riskler arasında plasental abrupsiyon, inme, çoklu organ yetmezliği ve dissemine intravasküler koagülasyon yer almaktadır. Fetüs, intrauterin gelişme geriliği (preeklampsi vakalarının %25'i), prematürite (preeklampsi vakalarının %27'si) ve intrauterin ölüm (preeklampsi vakalarının %4'ü) açısından yüksek risk altındadır. Klinik sendrom, çoğu kadın hamile olduğunu henüz öğrenmeden ve hastalığın klinik belirtileri ortaya çıkmadan çok önce anormal trofoblast istilası ile başlar. Bunun sonucunda azalmış spiral arter oluşumuyla birlikte placentar iskemi gelişir. İskemik plasenta, dolaşımdaki anjiyogenik / anti-anjiyogenik faktör düzeylerindeki dengenin bozulmasına neden olur, böylece anti-anjiyogenik baskın durum ortaya çıkar. Hipertansiyonla birlikte (Kan basıncı $\geq 140/90$ mmHg - 4 saatlik aralıklarla yapılan en az iki ölçümde ya da tek bir ölçümde kan basıncı $\geq 160/110$ mmHg) en az bir minör tanı kriteri varlığında pre-eklampside söz edilebilir. Preeklampsi için minör tanı kriterleri; proteinüri, trombositopeni, renal disfonksiyon, karaciğer fonksiyon bozukluğu, nörolojik bulgular, pulmoner ödem ve fetal büyüme geriliğidir. Önceden var olan KVH ve ardından bozulmuş plasantasyon, anjiyojenik bir dengesizliğe neden olur ve gebelikteki normal kardiyak değişiklikleri bozar. Konsantrik sol ventrikül hipertrofisi ve/veya postpartum kardiyomyopati gelişebilir ve bu da daha sonraki KVH komplikasyonları için riski artırır.

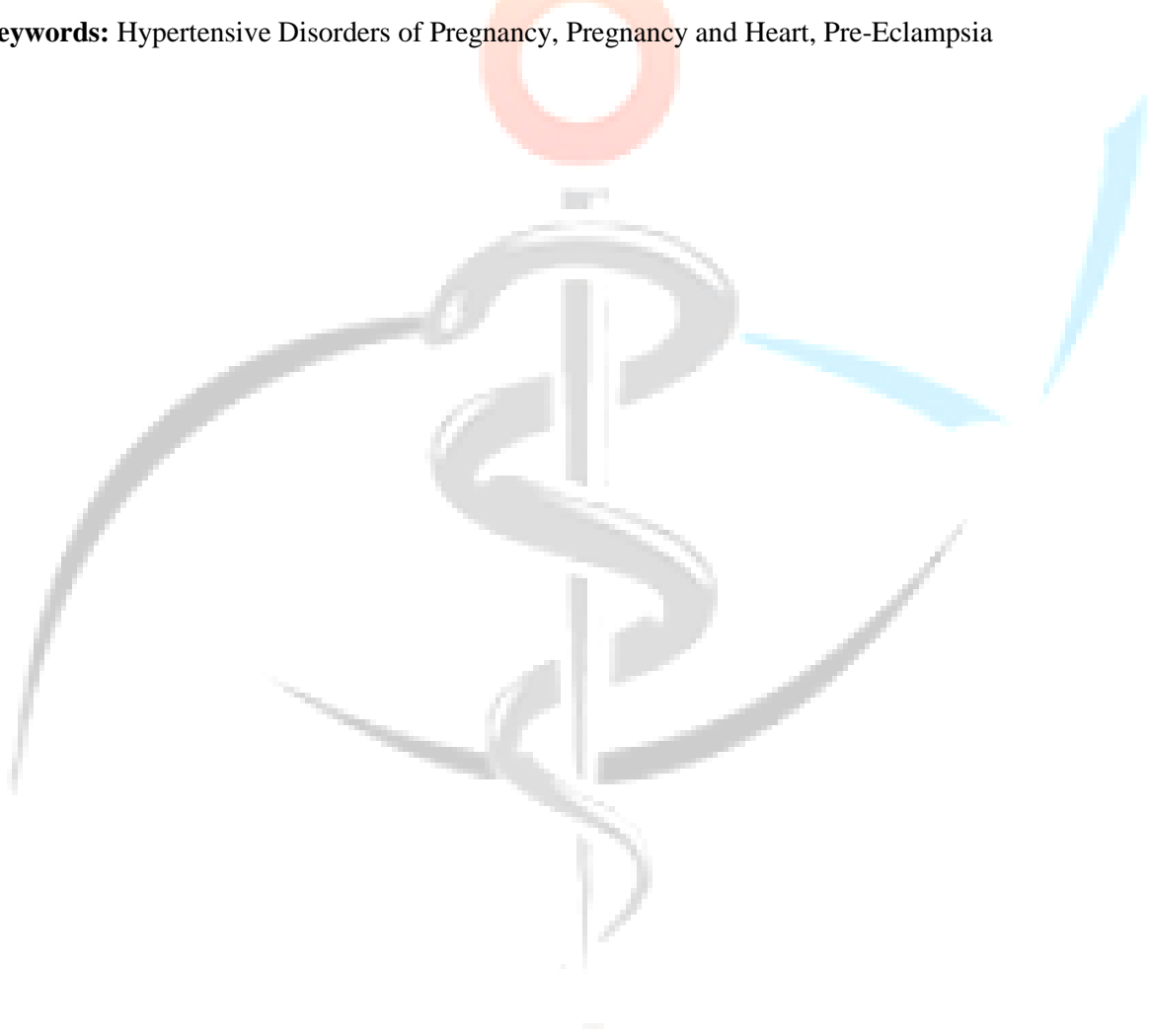
Anahtar Kelimeler: Gebeliğin Hipertansif Bozuklukları, Gebelik ve Kalp, Pre-Eklampsi

Pre-Eclampsia; Pathophysiology and Clinical Presentations

Abstract: The effects on the cardiovascular system (CVS) with pregnancy usually start in the early first trimester (5-8 weeks). These changes peak towards the end of the 2nd trimester and then plateau and continue until birth. Physiological CVS changes of pregnancy include a 50% increase in plasma volume, anemia secondary to an increase in haemoglobin that is not proportionally compensated, which occurs after the 30th week, and a 30-50% increase in stroke volume, heart rate and cardiac output. With the decrease in systemic vascular resistance (SVR) in the first trimester, the expected decrease in blood pressure reaches 10 mmHg levels in the second trimester and appears as increased pulse

pressure. Hypertensive disorders in pregnancy are the most common medical complications affecting 5-10% of pregnancies worldwide. Pre-eclampsia affects 2% to 8% of all pregnancies and is a major cause of maternal and perinatal morbidity and mortality. Maternal risks include placental abruption, stroke, multiple organ failure and disseminated intravascular coagulation. The clinical syndrome begins with abnormal trophoblast invasion long before most women know they are pregnant and before clinical signs of the disease appear. This results in placental ischaemia with reduced spiral artery formation. The ischaemic placenta causes a disturbance in the balance of circulating angiogenic/anti-angiogenic factor levels, resulting in an anti-angiogenic predominant state. Pre-eclampsia can be mentioned in the presence of at least one minor diagnostic criterion with hypertension (Blood pressure $\geq 140/90$ mmHg - Blood pressure $\geq 160/110$ mmHg in at least two measurements at 4-hour intervals or in a single measurement). Minor diagnostic criteria for preeclampsia include proteinuria, thrombocytopenia, renal dysfunction, hepatic dysfunction, neurological signs, pulmonary oedema and fetal growth retardation. Pre-existing CVD and subsequent impaired placentation cause an angiogenic imbalance and disrupt normal cardiac changes in pregnancy. Concentric left ventricular hypertrophy and/or postpartum cardiomyopathy may develop, increasing the risk for subsequent CVD complications.

Keywords: Hypertensive Disorders of Pregnancy, Pregnancy and Heart, Pre-Eclampsia

Makale id= 4

Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 223

Primer Spontan Pnömotoraksta Cerrahi Tedavi

Dr. Busra Ozdemir Ciflik¹ , Prof. Dr. Bülent Koçer²

¹Sağlık Bakanlığı Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Büşra Özdemir Çiflik

Özet: Pnömotoraks, plevral boşlukta hava bulunması olarak tanımlanır. Pnömotoraks öncelikle etiyolojiye göre spontan (primer, sekonder, katamenial ve neonatal) ve edinsel (travmatik ve iatrojenik olarak; patofizyolojiye göre ise basit, açık ve tansiyon pnömotoraks olarak sınıflandırılır. Primer spontan pnömotoraks (PSP) klinik olarak belirgin altta yatan akciğer hastalığının yokluğunda ortaya çıkar ve genellikle subplevral bleb ve büllerin rüptüründen kaynaklanmaktadır. Çalışmamızda primer spontan pnömotorakslı olgularımızın klinik özelliklerini, tedavi yöntemlerini ve sonuçlarını literatür bilgileri ışığında tartışmayı amaçladık. Çalışmamıza Ocak 2020 ve Aralık 2022 yılları arasında takip ettiğimiz primer spontan pnömotoraks tanısı alan ve video yardımcı torakoskopik cerrahi (VATS) ile wedge rezeksiyon uygulanan hastalar dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, kaçınıcı pnömotoraks atağı olduğu, pnömotoraks tarafı, hastanede yatış süresi, tüp takip süresi ve postoperatif komplikasyon bilgileri kayıt altına alındı. İlk atak sonrası opere edilen hastaların hastane yatış süreleri ve tüp torakostomi takip süreleri 2. ve 3. atak sonrası opere edilen hastalara göre istatistiksel olarak daha kısaydı ($p=0.031$, $p=0.022$). Komplikasyon görülme durumu ilk atakta opere edilen hastalarda istatistiksel olarak anlamlı oranda daha azdı ($p=0.001$). Primer spontan pnömotoraksta tüp torakostomi ilk yaklaşımdır. Cerrahi endikasyonu olan hastalarda VATS spontan pnömotoraksta düşük morbidite ve mortalite oranı ile etkin ve güvenilir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Cerrahi, Primer Spontan Pnömotoraks, Video Yardımlı Torakoskopik Cerrahi

Surgical Treatment of Primary Spontaneous Pneumothorax

Abstract: Pneumothorax is defined as the presence of air in the pleural space. Pneumothorax is primarily classified as spontaneous (primary, secondary, catamenial, and neonatal) and acquired (traumatic and iatrogenic) according to the etiology and as simple, open, and tension pneumothorax according to the pathophysiology. Primary spontaneous pneumothorax (PSP) occurs in the absence of clinically evident underlying lung disease and is usually caused by rupture of subpleural blebs and bullae. In our study, we aimed to discuss the clinical features, treatment methods, and outcomes of our patients with primary spontaneous pneumothorax in the light of the literature. Our study included patients who were diagnosed with primary spontaneous pneumothorax and underwent wedge resection with video-assisted thoracoscopic surgery (VATS) between January 2020 and December 2022. Age, gender, number of pneumothorax episodes, side of pneumothorax, duration of hospitalization, duration of tube follow-up, and postoperative complications were recorded. Hospitalization time and tube

thoracostomy follow-up time of patients who operated after the first episode were statistically shorter than those who operated after the 2nd and 3rd episodes ($p=0.031$, $p=0.022$). The incidence of complications was statistically significantly lower in patients operated in the first attack ($p=0.001$). Tube thoracostomy is the first approach in primary spontaneous pneumothorax. In patients with surgical indication, VATS has a low morbidity and mortality rate in spontaneous pneumothorax.

Keywords: Primary Spontaneous Pneumothorax, Thoracic Surgery, Video-Assisted Thoracoscopic Surgery

Makale id= 94

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1103-9555

| 225

Pulmoner Tromboemboli Olgusunda Düşük Doz Rekombinant Doku Plazminojen Aktivatörünün Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Ümit Murat Parpucu¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Meslek Yüksekokulu, Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD

Özet: Giriş/Amaç Akut pulmoner tromboembolizm (PTE), pulmoner arterlerin pıhtı veya başka bir materyal tarafından tıkanmasından kaynaklanan kardiyovasküler bir acil durumdur. PTE tedavisinin amacı pıhtıyı eritmek, mevcut pıhtıların büyümesini engellemek ve yeni pıhtı oluşumunu engellemektir. PTE tedavisinde en sık kullanılan trombolitik ajan, 100 mg standart dozda 2 saatte uygulanan rekombinant doku plazminojen aktivatörüdür (rt-PA). Çalışmamızda PTE tanısı alan genç bir hastanın yoğun bakım yönetiminde azaltılmış doz rt-PA uygulamasına ilişkin deneyimimizi sunuyoruz. Olgu Sunumu 28 yaş erkek hasta artan nefes darlığı şikayeti ile acil servise başvurdu. Ek hastalık yok. Vital bulguları; takipneik (35/dk), kan basıncı 82/47 mm-Hg, kalp atım hızı 112/dk ritmik idi. Hasta yazılım işiyle uğraştığını ve uzun süre bilgisayar başında zaman geçirdiğini beyan etti. Oda havasında alınan arteriyel kan gazı; pO₂:47 mm-Hg, pCO₂:28 mm-Hg, oksijen saturasyonu %75 saptandı. Laboratuvar bulguları; Troponin-I 401 ng/ml idi. PTE düşünülen hastanın ekokardiyografisinde (EKO); sağ kalp boşluklar genişlemiş ve sistolik pulmoner arter basıncı (sPAB) 52 mm-Hg olarak hesaplandı. Bilgisayarlı tomografik anjiyografide; sağ ve sol pulmoner arter distalinden üst ile alt lobar-segmenter arter dallarına uzanan yaygın trombüs materyalleri izlendi (Resim 1-2). Hastaya masif PTE tanısı kondu. Yoğun bakım ünitesine alındı. 50 mg rt-PA iki saat intravenöz infüzyon olarak verildi. Hemodinamisi düzelen hastaya ek rt-PA dozu verilmedi. Bir gün sonra Troponin-I değeri 23.9 pg/ml ve EKO incelemede ejeksiyon fraksiyonu %65, sağ-sol boşluklar normal, sPAB:25 mm-Hg saptandı. Takip esnasında herhangi bir komplikasyon gelişmeyen hasta takibin üçüncü günü servise nakledildi. Yatışının 7. günü tetkikleri normal olan ve ek şikayeti olmayan hasta medikal tedavi ile kontrollere çağrılarak taburcu edildi. Tartışma/Sonuç Alternatif tedavi yöntemlerine rağmen masif PTE mortalitesi %30'un üzerindedir. Son yıllarda azaltılmış doz rt-PA (0,6 mg/kg, maksimum 50 mg/2 saat infüzyon) uygulamasının, 100 mg/2 saat infüzyon dozu kadar etkin ve kanama gibi komplikasyonlar açısından daha güvenli olduğu rapor edilmiştir. Bu nedenle, PTE tedavisinde komplikasyonları önlemek amacıyla azaltılmış dozda rt-PA uygulaması düşünülmelidir.

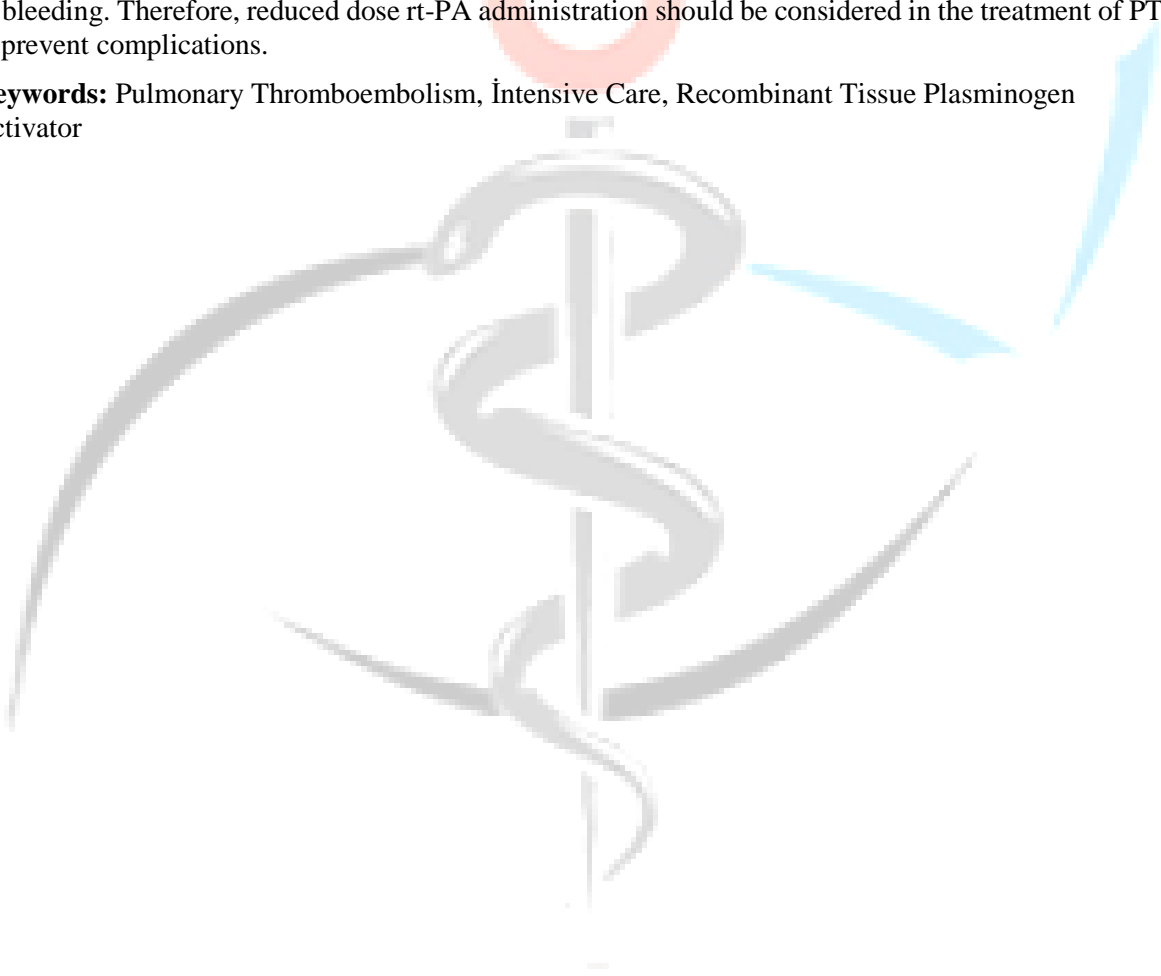
Anahtar Kelimeler: Pulmoner Tromboemboli, Yoğun Bakım, Rekombinant Doku Plazminojen Aktivatörü

Effectiveness of Low-Dose Recombinant Tissue Plasminogen Activator in a Case of Pulmonary Thromboembolism

Abstract: Introduction/Purpose Acute pulmonary thromboembolism (PTE) is a cardiovascular emergency resulting from the blockage of pulmonary arteries by a clot or other material. The most commonly used thrombolytic agent in PTE treatment is recombinant tissue plasminogen activator (rt-

PA), administered at a standard dose of 100 mg over 2 hours. In our study, we present our experience with reduced dose rt-PA administration in the intensive care management of a young patient diagnosed with PTE. Case Report A 28-year-old male patient was admitted to the emergency department with complaints of increasing dyspnea. There was no comorbidity. Vital signs; tachypnea (35/min), blood pressure 82/47mm-Hg, heart rate 112/min rhythmic. Arterial blood gas taken in room air; pO₂:47 mm-Hg, pCO₂:28 mm-Hg, oxygen saturation was 75%. Laboratory findings; Troponin-I was 401 ng/ml. Echocardiography (ECHO) revealed dilated right heart cavities and systolic pulmonary artery pressure (sPAB) was 52 mm-Hg. Computed tomographic angiography showed diffuse thrombus materials extending from the distal right and left pulmonary arteries to the upper and lower lobar-segmentary artery branches (Figure-1,2). The patient was diagnosed as massive PTE. He was taken to the intensive care unit. 50 mg rt-PA was administered as a two-hour infusion. Hemodynamics improved and no additional rt-PA dose was given. One day later, Troponin-I value was 23.9 pg/ml and ECHO examination revealed ejection fraction was 65%, right-left cavities were normal, sPAP:25mm-Hg. The patient was transferred to the ward on the third day of follow-up. On the 7th day of hospitalisation, the patient with normal investigations and no additional complaints was discharged with medical treatment. Discussion/Conclusion In recent years, studies have reported that a reduced dose of rt-PA (0.6 mg/kg, maximum 50 mg/2 hour infusion) is as effective as the standard dose and has fewer complications, such as bleeding. Therefore, reduced dose rt-PA administration should be considered in the treatment of PTE to prevent complications.

Keywords: Pulmonary Thromboembolism, Intensive Care, Recombinant Tissue Plasminogen Activator

Makale id= 107

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2316-2358

| 227

Rotator Manşetin Kalsifik Tendinopatilerinde Ultrason Rehberliğinde Perkütan İnce İğne Aspirasyon Tedavisi

Uzman Dr. Ümmihan Topal¹

¹İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç Rotator manşetin kalsifik tendinopatisi, rotator manşetin tendonlarında kalsiyum kristallerinin birikmesinin neden olduğu yaygın bir hastalık durumudur. Bu çalışmada merkezimizde tedavi edilen 10 hastanın ultrason (US) eşliğinde ince iğne ile ponksiyon ve aspirasyonun kalsifik tendinopatideki etkinliğini analiz etmeyi amaçladık. Materyal ve metod Retrospektif çalışmaya, 2019 ve 2024 yılları arasında USrehberliğinde ponksiyon ve aspirasyonla tedavi edilen rotator manşetin kalsifik tendinopatisi olan 10 hasta dahil edildi. Hastaların klinik ve radyolojik verileri işlem sonrası toplandı. Sonuçlar Tedaviden bir ay sonra hastaların % 96' de klinik iyileşme, %97,5'inde ise radyolojik iyileşme görüldü. %20 oranında komplikasyon görüldü; tüm komplikasyonlar hafifti.US rehberliğinde ince iğne ile ponksiyon ve aspirasyon, düşük komplikasyon oranı ile omuzdaki kalsifik tendinopatinin etkili bir tedavisi olup yüksek oranda klinik ve radyolojik iyileşme sağlar. Sonuç Rotator kaf tendon kalsifikasyonlarının US eşliğinde ince iğne ile ponksiyon ve aspirasyon tedavisi etkin olup düşük maliyetli ve düşük komplikasyon oranına sahiptir minimal invaziv tedavi yöntemidir. ESWL ve steroid enjeksiyonlarına cevap vermeyen hastalarda uyulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Omuz; Kalsifik Tendinit; Ekstrakorporeal Şok Dalgası Tedavisi; İğne Aspirasyonu; Subakromiyal Steroid Enjeksiyonu.

Treatment With Ultrasound Guidance for Calcific Tendinopathies of the Rotator Cuff Using Percutaneous Fine Needle Aspiration

Abstract: Objective The accumulation of calcium crystals in the rotator cuff tendons results in a common medical condition known as calcific tendinopathy of the rotator cuff. The purpose of this study was to evaluate the efficacy of aspiration and ultrasonography (US)-guided fine needle puncture in treating calcific tendinopathy in ten patients receiving care at our facility. Materials and methods The retrospective analysis included 10 patients with calcific tendinopathy of the rotator cuff who were treated between 2019 and 2024 with puncture and aspiration under US guidance. The patients' radiological and clinical data was collected following the operation. Results 96% of the patients showed clinical improvement one month after starting treatment, and 97.5% showed radiological improvement. Twenty percent of cases had problems, all of which were minor. A high rate of clinical and radiological improvement can be achieved with US-guided fine needle puncture and aspiration, a successful treatment for calcific tendinopathy in the shoulder with a low risk of complications. Conclusion For the treatment of rotator cuff tendon calcifications, US-guided fine needle puncture and aspiration is a low-risk, minimally invasive approach with minimal expense and negligible rate of complications. It should be followed in patients who do not respond to ESWL and steroid injections.

Keywords: Key Words: Subacromial Steroid Injection, Needle Aspiration, Extracorporeal Shock Wave Therapy, and Shoulder Calcific Tendonitis.

Makale id= 39

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: Sumeyye Bakici 0000 0001 8008 7174; Zual Oner 0000-0003-0459-1015;
Muhammet Cakmak 0000-0002-3752-6642; Serkan Oner 0000-0002-7802-880X

| 229

Sex Prediction of Hyoid Bone From Computed Tomography Images Using Efficientnet Deep Learning Model

Res.Asst. Rukiye Sumeyye Bakici¹ , Assoc. Prof.Dr. Zual Oner² , Asst.Prof.Dr. Muhammet Cakmak³ , Assoc. Prof. Dr. Serkan Oner⁴

¹Karabük University, Faculty of Medicine, Department of Anatomy

²İzmir Bakırçay University, Faculty of Medicine, Department of Anatomy

³Sinop University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Computer Engineering

⁴İzmir Bakırçay University, Faculty of Medicine, Department of Radiology

*Corresponding author: Zual ONER

Abstract: The study aimed to predict sex from hyoid bone using EfficientNet deep learning architecture. The study looked at images of individuals aged 15-95 years who underwent Computed Tomography (CT) Angio at İzmir Bakırçay University Çiğli Training and Research Hospital between 2020 and 2023. RadiAnt DICOM Viewer (2023.1) program was used for 1000 images of 500 female and 500 male subjects. The images were cleaned so that only the hyoid bone remained. From one hyoid bone image, 7 images were obtained from a total of 7 directions: anterior, posterior, right, left, up, down, and right-anterior. A total of 7000 images were obtained from both sexes. The images obtained were completed to 10000 with the data enrichment method. Horizontal translation, 20% height shift, 20% height shift, 20% width shift, 20% rotation, and zooming were performed for data enrichment. The data set was divided into 80% training set, 10% validation and 10% test set. It was compared with deep learning models MobileNetV2, ResNet50, EfficientNet B0, and EfficientNet V2B0. Accuracy rates for gender prediction were 91.7% in MobileNetV2, 92.7% in ResNet50, 94.3% in EfficientNet B0 and 95% when using EfficientNet V2B0. The specificity of EfficientNet V2B0 model in males, specificity was 0.94, sensitivity was 0.95, and F1 score was 0.95; in females was 0.95, sensitivity was 0.94, F1 score was 0.94. In the hyoid bone MobileNetV2, ResNet50, EfficientNet B0 and EfficientNet V2B0 deep learning methods were used to predict sex at a high rate. It was observed that a higher rate of success was achieved with the higher number of data used in the study. This study will support experts who make sex prediction by reducing subjectivity with the method used by ensuring the use of up-to-date technology.

Keywords: Hyoid bone, Sex prediction, EfficientNet V2B0, EfficientNet B0, ResNet50, MobileNetV2.

Makale id= 175

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0002-7720-8833

| 230

Sezaryen Doğumda Kullanılan Anestetiklerin Gebe İmmün Sistemine Etkisi

Prof.Dr. Sibelakyol¹, Arş.Gör. Mohammad Turdi Hamed², Dr. Kamil Karatas³

¹IUC.Cerrahpasa Tıp FAKULTESİ

²IUC.Cerrahpasa Tıp Fakultesi

³Halkali Kent Hastanesi

*Corresponding author: Sibel Akyol

Özet: Maternal immün sistem, semiallograft olan fetüse tolerans göstererek gebelik boyunca fetüsü annenin immün reaksiyonlarından korur. Ancak doğum kaskadında; doğum sekline bağlı olarak inflamatuvar sitokinler enfeksiyöz olmayan bir süreç sonucu değişebilir. Sezaryen ile yapılan doğumda, gebeye uygulanacak anestezi yöntemi operasyonun aciliyetine, annenin özelliklerine ve anestezi hekiminin tercihinin bağlı olarak değişebilir. Çalışmamızı sezaryen yapılan gebelerde farklı anestetiklerin erken dönemde inflamatuvar sitokinler üzerindeki etkisini göstermek amacıyla planladık. Materyal metot Çalışmaya hastanemize gelen ilk gebeliği olan, daha önceden doğum yapmamış (nullipar), sigara ve alkol kullanmayan, kronik hastalığı olmayan, rutin ilaç kullanmayan 20-35 yaş grubu 52 yetişkin gebe kadın dahil edilmiştir. Sezaryen yapılacak gebeler iki gruba ayrıldı. 1.grup; Genel anestezi (GA)(n=35) 2. grup; Epidural anestezi (EPA)(n=17) 1.grup; Genel anestezi ile sezaryen protokolü Hastaya steril koşullarda damar yolu açılıp gerekli monitorizasyon sonrası, 1-2 mg/kg dozunda Propofol (150 mg) verilir. Esmeron (Rokuronyum Bromür) (Kas Gevşetici) 0.5 mg/kg (40-50 mg) verilir. Relaks hale gelen hasta entübe edilir Bebek doğurtulunca %1 Sevofluran verilmeye başlanır. Azot 3litre/dakika ve Oksijen 3 litre/dakika hızında verilir ve 0.1 mg Fentanil (Fentanil Sitrata) (2 cc) yapılır. Bu işleme operasyon boyunca devam edilir. 2. grup; Epidural anestezi ile sezaryen protokolü Operasyon öncesi hastaya 1 litre İzotonik NaCl verilir. Epidural aralığa kateter takılır veya anestezi madde direk olarak verilir. Aritmal (lidokain hidroklorür) %2 lik veya Marcain (Bupivakain hidroklorür) (15 cc Aritmal + 5 cc Serum Fizyolojik ile sulandırılarak) epidural aralığa verilir. 10-15 dakika beklenir. Operasyona başlatılır. Operasyon öncesi 30 dakika önce ve sezaryen işleminden 30 dakika sonra venöz kan örnekleri alındı. Alınan kan örneklerinde IFN- γ , IL-1B, IL-8, IL-12, IL-6, TNF- α , Treg analizleri ELISA yöntemiyle gerçekleştirildi. Bulgular Operasyon sonrası GA ile EPA grubu kıyaslandığında, TNF- α (p<0.01), IL-1B(p<0.01), IL-8 (p<0.05), IL-12 (p<0.05), IL-6 (p<0.01) istatistiksel olarak anlamlı artış gösterdi. IFN- γ (p=0.001) da istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Treg (p<0.01), anlamlı olarak azaldı. Sonuç Çalışmamızın sonuçları kullanılan anestetik maddenin özelliğine, uygulama süresine ve kan alım zamanına bağlı olarak, doğum sonrası erken dönemde gebede inflamasyona yatkınlığı arttırdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Anestezi, immün Defans, Sitokin

the Effect of Anesthetics Used in Cesarean Section On the Pregnant Immune System

Abstract: The maternal immune system tolerates the fetus, which is a semi-allograft, and protects the fetus from the mother's immune reactions throughout pregnancy. However, in the delivery cascade; Depending on the type of delivery, inflammatory cytokines may change as a result of a non-infectious process. In a cesarean delivery, the anesthesia method to be applied to the pregnant woman may vary depending on the urgency of the operation, the characteristics of the mother and the preference of the anesthesiologist. The study was planned to show the effect of different anesthetics on inflammatory cytokines in the early period in pregnant women who underwent cesarean section. Material Method Fifty-two adult pregnant women in the 20-35 age group, who came to our hospital with their first pregnancy, who had not given birth before (nulliparous), who did not smoke or drink alcohol, who did not have a chronic disease, and who did not use routine medication, were included in the study. Pregnant women undergoing cesarean section were divided into two groups. 1.Group: General anesthesia (GA)(n=35) 2.Group: Epidural anesthesia (EPA) (n=17) Group 1: Cesarean section protocol with general anesthesia After establishing a vascular access to the patient under sterile conditions and necessary monitoring, propofol (150 mg) was given at a dose of 1-2 mg/kg. Then Esmeron (Rocuronium Bromide) (Muscle Relaxant) is given at 0.5 mg/kg (40-50 mg). The patient becomes relaxed and is intubated. Once the baby is delivered, 1% Sevoflurane is started to be given. Nitrogen and oksijen was applied at 3 liters/minute. Then 0.1 mg Fentanyl (Fentanyl Citrate) (2 cc) was administered. This process is continued throughout the operation. 2.Goup: Cesarean section protocol with epidural anesthesia Before the operation, the patient is given 1 liter of Isotonic NaCl. Catheter is inserted into the epidural space or the anesthetic agent is administered directly. Aritmal (lidocaine hydrochloride) 2% or Marcain (Bupivacaine hydrochloride) (diluted with 15 cc Aritmal + 5 cc Serum Physiological) is applied to the epidural space. After waiting for 10-15 minutes, operation is started. Venous blood samples were taken 30 minutes before the operation and 30 minutes after cesarean section. IFN- γ , IL-1B, IL-8, IL-12, IL-6, TNF- α , Treg analyzes were performed by ELISA method in the blood samples taken. Results: When the GA and EPA groups were compared after the operation, TNF- α (p<0.01), IL-1B(p<0.01), IL-8 (p<0.05), IL-12 (p<0.05), IL-6 (p<0.05). <0.01) showed a statistically significant increase. There was no statistically significant difference in IFN- γ (p=0.001). Treg (p<0.01) decreased significantly. Conclusion: The results of our study show that depending on the nature of the anesthetic agent used, the duration of application and the time of blood collection, anesthetics, increase the risk of inflammation in pregnant women in the early postpartum period.

Keywords: Cesarean Section, Anesthesia, Immune Defense, Cytokines

Makale id= 114

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-5988-1594

| 232

Sinüzitin Nadir Bir Komplikasyonu: İzole Ptozis

Uzman Dr. Gülşah Acar Yüceant¹, Arş.Gör.Dr. Azad Ahmet Yıldırım¹

¹İstanbul Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Azad Ahmet Yıldırım

Özet: Ptozis göz kapağı düşüklüğü anlamına gelmektedir. Gözü ovuşturma kaynaklı yumuşak doku hasarlanmasından anevrizmal sızıntıya kadar geniş bir etiyoolojiye sahiptir. Dikkatli bir klinik inceleme ile gereksiz tetkiklerin önüne geçilebilir ve hayati nedenlerin tanısı konulup tedavi edilebilir. Ptozisin en yaygın nedeni Levator palpeprea superior kasının tarsal plaktan ayrılmasıdır. İzole konjenital ptozis, myastenik sendromlar, travma, kontakt lens kullanımı, orbital tümörler, myastina gravis, myotonik distrofi, mitokondrial bozukluklar, subaraknoid anevrizma, graves, horners sendromu, cavernoz sinüs trombozu, romatolojik hastalıklar, retrobulber anestezi, botoks uygulaması ve gevşek göz kapağı sendromu gibi bir çok nedenleri olabilir. Karşı göz kapağının yükselmiş olması da ptozis görüntüsü verebilir. OLGU: 1- 28 yaş kadın hasta sol göz kapağında düşüklük şikayetiyle başvurdu. Bilinen hastalığı yok. Sol ptozisi, sol nazal kavitede pürülan akıntısı ve sol otiti olan hasta ileri tetkik ve tedavi amacıyla yatırıldı. Olgu 2- 30 yaşındaki erkek hasta 3 gündür başlayan sağ göz kapağında düşüklük şikayeti ile başvurdu. Bilateral nazal pürülan akıntı ve sağ ptozis dışında diğer muayeneler doğal izlendi. Her iki hastaya da gerekli tetkikler ve konsültasyonlar yapıldı. Görüntülemelerde otit ve sinüzit görüldü. Ptozis dışında komplikasyon düşündürecek bulgu saptanmadı. Her iki hastaya da antibiyotik ve steroid tedavisi verildi. Her iki hastada da 4. günde ptozis izlenmedi. Her iki olgu da sinüzite bağlı izole ptozis olarak değerlendirildi. SONUÇ: Ptozisin bir çok nedeni bulunmakta olup detaylı bir anamnez ve muayene ön planda olmalıdır. Sinüzite bağlı izole ptozisler nadir görülse de tanıda akılda tutulmalıdır. Altta yatan diğer nedenler özellikle gerekli görüntüleme yöntemleriyle mutlaka dışlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İzole Ptozis, Ptozis, Sinüzit.

A Rare Complication of Sinusitis: Isolated Ptozis

Abstract: Ptozis means drooping eyelids. It has a wide range of etiologies, from soft tissue damage caused by eye rubbing to aneurysmal leak. With a careful clinical examination, unnecessary examinations can be prevented and vital causes can be diagnosed and treated. The most common cause of ptozis is separation of the Levator palpeprea superior muscle from the tarsal plate. There may be many reasons such as: Isolated congenital ptozis, myasthenic syndromes, trauma, contact lens use, orbital tumors, myastina gravis, myotonic dystrophy, mitochondrial disorders, subarachnoid aneurysm, graves, horners syndrome, cavernous sinus thrombosis, rheumatological diseases, retrobulbar anesthesia, botox application and floppy eyelid syndrome. Elevated opposite eyelid may also give the appearance of ptozis. CASE:1 A 28-year-old female patient applied with the complaint of drooping left eyelid. The patient, who had left ptozis, purulent discharge in the left nasal cavity, and left otitis, was hospitalized for further examination and treatment. CASE:2 A 30-year-old male patient presented with

a complaint of drooping right eyelid that had started for 3 days. Except for bilateral nasal purulent discharge and right ptosis, other examinations were normal. Necessary examinations and consultations were performed for both patients. Otitis and sinusitis were seen in the imaging. No findings suggestive of complications other than ptosis were detected. Both patients were treated with antibiotics and steroid. Both cases were evaluated as isolated ptosis due to sinusitis. **CONCLUSIONS:** There are many causes of ptosis and a detailed history and examination should be at the forefront. Although isolated ptosis due to sinusitis is rare, it should be kept in mind in the diagnosis. Other underlying causes must be excluded, especially with necessary imaging methods.

Keywords: Isolated Ptosis, Ptosis, Sinusitis

Makale id= 128

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5727-4702

| 234

Somatostatin Tedavisi Alan Gep-Net Hastalarında Ga-68 Dotatate Pet/bt'den Elde Edilen Volümetrik Parametrelerin Sağ Kalımı Üzerindeki Rolü

Uzman Dr. İhsan Kaplan¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nükleer Tıp Kliniği

Özet: Amaç: GEP-NET (Gastroenteropankreatik nöroendokrin tümör) tanısı sonrası somatostatin tedavisi alan hastalarda tedavi öncesi D-TV (DOTATATE tümör volümü) ve TL-D (total lezyon DOTATATE'si) gibi 68Ga-DOTATATE PET/BT'den elde edilen kantitatif parametrelerinin progresyonsuz sağ kalım (PFS) ve genel sağ kalım (OS) üzerinde prognostik rolünü incelemektir. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamız Ocak 2017-Ocak 2023 tarihleri arasında histopatolojik olarak Grade I ve II GEP-NET tanısı almış, evreleme amacıyla 68Ga-DOTATATE-PET/BT görüntülemesi yapılan sonrasında sadece somatostatin analogları ile tedavi edilen 22 hasta dahil edildi. Verilerine ulaşılamayan, ek malignitesi olmayan ve 18 yaşından küçük hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hasta yaşı, cinsiyeti, ölüm tarihi, progresyon ve son kontrol tarihleri kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 22 hastanın 12'si (%55) kadın olup hastaların yaş ortalaması 60.5 (27-88) olarak bulundu. Hastalar primer tümör lokalizasyonlarına bakıldığında 7 pankreas, 5 kolorektal, 4 ileum, 3 duodenum ve 3 mide NET'den oluşuyordu. Hastaların 17'sinde karaciğer (%77.2), 14'ünde lenf nodu (%63.6) ve 2'sinde akciğer metastazları vardı. Tedavi öncesi D-TV ortalama değeri 94.2 (1.9-653.6) olup PFS ve OS için prognostik bir faktör olmadığı görüldü (sırasıyla $p = 0.641$ ve $p = 0.319$). Tedavi öncesi TL-D ortalama değeri 1410.7 (7.4-10426) olup PFS ve OS için prognostik bir faktör olmadığı görüldü (sırasıyla $p = 0.409$ ve $p = 0.134$). Sonuç: Somatostatin tedavisi alan GEP-NET hastalarda tedavi öncesi D-TV ve TL-D gibi 68Ga-DOTATATE PET/BT'den elde edilen volümetrik parametrelerin PFS ve OS üzerinde etkisi görülmedi.

Anahtar Kelimeler: Somatostatin Tedavisi, Ga-68 Dotatate, Pet/bt, Gep-Net

The Role of Volumetric Parameters Obtained From Ga-68 Dotatate Pet/ct On the Survival of Gep-Net Patients Receiving Somatostatin Treatment

Abstract: Purpose: In patients receiving somatostatin treatment after the diagnosis of GEP-NET (Gastroenteropancreatic neuroendocrine tumor), quantitative parameters obtained from 68Ga-DOTATATE PET/CT, such as D-TV (DOTATATE tumor volume) and TL-D (total lesion DOTATATE) before treatment, were observed to have progression-free survival. To examine its prognostic role on survival (PFS) and overall survival (OS). Materials and Methods: Our study included 22 patients who were histopathologically diagnosed with Grade I and II GEP-NET between January 2017 and January 2023, who underwent 68Ga-DOTATATE-PET/CT imaging for staging purposes and were subsequently treated only with somatostatin analogues. Patients whose data could not be accessed, who did not have additional malignancies and who were younger than 18 years of age were excluded from the study. Patient age, gender, date of death, progression and last follow-up dates were recorded. Results: 12 (55%) of the 22 patients included in the study were women and the average age of the

patients was 60.5 (27-88). When the patients' primary tumor locations were examined, they consisted of 7 pancreatic, 5 colorectal, 4 ileum, 3 duodenal and 3 gastric NETs. 17 of the patients had liver metastases (77.2%), 14 had lymph node (63.6%) and 2 had lung metastases. The mean value of D-TV before treatment was 94.2 (1.9-653.6) and it was not found to be a prognostic factor for PFS and OS ($p = 0.641$ and $p = 0.319$, respectively). The mean value of TL-D before treatment was 1410.7 (7.4-10426) and it was not found to be a prognostic factor for PFS and OS ($p = 0.409$ and $p = 0.134$, respectively). Conclusion: In GEP-NET patients receiving somatostatin therapy, volumetric parameters obtained from ⁶⁸Ga-DOTATATE PET/CT, such as D-TV and TL-D, had no effect on PFS and OS before treatment.

Keywords: Somatostatin Therapy, Ga-68 Dotatate, Pet/bt, Gep-Net

Makale id= 20

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2149-0163

| 236

Spinal Anestezi Altında Retrograd İntrarenal Cerrahi (Rırs) Uygulanan Hastalarda Müzik Terapisinin Ağrı Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Salih Bürlukkara¹, Uzman Demirhan Örsan Demir²

¹Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding Author: Salih Bürlukkara

Özet: Amaç: Spinal anestezi altında yapılan retrograd intrarenal cerrahi sırasında müzik terapinin hastanın ağrı düzeyi üzerine etkisini prospektif olarak araştırmak. Gereç ve Yöntem: Ocak 2023-Haziran 2023 tarihleri arasında spinal anestezi ile Retrograd İntrarenal Cerrahi uygulanan 18 yaş üstü 143 hastanın böbrek veya üreter taşı nedeniyle prospektif, randomize, kontrollü bir klinik protokol ile değerlendirilmesi sağlandı. Hastalar bilgisayar tabanlı randomizasyon yazılımı kullanılarak 2 gruba randomize edildi. Grup.1'de müzik dinleyen, grup.2'de müzik dinletilmeyen hastalar yer aldı. Vizüel Analog Skala (VAS; Visuel Analog Ölçeği) sonuçları ve ağrı hissi kaydedildi. Bulgular: Hastaların 72'si (%50,3) müzik grubu (Grup.1), 71'i (%49,7) müzik dışı gruptaydı (Grup.2). Her iki grup karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı fark gözlenmedi. Anestezi öncesi sistolik, diyastolik ve ortalama kan basınçları her iki grupta benzerdi. Ortalama kalp atım hızı müzik grubunda anlamlı olarak daha düşüktü; Grup.1 ve Grup.2'de sırasıyla 60 ± 4.19 ve 70 ± 8.36 idi ($p=0.02$). İşlemden sonraki ilk bir saat içinde ölçülen kalp atım hızı her iki grupta benzerdi. (sayfa <0.05). VAS skoru Grup 1'de anlamlı olarak daha düşüktü ($p=0.021$). Grup.2'de işlem boyunca ağrı düzeyi yüksekti, ancak işlem sonrası VAS skoru her iki grupta benzerdi. Sonuç: Spinal anestezi altında RIRS işlemi sırasında müzik terapisi hastalarda ağrı skorlarını önemli ölçüde azaltmıştır.

Anahtar Kelimeler: Retrograd İntrarenal Cerrahi, Visuel Analog Skalası, Litotripsi

The Effect of Music Therapy On Pain in Patients Undergoing Retrograde Intrarenal Surgery (Rırs) Under Spinal Anesthesia

Abstract: Aim: To prospectively investigate the power of music therapy on the pain system during retrograde intrarenal surgery under spinal anesthesia. Materials and Methods: 143 patients over the age of 18 who underwent Retrograde Intrarenal Surgery with spinal anesthesia between January 2023 and June 2023 were treated with a prospective, randomized, controlled clinical protocol for kidney or ureteral stones. Patients were randomized into 2 groups using computer-based randomization software. Group.1 included drugs that allowed people to listen to music, and group.2 included drugs that did not allow people to listen to music. Visual Analog Scale (VAS; Visual Analog Scale) results and pain sensation were recorded. Results: 72 (50.3%) of the patients were in the music group (Group.1), and 71 (49.7%) were in the non-music group (Group.2). No significant difference was observed between the opposite groups of both groups. Pre-anesthesia systolic, diastolic and mean blood pressures were similar in both groups. Interval heart rate was significantly lower than music intervals; It was 60 ± 4.19 and 70

± 8.36 in Group.1 and Group.2, respectively ($p = 0.02$). Heart rate measured within the first hour after the procedure was similar in both groups. ($p < 0.05$). VAS score was significantly lower in Group 1 ($p = 0.021$). In Group.2, the pain level was high throughout the procedure, but the VAS score after the procedure was similar to both groups. Conclusion: The music therapist significantly reduced pain scores during the RIRS procedure under spinal anesthesia

Keywords: Retrograde Intrarenal Surgery, Visual Analogue Scale, Lithotripsy

Makale id= 35

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0764-5982

| 238

Status Epileptikus Olan Bir Yoğun Bakım Hastasında Levetiracetam İlişkili Pansitopeni

Uzman İsa Kılıç¹

¹Bursa Şehir Hastanesi

Özet: Kraniofaringioma cerrahisi sonrası profilaktik olarak antiepileptik ilaç kullanımı yaygın bir uygulamadır (1). Levetiracetam ilişkili pansitopeni oldukça nadir olmakla birlikte hayati tehdit eden ve tedavinin kesilmesini gerektiren ciddi bir yan etkidir. Burada opere kraniofaringioma sonrası levetiracetam ilişkili pansitopeni gelişen bir hastayı sunmayı amaçladık (2,3,4). OLGU Yaklaşık iki yıl önce kraniofaringioma cerrahisi geçiren ve status epileptikus nedeniyle dış merkez acil servisine başvuran 43 yaşında erkek hasta, entübe edilerek yoğun bakım ünitemize kabul edildi. Öyküsünde; hastanın epilepsi için levetiracetam 2 gr/gün, valproik asit 1000 mgr/gün, topiramet 100 mgr/gün, levotiroksin sodyum 100 mcgr/gün, hidrokortizon sabah 10 mgr akşam 5 mgr kullandığı öğrenildi. Dış merkezde çekilen kranial tomografide patolojik bulguya rastlanılmadı. Fizik muayenede ateş 36,6 santigrat derece olarak ölçüldü. Yatak başı muayenede gastrointestinal kan kaybı, hematüri, dışsal kanama bulguları saptanmadı. Klinik ve radyolojik olarak enfeksiyon odağı belirlenemedi. Hastanın kabul laboratuvar değerleri: lökosit sayısı: $2.46 \times 10^3/\mu\text{L}$, hemoglobin (Hb): 10.9 mg/dl, trombosit: $31 \times 10^3 \mu\text{mL}$, total bilirubin: 0.48 mg/dl, prokalsitonin: 0.03 $\mu\text{g/L}$, protrombin zamanı (PT): 8.83 sn, aktive parsiyel tromboplastin zamanı (aPTT): 35.2 sn, international normalized ratio (INR): 1, d-dimer: 0.65 ug FEU/ml, ferritin: 325 $\mu\text{g/L}$, demir bağlama kapasitesi: 204 $\mu\text{g/dl}$, fibrinojen: 657 mg/dl, üre: 31,5 mg/dl, kreatinin: 0,52 mg/dl idi. Periferik yaymada şistosit veya atipik hücrelere rastlanılmadı. Dissemine intravasküler koagülasyon, trombotik trombositopenik purpura ve enfeksiyon ayırıcı tanı olarak düşünüldü ve dışlandı. Yapılan tetkiklerde başka bir özellik bulunmadığı için ilaç yan etkisi olasılığı göz önünde bulunduruldu. Nörolojinin önerisi ile levetiracetam yatışın 5. günü stoplandı ve yerine lakozamid 200 mg/gün başlandı. Yatışın 17.günü hasta ekstübe edildi. Servise devredildiği gün (22.gün) laboratuvar değerleri: lökosit sayısı $8,94 \times 10^3/\mu\text{L}$, Hb: 11.1 mg/dl, trombosit: $389 \times 10^3 \mu\text{mL}$ idi. TARTIŞMA / SONUÇ Levetiracetam ve pansitopeni arasındaki patogenezi belirsizliğini korumaktadır. Hekimler, levetiracetam'ın nadirde olsa ciddi pansitopeni riskini göz önünde bulundurmalı ve negatif hemoliz profiline sahip pansitopeni gelişen hastalarda levetiracetam tedavisinin durdurulmasını düşünmelidir.

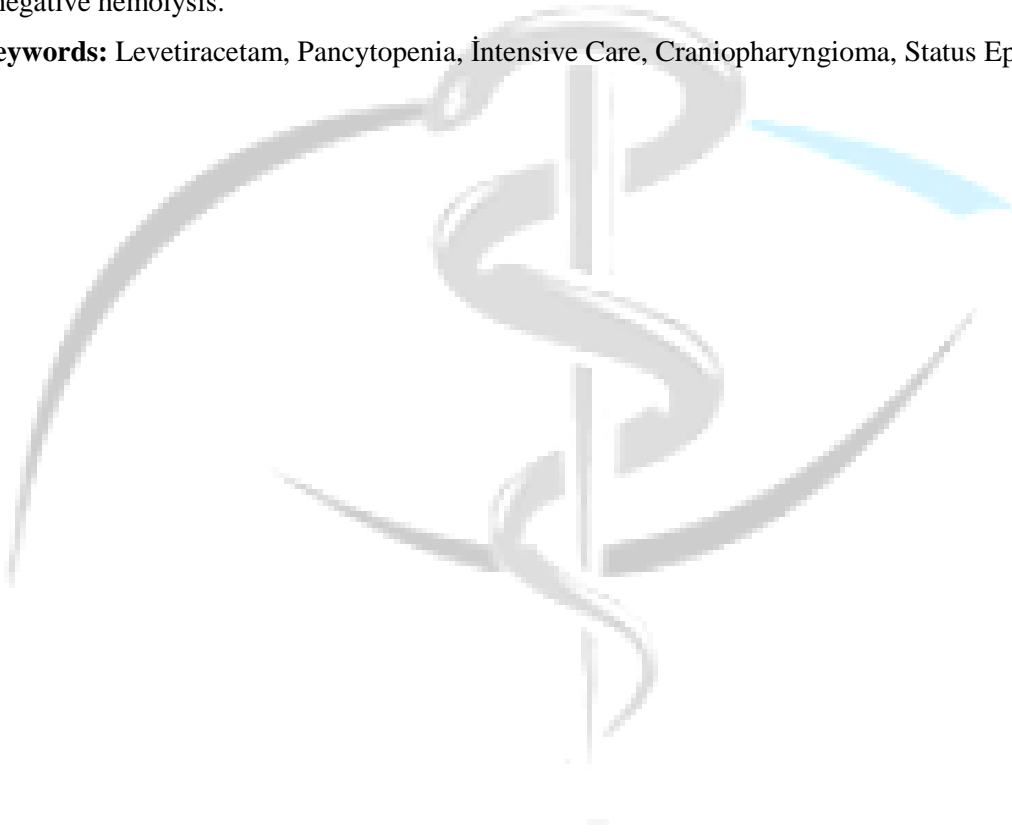
Anahtar Kelimeler: Levetiracetam, Pansitopeni, Yoğun Bakım, Kraniofaringioma, Status Epileptikus

**Levetiracetam-Associated Pancytopenia in An Icu Patient With Status Epilepticus
Levetiracetam**

Abstract: INTRODUCTION Prophylactic use of antiepileptic drugs after craniopharyngioma surgery is a common practice(1).Although levetiracetam associated pancytopenia is quite rare, it is a life-threatening and serious side effect requiring discontinuation of treatment. Here,we aimed to present a patient who developed levetiracetam-associated pancytopenia after an operated craniopharyngioma(2,3,4). CASE A 43-year-old male patient who underwent craniopharyngioma

surgery about two years ago and presented to the emergency department of an external centre because of status epilepticus was intubated and admitted to our intensive care unit. In his history, it was learnt that the patient used levetiracetam 2g/day, valproic acid 1000 mgr/day, topiramate 100 mgr/day, levothyroxine sodium 100 mcgr/day, hydrocortisone 10 mgr in the morning and 5mgr in the evening for epilepsy. No pathological finding was found on cranial tomography performed at an external centre. On physical examination, the temperature was 36.6 degrees centigrade. Gastrointestinal blood loss, haematuria and external bleeding findings were not found on bedside examination. No clinical and radiological focus of infection could be identified. Admission laboratory values: leukocyte count: $2.46 \times 10^3/\mu\text{L}$, hemoglobin (Hb): 10.9 mg/dl, platelet: $31 \times 10^3 \mu/\text{mL}$, total bilirubin: 0.48 mg/dl, procalcitonin: 0.03 $\mu\text{g/L}$, prothrombin time (PT): 8.83 s, activated partial thromboplastin time (aPTT): 35.2 s, international normalised ratio (INR): 1, d-dimer: 0.65 ug FEU/ml, ferritin: 325 $\mu\text{g/L}$, iron binding capacity: 204 $\mu\text{g/dl}$, fibrinogen: 657 mg/dl, urea: 31.5 mg/dl, creatinine: 0.52 mg/dl. No schistocytes or atypical cells were found in the peripheral smear. Disseminated intravascular coagulation, thrombotic thrombocytopenic purpura and infection were considered as differential diagnosis and excluded. Since no other features were found in the investigations, the possibility of drug side effects was considered. Levetiracetam was stopped on the 5th day of hospitalisation with the recommendation of neurology and lacosamide 200 mg/day was started instead. The patient was extubated on the 17th day of hospitalization. Laboratory values on the day of transfer to the ward (22nd day): leukocyte count $8.94 \times 10^3/\mu\text{L}$, Hb: 11.1 mg/dl, platelets: $389 \times 10^3 \mu/\text{mL}$. **DISCUSSION/CONCLUSION** The pathogenesis between levetiracetam and pancytopenia remains unclear. Physicians should consider the rare risk of severe pancytopenia with levetiracetam and consider stopping levetiracetam treatment in patients who develop pancytopenia with a negative hemolysis.

Keywords: Levetiracetam, Pancytopenia, Intensive Care, Craniopharyngioma, Status Epilepticus

Makale id= 69

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0605-1533

| 240

Stres Üriner İnkontinans Ameliyatlarında Mesh Erozyonu Yönetimi

Uzman Dr. Ramazan Adan¹

¹Prof. Dr.Cemil TAŞÇIOĞLU Şehir Hastanesi

Özet: Stres üriner inkontinans(SÜİ) ürodinamik tanımı mesane kaslarında kontraksiyonu olmadan intravezikal basıncın üretral kapanma basıncını aşması sonucu gelişen istemsiz idrar kaçırmasıdır. SÜİ için medikal, konservatif ve cerrahi gibi farklı tedavi seçenekleri mevcuttur. Bunlar arasında altın standart tedavi cerrahidir. Literatürde, komplikasyon oranları için TOT operasyonunda %10.1-32.4, TVT operasyonunda ise %4.1-72 arasında değişen oranlar bildirilmiştir (1). Her iki operasyonun başarı oranları benzer olmakla birlikte %84 ile %95 arasında değişmektedir (2). Biz bu çalışmada, stres üriner inkontinans nedeni ile TVT yapılan erken dönem mesh erozyonu olan hastada yapılan revizyon ameliyatı sonrası sonuçları tartışmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Stres Üriner İnkontinans, Tvt, Mesh Erozyonu

Makale id= 156

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5002-5471

| 241

Supin Perkütan Nefrolitotomide Diversiyon Tipinin Operasyon Sonuçlarına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ender Cem Bulut¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı

Özet: Giriş Perkütan nefrolitotomi 2 cm üzeri böbrek taşlarında altın standart tedavi yöntemidir. Operasyon sonrasında hem böbrek içi basıncı düşürerek enfeksiyon oranlarının azaltılması hem de muhtemel rezidü fragman nedenli obstrüksiyonun engellemesi için üreteral stent ve nefrostomi uygulanmaktadır. Supin perkütan nefrolitotomi (sPNL) yapılan hastalarda, tek diversiyonun (sadece üreteral stent) ve çift diversiyon (nefrostomi ve üreteral stent) operasyon sonuçlarına etkisinin incelenmesi amaçlandı. Materyal-Metot Nisan 2021 – Eylül 2023 tarihleri arasında alt pol ve pelvis taşları nedeniyle sPNL yapılan tek erişim (access) sağlanan ve 1 ile 3 cm arası taşa sahip olan hastaların verileri retrospektif olarak incelendi. 18 yaş üstü, tek taraflı böbrek taşı olan, tek access yapılan ve aynı seansta ek endoskopik girişim yapılmayan (ECIRS) hastalar çalışmaya dahil edildi. Soliter böbrek, bilateral böbrek taşı, çoklu böbrek erişimi, geçirilmiş böbrek cerrahisine sahip hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların yaş, cinsiyet, taş boyutu, hemogloblin (Hb) düşüşü, postoperatif ateş ve ürinom sıklığı, taşsızlık oranı değerlendirildi. Sonuçlar Sadece üretral kateter ve hem üretral kateter hem de nefrostomi ile diversiyon sağlanan 2 grup arasında yaş, cinsiyet, taş boyutu, hemogloblin düşüşü, postoperatif ateş, ürinom gelişmesi ve taşsızlık oranları açısından iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı. ($p>0,05$) Çıkarım Çift diversiyonun en önemli dezavantajı enfeksiyona muhtemel yatkınlık ve hastada oluşturduğu ağrı hissidir. Yaptığımız çalışmada postoperatif ateş açısından fark olmasa da güçlü bir çıkarım için yüksek hasta sayıları ve çok merkezli çalışmalarla bu sonuç desteklenmelidir. Diversiyon tipinin ağrı üzerine olan etkisi için ek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Perkütan Nefrolitotomi; Nefrostomi; Üreteral Stent, Ateş

Effect of Diversion Type On Operation Results in Supine Percutaneous Nephrolithotomy

Abstract: Introduction Percutaneous nephrolithotomy is the gold standard treatment method for kidney stones larger than 2 cm. After the operation, ureteral stent and nephrostomy are applied to reduce infection rates by lowering intrarenal pressure and preventing obstruction caused by possible residual fragments. It was aimed to examine the effect of single diversion (ureteral stent only) and double diversion (nephrostomy and ureteral stent) on the operation results in patients who underwent supine percutaneous nephrolithotomy (sPNL). Material-Method The data of patients who underwent single access (sPNL) due to lower pole and pelvic stones between April 2021 and September 2023 and had stones between 1 and 3 cm were examined retrospectively. Patients over 18 years of age, with unilateral kidney stones, with single access, and without additional endoscopic intervention in the same session (ECIRS) were included in the study. Patients with solitary kidney, bilateral kidney stones, multiple renal access, and previous renal surgery were excluded from the study. The patients' age, gender, stone size, hemogloblin (Hb) decrease, postoperative fever and urinoma frequency, and stone-free rate were evaluated. Results There was no significant difference between the two groups in which diversion was

provided only with urethral catheter and urethral catheter and nephrostomy in terms of age, gender, stone size, hemoglobin decrease, postoperative fever, urinoma development, and stone-free rates. ($p>0.05$) (Table 1) Conclusions The most crucial disadvantage of double diversion is the possible susceptibility to infection and the feeling of pain it creates in the patient. Although there was no difference in postoperative fever in our study, this result should be supported by high patient numbers and multicenter studies for a firm conclusion. Additional studies are needed to determine the effect of diversion type on pain.

Keywords: Percutaneous Nephrolithotomy; Nephrostomy; Ureteral Stent, Fever

Makale id= 136

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5527-8507; 0009-0006-7887-5837; 0000-0002-4668-9603

| 243

Testiküler Torsiyon/ Detorsiyon Hasarına Karşı Phoenixin'in Koruyucu Etkisinin İncelenmesi

Nesibe Yılmaz¹, Jemal Hudaykulyeva², Semir Gul³

¹Karabük Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye, nesibeyilmaz@karabuk.edu.tr

²Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Anatomi Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye, jemka2501@gmail.com

³Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye, semir.gul@ozal.edu.tr

*Corresponding author: Jemal Hudaykulyeva

Özet: Çalışmanın amacı, Phoenixin-14'ün (PNX-14) torsiyon/detorsiyon hasarına karşı testis dokusundaki histopatolojik değişiklikler ile serum testosteron seviyelerindeki değişiklikler üzerine etkilerini incelemektir. Çalışma 48 adet prepubertal erkek Wistar albino sıçan üzerinden gerçekleştirildi ve sıçanlar 4 ayrı gruba (Sham, TTD, TT+PNX+TD, TTD+PNX) (n=12) ayrıldı. Sham hariç diğer gruplarda 2 saat torsiyon süresinin ardından 24 saat detorsiyon işlemi uygulandı. TT+PNX+TD grubundaki sıçanlara torsiyonun 90. dakikasında, TTD+PNX grubundakilere de detorsiyonun başlangıç safhasında tek doz intraperitoneal PNX-14 (50 µg/kg) uygulandı. Araştırma sonunda toplanan testis dokularındaki histopatolojik değişiklikler Periyodik Asit Schiff (PAS) boyama ile incelendi ve Johnsen skorlaması ile değerlendirildi. Spermatogonia hücreleri immünohistokimyasal analiz ile değerlendirildi. Serum testosteron düzeyleri enzime bağlı immünosorbent analizi (ELISA) ile değerlendirildi. TTD grubundaki sıçanların serum testosteron düzeyinin sham, TT+PNX+TD ve TTD+PNX grubundaki sıçanların serum testosteron seviyelerinden istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük olduğu belirlendi (p<0.05). TT+PNX+TD ve TTD+PNX gruplarında seminifer tübül çapı ve epitel kalınlığında TTD grubuna göre anlamlı düzeyde artış görülürken (p<0.05) bulgular sham grubuyla benzerdi. Johnsen skorlamasına göre PNX-14 uygulanan gruplarda elde edilir bir iyileşme ve spermatogonia miktarındaki artış da PNX-14 uygulamasının testis dokusundaki hasara karşı iyileştirici etkilerinin olabileceğini gösterdi (p<0.05). PNX-14, testiküler TD hasarına karşı uygulanacak potansiyel bir terapötik ajan olabilir ve bu konuda çok daha fazla araştırma ile araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Torsiyon, Detorsiyon, Phoenixin-14, Oksidatif Stres, İnflamasyon, Histopatoloji

Investigation of the Protective Effect of Phoenixin Against On Testicular Torsion/detorsion Injury

Abstract: The aim of the study is to examine the effects of Phoenixin-14 (PNX-14) on histopathological changes in testicular tissue and changes in serum testosterone levels against torsion/detorsion damage. The study was performed on 48 prepubertal male Wistar albino rats and the rats were divided into 4 groups (Sham, TTD, TT+PNX+TD, TTD+PNX) (n=12). In all groups except sham, detorsion was

performed for 24 hours after a 2-hour torsion period.. A single intraperitoneal dose of PNX-14 (50 µg/kg) was administered to rats in the TT+PNX+TD group at 90 minutes of torsion and to rats in the TTD+PNX group at the beginning of detorsion. Histopathologic changes in the testicular tissues collected at the end of the study were examined by Periodic Acid Schiff (PAS) staining and evaluated by Johnsen scoring. Spermatogonia cells were evaluated by immunohistochemical analysis. Serum testosterone levels were evaluated by enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA). The serum testosterone levels of rats in TTD group were significantly lower than the serum testosterone levels of rats in sham, TT+PNX+TD and TTD+PNX groups ($p<0.05$). While there was a significant increase in seminiferous tubule diameter and epithelial thickness in the TT+PNX+TD and TTD+PNX groups compared to the TTD group ($p<0.05$), the findings were similar to the sham group. According to Johnsen scoring, an improvement and increase in the amount of spermatogonia in the PNX-14 treated groups showed that PNX-14 application may have a healing effect against the damage in the testicular tissue ($p<0.05$). PNX-14 may be a potential therapeutic agent to be applied against testicular TD injury and should be investigated with much more research in this regard.

Keywords: Torsion, Detorsion, Phoenixin-14, Oxidative Stress, Inflammation, Histopathology

Makale id= 116

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4126-809X

| 245

Tiroid Biyopsisinde Önemi Belirsiz Atipi ve Önemi Belirsiz Foliküler Lezyon Tespit Edilen Hastalarda Tiroid Kanseri Predikte Eden Faktörler**Exp.Dr. Yusufcan Yılmaz¹, Assoc.prof.Dr. Osman İnan¹**¹ Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding Author: Yusufcan Yılmaz

Özet: Giriş Yüksek frekanslı ultrasonların (US) kullanımı ile tiroid nodüllerinin tespiti artmıştır. Malign nodüllerin benign nodüllerden ayırımı ve gereksiz tiroidektomilerin önüne geçilmesi önemlidir. İnce iğne aspirasyonu (İİA), tiroid nodüllerinin değerlendirilmesinde standart yöntemdir. İİA sonuçları Bethesda Sistemi'ne göre raporlanmaktadır. Bethesda kategorisi III (önemi belirsiz atipi [AUS] ve önemi belirsiz foliküler lezyon [FLUS]) olan nodüllerin yönetimi ile ilgili tartışmalar devam etmektedir. Bu çalışmada İİA'u AUS ya da FLUS olarak raporlanan hastalarda laboratuvar ve US bulgularının tiroid kanserini predikte etmekteki rolü incelenmiştir. Metod Çalışma verileri retrospektif olarak toplanmıştır. İstatistiksel analizler için Mann Whitney U Testi, Ki Kare Testi ve Fisher's Exact Test kullanılmıştır. Bulgular Çalışmaya Ankara Bilkent Şehir Hastanesi'nde AUS ya da FLUS tespit edilmesi nedeniyle 04/06/2020 – 13/07/2021 tarihleri arasında tiroidektomi yapılmış 80 hasta dahil edildi. Yaş ortancası 49'du (39 – 58). 55 (%68,8) hasta kadındı. Hastaların 26'sında (%32,5) kanser tespit edilmişti. Kanser olanlar ile olmayanlar arasında yaş (p=0,124), cinsiyet (p=0,139) ve operasyon öncesi tiroid stimulan hormon düzeyi (p=0,789) açısından farklılık yoktu. AUS/FLUS tespit edilen nodüllerin operasyon öncesi US özellikleri karşılaştırıldı. İki grup arasında hiperekojenite/izoekojenite (p=0,323), hipoekojenite (p=0,857), belirgin hipoekojenite (p=0,16), mikrokalsifikasyon (0,341), makrokalsifikasyon (0,063), düzensiz sınırlar (0,117), miks kompozisyon (p=0,436), solid kompozisyon (0,538) ve patolojik lenf nodu varlığı (p=1) açısından farklılık yoktu. Tartışma Tiroid nodülünün doğru yönetimi önem arz etmektedir. AUS/FLUS tespit edilen nodüllere tekrar biyopsi yapılması önerilse de tekrarlayan biyopsilerde AUS/FLUS tespiti sıklıkla görülür. Çalışmamızda laboratuvar ve US bulgularının malign nodüllerin tespitinde yeterli olmadığı gösterilmiştir. Ancak çalışmamızın retrospektif olması ve az sayıda hasta içermesi önemli kısıtlılıklardır. Daha fazla hastanın dahil edildiği prospektif çalışmalarda elde ettiğimiz bu sonuçlarından tekrar değerlendirilmesine gerek vardır.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Canceri, Bethesda Sınıflaması, Önemi Belirsiz Atipi, Önemi Belirsiz Foliküler Lezyon

Factors Predicting Thyroid Cancer in Patients With Atypia of Undetermined Significance and Follicular Lesions of Undetermined Significance Detected in Thyroid Biopsy

Abstract: Introduction The use of high-frequency ultrasonography (US) has increased the detection of thyroid nodules. It is important to differentiate malignant nodules from benign ones and to prevent unnecessary thyroidectomies. Fine needle aspiration (FNA) is the standard method for evaluating thyroid nodules. FNA results are reported according to the Bethesda System. Debates continue regarding

the management of nodules categorized as Bethesda category III (atypia of undetermined significance [AUS] and follicular lesions of undetermined significance [FLUS]). This study examined the role of laboratory and US findings in predicting thyroid cancer in patients with FNA reported as AUS or FLUS. Method Study data were collected retrospectively. Mann Whitney U Test, Chi-Square Test, and Fisher's Exact Test were used for statistical analyses. Results Eighty patients who underwent thyroidectomy due to AUS or FLUS detection at Ankara Bilkent City Hospital between 04/06/2020 and 13/07/2021 were included. The median age was 49 (39 – 58), with 55 (68.8%) female patients. Cancer was detected in 26 patients (32.5%). There was no difference in age ($p=0.124$), gender ($p=0.139$), and preoperative thyroid-stimulating hormone level ($p=0.789$) between patients with and without cancer. Preoperative US features of nodules detected as AUS/FLUS were compared. There was no difference between the two groups regarding hyperechogenicity/isoechoicity ($p=0.323$), hypoechoicity ($p=0.857$), marked hypoechoicity ($p=0.16$), microcalcifications (0.341), macrocalcifications (0.063), irregular margins (0.117), mixed composition ($p=0.436$), solid composition (0.538), and presence of pathological lymph nodes ($p=1$). Discussion Accurate management of thyroid nodules is important. Although repeat biopsy is recommended for nodules detected as AUS/FLUS, AUS/FLUS detection is common in repeated biopsies. Our study showed that laboratory and US findings were not sufficient for detecting malignant nodules. However, the retrospective nature of our study and its inclusion of a small number of patients were significant limitations. Further prospective studies with more patients are needed to reevaluate these findings.

Keywords: Thyroid Cancer, Bethesda Classification, Atypia of Undetermined Significance, Follicular Lesion of Undetermined Significance

Makale id= 67

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0764-5982

| 247

Trakea Özofageal Fistül Nedeniyle Uzun Süreli Malnütrisyon Sonrası Gelişen Refeeding Sendromu: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. İsa Kılıç¹
¹Bursa Şehir Hastanesi

Özet: GİRİŞ / AMAÇ: Refeeding sendromu, yetersiz beslenen katabolik hastalarda, beslenmenin yeniden başlaması ile ciddi metabolik ve hormonal değişiklikler neticesinde hipokalemi, hipomagnezemi ve esas olarak hipofosfatemi gibi biyokimyasal anormalliklerin ortaya çıktığı klinik bir durumu ifade eder (1,2). Burada, trakea özofageal fistül (TÖF) nedeniyle uzun süre yetersiz beslenme sonucu malnütrisyon gelişmiş ve sonrasında yeniden beslenme sürecinde refeeding sendromu ortaya çıkan bir hastayı ele almayı amaçlıyoruz. OLGU Öksürük, balgam ve nefes darlığı şikayetiyle dış merkez acil servisine başvuran 37 yaşındaki kadın hasta, akut solunum yetmezliği tanısıyla entübe edildikten sonra aynı hastanenin yoğun bakım ünitesine kabul edilmiş. TÖF şüphesi nedeniyle hasta, hastanemizin yoğun bakım ünitesine sevk edilmiştir. Muayenede kaşektik ve vücut kitle indeksi 16,5 kg/m² idi. Endoskopide, ön kesici dişlerden itibaren 17. cm civarında, yaklaşık 2x2 cm ebatlarında kronik TÖF tespit edildi. Yatışının 6. gününde özofagusa, 11. gününde ise trakeaya stent yerleştirildi. Başvuru anındaki laboratuvar değerleri: Üre 25 mg/dL, kreatinin 0.24 mg/dL, sodyum 131 mmol/L, potasyum 4 mmol/L, magnezyum 1.88 mg/dl, fosfor 2,5mg/dl idi. Total parantral nütrisyon (tpn) 25 kcal/kg/gün olarak uygulandı. Tpn başlandıktan 3 gün sonra, laboratuvar değerleri: sodyum 136 mmol/L, potasyum 1.7 mmol/L, magnezyum 0.46 mg/dl, fosfor 1.3mg/dl idi. Eksik olan elektrolit düzeylerinde, tekrarlanan replasmanlara ve eser element takviyelerine rağmen iyileşme olmadığı görüldü. Mevcut durum, refeeding sendromuna bağlandı. Tpn, 450 kcal/gün olacak şekilde beslenme yeniden düzenlendi ve B kompleks vitamin takviyesi eklendi. Günlük elektrolit takibi ve yakın kardiyak monitörizasyon sağlandı. Beslenme her 4 ile 7 gün aralıklar ile artırılarak, hedef günlük kalori düzeyine yatışının 21. gününde ulaşıldı. Bu sürecin sonunda elektrolit düzeylerinin normal sınırlarda olduğu gözlemlendi. Yatışının 25. gününde perkütan trakeostomi, 27. gününde ise cerrahi gastrotomi açıldı. Yatışının 34. günü hasta palyatif servise devredildi. TARTIŞMA / SONUÇ Refeeding sendromu, yetersiz beslenme döneminden sonra beslenmenin hızla yeniden başlatılması sonucu ortaya çıkan ve potansiyel olarak ölümcül olabilen bir durumdur. Bu sendrom hakkında farkındalık oluşturmak ve risk altında olan hastaları tespit etmek çok önemlidir, çünkü bu durum önlenebilir ve metabolik komplikasyonlar engellenebilir.

Anahtar Kelimeler: Refeeding Sendromu, trakea Özofageal Fistül, Hipofosfatemi

Refeeding Syndrome After Long-Term Malnutrition Due to Tracheal Oesophageal Fistula: A Case Report

Abstract: Introduction Refeeding syndrome (RS) is a serious condition seen in malnourished patients who undergo sudden nutritional intake, leading to electrolyte imbalances and metabolic disturbances, notably hypophosphatemia. This report discusses a case involving a patient with malnutrition secondary to a trachea-oesophageal fistula (TEF) who developed RS upon refeeding. Case Summary A 37-year-

old woman presented with cough, sputum production, and dyspnea to an external emergency department, where she was intubated for acute respiratory failure and admitted to the ICU. Suspected of having TEF, she was transferred to our ICU. She appeared cachectic, with a BMI of 16.5 kg/m². Endoscopy identified a chronic TEF approximately 2x2 cm in size near the 17th cm from the anterior incisors. Initial labs showed urea at 25 mg/dL, creatinine at 0.24 mg/dL, and electrolytes indicating malnutrition. She began total parenteral nutrition (TPN) at 25 kcal/kg/day. However, subsequent labs revealed severe electrolyte imbalances (sodium 136 mmol/L, potassium 1.7 mmol/L, magnesium 0.46 mg/dl, phosphorus 1.3 mg/dl), despite correction attempts, leading to a diagnosis of RS. The TPN regimen was adjusted to 450 kcal/day with B-complex vitamins, alongside meticulous electrolyte and cardiac monitoring. Gradual nutritional escalation achieved the target caloric intake by the 21st day, stabilizing her electrolyte levels. A percutaneous tracheostomy and surgical gastrostomy were performed on the 25th and 27th days, respectively. She was transferred to palliative care on the 34th day. Discussion/Conclusion RS is a potentially lethal outcome of abrupt nutritional rehabilitation in malnourished individuals, emphasizing the need for awareness and early identification to prevent this condition and its associated metabolic complications. This case underscores the complexities of managing severely malnourished patients, particularly those with underlying conditions like TEF, and highlights the critical importance of a carefully monitored refeeding process.

Keywords: Refeeding Syndrome, Trachea-Oesophageal Fistula, Hypophosphatemia

Makale id= 56

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8588-6100

| 249

Üniversite Öğrencilerinin Organ Bağışı Hakkındaki Bilgi ve Görüşlerinin Belirlenmesi

Uzman Dr. Furkan Bakırhan¹, Doç.Dr. Ferit Kaya²

¹Adıyaman İl Sağlık Müdürlüğü

²Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı ABD

*Corresponding author: Furkan Bakırhan

Özet: Araştırmamız üniversite öğrencilerinin organ bağışı konusunda bilgi düzeyleri, görüşleri ve ilişkili faktörleri ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır. Çalışmamız kesitsel tipte bir araştırma olup Adıyaman Üniversitesinde öğrenim gören öğrencilere anket formu kullanılarak bilgiler toplanmıştır. Örneklem sayısı 312 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22.0 kaydedilerek; hata kontrolleri, tablolar ve istatistiksel analizler bu program aracılığıyla yapılmıştır. Çalışmamızda katılımcıların yaş ortalaması 20,97±3,39 olduğu, %51,9'u kadın idi. Katılımcıların %97,8'i organ bağışının gerekli olduğunu belirtirken organlarını bağışlayanların oranı %2,2 idi. Katılımcıların %69,9'u organ bağışı yapmak istediğini, %11,2'si organ bağışı yapmak istemediğini, %18,9'unun da organ bağışı konusunda kararsız olduğu saptandı. Katılımcılar bağışladıkları organların %52,8'i ihtiyacı olanlara, %23,9'u çocuklara-gençlere verilmesini istedikleri saptandı. Bağışta bulunmak istemeyenlerin %31,4'ü ailevi sosyal gerekçeleri olduğundan, %28,6'sı ticari yönden istismar edileceğini düşündüğü için organ bağışı yapmak istemediği saptandı. Katılımcıların %77,9'u organ bağışı konusunda bilgi almayı istediği; %95,5'i doktorlardan, %33,7'si din adamlarından, %32,7'si hemşirelerden bilgi almayı istediği saptandı. Katılımcıların %82,1'i dini açıdan sakınca olmadığını belirtmişken %10,9'u dini açıdan sakınca olduğunu düşündükleri saptandı. Araştırmamıza göre katılımcıların %97,8'i organ bağışının gerekli olduğunu belirtirken organlarını bağışlayanların oranı (%2,2) çok düşüktü. Katılımcıların %18,9'unun da organ bağışı konusunda kararsız olduğu saptanmıştır. Katılımcıların %10,9'u organ bağışı dini açıdan sakıncası olduğunu düşündüğü saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Organ Bağışı, Üniversite Öğrencileri, Organ Bağışı ile İlgili Düşünceler

Determining the Knowledge and Opinions of University Students About Organ Donation

Abstract: Our study was conducted to reveal the level of knowledge, opinions and related factors of university students about organ donation. Our study is a cross-sectional study and information was collected by using a questionnaire form for students studying at Adıyaman University. The sample number was calculated as 312. The data obtained were recorded in SPSS 22.0 and error checks, tables and statistical analyses were performed through this programme. In our study, the mean age of the participants was 20,97±3,39 and 51.9% were female. While 97.8% of the participants stated that organ donation was necessary, the rate of those who donated their organs was 2.2%. It was determined that 69.9% of the participants wanted to donate organs, 11.2% did not want to donate organs and 18.9% were undecided about organ donation. It was determined that 52.8% of the participants wanted the organs they donated to be given to those in need and 23.9% to children and young people. It was determined

that 31.4% of the participants did not want to donate organs because of family and social reasons, 28.6% because they thought that they would be commercially exploited. It was found that 77.9% of the participants wanted to receive information about organ donation; 95.5% wanted to receive information from doctors, 33.7% from clergymen, 32.7% from nurses. While 82.1% of the participants stated that there was no religious objection, 10.9% of them thought that there was a religious objection. According to our research, 97.8% of the participants stated that organ donation was necessary, while the rate of those who donated their organs (2.2%) was very low. It was determined that 18.9% of the participants were undecided about organ donation. It was determined that 10.9% of the participants thought that organ donation was religiously objectionable.

Keywords: Organ Donation, University Students, Ideas About Organ Donation

Makale id= 112

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0926-3005

| 251

**Üriner Sistem Taşı Tedavisinde Retrograd İntrarenal Cerrahinin Güvenlik ve Etkinliği:
Retrospektif Tek Tersiyer Merkez Sonuçları**

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Fatih Şahin¹, Dr. Öğretim Üyesi Çağrı Doğan¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Fatih Şahin

Özet: Amaç: Son 20 yılda Retrograd İntrarenal Cerrahi (RIRC), yüksek verimliliği ve güvenliğiyle üriner sistem taş hastalığı tedavisinde önemli bir role sahip olmuştur. Üroloji kılavuzları bu tekniği 2 cm'den küçük üst üriner sistem taşları için birinci basamak tedavi seçeneğine alternatif olarak önermektedir. Bu çalışmada, üriner sistem taşlarında RIRC etkinlik ve güvenliğinin araştırılması amacıyla tek merkezde opere edilen hastaların sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır. Materyal-Metot: Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Üroloji Kliniğinde, 2016-2023 yılları arasında RIRC operasyonu yapılan toplam 1166 hastanın verileri retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik ve klinik özellikleri, taş özellikleri, per-operatif ve post-operatif sonuçları incelendi. Ek olarak RIRC'nin başarı ve komplikasyon oranları analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması $48,9 \pm 14,3$ (min:6, maks:83) idi. 706 (%60,5) hasta erkek, 460 (%39,5) hasta kadındı. 600 (%51,5) hasta sağdan, 563 (%48,3) hasta soldan ve 3 (%0,2) hasta bilateral opereydi. Vücut kitle endeksi ortalaması $26,8 \pm 4,2$ idi. 321 hastaya preoperatif SWL uygulanmış iken 455 hastada preop JJ stent mevcuttu. Taşların lokasyonlarına bakıldığında 24 (%2,1) hastada üst kalikte, 60 (%5,1) hastada orta kalikte, 196 (%16,8) hastada alt kalikte, 316 (%27,1) hastada renal pelviste, 300 (%25,7) hastada proksimal ureterde ve 270 (%23,2) hastada multipl lokasyonda taşlar mevcuttu. Taş dansiteleri $1024,8 \pm 288,3$ HÜ idi. Ortalama taş boyutu $1039,6 \pm 557,3$ mm³'tü. Preoperatif ortalama kreatinin değeri $0,92 \pm 0,33$ mg/dl, postoperatif ortalama kreatinin $0,94 \pm 0,33$ mg/dl idi. 302 hastada preoperatif hidronefroz vardı. Operasyon süresi $67,5 \pm 27,6$ dk, hastanede yatış süresi 1,5 gün olarak bulundu. 84 (%7,2) hastada peroperatif, 129 (%11,1) hastada postoperatif komplikasyon görülürken 815 (%69,9) hastada cerrahi başarı sağlandı, 132 (%11,3) hastada ikinci girişim ihtiyacı vardı. Sonuç: RIRC, üriner sistem taş hastalığının her lokasyondaki tedavisinde kullanılan, düşük komplikasyon ve yüksek başarı oranı ile karakterize, etkili bir minimal invaziv girişimdir. Komplikasyon görülme sıklığı genellikle ihmal edilebilir düzeyde olsa da potansiyel olarak ciddi ve kritik komplikasyonların olabileceğini unutmamak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Retrograd İntrarenal Cerrahi, Üriner Sistem Taş Hastalığı, Komplikasyon, Başarı, Güvenlik, Etkinlik

Makale id= 93

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-5780-6747

| 252

Uterin Leiomyomun Spontan R0ptürüne Bağlı Masif İnteraabdominal Kanama

Uzman Dr. Arzu Karakaş Aydın ¹

¹Kayseri Şehir Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü

Özet: 30 yaşında doğum yapmamış, virgo hasta akut başlangıçlı karın ağrısı, bulantı ve kusma nedeniyle başvurdu. Yapılan ultrasonda her iki over ve tuba normal, uterus ön duvar kaynaklı 78x80mm, subseröz myom ve Douglasta 50 mm.'lik serbest mayi tespit edildi. Vital bulguları stabil idi. Defans yok, rebound yok idi. Kanda gebelik testi negatif ve hemoglobin değeri 12g/dl idi. Hasta kist rüptürü öntanısıyla takip ve tedavi amaçlı yatırıldı. Takiplerde hemoglobin düşüşü oldu ve vital bulguları bozulmaya başladı. O nedenle acil cerrahi uygulandı. Batın açıldı, her iki over ve tuba normaldi, pelvik bölgede serbest sıvı ve koagülüm mevcuttu. Uterus ön yüz kaynaklı 80 mm. üzerindeki yüzeysel damar yapısından kanayan subseröz myom izlendi. Myomektomi yapıldı, kanama kontrolü sonrası işleme son verildi. Takipleri stabil seyreden hasta önerilerle taburcu edildi.. Uterin myomların spontan rüptüre olup kanaması, literatürde nadir rastlanan bir durumdur. Fakat intraabdominal kanama ve akut batın tablosunda başvuran myomlu hastada akılda tutulması gereken tanılardandır.

Anahtar Kelimeler: Spontan Rüptür, Myoma Uteri, Akut Batın

Makale id= 87

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4968-1420

| 253

**Ventilatör İlişkili Pnömoni Tanı ve Takibinde Akciğer Ultrasonografisi Kullanılması:
Olgu Sunumu**

Doç.Dr. Funda Gök¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet: Yoğun bakım hastaları birçok akciğer patolojisine sahiptir. Bunların erken tanısı ve tedavisi hastanın prognozunu etkileyebilir. Bu nedenle akciğer patolojilerinin yatakbaşında değerlendirilmesini sağlayan tanı araçları önemlidir. Ultrasonografi yoğun bakımda akciğer patolojilerinde giderek yaygınlaşan bir tanı ve monitörizasyon aracıdır. Bu yazıda akciğer ultrasonografisi ile ventilatör ilişkili pnömoni tanısı konan ve hergün akciğer ultrasonu ile takip edilen 41 yaşındaki kadın bir olgunun sunulması amaçlanmıştır. Araç içi trafik kazası geçiren hastanın birçok vücut bölgesinde travması vardı. Göz perforasyonu, maksillo fasiyal travma, hafif subaraknoid kanama, dalak laserasyonu, karaciğer etrafında kanama, bilateral femur kırığı tanıları mevcuttu. Göz perforasyonu ve femura eksternal fiksator yerleştirmek için acil operasyona alınmış olan hasta yoğun bakım ünitesine entübe olarak postoperatif dönemde kabul edildi. Hasta alındığı günden itibaren hergün yatak başı ultrason (POCUS) ile değerlendirildi. Hastanın ilk muayenesinde akciğerinde herhangi bir patoloji tespit edilmedi. Yatışının üçüncü günü POCUS ile incelendiğinde bilateral akciğer alt bölgelerinde yeni oluşan konsolidasyon paterni ve dinamik hava bronkogramları, parapnömonik plevral efüzyon gözlendi. Akciğer grafisinde ise belirgin infiltrasyon gözlenmedi. Hastanın vücut sıcaklığı normaldi, oskültasyon ile bilateral akciğer alt zonlarında akciğer sesleri kabalaşmıştı, endotrakeal aspirasyon ile az miktarda pürülan sekresyonu mevcuttu. Beyaz küre sayısı yüksek olan ($13.3 \times 10^3/L$) hastanın oksijenizasyonunda (PaO_2/FiO_2 : 268) kötüleşmesi olmadı. Klinik pulmoner enfeksiyon skoru akciğer grafisi ile incelendiğinde 4 iken, akciğer ultrasonu ile değerlendirildiğinde 6 olarak hesaplandı. Endotrakeal aspirat kültürü gönderildi. Ventilatör ilişkili pnömoni tanısı konan hastaya yoğun bakıma kabulünün üçüncü günü ampirik antibiyotik tedavisi başlandı. Kültür sonucuna göre altıncı gün antibiyotik tedavisi tekrar düzenlendi. Hergün akciğer ultrasonu ile takip edilen hastanın, tedavisinin on ikinci gününde akciğerleri sonografik olarak normaldi ve enfeksiyon bulguları düzelmisti. Sonuç olarak akciğer ultrasonografisinin akciğer enfeksiyonlarının erken tanısında ve izlenmesinde diğer klinik bilgiler ile birlikte değerlendirildiğinde yararlı bilgiler sağladığını ve kullanılması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ventilatör İlişkili Pnömoni, Akciğer Ultrasonu, Pocus, Kritik Hasta.

**Using Lung Ultrasonography in the Diagnosis and Follow-Up of Ventilator-Associated
Pneumonia: A Case Report**

Abstract: Critically ill patients often suffer from various lung pathologies. The early diagnosis and treatment of these conditions can significantly influence the prognosis of the patient. Hence, diagnostic tools that allow for the bedside evaluation of lung pathologies are essential. Ultrasonography is increasingly becoming the diagnostic and monitoring method of choice for lung pathologies in critically ill patients. This manuscript presents a case report of a 41-year-old woman diagnosed with ventilator-

associated pneumonia using lung ultrasonography, who was followed daily with lung ultrasound. The patient, who had multiple traumas from a car accident, including eye perforation, maxillofacial trauma, mild subarachnoid hemorrhage, splenic laceration, bleeding around the liver, and bilateral femur fractures, underwent emergency surgery. She was admitted to the intensive care unit intubated and postoperative. Her daily evaluations began immediately upon admission using bedside ultrasound (POCUS). In the patient's first examination, no pathology was detected in his lung. On the third day of hospitalization, point-of-care ultrasound (POCUS) revealed new consolidation patterns and dynamic air bronchograms in the lower regions of both lungs, as well as parapneumonic pleural effusion. No significant infiltrations were observed on the chest radiograph. The patient's body temperature was normal, and auscultation identified coarsened breath sounds in the bilateral lower lung zones. A small amount of purulent secretions was obtained through endotracheal aspiration. Despite a high white blood cell count ($13.3 \times 10^3/L$), there was no notable deterioration in the patient's oxygenation (PaO_2/FiO_2 : 268). An endotracheal aspirate culture was sent for microbiological analysis. Clinical Pulmonary Infection Score (CPIS) was 4 when assessed by lung x-ray, and his CPIS score was 6 when evaluated by lung ultrasound. A diagnosis of ventilator-associated pneumonia was made, and the patient was started on empirical antibiotic treatment on the third day of his admission to the intensive care unit. On the sixth day, the antibiotic regimen was adjusted based on the microbiological culture results. The patient, monitored daily with lung ultrasound, showed sonographically normal lungs by the twelfth day of treatment, and her infection signs had resolved. In conclusion, when combined with other clinical information, lung ultrasonography provides valuable insights for the early diagnosis and monitoring of lung infections, indicating its necessity in clinical use.

Keywords: Ventilator-Associated Pneumonia, Lung Ultrasound, Pocus, Critically Ill Patient

Makale id= 51

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2108-1316

| 255

Vitiligo Hastalarında Drosha, Dicer ve Dgcr8 Gen Polimorfizmlerinin ve Ekspresyon Düzeylerinin Araştırılması

Ma.St. Soner Aşır¹, Prof.Dr. Özlem İzci Ay¹, Dr. Kenan Çevik¹, Assoc.prof.Dr. Mustafa Ertan Ay¹, Dr. Gurbet Doğru Özdemir¹, Dr. Öğretim Üyesi Merve Türkegün Şengül², Prof.Dr. Mehmet Emin Erdal¹, Prof.Dr. Ümit Türsen¹

¹Mersin Üniversitesi

²Alanya Keykubat Üniversitesi

*Corresponding author: Kenan Çevik

Özet: Yaygın bir kronik depigmente deri hastalığı olarak bilinen Vitiligo, lezyondaki fonksiyonel melanositlerin kaybı veya fonksiyon bozukluğu ile karakterizedir. Vitiligo'nun patogenezi hala belirsiz olsa da, son yıllarda yapılan çalışmalar mikroRNA'ların (miRNA'ların), immün hücre ve melanosit gelişimi ve fonksiyonları da dahil olmak üzere hücrel farklılaşmayı, çoğalmayı ve apoptozu modüle ettiğini ve dolayısı ile vitiligo oluşumuna ve ilerlemesine katkıda bulunabileceğini öne sürmektedir. Bu çalışmanın amacı, miRNA oluşumunda rol alan genlerin tek nükleotid polimorfizmleri (SNP'ler) ve ekspresyon düzeyleri ile vitiligo arasındaki ilişkileri araştırmaktır. Bu çalışma, Mersin Üniversitesi BAP-TP2-3765 nolu proje ile desteklenmiştir. Çalışmamızda miRNA biyogenezinde yer alan DICER, DROSHA ve DGCR8 genlerinin ekspresyon düzeyleri ve ile Drosha (RNASEN) rs493760 C/T ve DGCR8 rs1640299 G/T ve Dicer rs1057035 polimorfizmleri, hasta (n=55) ve kontrol (n=56) bireylerinden alınan kan örneklerinde belirlendi. Seçilen genlerin ekspresyon düzeyleri ve polimorfizmleri, Real Time PCR'da karşılaştırmalı CT yöntemi ve genotipleme yöntemi kullanılarak analiz edildi. DICER, DROSHA ve DGCR8 genlerinin Vitiligo hastalığındaki tanısal etkinliğini analiz etmek için ROC eğrisi kullanıldı. Dicer rs1057035 CT genotipi, vitiligo hastalarında sağlıklı bireylere göre daha sık görülürken (p=0.046), Drosha ve DGCR8 genlerindeki diğer polimorfik varyasyonların ise istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptandı. Vitiligo hastalarında üç genin göreceli ekspresyon seviyeleri kontrol grubuna göre oldukça düşük bulundu (p < 0.05). ROC eğrisi analizine göre Drosha, DGCR8 ve Dicer için değerler sırasıyla 0,969, 0,66 ve 0,67 idi. Bu çalışmamız ile Dicer rs1057035 polimorfizminin vitiligo duyarlılığı ile ilişkili olabileceğini gösterdik. Vitiligo patogenezinde, Dicer rs1057035 polimorfizmi ve miRNA biyogenez genlerinin downregüle olduğunu gözlemlediğimiz çalışmamızın, gelecekte, potansiyel bir biyobelirteç olarak kullanılabilirliği fikrine öncülük edebilecek, bu konuda başka çalışmalara yol gösterici olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Vitiligo, Mirna Biogenesis, Dicer, Drosha, Dgcr8

Makale id= 26

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4725-3454; 0000-0003-0088-5825; 0000-0001-9623-6955

| 256

X-Ray Göğüs Görüntülerinden Derin Öğrenme Kullanılarak Pnömoni Tespiti ve Sınıflandırılması

Uzman Esra Tayan¹, Doç.Dr. Ferhat Bozkurt², Arş.Gör. Ercüment Öztürk³

¹Haliç Üniversitesi

²Atatürk Üniversitesi

³Artvin Üniversitesi

*Corresponding author: Esra Tayan

Özet: Bu çalışma, pnömoni (zatürre) tespiti için derin öğrenme modellerinin kullanılabilirliğini inceleyen bir araştırmaya odaklanmaktadır. Kaggle'dan alınan veri kümesi, 1 ila 5 yaş arasındaki pediatrik hastalardan elde edilen göğüs radyografilerini içermektedir. Modeller, eğitim, test ve doğrulama setleri kullanılarak eğitilmiştir. Çalışmada VGG16, ResNet50 ve DenseNet121 modelleri üzerinde önceden eğitilmiş ağırlıkların kullanıldığı bir pnömoni tespit modeli oluşturulmuştur. Elde edilen sonuçlar, derin öğrenme tekniklerinin tıbbi görüntüleme alanında daha geniş bir uygulama potansiyeline işaret etmektedir. Bu çalışma, pnömoni teşhisinde derin öğrenme modellerinin başarıyla kullanılabilmesini ve farklı mimariyelere sahip modellerin bir araya getirilerek daha güçlü bir çözüm elde edilebileceğini vurgulamaktadır. Araştırma, tıbbi görüntüleme teknolojisinin ilerlemesine ve hastalıkların daha etkili bir şekilde teşhis edilmesine katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer X Ray Görüntüleri, Sınıflandırma, Pnömoni, Evrişimsel Sinir Ağlar, Derin Öğrenme

Detection and Classification of Pneumonia Using Deep Learning On X-Ray Chest Images

Abstract: This study focuses on investigating the usability of deep learning models for pneumonia detection. The dataset, obtained from Kaggle, includes chest radiographs from pediatric patients aged 1 to 5 years. Models were trained using training, testing, and validation sets. In the study, a pneumonia detection model was built using pre-trained weights on VGG16, ResNet50, and DenseNet121 models. The results indicate the broader application potential of deep learning techniques in medical imaging. This study emphasizes the successful use of deep learning models in pneumonia diagnosis and highlights that combining models with different architectures can lead to a more robust solution. The research contributes to the advancement of medical imaging technology and the more effective diagnosis of diseases.

Keywords: Keywords —chest X Ray Images, Classification, Pneumonia, Convolutional Neural Networks, Deep Learning

Makale id= 145

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000251292977

| 257

Yaşlı Akut Myeloid Lösemili Hastalarda Azasitidin ve Venetoklas-Azasitidin Tedavisinin Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Cumali Yalçın¹, Dr. Öğretim Üyesi Can Özlü¹, Dr. Öğretim Üyesi Aysun Gönderen¹
¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hematoloji Kliniği

*Corresponding author: Cumali Yalçın

Özet: Amaç: Akut myeloid lösemisinin (AML) tanı anında medyan yaşı 67 olup, yaşla birlikte insidansı artmaktadır. Günümüzde yaşlı AML hastalarında daha sık orta ve düşük yoğunluklu tedaviler uygulanmaktadır. Bu çalışmada yaşlı AML hastalarında düşük yoğunluklu tedavilerin sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Metot: Biz bu çalışmada 65 yaş üstü AML olgularını retrospektif olarak değerlendirdik. Bu olgularda Azasitidin (AZA) ve Venetoklas-Azasitidin (Ven-AZA) tedavilerinin komplet remisyon (CR) ve inkomplet remisyon (CRi) oranları, mortalite, genel sağkalım (GS), progresyonsuz sağkalım (PS) ve yan etkileri analiz edilmiştir. Sonuçlar: Bu çalışmaya 16 hasta dahil edildi. Hastaların %50'si kadın olup, medyan yaş 72,5 (66-80) idi. Hastalar tedavi rejimlerine göre AZA (n=8) ve Ven-AZA (n=8) olarak iki gruba ayrıldı. CR ve CRi oranı sırasıyla AZA kolunda %50, Ven-AZA kolunda %75 idi (p=0.302). AZA kolunda GS 28 ay iken, Ven-AZA kolunda GS'ye ulaşılamadı. AZA kolunda PS 23 ay iken, Ven-AZA kolunda PS'ye erişilemedi. En sık görülen hematolojik yan etkiler nötropeni (%100), anemi (%81) ve trombositopeni (%56) idi. Non-hematolojik yan etkiler AZA ve Ven-AZA kollarında sırasıyla, febril nötropeni (%75 ve %38), iştah azalması (%38 ve %63) ve bulantı-kusma (%25 ve %50) idi. Mortalite oranı AZA kolunda %38 (n=3), Ven-AZA kolunda %13 (n=1) saptandı. Ven-AZA alan hastalarda AZA alan hastalara kıyasla febril nötropeni ve mortalitede artış izlenmedi. Tartışma: Biz bu çalışmada venetoklaks bazlı tedavilerin yaşlı akut myeloid lösemili hastalarda hem tedavide etkin olduğunu hem de yan etkiler açısından güvenli olduğunu gösterdik. Günümüzde yaşlı nüfusun artmasıyla AML tedavisinde daha güvenli yan etki profiline sahip yeni tedavi ajanları geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Myeloid Lösemi, Azasitidin, Yan Etkiler, Venetoklaks

Results of Azacitidine and Venetoclas Plus Azacitidine Treatment in Elderly Patients With Acute Myeloid Leukemia - Single Center Experience

Abstract: Purpose: The median age of acute myeloid leukemia (AML) at diagnosis is 67 years, and its incidence increases with age. Nowadays, medium and low intensity treatments are applied more frequently in elderly AML patients. We aimed to evaluate the results of low-intensity treatments in elderly AML patients. Method: We retrospectively evaluated AML cases in people over 65 years of age. In these cases, complete remission (CR) and incomplete remission (CRi) rates, mortality, overall survival (OS), progression-free survival (PFS) and side effects of Azacitidine (AZA) and Venetoclax-Azacitidine (Ven-AZA) treatments were analyzed. Results: Sixteen patients were included. Fifty percent

of the patients were female and the median age was 72.5 (66-80) years. Patients were divided into two groups: AZA (n=8) and Ven-AZA (n=8). CR and CRi rates were 50% in the AZA arm and 75% in the Ven-AZA arm, respectively ($p = 0.302$). While OS was 28 months in the AZA arm, OS was not reached in the Ven-AZA arm. While PFS was 23 months in the AZA arm, PFS was not reached in the Ven-AZA arm. The most common hematological side effects were neutropenia (100%), anemia (81%) and thrombocytopenia (56%). Non-hematological side effects were febrile neutropenia (75% and 38%), decreased appetite (38% and 63%), and nausea and vomiting (25% and 50%) in the AZA and Ven-AZA arms, respectively. The mortality rate was 38% (n=3) in the AZA arm and 13% (n=1) in the Ven-AZA arm. No increase in febrile neutropenia and mortality was observed in patients receiving Ven-AZA compared to patients receiving AZA. Discussion: We showed that venetoclax-based treatments are both effective in the treatment of elderly AML patients and safe in terms of side effects. Today, with the increasing elderly population, new treatment agents with a safer side effect profile should be developed in the treatment of AML.

Keywords: Acute Myeloid Leukemia, Azacitidine, Side Effects, Venetoclax

Makale id= 37

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2275-1158

| 259

Yaygın Evre Küçük Hücreli Akciğer Kanseri İleri Evre Akciğer Kanseri İnflamasyon İndeksinin (Alı) Prognostik Değeri**Uzman Dr. Gürkan Güner¹, Exp. Dr. Muslih Ürün²**¹İzmir Ekonomi Üniversitesi Medikal Point Hastanesi²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı

*Corresponding author: Gürkan Güner

Özet: Giriş: Sistemik inflamasyon kanser patogeneğinde önemli bir rol oynamaktadır. İleri evre akciğer kanseri inflamasyon indeksi (ALI) sistemik inflamasyonun potansiyel bir göstergesi olarak kabul edilmektedir. Çalışmamızda metastatik küçük hücreli akciğer kanserinde (KHAK) ALI'nin prognostik değerini araştırmayı amaçladık. Materyal ve metot: Çalışmaya 2016 ile 2022 yılları arasında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Dursun Odabaşı Tıp Merkezi Onkoloji Kliniği'nde tedavi edilen yaygın evre KHAK tanılı 96 hasta dahil edilmiştir. ALI formülü vücut kitle indeksi (kg/m²) × serum albümini (g/dL) / NLR (Nötrofil/lenfosit oranı) şeklindedir. Hastalar düşük inflamasyon (ALI ≥32,5) ve yüksek inflamasyon (ALI <32,5) gruplarına ayrılmıştır. İşlem karakteristik (Receiver operating characteristic) eğrisi, sağkalımı tahmin etmek için diğer klinik göstergelerle karşılaştırılarak ALI için en uygun cut-off noktasını belirlemek için kullanılmıştır. ALI ile hasta prognozu arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için Kaplan-Meier analizi ve Cox regresyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: Toplam 96 hasta (84 erkek, 12 kadın) çalışmaya dahil edildi. Ortanca yaş 61 (IQR 41-82) yılı. Medyan takip süresi 9 ay ve medyan genel sağkalım (OS) 10 aydı (%95 CI: 7,75-12,45). Düşük ALI skoru (<32,5), daha kötü bir OS ile koreleydi (medyan OS, ALI <32,5 için 7 ay (%95 CI: 4,6-9,3) ve ALI ≥32,5 için 15 ay (%95 CI: 10,6-19,3), p<0,001). Çok değişkenli analizde, ALI skoru, ECOG performans skoru, beyin metastazı, ve kemik metastazı bağımsız prognostik faktörler olarak belirlenmiştir. Sonuç: ALI skoru, diğer kanser türlerinde olduğu gibi KHAK'de de sağkalımın önemli bir prediktörüdür. ALI skoru düşük olan hastalarda sağkalım daha kötüdür. ALI değerlendirmesi, kötü prognoz riski yüksek olan akciğer kanseri hastalarını belirleyebilir ve klinik uygulamada yararlı bir prognostik belirteç olabilir.

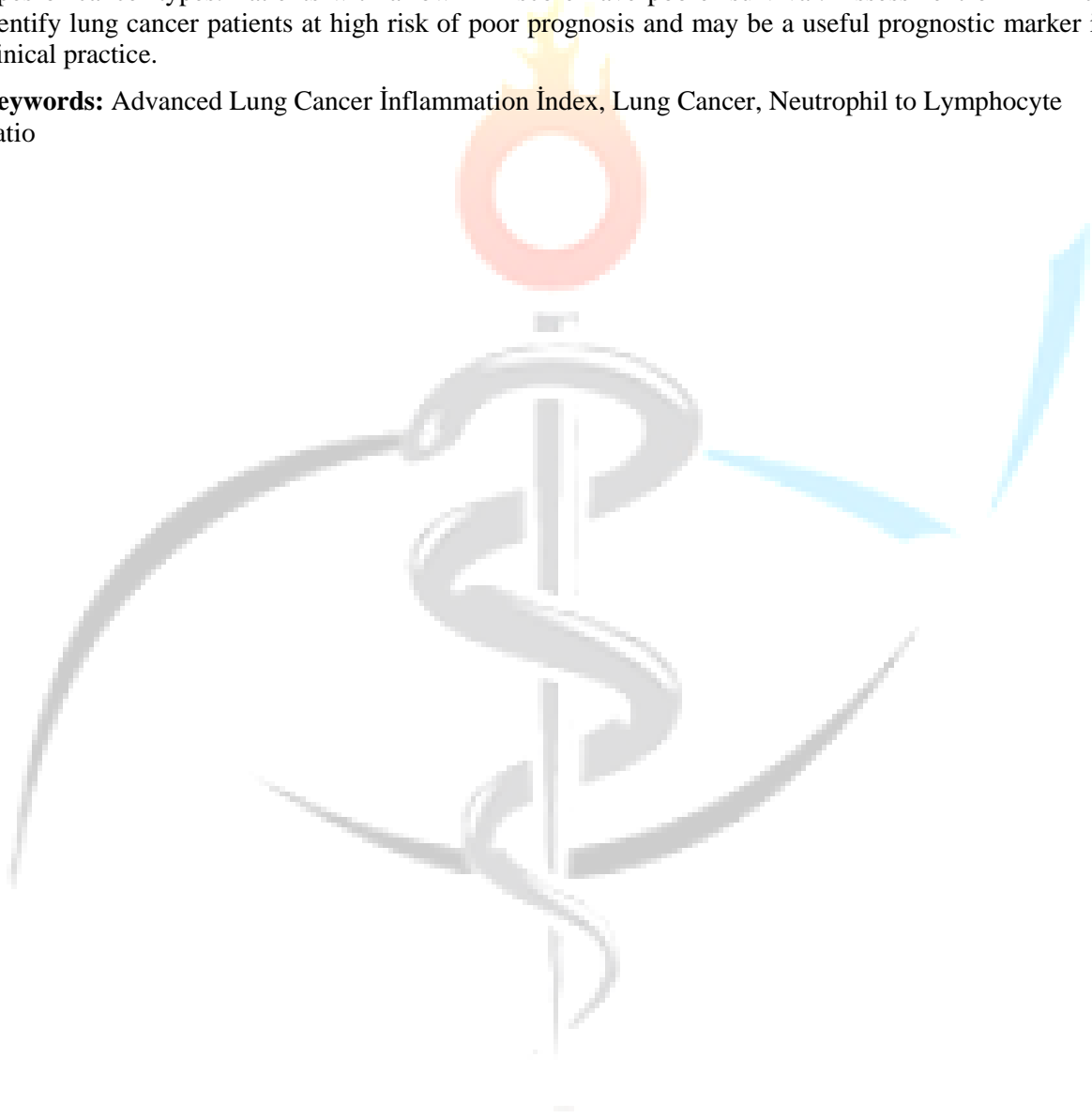
Anahtar Kelimeler: İleri Evre Akciğer Kanseri İnflamasyon İndeksi, Akciğer Kanseri, Nötrofil Lenfosit Oranı

Prognostic Role of the Advanced Lung Cancer Inflammation Index (Alı) in Extensive Stage Small Cell Lung Cancer

Abstract: OBJECTIVE: Systemic inflammation plays a critical role in cancers. The Advanced Lung Cancer Inflammation Index (ALI) is regarded as a potential indicator of systemic inflammation. We aimed to explore the prognostic value of the ALI in metastatic small cell lung cancer (SCLC). MATERIALS AND METHODS: This retrospective study included 96 patients who were diagnosed with extensive stage SCLC in a single institution between 2016 and 2022. The formula for ALI is body mass index (kg/m²) × serum albumin (g/dL) / NLR (Neutrophil to lymphocyte ratio). Patients were divided into low inflammation (ALI ≥ 32.5) and high inflammation (ALI < 32.5) groups. The receiver

operating characteristic (ROC) curve was used to identify the optimal cut-off point for the ALI, comparing it with other clinical indicators for predicting survival. Subsequently, Kaplan-Meier analysis and Cox proportional analysis were carried out to assess the association between the ALI and patient prognosis. **RESULTS:** A total of 96 patients (84 male, 12 female) were included. Median age was 61 (range: 41-82) years. Median follow-up was 9 months and median overall survival (OS) was 10 months (95% CI: 7.75-12.45). A lower ALI score (<32.5) was correlated with a poorer OS compared to its counterpart (median OS, 7 months for ALI <32.5 (95% CI: 4.6-9.3) vs. 15 months for ALI ≥ 32.5 (95% CI: 10.6-19.3), $p < 0.001$). In the multivariate analysis, ALI score, Eastern Cooperative Oncology Group performance status (ECOG PS), brain metastasis, and bone metastasis were identified as independent prognostic factors. **CONCLUSIONS:** ALI score is a substantial predictor of survival in SCLC as in other types of cancer types. Patients with a low ALI score have poorer survival. Assessment of ALI may identify lung cancer patients at high risk of poor prognosis and may be a useful prognostic marker in clinical practice.

Keywords: Advanced Lung Cancer Inflammation Index, Lung Cancer, Neutrophil to Lymphocyte Ratio

Makale id= 126

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4170-3768

| 261

Yeni Fıgo 2023 Endometrium Kanseri Evrelemesi İle Neler Değişt'i'

Uzman Dr. Ayşe Büşra Önder¹

¹Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Endometrium kanseri epidemiyolojik, klinik, morfolopatolojik ve moleküler açılardan komplike ve heterojen bir kanser grubunu temsil etmektedir. FIGO evrelemesinin en son 2009'da güncellenmesinden bu yana endometrial kanserin patolojik ve moleküler özelliklerinin anlaşılmasında birçok ilerleme kaydedilmiştir. Çeşitli histolojik tiplere ilişkin çok fazla veri elde edilmiştir. Kanser Genom Atlası (TCGA) verilerinin yayınlanmasından bu yana moleküler ve genetik bulgular hızlanmış ve farklı moleküler profili olan tümörlerin farklı biyolojik doğası ve prognozu olduğu görülmüştür. Yeni evreleme sisteminin hedefleri, bu prognostik grupları daha iyi tanımlamak ve daha uygun cerrahi, radyasyon ve sistemik tedavileri mümkün kılacak alt gruplar oluşturmaktır. Yeni FIGO sınıflaması oluşturulurken; yakın zamanda geliştirilen ESGO/ESTRO/ESP kılavuzlarında yayınlanan moleküler ve histolojik sınıflandırmalardan elde edilen veriler ve analizler, önerilen moleküler ve histolojik evreleme sistemine yeni alt grupların eklenmesi için bir şablon olarak kullanılmıştır. Prognoz belirlenmesi ve adjuvan tedavi kararını etkilemesi nedeniyle tüm olgularda tam moleküler sınıflama analizlerinin yapılması (POLEmut, MMRd, NSMP, p53abn) önerilmiştir. Anahtar noktalar • Histolojik alt tipler ve lenfovasküler alan invazyonu evrelemeye dahil edilmiştir. • Moleküler profil evrelemeye dahil edilmiştir. • Evreleme anatomik tutulumu (adneks, serviks, periton) göre yeniden uyarlanmıştır. • Senkron ve metastatik kanserler arasındaki ayrıma dikkat edilmiştir. • Lenf nodu tutulumu mikro ve makrometastaz olarak daha ayrıntılı sınıflandırılmıştır. Sonuç olarak, 2023 FIGO endometriyal kanser evrelemesi ayrıntılı anatomik metastatik bölgelere dayanan ve moleküler ve histolojik bilgilerin dahil edildiği neredeyse iki katına çıkarılmış zenginleştirilmiş alt evreler içerir. Yeni evreleme sistemi, hastaların yaklaşık dörtte birinde önemli bir evre değişikliğine yol açarak daha yüksek prognostik netliği sağlamış ve bu sayede uygun tedaviyi daha olanaklı hale getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fıgo 2023, Endometrium Kanseri

What Has Changed With the New Fıgo 2023 Endometrium Cancer Staging'

Abstract: Endometrial cancer represents a complex and heterogeneous group of cancers in terms of epidemiological, clinical, morphopathological and molecular aspects. Many advances have been made in understanding the pathological and molecular features of endometrial cancer since FIGO staging was last updated in 2009. Much data has been obtained regarding various histological types. Since the publication of The Cancer Genome Atlas (TCGA) data, molecular and genetic findings have accelerated and tumors with different molecular profiles have been shown to have different biological nature and prognosis. The goals of the new staging system are to better define these prognostic groups and create subgroups that will enable more appropriate surgical, radiation and systemic treatments. Data and analyses from the molecular and histological classifications performed and published in the recently developed ESGO/ESTRO/ESP guidelines were used as a template for adding the new subclassifications

to the proposed molecular and histological staging system. It has been recommended to perform full molecular classification analyzes (POLEmut, MMRd, NSMP, p53abn) in all cases because it affects prognosis determination and adjuvant treatment decision. Key points • Histological subtypes and lymphovascular space invasion are included in staging. • Molecular profile is included in staging. • Staging has been adapted according to anatomical involvement (adnexa, cervix, peritoneum). • Attention was paid to the distinction between synchronous and metastatic cancers. • Lymph node involvement is further classified as micro and macrometastasis. As a result, the 2023 FIGO endometrial cancer staging includes nearly doubled enriched substages based on detailed anatomical metastatic sites and incorporating molecular and histological information. The new staging system resulted in a significant stage change in approximately one quarter of the patients, providing greater prognostic clarity and thus making appropriate treatment more possible.

Keywords: Figo 2023, Endometrial Cancer

Makale id= 8

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6858-3922

| 263

Yıldırım Çarpmasına Bağlı Gelişen Görme Kaybına Yaklaşım: Nadir Bir Olgu

Uzman Dr. Suleyman Demir¹

¹ Adana 5 Ocak Devlet Hastanesi

Özet: 27 yaş Erkek hasta görev esnasında yıldırım çarpması sonucu görme azlığı şikayetiyle kliniğimize başvuruyor. Yapılan göz muayenesinde Görme Keskinliği: Tam/0.3(+0.50/-0.50X160) (Snellen Eşeli) Lokal Muayene: Her iki gözde pupil ışık reaksiyonları doğal, RAPD yok, ortoforik, göz hareketleri her yöne serbest Biyomikroskopi: Her iki gözde ışık kırıcı ve saydam ortamlar doğal. Göz içi basıncı :14/12 mmHg olarak ölçüldü. Yapılan Fundus muayenesinde her iki gözde grade 3-4 papil ödem izlendi. Daha sonra yapılan OCT filminde her iki gözde nazal makula alanında subretinal sıvı mevcudiyeti ve yoğun papil ödemle uyumlu alanlar izlendi. Yapılan FOF,FFA papil ödemle FFA tetkikinde geç dönemde giderek artan sızıntı alanı mevcut idi. Hastanın öyküsü ve yapılan tetkikler göz önüne alındığında hastaya Yıldırım Çarpmasına Bağlı Gelişen Görme Kaybı tanısı koyuldu. Hastaya tedavi olarak Hastaya 1 mg/kg oral steroid+ PPI tedavisi başlandı. Tedavi sonucunda hastanın klinik bulguları gerilemiş ve görme keskinliği artmıştır. Yıldırım Çarpmasına Bağlı Gelişen Görme Kaybı oldukça nadir görülen bir durum olup ayırıcı tanıda papil ödem, psödo papil ödem, optik disk drusen, tilted optik disk, hipermetropide kalabalık optik disk, peripapiller miyelinli sinir lifi, optik Nöropati, inflamatuvar papillit göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Görme Kaybı, Yıldırım, Papil Ödem

Approach to Visual Loss Due to Lightning Strike: A Rare Case

Abstract: A 27 years old male patient is admitted to our clinic with the complaint of visual impairment due to lightning strike while on duty. Visual acuity on ophthalmological examination: Full/0.3(+0.50/-0.50/-0.50X160) (Snellen Scale) Local Examination: Pupillary light reactions in both eyes are natural, no RAPD, orthophoric, eye movements are free in all directions Biomicroscopy: Light refractive and transparent media are natural in both eyes. Intraocular pressure was measured as 14/12 mmHg. Fundus examination revealed grade 3-4 papillary oedema in both eyes. Subretinal fluid and areas compatible with dense papillary oedema were observed in the nasal macular area in both eyes on OCT film. FFA, FFA papillary oedema and FFA examination showed a gradually increasing leakage area in the late period. Considering the patient's history and the examinations performed, the patient was diagnosed with visual loss due to lightning strike. The patient was started on 1 mg/kg oral steroid + PPI treatment. As a result of the treatment, the patient's clinical findings regressed and visual acuity increased. Visual loss due to lightning strike is a very rare condition and papillary edema, pseudopapillary edema, optic disc drusen, tilted optic disc, crowded optic disc in hyperopia, peripapillary myelinated nerve fibre, optic neuropathy, inflammatory papillitis should be considered in the differential diagnosis.

Keywords: Vision Loss, Lightning, Papilledema

Makale id= 18

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4923-4292

| 264

Yoğun Bakım Ünitelerinde Takip Edilen Hastaların Rektal Sürüntü Örneklerinde Karbapenemaz Üreten Gram Negatif Bakterilerin Taranması

Uzman Dr. Gülfem Akengin Öcal¹, Prof.Dr. Serap Gençer², Doç.Dr. Demet Haciseyitoğlu³, Doç.Dr. Banu Çevik⁴

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji

²Acıbadem Üniversitesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Ad

³Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi

⁴Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

*Corresponding author: Gülfem Akengin Öcal

Özet: Son yıllarda karbapenem dirençli enterik gram negatif basillerin yoğun bakım ünitelerinde önemli bir patojen olarak ortaya çıkışı ve yol açtıkları morbidite ve mortalite artışı dikkat çekicidir. Hastalarda öncelikle kolonizasyonun oluştuğu düşünülerek Yoğun Bakım Ünite (YBÜ)'lerimizde takip ettiğimiz hastaların rektal sürüntü örneklerinde karbapenemaz üreten Enterobacteriaceae varlığını araştırmak ve varsa insidansını belirlemek amacıyla bu prospektif sürveyans çalışması gerçekleştirildi. Hastanemiz YBÜ'lerine 1 Şubat - 15 Mayıs 2014 tarihleri arasında yatışı yapılan yetişkin hastalar çalışmaya alınarak yatışlarının ilk 48 saati içerisinde ve yatış süresince haftalık olarak rektal sürüntü örneği alındı. Rektal sürüntü örnekleri chromID CARBA (bioMérieux) kromojenik agar plağına ekildi. Ertesi gün üreme saptanan plaklardaki koloniler renklerine göre adlandırıldı. Aynı zamanda vitek 2 otomatize sistemle identifikasyon yapıldı ve karbapenemlerin MİK değerleri belirlendi. Çalışma süresi içerisinde 104 hasta çalışmaya alındı ve 204 sürüntü örneği değerlendirildi. Hastaların sadece ikisinde (%1.9) ilk alınan rektal sürüntü örneğinde olmak üzere 6 (%5.8)'sında karbapenemaz üreten Enterobacteriaceae tespit edildi. İzolatların 5 (%83.3)'i Klebsiella pneumoniae, biri (%16.7) E.coli idi. Bu 6 hastanın takipleri sırasında ikisinin idrar kültüründe karbapenem dirençli Klebsiella pneumoniae üredi. Sonuç olarak; YBÜ'lerimizde izlediğimiz hastaların %2'sinde başlangıçtaki rektal sürüntü örneklerinde KPC üreten Enterobacteriaceae tespit edilmesi yakın gelecekte bizi bekleyen önemli bir soruna işaret etmektedir. YBÜ gibi riskli birimlerde rektal kolonizasyonun araştırılması erken enfeksiyon kontrolünü ve empirik tedavilerin doğru yönlendirilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karbapenem, Karbapenamaz, Kpc, Rektal Kolonizasyon

Detecting Carbapenemase Producing Gram Negative Bacteria in Rectal Swabs of Patients Followed Up in Intensive Care Units

Abstract: In recent years, carbapenem resistant enteric gram negative bacilli in intensive care units and its emergence as an important pathogen causing morbidity and mortality is remarkably increasing. Considering that colonisation occurs primarily in Intensive Care Unit patients followed up in our intensive care units, we decided to performe a prospective surveillance study to investigate carbapenemase producing Enterobacteriaceae in rectal swabs samples. The patients were enrolled on

admission to Intensive Care Units from 1st of February to 15th of May 2014 . The rectal swabs were taken with in the first 48 hours and then weekly during hospitalization. Rectal swab samples were plated on chromID CARBA (bioMérieux) chromogenic agar plates. The next day detected colonies were named according to their colors. At the same time VITEK2 automated system identification was performed and MIC values for carbapenems were determined by E-test method. Between the study period, 204 samples from 104 patients were evaluated. Only 2 of the patients (%1.9) had initial rectal swab samples positive for carbapenemase producing Enterobacteriaceae. Over all, during hospitalization period 6 patient (%5.8) was screened as carbapenem resistant Enterobacteriaceae. One of the isolates(%16.7) was identified as E.coli, the others were Klebsiella pneumoniae (%83.3). Urine cultures of 2 patients were also detected as carbapenemase producing Enterobacteriaceae. As a result %2 of patients followed up in our Intensive Care Units had carbapenemase producing Enterobacteriaceae in rectal swab cultures on admission. This suggests a significant problem in near future for us. Screening risky units like Intensive Care Units with rectal swabs for colonization will provide us early infection control and appropriate empiric therapies.

Keywords: Carbapenem, Carbapenamase, Kpc, Rectal Colonization

Makale id= 46

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5290-4827

| 266

Yüksek Nad+ Düzeyleri Diyabet İçin Koruyucu Mu Yoksa Bir Risk Faktörü Mü

Dr. Öğretim Üyesi Cihan Gül¹

¹ Van YYÜ Üniversitesi

Özet: Giriş: Tip II diyabet dünya çapında 400 milyondan fazla insanı etkileyen, etiolojisinde çevresel ve genetik faktörlerin rol oynadığı karmaşık metabolik bir hastalıktır. Bir piridin nükleotidi olan NAD⁺ (nikotinamid adenin dinükleotid), redoks reaksiyonlarında rol oynayan önemli bir koenzimdir. Glikoliz, TCA döngüsü, oksidatif fosforilasyon, DNA onarımı gibi birçok metabolik süreçte yer alır. Çeşitli çalışmalarda NAD⁺ düzeylerinin yaşlanmayla birlikte azaldığı ve diyabet, kanser, kardiyovasküler hastalıklar, nörodejeneratif ve metabolik bozukluklar gibi yaşa bağlı hastalıklarda NAD⁺ homeostazisinde değişiklikler olduğu tespit edilmiştir. Diyabette NAD⁺ seviyeleriyle ilgili çalışmaların sonuçları çelişkilidir. Bazı çalışmalarda diyabette NAD⁺ seviyelerinin düşük olduğu ve bunun diyabetin komplikasyonlarının (kardiyovasküler olaylar, nöropati, retinopati) oluşumuna katkıda bulunduğu ileri sürülmüştür. Diyabet oluşturulmuş farelere NAD⁺ öncülü olan takviyelerin verilmesiyle NAD⁺ düzeylerinin yükseldiği ve glukoz toleransının iyileştiği, insülin salınımı ve etkisinin önemli ölçüde iyileştiği saptanmıştır. Ek olarak azalan SIRT1 (sirtuin 1) aktivitesinin insülin duyarlılığının azalmasında rol oynadığı ileri sürülmüştür. NAD⁺, SIRT1 için bir ortak substrattır ve bu nedenle NMN (nikotinamid mononükleotid) gibi NAD⁺ öncüllerinin takviyesinin, SIRT1'i aktive ederek, hepatik insülin duyarlılığını arttırdığı ve oksidatif stres, inflamatuvar yanıt ve sirkadiyen ritim ile ilgili gen ekspresyonunu iyileştirdiği saptanmıştır. Öte yandan, bazı çalışmalarda, NAD⁺ öncüllerinin yüksek seviyelerinin diyabet ve kardiyovasküler hastalıklar ile ilişkili olduğu ileri sürülmüştür. Bir hayvan çalışmasında obes farelerde, bir NAD⁺ öncüsü olan nikotinamid mononükleotid (NMN)'in, egzersizin glikoz metabolizması üzerindeki faydalı etkilerini bozduğu belirlenmiştir. Toplum temelli kesitsel bir çalışmada ise yüksek kan NAD⁺ düzeyleri ile diyabet de dahil olmak üzere metabolik hastalıklar arasında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır. Sonuç: Sonuç olarak hem insan hem de hayvan modellerinde yapılan çalışmalarda NAD⁺ ve NAD⁺ öncüllerinin hücre metabolizmasındaki rolü ve başta diyabet olmak üzere metabolik hastalıklarla ilişkisi tartışmalı bir konu olmaya devam etmektedir. Bu ilişkinin açıklığa kavuşturulması için daha ileri çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır.

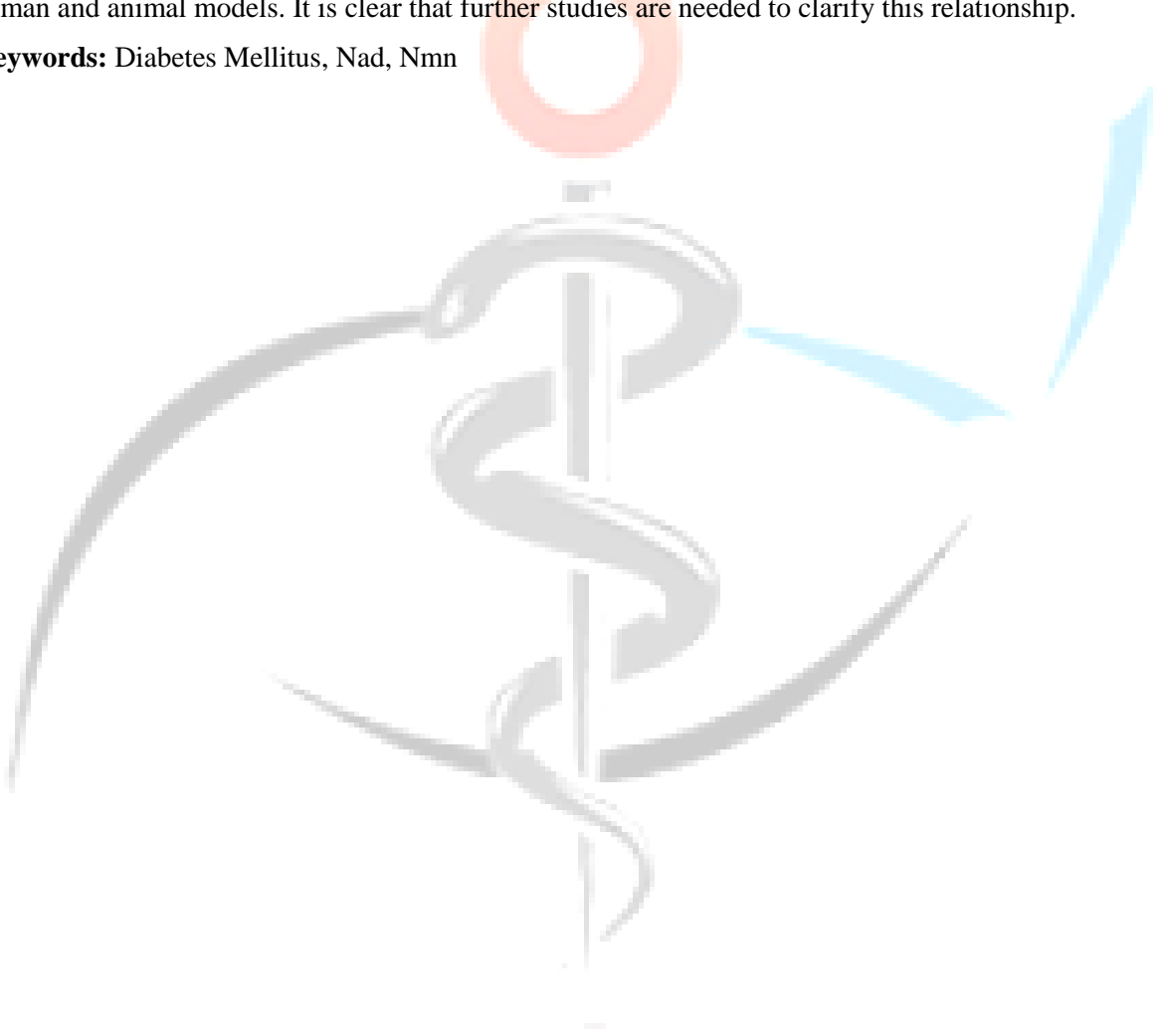
Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Nad, Nmn

Are High Nad+ Levels Protective Or a Risk Factor for Diabetes'

Abstract: Introduction: Type II diabetes is a complex metabolic disease affecting more than 400 million people worldwide, in which environmental and genetic factors play a role in its etiology. NAD⁺ (nicotinamide adenine dinucleotide), a pyridine nucleotide, is an important coenzyme involved in redox reactions. It is involved in many metabolic processes such as glycolysis, TCA cycle, oxidative phosphorylation and DNA repair. Various studies have found that NAD⁺ levels decrease with aging and that there are changes in NAD⁺ homeostasis in age-related diseases such as diabetes, cancer, cardiovascular diseases, neurodegenerative and metabolic disorders. The results of studies on NAD⁺

levels in diabetes are conflicting. Some studies have suggested that NAD levels are low in diabetes and that this contributes to the complications of diabetes (cardiovascular events, neuropathy, retinopathy). It was determined that by giving NAD⁺ precursor supplements to diabetic mice, NAD⁺ levels increased, glucose tolerance improved, and insulin release and effect improved significantly. Additionally, it has been suggested that decreased SIRT1 (sirtuin 1) activity plays a role in decreased insulin sensitivity. NAD⁺ is a cosubstrate for SIRT1, and therefore supplementation of NAD⁺ precursors such as NMN (nicotinamide mononucleotide) has been found to activate SIRT1, increasing hepatic insulin sensitivity and improving gene expression related to oxidative stress, inflammatory response, and circadian rhythm. On the other hand, some studies have suggested that high levels of NAD⁺ precursors are associated with diabetes and cardiovascular diseases. In an animal study, it was determined that nicotinamide mononucleotide (NMN), a NAD⁺ precursor, impaired the beneficial effects of exercise on glucose metabolism in obese mice. In a population-based cross-sectional study, a significant relationship was found between high blood NAD⁺ levels and metabolic diseases, including diabetes. Conclusion: In conclusion, the role of NAD⁺ and NAD⁺ precursors in cell metabolism and their relationship with metabolic diseases, especially diabetes, continues to be a controversial issue in studies conducted in both human and animal models. It is clear that further studies are needed to clarify this relationship.

Keywords: Diabetes Mellitus, Nad, Nmn

Makale id= 119

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9859-5580

| 268

Zor Kolesistektominin Nadir Bir Sebebi: Ksantogranüloz Kolesistit

Uzman Dr. Burak Altunpak¹

¹Nizip Devlet Hastanesi

Özet: Giriş: Ksantogranüloz kolesistit safra kesesinin nadir görülen benign inflamatuvar hastalığıdır. İleri derecede fibrozis ve enflamasyona bağlı cerrahi zor olabilmektedir. Olgu Sunumu: 38 yaşında kadın hasta karın ağrısı ile polikliniğe başvuruyor. Yapılan fizik muayenede sağ üst kadranda hassasiyet saptanıyor, defans, rebound saptanmıyor, murphy bulgusu negatif saptanıyor. Usg ve BT çekiliyor. Kolesistektomi planlanıyor. İntraoperatif inflamasyon ve fibrozis sebebiyle parsiyel kolesistektomi yapılıyor. Tartışma ve Sonuç: Ksantogranüloz kolesistit, ayırıcı tanısında spesifik bulguların eksik olduğu, genellikle akut veya kronik kolesistit bulguları gösteren bir durumdur. Etiyolojisi tam olarak anlaşılamamış olmasına rağmen, safra taşı, obstrüksiyon ve kolestaz durumlarında safra kesesi duvarına ekstrasvazyon ile inflamasyonun başlaması ve granüloz reaksiyonun submukozal apse odaklarının oluşumu düşünülmektedir. Literatürde, ksantogranüloz kolesistit ve safra kesesi kanseri benzerliğinden kaynaklanan gereksiz radikal rezeksiyonların yapıldığı bildirilmiştir. Preoperatif olarak klinik ve radyolojik bulguların dikkatlice değerlendirilmesi önemlidir. Laparoskopik kolesistektomi günümüzde altın standart olarak kabul edilse de ksantogranüloz kolesistit vakalarında laparoskopiden açık cerrahiye geçiş oranları %12 ila %80 arasında değişmektedir. Cerrahi zorluklar nedeniyle parsiyel kolesistektomi düşünülmeli ve literatürde bu yaklaşımın %10-35 oranında bildirildiği belirtilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi, Kolesistit, Ksantogranüloz Kolesistit, Kolesistektomi

A Rare Cause of Difficult Cholecystectomy: Xanthogranulomatous Cholecystitis

Abstract: Introduction: Xanthogranulomatous cholecystitis is a rare benign inflammatory disease of the gallbladder. Surgical intervention can be challenging due to advanced fibrosis and inflammation. Case Presentation: A 38-year-old female patient presented to the outpatient clinic with abdominal pain. Physical examination revealed tenderness in the right upper quadrant without signs of guarding, rebound tenderness, and a negative Murphy's sign. Ultrasound and CT scans were performed, and cholecystectomy was planned. Intraoperatively, partial cholecystectomy was performed due to inflammation and fibrosis. Discussion and Conclusion: Xanthogranulomatous cholecystitis is a condition with nonspecific symptoms, often mimicking acute or chronic cholecystitis. Although its etiology is not fully understood, it is thought to result from extravasation of bile into the gallbladder wall due to conditions such as gallstones, obstruction, and cholestasis, leading to inflammation and the formation of granulomatous reactions in submucosal abscess foci. The literature reports unnecessary radical resections due to the similarity between xanthogranulomatous cholecystitis and gallbladder cancer. Careful evaluation of preoperative clinical and radiological findings is crucial. While laparoscopic cholecystectomy is considered the gold standard, in cases of xanthogranulomatous cholecystitis, the transition from laparoscopy to open surgery ranges from 12% to 80% due to

inflammation and fibrosis. Considering surgical challenges, partial cholecystectomy should be considered, and the literature suggests that this approach is reported in 10-35% of cases.

Keywords: Gallbladder, Cholecystitis, Xanthogranulomatous Cholecystitis, Cholecystectomy

Makale id= 133

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4987-6612

| 270

Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi'nde İnvaziv Alet İlişkili Enfeksiyon Hızlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Azize Yetişgen¹

¹Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Hastane enfeksiyonları (HE), uygulanan enfeksiyon kontrol önlemlerine rağmen önemli bir sağlık sorunudur. Hastane enfeksiyonlarının görülme sıklığı ülkeden ülkeye, hatta aynı hastanenin farklı birimlerine göre değişebilmektedir. Yoğun bakım üniteleri (YBÜ), yatan hastaların kliniğinin ağır olması, mekanik ventilatör, santral venöz ve arteriyel kateter, üretral kateter uygulamalarının çok yaygın yapılmasından dolayı hastane enfeksiyonlarının en sık görüldüğü birimlerdir. Bu çalışmada hastanemiz YBÜ'lerinde tespit edilen invaziv alet ilişkili enfeksiyonlar ünite bazlı incelendi ve genel hastane enfeksiyon hızımız tespit edildi. Materyal ve Metod: Çalışmaya 1 Ocak 2023-31 Aralık 2023 tarihleri arasında hastanemiz yoğun bakım ünitelerinde tespit edilen invaziv alet ilişkili enfeksiyonlar dahil edildi. Bunlar Ventilatör İlişkili Pnömoni (VİP), Kateter ilişkili Üriner Sistem Enfeksiyonu (Kİ-ÜSE), Santral Kateter ilişkili Kan Dolaşımı Enfeksiyonu (SKİ-KDE) olarak tek tek değerlendirildi. Veriler USHİESA: Ulusal Sağlık Hizmeti İlişkili Enfeksiyonlar Sürveyans Ağı bildirim için kullanılan Inflow denilen yazılım programından alındı. Bulgular: Yoğun bakım ünitelerinde SVKİ-KDİ hızı 2023 yılında 5584 hasta 26692 hasta günü izlendi ve sonuçlarımız; 16 VİP (8417 ventilatör izlem günü), 14 Kİ-ÜSE (22480 Üriner kateterizasyon), 8 SKİ-KDE (7895 Santral kateter günü) tespit edildi. Enfeksiyon hızları ünite bazında tek tek belirtildi. Sonuç: Hastane enfeksiyonlarında bir yoğun bakım ünitemizde Kİ-ÜSE hızımız ortalamanın üzerinde tespit edilmiş olup genel olarak hastane enfeksiyon hızlarımız Türkiye ortalamasının altında bulunmuştur. Enfeksiyon kontrol önlemlerinin alınması ve düzenli sürveyans yapılarak hastane enfeksiyonlarını önlemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Hastane Enfeksiyon Hızları, Yoğunbakımlar, İnvaziv Alet İlişkili Enfeksiyonlar

Evaluation of Invasive Device Associated Infection Rates in Malatya Training and Research Hospital

Abstract: Introduction: Nosocomial infections (HE) are a significant health problem despite implemented infection control measures. The incidence of hospital infections varies from country to country. It may vary depending on the country or even different units of the same hospital. Intensive care units (ICU) are the units where nosocomial infections are most frequently seen due to the severe clinical conditions of inpatients and the widespread use of mechanical ventilators, central venous and arterial catheters, and urethral catheters. In this study, invasive device-related infections detected in our hospital ICUs were examined on a unit basis and our general hospital infection rate was determined. Material and Method: Invasive device-related infections detected in the intensive care units of our hospital between January 1, 2023 and December 31, 2023 were included in the study. These were evaluated one by one as Ventilator Associated Pneumonia (VAP), Catheter-associated Urinary System Infection (CI-UTI), and Central Catheter-associated Bloodstream Infection (CSI-BSI). Data were taken

from the software program called Inflow, which is used for reporting USHIESA: National Health Service-Associated Infections Surveillance Network. Results: LVMI-BSI rate in intensive care units was monitored for 5584 patients and 26692 patient days in 2023 and our results are; 16 VAP (8417 ventilator monitoring days), 14 SMI-UTI (22480 Urinary catheterization), 8 SMI-BSI (7895 Central catheter days) were detected. Infection rates were stated individually on a unit basis. Conclusion: In hospital infections, our CI-UTI rate was found to be above the average in one of our intensive care units, and our hospital infection rates in general were found to be below the average of Turkey. It is possible to prevent nosocomial infections by taking infection control measures and regular surveillance.

Keywords: Hospital Infection Rates, Intensive Care Units, Invasive Device Related Infections

Makale id= 1

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7914-1169

| 272

Ankilozan Spondilitin Mhc Sınıf I İlişkili İmmün Patogenezinin İncelenmesi

Araştırmacı Merve Gülmez¹, Uzman Şeyma Çolakoğlu Özkaya¹, Uzman Dr. Kerem Abacar², Prof.Dr. Mehmet Pamir Atagündüz², Dr. Öğretim Üyesi Can Erzik²

¹Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Can Erzik

Özet: Amaç: Bu çalışmada hastalığın immün mekanizmalarının aydınlatılması için HLA-B27 (-) ve HLA-B27(+) hastalarda meydana gelen AS patogenezinde hatalı katlanmanın yerini araştırdık ve sağlıklı kontrollerle farklı parametreler ile karşılaştırılarak hastalık oluşumu ve gelişimi ile ilişkilendirilmesi hedeflendi. Gereç ve yöntem: Marmara Üniversitesi İç Hastalıkları ABD Romatoloji BD polikliniğine başvuran uluslararası kriterlere göre Ankilozan Spondilit tanısı kesinleşmiş 30 AS hastası ve eş sayıda sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edildi. Hasta ve sağlıklı kontrollerden periferik kan örnekleri toplandı. Akış sitometrisi yöntemiyle mononükleer hücrelerinde hatalı katlanma tayini yapıldı, kantitatif PZR ile UPR genleri IRE1, PERK, ATF6 ve XBP1 ekspresyon düzeyleri ve ELISA ile proinflatuvar IL-17, IL-1 β , IL-6 ve TNF α düzeyleri ölçüldü. Bulgular: XBP1, IRE1 ve PERK gen ekspresyon düzeylerinin hastalar ve sağlıklı kontrollere göre istatistiksel olarak anlamlı bir artış gözlenmezken ($p>0,05$), ATF6 gen ekspresyon değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($P<0.001$). Hastaların serumlarındaki IL-17, IL-1 β ve IL-6 düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim gözlenmemiştir ($p>0,05$), fakat AS hastalarının serumlarındaki TNF- α düzeyleri anlamlı bulunmuştur. AS hastalarında HC10 antikoru gözlenmiş olup, hatalı katlanan proteinlerin miktarında sağlıklı kontrollere göre anlamlı bir artış gözlemlendi. Sonuç : Bu çalışmanın, daha geniş bir hasta popülasyonunu kapsaması hastalığın gelişimi, seyri ve tedavi yanıtları hakkında daha kapsamlı bilgiler sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Hatalı Protein Katlanması, Upr

Investigation of Mhc Class I Associated Immune Pathogenesis of Ankylosing Spondylitis

Abstract: Objective: In this study, we aimed to investigate the role of misfolding in the pathogenesis of Ankylosing Spondylitis (AS) in both HLA-B27 (-) and HLA-B27 (+) patients to elucidate the immune mechanisms of the disease. The goal was to compare various parameters with healthy controls, aiming to associate them with the development and progression of the disease. Material and methods: 30 patients with confirmed Ankylosing Spondylitis (AS) diagnosis according to international criteria, and 30 healthy controls. Peripheral blood samples were collected from both patients and healthy controls. Misfolding determination was performed on mononuclear cells using the flow cytometry method. The expression levels of Unfolded Protein Response (UPR) genes were quantified using quantitative PCR, and proinflammatory cytokine levels were measured using ELISA. Results: While no statistically significant increase was observed in the expression levels of XBP1, IRE1, and PERK genes in patients

compared to healthy controls ($p>0.05$), the difference in ATF6 gene expression values was found to be statistically significant ($P<0.001$). There was no statistically significant change in the levels of IL-17, IL-1 β , and IL-6 in the patients' sera ($p>0.05$); however, TNF- α levels in the sera of AS patients were found to be significant. The presence of the HC10 antibody was observed in AS patients, and a significant increase in the amount of misfolded proteins was observed compared to healthy controls.

Keywords: Ankylosing Spondylitis, Misfolded Protein Folding, Upr

Makale id= 122

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7379-9066

| 274

Ankilozan Spondilitin Mhc Sınıfı İlişkili İmmün Patogenezin İncelenmesi

Ma.St. Merve Gülmez¹, Ph.d.cand. Şeyma Çolakoğlu Özkaya¹, Uzman Dr. Kerem Yiğit Abacar¹, Prof.Dr. Mehmet Pamir Atagündüz¹, Dr. Öğretim Üyesi Can Erzik¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Merve Gülmez

Özet: Amaç: Bu çalışmada hastalığın immün mekanizmalarının aydınlatılması için HLA-B27(-) ve HLA-B27(+) hastalarda meydana gelen ankilozan spondilit (AS) patogenezinde hatalı katlanmanın yeri araştırıldı ve sağlıklı kontrollerle farklı parametreler ile karşılaştırılarak hastalık oluşumu ve gelişimi ile ilişkilendirilmesi hedeflendi. Gereç ve yöntem: İç Hastalıkları ABD Romatoloji BD polikliniğine başvuran uluslararası kriterlere göre AS tanısı kesinleşmiş 30 AS hastası ve eş sayıda sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edildi. Hasta ve sağlıklı kontrollerden periferik kan örnekleri toplandı. Akış sitometrisi yöntemiyle mononükleer hücrelerinde hatalı katlanma tayini yapıldı, kantitatif PZR ile UPR genleri IRE1, PERK, ATF6 ve XBP1 ekspresyon düzeyleri ve ELISA ile proinflatuar IL-17, IL-1 β , IL-6 ve TNF α düzeyleri ölçüldü. Bulgular: XBP1, IRE1 ve PERK gen ekspresyon düzeylerinin hastalar ve sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir artış gözlenmezken ($p>0.05$), ATF6 gen ekspresyon değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($P<0.001$). Hastaların serumlarındaki IL-17, IL-1 β ve IL-6 düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim gözlenmedi ($p>0.05$); fakat AS hastalarının serumlarındaki TNF- α düzeyleri anlamlı bulundu. AS hastalarında HC10 antikoru gözlenmiş olup, hatalı katlanan proteinlerin miktarında sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında anlamlı bir artış gözlemlendi. Sonuç: Elde edilen sonuçlar, HLA-B27'nin yanlış katlanması, endoplazmik retikulum (ER) stresine ve katlanmamış protein yanıtının (UPR) aktivasyonuna yol açabileceğini kanıtlar niteliktedir. Bu çalışmanın daha geniş bir hasta popülasyonunu kapsamaması hastalığın gelişimi, seyri ve tedavi yanıtları hakkında daha kapsamlı bilgiler sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Hatalı Protein Katlanması, Katlanmamış Protein Yanıtı (Upr)

Investigation of Mhc Class I-Associated Immune Pathogenesis in Ankylosing Spondylitis

Abstract: Objective: In this study, we aimed to investigate the role of misfolding in the pathogenesis of ankylosing spondylitis (AS) in both HLA-B27 (-) and HLA-B27 (+) patients to elucidate the immune mechanisms of the disease. The goal was to compare various parameters with healthy controls, aiming to associate them with the development and progression of the disease. Material and methods: 30 patients with confirmed Ankylosing Spondylitis (AS) diagnosis according to international criteria, and 30 healthy controls. Peripheral blood samples were collected from both patients and healthy controls. Misfolding determination was performed on mononuclear cells using the flow cytometry method. The expression levels of Unfolded Protein Response (UPR) genes were quantified using quantitative PCR, and proinflammatory cytokine levels were measured using ELISA. Results: While no statistically

significant increase was observed in the expression levels of XBP1, IRE1, and PERK genes in patients compared to healthy controls ($p>0.05$), the difference in ATF6 gene expression values was found to be statistically significant ($P<0.001$). There was no statistically significant change in the levels of IL-17, IL-1 β , and IL-6 in the patients' sera ($p>0.05$); however, TNF- α levels in the sera of AS patients were found to be significant. The presence of the HC10 antibody was observed in AS patients, and a significant increase in the amount of misfolded proteins was observed compared to healthy controls. Conclusion: The obtained results suggest that the misfolding of HLA-B27 can lead to endoplasmic reticulum (ER) stress and activation of the unfolded protein response (UPR). The inclusion of a broader patient population in this study could provide more comprehensive insights into the development, progression, and treatment responses of the disease.

| 275

Keywords: Ankylosing Spondylitis, Misfolded Protein Folding, Unfolded Protein Response (Upr)

Makale id= 73

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4395-7203

| 276

Astacus Leptodactylus'un Ryanodine Reseptörü Mrna Sekansının Klonlanması

Res.Asst. Nazlı Coşkun Beyatlı¹, Res.Ass.Dr. Berk Sağlam¹, Ph.d.cand. Kaan Arslan¹, Prof.Dr. Nuhan Puralı¹

¹Hacettepe Üniversitesi

*Corresponding author: Nazlı Coşkun Beyatlı

Özet: Sitoplazmik Ca²⁺ konsantrasyonu, çizgili kas liflerinde elektro-mekanik çiftlenme (coupling) dahil olmak üzere birçok hücresel fonksiyonda önemli bir rol oynar. Ryanodin reseptör kanalları (RyR), sarkoplazmik retikulumdan (SR) Ca²⁺ salınımını araçlar ve homotetramerik bir yapıya sahiptir. 2,2 MDa boyutunda olan en büyük iyon kanalıdır. Omurgalı ve omurgasızlarda bulunan RyR kanalları yapısal ve işlevsel olarak benzerdir. Bununla birlikte, *Astacus leptodactylus*, dar pençeli yengeç, nörobilimde yaygın olarak kullanılan bir model hayvan olmasına rağmen, hayvanın genetik özellikleri hakkında bilgi oldukça sınırlıdır. Bu çalışma, en büyük iyon kanalını kodlayan kerevit RyR kanalının mRNA'sının de novo klonlanmasına odaklanmıştır. RyR mRNA molekülleri ve yeni nesil dizilemeye ait çıktılarının hesaplamalı sonuçlarının arasındaki benzerliği referans alan bir hibrid klonlama yöntemi kullanılmıştır. Orijinal olarak 17471 bp boyutunda bir mRNA molekülü klonlanmıştır. 5042 amino asit olan putatif RyR proteini, diğer türlerde rapor edilen dizilerle önemli benzerlik göstermektedir. Ayrıca, putatif dizi, RyR kanalına özgü birçok korunmuş alanı içermektedir. Bu nedenle, bu çalışmada bir mRNA'nın RyR kanalını kodladığı önerilmiştir. Bu dizi, ON420719.1 erişim kodu ile GenBank'a yüklenmiştir. Bu ortaya çıkarılan genetik bilgilerin yardımıyla gelecekte 3D protein yapısı da belirlenebilir veya mutasyon çalışmaları tasarlanabilir. Çalışma, Hacettepe Üniversitesi BAP (HU araştırma projesi #15403) ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK 1001 projesi #218S553) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ryanodin Reseptörü, Kerevit, Gen Klonlama, Sanger Sekanslama, de Novo Dizileme

Cloning of the Ryanodine Receptor Mrna Sequence in *Astacus Leptodactylus*

Abstract: Cytoplasmic Ca²⁺ concentration plays an essential role in many types of cellular function including electro-mechanical coupling in striated muscle fibers. Ryanodine receptor channels (RyR), mediating Ca²⁺ release from sarcoplasmic reticulum (SR), has a homotetrameric structure. It is the largest ion channel with a size of 2.2 MDa. Vertebrate and invertebrate RyR channels are structurally and functionally similar. Although *Astacus leptodactylus*, narrow-clawed crayfish, is a widely used model animal in neuroscience, information about genetic properties of the animal is rather limited. The present study is focused onto de novo cloning of the mRNA of the crayfish RyR channel which encodes the largest ion channel. A hybrid cloning method has been used, referring to the homology between RyR mRNA molecules and the computational assembly of the next generation sequencing data. A complete mRNA molecule of 17471 bp in size has originally been cloned. The putative RyR protein, with 5042 amino acids, has a significant similarity to the sequences reported in other species. Furthermore, the

putative sequence possessed many of the conserved domains specific to the RyR channel. Thus, it has been proposed that a mRNA coding RyR channel has originally been cloned in the present study. This sequence has been deposited in the GenBank with the accession numbers ON420719.1. The 3D protein structure can also be determined by the help of this revealed genetic information, or future mutation studies can be designed. The study was supported by Hacettepe University Research Foundation (HU research project #15403) and The Scientific and Technological Research Council of Turkey (TUBITAK 1001 project #218S553).

Keywords: Ryanodine Receptor, Crayfish, Cloning, Sanger Sequencing, de Novo Assembly

Makale id= 75

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1438-8806

| 278

Astacus Leptodactylus’da Varsayılan Voltaj Kapılı Kalsiyum Kanal Geni ve Proteininin de Novo Klonlaması ve in Silico İncelenmesi

**Arş.Gör.Dr. Berk Sağlam¹ , Arş.Gör. Nazlı Coşkun Beyatlı¹ , Ph.d.cand. Kaan Arslan¹ ,
Prof.Dr. Nuhan Puralı¹**

¹Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Berk Sağlam

Özet: Voltaj kapılı kalsiyum kanalları, membran potansiyeli değişikliklerine yanıt olarak açık ve kapalı durumlar arasında geçiş yapan transmembran proteinleridir. Elektriksel sinyalleme ek olarak, voltaj kapılı kanal aktivasyonu tetiklenen kalsiyum akışı, hücre tipine bağlı olarak uyarılabilirlik, kasılma, sekresyon, protein fosforilasyonu ve gen ekspresyonu gibi çeşitli hücresel süreçlerde ikincil bir haberci olarak görev yapar. Pore yapısını oluşturan $\alpha 1$ alt birimi, bir hücre içi β alt birimi, transmembran glikoprotein γ alt birimi ve $\alpha 2$ - δ alt birimlerinden oluşan disülfid bağlantılı bir glikoprotein dimer voltajla kapılı Ca^{++} kanallarını oluşturan beş birimdir. Voltaj kapılı kalsiyum kanalının $\alpha 1$ alt birimi, dört homolog tekrarın (DI-DIV) her birinde altı segment (S1-S6) olmak üzere 24 transmembran segmentine sahiptir. Kalsiyum kanallarını bloke edebilen üç ana molekül türü vardır: dihidropiridinler (DHP'ler), benzodiazepinler (BTZ'ler) ve fenilalkilaminler (PAA'lar). Bu çalışmada 7791 bp uzunluğunda bir mRNA klonlandı. mRNA'nın kodlayan kısmından, 1942 aminoasitlik bir alfa peptide elde edildi. Dizi NCBI "Conserved Domains" Veritabanında analiz edildiğinde iyon seçiciliği ve voltaj kapılama ile ilgili alanların var olduğu gözlemlendi. Ayrıca klonlanmış protein dizisinin, komşu türlerdeki L tipi voltaj kapılı kalsiyum kanalı dizileriyle benzerlik gösterdiği tespit edildi. Klonlanmış proteine ait 3 boyutlu yapı, insan L tipi voltaj kapılı kalsiyum kanalına referans kullanılarak hesaplandı. Kanalın üç boyutlu yapısı üzerinde voltaj sensörü, iyon seçicilik filtresi ve dihidropiridin (DHP) bağlanma bölgeleri belirlendi. Bilinen kalsiyum kanal blokerleri, nifedipin, verapamil ve diltiazem, hesaplanan üç boyutlu modele başarıyla bağlandı (docking). National Center for Biotechnology Information (NCBI) platformundaki benzerlik analizleri, üç boyutlu yapısal hesaplamalar ve bağlanma "docking" deneyleri göz önüne alındığında, klonlanmış mRNA'nın kerevitteki varsayılan voltaj kapılı kalsiyum kanalı proteinine ait alfa peptidi kodladığı belirlendi. Bu çalışma, Hacettepe Üniversitesi BAP #15403 ve TÜBİTAK-1001 #218S553 tarafından desteklenmiştir.

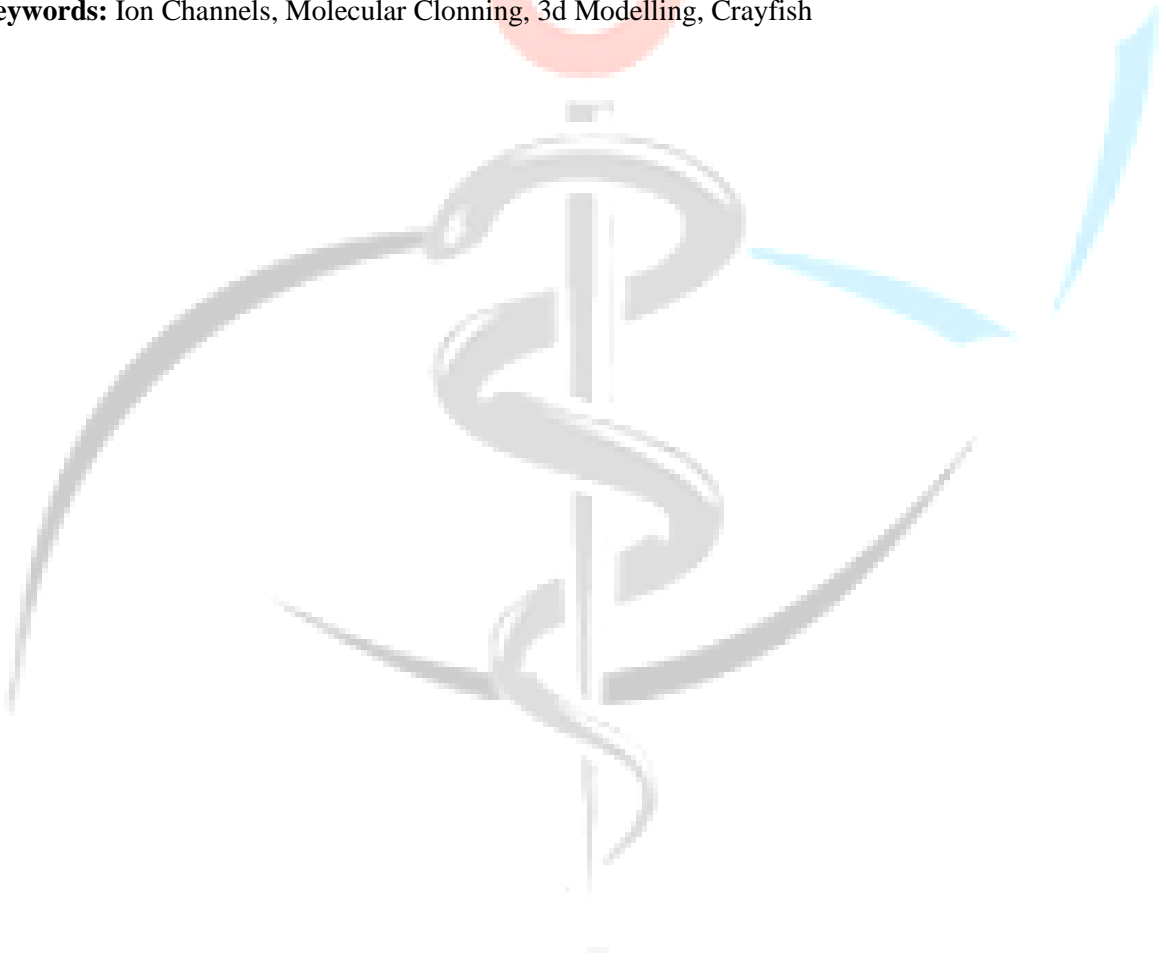
Anahtar Kelimeler: İyon Kanalları, Moleküler Klonlama, Üç Boyutlu Modelleme, Kerevit.

De Novo Cloning and in Silico Investigation of a Putative Voltage-Gated Calcium Channel Gene and Protein in Astacus Leptodactylus.

Abstract: Voltage-gated calcium channels are transmembrane proteins making transitions between open and closed states in response to membrane potential changes. Calcium influx triggered by voltage-gated channel activation acts as a secondary messenger, in addition to the electrical signaling, in various cellular processes like excitability, contraction, secretion, protein phosphorylation, and gene expression, depending on the cell type. The five-subunit complex that forms high-voltage-activated Ca^{++} channels

with a central pore forming $\alpha 1$ subunit, a disulfide-linked glycoprotein dimer of $\alpha 2$ and δ subunits, an intracellular β subunit and a transmembrane glycoprotein γ subunit. The $\alpha 1$ subunit of voltage-gated calcium channel has 24 transmembrane segments, six segments (S1-S6) in each one of four homologous repeats (DI-DIV). There are three main types of molecules that can block calcium channels: dihydropyridines (DHPs), benzodiazepines (BTZs), and phenylalkylamines (PAAs). An mRNA with a length of 7791 bp has been cloned in this study. An alpha peptide of 1942 residues has been translated from the coding region. When the sequence was analyzed in NCBI Conserved Domain Database, the domains relevant to ion selectivity and voltage gating were observed. Besides, the cloned protein sequence has similarity to other L-type voltage-gated calcium channel sequences from the neighboring species. 3D structure of the cloned protein has been calculated in reference to human L-type voltage-gated calcium channel. Voltage sensor, ion selectivity filter and dihydropyridines (DHP) binding sites were identified on the three-dimensional structure of the channel. Known calcium channel blockers, nifedipine, verapamil and diltiazem have been successfully docked on the calculated three-dimensional model. Considering the docking experiments, three-dimensional structural calculations, and similarity assay in the NCBI platform, it was determined that the cloned mRNA codes for an alpha peptide for a putative voltage-gated calcium channel protein in the crayfish, *Astacus leptodactylus*. The study was supported by Hacettepe University BAP #15403 and TUBITAK-1001 #218S553.

Keywords: Ion Channels, Molecular Cloning, 3d Modelling, Crayfish

Makale id= 170

Poster Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4987-6612>

| 280

Covid-19 Şiddeti İle Serum Asprosin Düzeyleri Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Esra Erdoğan¹, Uzman Dr. Azize Yetişgen²

¹ Harran Univ Eczacılık Fakültesi, Sanliurfa

²Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Azize Yetişgen

Özet: İlk olarak Ocak 2020'de Çin'in Wuhan kentinde tanımlanan, şiddetli akut solunum yolu sendromu-koronavirüs-2 (SARSCoV-2)'nin etkeni olduğu koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19), dünya çapında 770 milyondan fazla insanın enfekte olmasına ve 7 milyonu aşkın ölüme neden olan küresel bir sağlık sorunudur. İnsanlarda SARS-CoV-2 enfeksiyonunun patogenezi, hafif semptomlardan yoğun bakım takibi ve mekanik ventilasyon gerektiren solunum yetmezliğine kadar değişen klinik tablolara yol açabilmektedir. COVID-19'lu kişilerde ileri yaş, yüksek ateş, öksürük, yüksek D-dimer düzeyleri, akciğer BT görüntülemesindeki anormallikler, diyabet, obezite ve hipertansiyon; COVID-19 şiddeti, hastane ya da yoğun bakım ünitesine yatış ve ölüm için risk faktörlerindedir. 2016 yılında Romere ve arkadaşları tarafından keşfedilen asprosin, Fibrillin 1 (FBN1) geninin iki eksonu (ekson 65 ve ekzon 66) tarafından kodlanır. Asprosin, kan-beyin bariyerini geçerek merkezi sinir sisteminde, periferik dokularda ve organlarda karmaşık bir rol oynar. Sentezinden sonra asprosin, düşük glikoz konsantrasyonuna yanıt olarak açlık koşullarında beyaz yağ dokusu tarafından sentezlenir ve salınır. Enerji metabolizmasının homeostazını korumak için önemli bir düzenleyici faktör olan asprosin; iştah stimülasyonu, glikoz salınımı, apoptotik hücre ölümü, insülin sekresyonu, enflamatuar yanıt, fertilitite gibi çeşitli hücre ve fizyolojik süreçleri düzenler. Enerji metabolizmasının homeostazını koruma ve enflamatuar yanıt gibi çeşitli hücre ve fizyolojik süreçleri düzenleyen asprosinin çeşitli metabolik bozuklukların patofizyolojisinde rol oynadığı bilinmektedir. Bu çalışmada yeni bir molekül olan asprosinin, özellikle proenflamatuar veya antienflamatuar etkisi nedeniyle, COVID-19 hastalarındaki serum düzeylerinin hastalığın şiddeti ile ilişkili olup olmadığının araştırılması amaçlanmıştır. Bu çalışma, Turgut Özal Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu (Karar No: 2022/45 ve Tarih: 20.10.2022) onayı ile gerçekleştirildi.

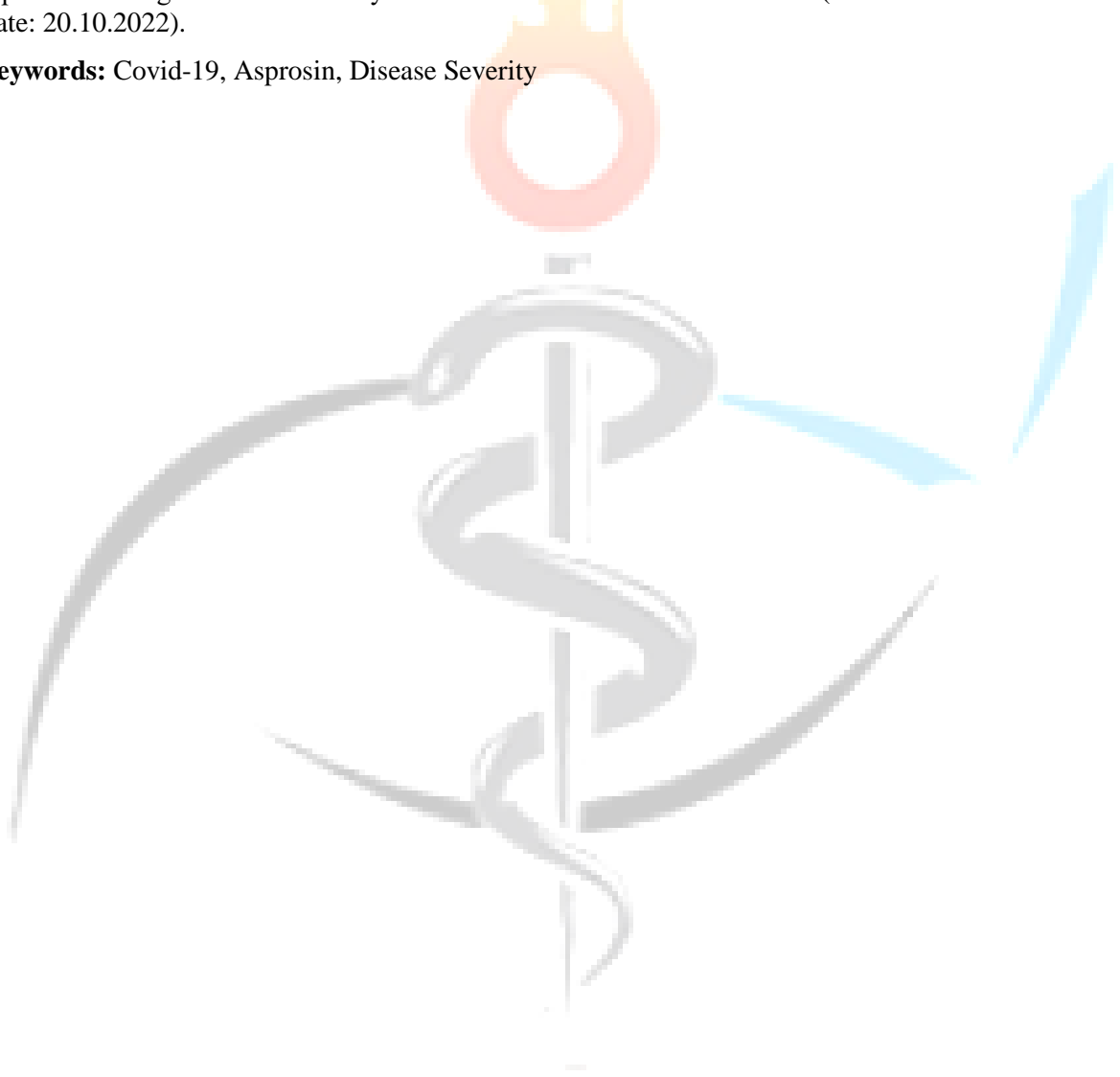
Anahtar Kelimeler: Covid-19, Asprosin, Hastalık Şiddeti

The Relationship Between Covid-19 Severity and Serum Asprosin Levels

Abstract: Coronavirus disease 2019 (COVID-19), caused by severe acute respiratory syndrome-coronavirus-2 (SARSCoV-2), which was first identified in Wuhan, China, in January 2020, has infected more than 770 million people worldwide and caused 7 deaths. It is a global health problem that causes more than a million deaths. The pathogenesis of SARS-CoV-2 infection in humans can lead to clinical presentations ranging from mild symptoms to respiratory failure requiring intensive care monitoring and mechanical ventilation. Older age, high fever, cough, high D-dimer levels, abnormalities on lung CT imaging, diabetes, obesity, and hypertension in people with COVID-19; COVID-19 severity is a risk

factor for hospital or intensive care unit admission and death. Discovered by Romere and colleagues in 2016, asprosin is encoded by two exons (exon 65 and exon 66) of the Fibrillin 1 (FBN1) gene. Asprosin crosses the blood-brain barrier and plays a complex role in the central nervous system, peripheral tissues and organs. After its synthesis, asprosin is synthesized and released by white adipose tissue under fasting conditions in response to low glucose concentration. Asprosin, an important regulatory factor to maintain homeostasis of energy metabolism; It regulates various cellular and physiological processes such as appetite stimulation, glucose release, apoptotic cell death, insulin secretion, inflammatory response, fertility. It is known that asprosin, which regulates various cellular and physiological processes such as maintaining homeostasis of energy metabolism and inflammatory response, plays a role in the pathophysiology of various metabolic disorders. This study aimed to investigate whether the serum levels of asprosin, a new molecule, in COVID-19 patients are related to the severity of the disease, especially due to its pro-inflammatory or anti-inflammatory effect. This study was carried out with the approval of Turgut Özal University Clinical Research Ethics Committee (Decision No: 2022/45 and Date: 20.10.2022).

Keywords: Covid-19, Asprosin, Disease Severity

Makale id= 72

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1438-8806

| 282

**Astacus Leptodactylus'da Varsayılan Voltaj Kapılı Kalsiyum Kanal Geni ve Proteininin
De Novo Klonlaması ve İn Silico İncelenmesi**

**Arş.Gör.Dr. Berk Sağlam¹ , Arş.Gör. Nazlı Coşkun Beyatlı¹ , Ph.d.cand. Kaan Arslan¹ ,
Prof.Dr. Nuhan Puralı¹**

¹Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Berk Sağlam

Özet: Voltaj kapılı kalsiyum kanalları, membran potansiyeli değişikliklerine yanıt olarak açık ve kapalı durumlar arasında geçiş yapan transmembran proteinleridir. Elektriksel sinyalleme ek olarak, voltaj kapılı kanal aktivasyonu tetiklenen kalsiyum akışı, hücre tipine bağlı olarak uyarılabilirlik, kasılma, sekresyon, protein fosforilasyonu ve gen ekspresyonu gibi çeşitli hücrel süreçlerde ikincil bir haberci olarak görev yapar. Pore yapısını oluşturan $\alpha 1$ alt birimi, bir hücre içi β alt birimi, transmembran glikoprotein γ alt birimi ve $\alpha 2$ - δ alt birimlerinden oluşan disülfid bağlantılı bir glikoprotein dimer voltajla kapılı Ca^{++} kanallarını oluşturan beş birimdir. Voltaj kapılı kalsiyum kanalının $\alpha 1$ alt birimi, dört homolog tekrarın (DI-DIV) her birinde altı segment (S1-S6) olmak üzere 24 transmembran segmentine sahiptir. Kalsiyum kanallarını bloke edebilen üç ana molekül türü vardır: dihidropiridinler (DHP'ler), benzodiazepinler (BTZ'ler) ve fenilalkilaminler (PAA'lar). Bu çalışmada 7791 bp uzunluğunda bir mRNA klonlandı. mRNA'nın kodlayan kısmından, 1942 aminoasitlik bir alfa peptide elde edildi. Dizi NCBI "Conserved Domains" Veritabanında analiz edildiğinde iyon seçiciliği ve voltaj kapılama ile ilgili alanların var olduğu gözlemlendi. Ayrıca klonlanmış protein dizisinin, komşu türlerdeki L tipi voltaj kapılı kalsiyum kanalı dizileriyle benzerlik gösterdiği tespit edildi. Klonlanmış proteine ait 3 boyutlu yapı, insan L tipi voltaj kapılı kalsiyum kanalına referans kullanılarak hesaplandı. Kanalın üç boyutlu yapısı üzerinde voltaj sensörü, iyon seçicilik filtresi ve dihidropiridin (DHP) bağlanma bölgeleri belirlendi. Bilinen kalsiyum kanal blokerleri, nifedipin, verapamil ve diltiazem, hesaplanan üç boyutlu modele başarıyla bağlandı (docking). National Center for Biotechnology Information (NCBI) platformundaki benzerlik analizleri, üç boyutlu yapısal hesaplamalar ve bağlanma "docking" deneyleri göz önüne alındığında, klonlanmış mRNA'nın kerevitteki varsayılan voltaj kapılı kalsiyum kanalı proteinine ait alfa peptidi kodladığı belirlendi. Bu çalışma, Hacettepe Üniversitesi BAP #15403 ve TÜBİTAK-1001 #218S553 tarafından desteklenmiştir.

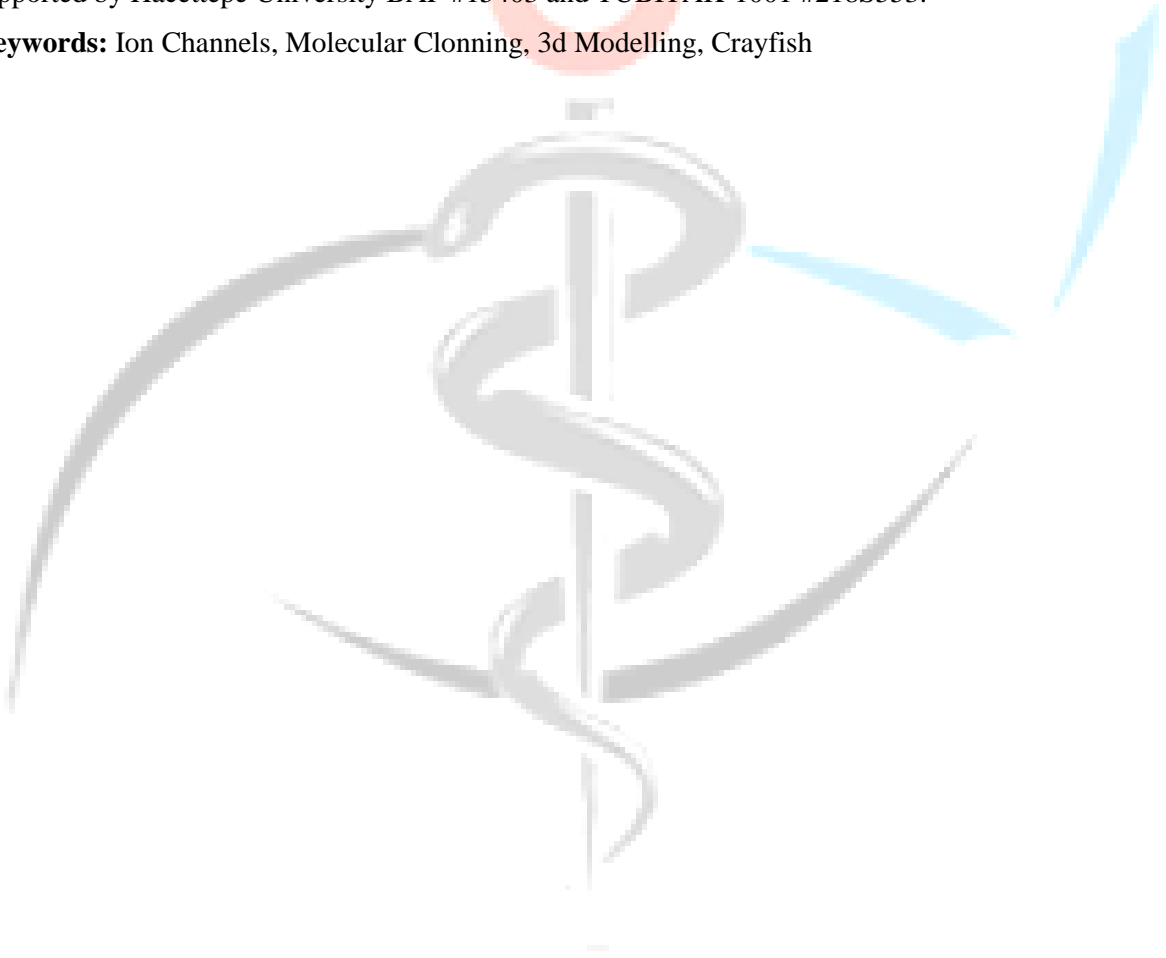
Anahtar Kelimeler: İyon Kanalları, Moleküler Klonlama, Üç Boyutlu Modelleme, Kerevit.

**De Novo Cloning and in Silico Investigation of a Putative Voltage-Gated Calcium Channel Gene
and Protein in Astacus Leptodactylus**

Abstract: Voltage-gated calcium channels are transmembrane proteins making transitions between open and closed states in response to membrane potential changes. Calcium influx triggered by voltage-gated channel activation acts as a secondary messenger, in addition to the electrical signaling, in various cellular processes like excitability, contraction, secretion, protein phosphorylation, and gene expression,

depending on the cell type. The five-subunit complex that forms high-voltage-activated Ca⁺⁺ channels with a central pore forming $\alpha 1$ subunit, a disulfide-linked glycoprotein dimer of $\alpha 2$ and δ subunits, an intracellular β subunit and a transmembrane glycoprotein γ subunit. The $\alpha 1$ subunit of voltage-gated calcium channel has 24 transmembrane segments, six segments (S1-S6) in each one of four homologous repeats (DI-DIV). There are three main types of molecules that can block calcium channels: dihydropyridines (DHPs), benzodiazepines (BTZs), and phenylalkylamines (PAAs). An mRNA with a length of 7791 bp has been cloned in this study. An alpha peptide of 1942 residues has been translated from the coding region. When the sequence was analyzed in NCBI Conserved Domain Database, the domains relevant to ion selectivity and voltage gating were observed. Besides, the cloned protein sequence has similarity to other L-type voltage-gated calcium channel sequences from the neighboring species. 3D structure of the cloned protein has been calculated in reference to human L-type voltage-gated calcium channel. Voltage sensor, ion selectivity filter and dihydropyridines (DHP) binding sites were identified on the three-dimensional structure of the channel. Known calcium channel blockers, nifedipine, verapamil and diltiazem have been successfully docked on the calculated three-dimensional model. Considering the docking experiments, three-dimensional structural calculations, and similarity assay in the NCBI platform, it was determined that the cloned mRNA codes for an alpha peptide for a putative voltage-gated calcium channel protein in the crayfish, *Astacus leptodactylus*. The study was supported by Hacettepe University BAP #15403 and TUBITAK-1001 #218S553.

Keywords: Ion Channels, Molecular Cloning, 3d Modelling, Crayfish

Makale id= 98

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4753-7748

| 284

Diazinonun Sıçan Böbrek Dokusu Üzerindeki Akut Etkisinin Mikroskopik Düzeyde Araştırılması

Ph.d.cand. Fatma Beyza Sağ¹ , Doç.Dr. Tuğba Kotil²

¹İstanbul Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Beyza Sağ

Özet: Diazinon, hava, su, toprak yoluyla çevreye yayılan ve hedefinde olmayan canlıların farklı organ ve sistemleri üzerinde toksik etkileri olduğu bilinen bir organofosfat türüdür. Çalışmamızın amacı, diazinonun sıçan böbrek dokusu üzerindeki akut etkisini ışık ve elektron mikroskopik olarak araştırmaktır. Çalışmamızda, Wistar albino sıçanlar 3 gruba ayrıldı. Kontrol grubuna hiçbir muamele yapılmadı. Deney grubuna 30 mg/kg (D-30) ve 60 mg/kg (D-60) diazinon intraperitoneal olarak uygulandı ve 24 saat sonra böbrek dokuları alındı. Histopatolojik değerlendirme için PAS boyaması yapıldı. Antioksidan sistem enzimleri süperoksit dismutaz (SOD) ve katalaz (KAT) ekspresyonu immunohistokimya yöntemiyle ve böbrek ince yapısı geçirimli elektron mikroskobu ile değerlendirildi. Işık mikroskobunda kontrol grubunda, glomerul ve tübüller normal ve intakt morfolojiye sahip olarak görüldü. D-30 grubunda, bazı glomerüllerde büzüşme ve atrofi izlendi. Tübül hücre düzeninde bozulma ve lümen dökülmüş hücreler vardı. Proksimal kıvrıntılı tübüllerin (PKT) fırçası kenarlarında devamsızlık mevcuttu. D-60 grubunda, bazı glomerüllerde büzüşme ve atrofi izlenmekle birlikte tamamen dejenere olmuş glomeruller de mevcuttu. Tübül hücre düzeni bozdu, lümenleri diğer gruplara kıyasla dar ve tıkalıydı. Lümen dökülmüş hücreler izlendi. PKT'lerin fırçası kenarlarında devamsızlık vardı. D-30 grubunda SOD ($p=0.0025$) ve KAT ($p<0.0001$) ekspresyonları ile D-60 grubunda SOD ($p=0.0051$) ve KAT ($p=0.0002$) ekspresyonlarında kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı azalma mevcuttu. Elektron mikroskopik düzeyde, kontrol grubuna ait glomerul ve tübüller normal morfolojideydi. D-30 grubunda belirgin bir ince yapı değişikliği izlenmedi. D-60 grubunda, glomerul endotel hücreleri ve podositlerde mitokondride hafif krista kaybı vardı. İnterstisyel alan hücrelerinde perinuklear membranda dilatasyon, endoplazma retikulumu sisternalarında genişleme ve bazı hücrelerde nekrosis mevcuttu. Bazı tübül hücrelerinde mitofaji, mitokondrial hipertrofi ve kristada silinme izlendi. Özellikle PKT'larda sitoplazmik ödem, mitokondri matriksinde krista kaybı ile vakuolizasyon görüldü. Hücrelerin apikal sitoplazmasında ödem mevcuttu. Diğer gruplara göre sekonder lizozom ve dev düzensiz lizozomlar fazlaydı. Elde ettiğimiz bulgular, diazinonun yüksek dozlardaki akut etkisinin renal morfoloji ve antioksidan sistemi bozabileceği ve bu nedenle kullanımında dikkatli olunması gerektiğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Diazinon, Böbrek, Elektron Mikroskopi, İmmünohistokimya

Microscopic Investigation of the Acute Effects of Diazinon On Rat Kidney Tissue

Abstract: Diazinon is a type of organophosphate that is dispersed into the environment through air, water and soil and is known to have toxic effects on different organs and systems of non-target organisms. The aim of our study was to investigate the acute effects of diazinon on rat kidney tissue by light and electron microscopy. In our study, Wistar albino rats were divided into 3 groups. No treatment was given to the control group. The experimental groups were treated with 30 mg/kg (D-30) and 60 mg/kg (D-60) diazinon intraperitoneally and kidney tissues were removed 24 hours later. PAS staining was performed for histopathologic evaluation. The expression of antioxidant system enzymes superoxide dismutase (SOD) and catalase (CAT) was evaluated by immunohistochemistry and the ultrastructure of the kidney was evaluated by transmission electron microscopy. In the control group, glomeruli and tubules appeared normal and intact morphology in light microscopy. In the D-30 group, shrinkage and atrophy were observed in some glomeruli. Tubule cell arrangement was disrupted and there were cells spilled into the lumen. There was discontinuity in the brush borders of proximal convoluted tubules (PCT). In the D-60 group, some glomeruli showed shrinkage and atrophy, but completely degenerated glomeruli were also present. Tubule cell arrangement was disorganized and their lumens were narrow and occluded compared to the other groups. Spilled cells were observed in the lumen. There was discontinuity in the brush borders of PCTs. SOD ($p=0.0025$) and CAT ($p<0.0001$) expressions in the D-30 group and SOD ($p=0.0051$) and CAT ($p=0.0002$) expressions in the D-60 group were significantly decreased compared to the control group. Electron microscopically, glomeruli and tubules of the control group had normal morphology. No significant ultrastructure change was observed in the D-30 group. In the D-60 group, glomerular endothelial cells and podocytes had mild loss of mitochondrial cristae. In the cells of the interstitial space, there was dilatation of the perinuclear membrane, enlargement of the endoplasmic reticulum cisternae and necrosis in some cells. Mitophagy, mitochondrial hypertrophy, and cristae loss were observed in some tubule cells. Especially in PCTs, cytoplasmic edema, loss of cristae in the mitochondrial matrix and vacuolization were observed. Edema was observed in the apical cytoplasm of the cells. Secondary lysosome and giant irregular lysosome accumulation was higher compared to other groups. Our findings suggest that the acute effect of diazinon at high doses may impair renal morphology and antioxidant system and therefore caution should be taken in its use.

Keywords: Diazinon, Kidney, Electron Microscopy, Immunohistochemistry

Makale id= 121

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4987-6612

| 286

Diyabetik Ayak Hasta Serisi

Uzman Dr. Azize Yetişgen¹

¹Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Diyabet mellitus (DM), relatif ya da mutlak insülin eksikliği veya periferik dokularda insülin etkisine karşı gelişmiş olan 'insülin direnci' nedeniyle ortaya çıkan, hiperglisemi ile karakterize, pek çok organı etkileyen multisistemik kronik bir metabolik bozuluktur. Tip 2 DM tüm diyabet vakalarının %90-95 ini oluşturur ve uygun şekilde tedavi edilmediği takdirde veya diyet uyumsuzluk durumunda makrovasküler ve mikrovasküler komplikasyonlara neden olabilmektedir. Nöropati ve bunun sonucu gelişen Diyabetik ayak ülserleri diyabetin uzun süreli kronik komplikasyonudur . Nöropati gelişen ayakta ağrı duyusunun kaybı, doku bütünlüğünün bozulmasına, minör travmalara ve ülser gelişiminde kolaylık sağlamaktadır. Bu durum yaşam kalitesinin bozulmasına, tedavi maliyetlerinin artmasına, amputasyonlara neden olmaktadır. Biz kendi kliniğimizde takip ettiğimiz 31 Diyabetik ayak yarası olan hastamızı retrospektif olarak inceledik. Hastaları yaş, cinsiyet, ek hastalık, diyabet yaşı, aile öyküsü, sigara kullanımı gibi özelliklerine göre sınıfladık. Yine yara yeri kültürlerinde üreyen mikroorganizmaları inceleyerek , bölgemizdeki etkenler ve dağılımları konusunda fikir sahibi olduk.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Komplikasyonlar, Diyabetik Ayak

Diabetic Foot Patient Series

Abstract: Diabetes mellitus (DM) is a multisystem chronic metabolic disorder that affects many organs, characterized by hyperglycemia, which occurs due to relative or absolute insulin deficiency or 'insulin resistance' developed against the effect of insulin in peripheral tissues. Type 2 DM accounts for 90-95% of all diabetes cases and can cause macrovascular and microvascular complications if not treated appropriately or in case of non-compliance with the diet. Neuropathy and the resulting diabetic foot ulcers are long-term chronic complications of diabetes. Loss of pain sensation in the foot that develops neuropathy facilitates the deterioration of tissue integrity, minor traumas and the development of ulcers. This situation causes deterioration in quality of life, increased treatment costs and amputations. We retrospectively examined 31 patients with diabetic foot wounds whom we followed in our own clinic. We classified the patients according to characteristics such as age, gender, comorbidities, diabetes age, family history, and smoking. Again, by examining the microorganisms growing in wound cultures, we had an idea about the factors and their distribution in our region.

Keywords: Diabetes, Complications, Diabetic Foot

Makale id= 25

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8492-0055 / 0009-0005-2014-0662 / 0000-0003-3189-2112 / 0000-0003-1237-8468

| 287

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanısı Alan Çocuklarda Kan Parametrelerinin İncelenmesi: Retrospektif Bir Çalışma

Ph.d.cand. Sibel Işın Avcı¹ , Uzman Dr. Fatma Zehra Kırşan² , Prof.Dr. Didem Behice Öztıp³ , Prof.Dr. Nuray Yazıhan⁴

¹Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Disiplinlerarası Gıda, Metabolizma ve Klinik Beslenme Ana Bilim Dalı

²Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı /

³Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı

⁴Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Fizyopatoloji Bilim Dalı /

*Corresponding author: Sibel Işın Avcı

Özet: Otizm spektrum bozukluğu (OSB), prevalansı dünya çapında giderek artan, sosyal iletişimde zayıflık, sınırlı ilgi ve tekrarlı davranışlar ile karakterize kompleks bir nörogelişimsel bozukluktur. Otizmin etiyojisi, henüz tam olarak açıklığa kavuşmamış olmasına rağmen, genetik yatkınlık, beslenme ve çevresel faktörler gibi birden çok faktörün karşılıklı etkileşimini içermektedir. Bu çalışmada, otizm tanısı alan çocuklarda, nutrisyonel durum ile ilişkili bazı kan parametrelerinin retrospektif olarak incelenmesi ve sağlıklı kontroller ile arasındaki farkların belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmaya, Aralık 2022 – Aralık 2023 tarihleri arasında, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı polikliniğine başvuran ve OSB tanısı alan 24–72 ay aralığındaki hastalar ile benzer yaş ve cinsiyetteki sağlıklı kontroller dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen çocukların, klinikte rutin olarak bakılan ve nutrisyonel durum ile ilişkili biyokimya tetkikleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Otizm grubundaki çocukların serum folik asit ve ferritin düzeyleri, kontrol grubundaki çocuklara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük saptanmıştır. Bulgularımız, otizmlı çocukların, folik asit ve demir bakımından nutrisyonel yetersizlik riski altında olabileceğini ve otizmlı çocuklarda, serum folik asit ve ferritin düzeylerinin izlenmesi gerektiğini göstermektedir. Çalışmamızın, gelecekte otizm tedavisinde beslenme yaklaşımları konusunda yapılacak araştırmalara ışık tutabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Biyokimya, Kan Parametreleri, Otizm Spektrum Bozukluğu

Investigation of Blood Parameters in Children Diagnosed With Autism Spectrum Disorder: A Retrospective Study

Abstract: Autism spectrum disorder (ASD) is a complex neurodevelopmental disorder characterized by poor social communication, limited attention, and repetitive behaviors, the prevalence of which is increasing worldwide. Although the etiology of autism is still unclear, it involves the interaction of multiple factors such as genetic predisposition, nutrition, and environmental factors. This study aimed to retrospectively examine some blood parameters related to nutritional status in children diagnosed

with autism and to determine the differences between the healthy control and autism groups. In this study, patients aged between 24–72 months who were diagnosed with ASD and applied to the Ankara University Faculty of Medicine Department of Child and Adolescent Psychiatry between December 2022 and December 2023, and healthy controls of similar age and gender were included. Routine biochemical parameters related to the nutritional status of the children included in the study were evaluated retrospectively. The serum folic acid and ferritin levels of children in the autism group were found to be statistically significantly lower compared with the control group. Our findings show that children with autism may be at risk of nutritional deficiencies in terms of folic acid and iron, and serum folic acid and ferritin levels should be monitored in children with autism. It is thought that our study may shed light on future research on nutritional approaches in autism treatment.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Biochemistry, Blood Parameters, Nutrition

Makale id= 146

Poster Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4987-6612>

| 289

Sağlık Personeli El Hijyeni Uyum Oranları : 5 Yıllık Analiz

Uzman Dr. Azize Yetişgen¹
¹Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada, bir eğitim araştırma hastanesinde sağlık personelinin el hijyeni gerektiren beş endikasyon kuralına uyum oranlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmanın yürütülmüş olduğu merkezde çalışan sağlık personeli enfeksiyon kontrol komitesinde görevli hemşirelerimiz tarafından 01.01.2019-01.01.2023 tarihleri arasında mesai saatlerinde ortalama 20 dk lık gözlemler yapılmıştır. Gözlemler Sağlık bakanlığımızın hastanelerden istediği şekilde 5 endikasyon kuralına göre yapılmış ve uyum oranları İnline veri sistemince hesaplanmıştır. Bulgular: Toplam 24857 el hijyeni endikasyon durumu gözlenmiş ve uygun el hijyeni yapılan gözlem sayısı 17467 olup uyum oranımız %70.27 olarak bulunmuştur. Meslek gruplarına göre değerlendirildiğinde, el hijyeni uyum oranı hemşirelerde % 71.57 , doktor-Tıp öğrencilerinde % 70.19 ve yardımcı sağlık personelinde % 67.41 olarak bulunmuştur. Sağlık personeli el hijyeni uyum oranının, en yüksek oranla hastanın vücut sıvıları ile temasından sonra (%94.38) yapıldığı, en düşük olarak aseptik işlem öncesi (%64.71) yapıldığı saptanmıştır. Sonuç: Hastane enfeksiyonlarının önlenmesi amacıyla oluşturulan enfeksiyon kontrol programının ilk adımı Sağlık personelinin el hijyeni uyumunun sağlanmasıdır. Gözlemler haberli yapılmaktadır. Böylelikle izlenme duygusu ile kişilerin uyumunun artırılması, örnek teşkil oluşturulması ve ihmalin önüne geçilmesi planlanmaktadır. Bizim hastanemizde uyum oranı ile hedefimizi sağlamış bulunmaktayız. Ama biliyoruz ki eğitim ve denetimle en doğru oranları elde etmek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: El Hijyeni Uyum Oranı, Sağlık Personeli, Gözlem

Health Personnel Hand Hygiene Compliance Rates: 5-Year Analysis

Abstract: Aim: This study aimed to determine the compliance rates of healthcare personnel in a training and research hospital with the five indication rules requiring hand hygiene. Method: Observations lasting an average of 20 minutes were made during working hours between 01.01.2019 and 01.01.2023 by our nurses working in the infection control committee of the healthcare personnel working in the center where the research was conducted. Observations were made according to the 5-indication rule as requested by our Ministry of Health from hospitals, and compliance rates were calculated by the Inline data system. Results: A total of 24857 hand hygiene indication cases were observed and the number of observations with appropriate hand hygiene was 17467 and our compliance rate was found to be 70.27%. When evaluated according to professional groups, the hand hygiene compliance rate was found to be 71.57% for nurses, 70.19% for doctor-medical students and 67.41% for allied health personnel. It was determined that the hand hygiene compliance rate of healthcare personnel was highest after contact with the patient's body fluids (94.38%) and lowest before the aseptic procedure (64.71%). Conclusion: The first step of the infection control program created to prevent hospital infections is to ensure hand hygiene compliance of healthcare personnel. Observations are made with notice. In this way, it is planned to

increase the compliance of people with the feeling of being watched, to set an example and to prevent negligence. We have achieved our goal with the compliance rate in our hospital. But we know that it is possible to obtain the most accurate rates with training and supervision.

Keywords: Hand Hygiene Compliance Rate, Healthcare Personnel, Observation

Makale id= 41

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8518-5969

| 291

The Surgeon's Perspective On Focused Assessment With Sonography in Trauma (Fast) in Traumatic Abdominal Trauma

Dr. Nikola Brzanov¹, Prof.Dr. Nikola Labacevski², Prof.Dr. Svetozar Antovic³, Prof.Dr. Simon Trpeski¹, Assoc.prof.Dr. Ljubomir Ognjenovich³, Prof.Dr. Marija Jovanovski Srceva¹, Dr. Aleksandra Gavrilovska Brzanov¹

¹University Clinic for Traumatology, Orthopedic disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

²Department of Preclinical and Clinical Pharmacology and Toxicology, Faculty of Medicine, University "Ss. Cyril and Methodius", Skopje, R. Macedonia

³University Clinic for Abdominal surgery, Medical Faculty, University "SS Cyril and Methodius," Skopje, Macedonia

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Introduction: Diagnosing blunt abdominal trauma poses challenges, especially in younger populations where it is a leading cause of mortality. Reliable diagnostic tools are crucial for making critical treatment decisions. Clinical examination alone is often insufficient due to various factors complicating abdominal assessment. Aim: This study aims to evaluate the role of Focused Assessment Sonography for Trauma (FAST) in diagnosing blunt abdominal trauma at our university emergency center. Material and Methods: Forty individuals with blunt torso injuries were analyzed using FAST and CT scans at a tertiary university clinical center. The study protocol, utilizing a MHz convex ultrasound probe, involved FAST scans followed by CT scans for abdominal injuries. Statistical analysis was performed using SPSS. Results: The study included predominantly male polytrauma patients. The majority had no visceral injuries, with spleen, liver, bladder, kidney, and bowel injuries observed in smaller percentages. FAST scans showed 100% sensitivity in detecting free fluid. Specificity, positive predictive value 100%, and negative predictive value of 80%. Discussion: The predominance of male participants aligns with previous research on trauma demographics. FAST's increasing use as a primary imaging modality highlights its effectiveness in detecting abdominal free fluid, offering a rapid bedside assessment compared to CT scans. Despite CT's gold standard status, its limitations include cost, time, and radiation exposure. FAST's high sensitivity and specificity make it a valuable tool in trauma settings, influencing patient triage for further treatment. Conclusion: While ultrasound, particularly FAST, is valuable for initial assessment, critical injuries may still be missed. Therefore, performing CT scans following ultrasound, where feasible, is recommended to ensure comprehensive evaluation and prompt medical intervention, especially in stable patients. This study underscores the importance of integrating FAST into trauma protocols for timely and accurate diagnosis, ultimately improving patient outcomes in cases of blunt abdominal trauma.

Keywords: Focused Assessment With Sonography in Trauma; Abdominal Trauma; Computerized Tomography

Makale id= 76

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5122-2880

| 292

Transmembran Kanal Benzeri Protein ve Kalsiyum Geçirgen Stres Kapılı Katyon Kanalı Benzeri Proteinin *Astacus Leptodactylus*'ta Klonlanması

İnt. Dr Kaan Arslan¹ , Arş.Gör.Dr. Berk Sağlam¹ , Arş.Gör. Nazlı Coşkun Beyath¹ , Prof.Dr. Nuhan Puralı¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Kaan Arslan

Özet: Hücreler birçok farklı türde uyarana duyarlıdır, bunlardan biri mekanik kuvvettir. Mekanotransdüksiyonun gerçekleşmesi için, özelleşmiş iyon kanallarını kullanırlar, bunlara mekanik olarak etkinleştirilen veya mekanosensitif kanallar denir. TMC-1 proteini daha önce iç kulakta hair cell mekanotransdüksiyonunda rol aldığı gösterilmiştir. TMEM63 protein ailesinin de mekanosensitif kanallar olarak işlev gösterdiği gösterilmiştir. Bu çalışmada, *Astacus leptodactylus* gangliyon dokusu cDNA kütüphanelerinden hipotetik transmembran kanal benzeri protein (TMC) ve kalsiyum geçirgen stres kapılı katyon kanalı benzeri protein (CSC1-benzeri) mRNA'larını spesifik ve dejenere primerler kullanarak bir dizi PCR, RACE-PCR deneyi ile klonladık. Deneyler, TMC korunmuş alanını içeren 3133 baz çifti büyüklüğünde bir mRNA'nın olduğunu ortaya çıkardı. Bu mRNA dizisi, 832 aminoasitten oluşan bir protein kodlamaktadır ve filogenetik çalışmalar, memelilerdeki TMC-7'ye daha yakın bir benzerlik göstermektedir. Klonlanan TMC mRNA dizisi, GenBank'e ON604003.1 erişim numarası ile yüklenmiştir. Kanalın işlevi ile ilgili daha fazla çalışmalar in vitro olarak yapılabilir ve bu diziden kanal dinamiklerini incelemek için bir 3B yapı modeli hesaplanabilir.

Bu çalışma, Hacettepe Üniversitesi BAP (HU araştırma projesi #15403) ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK 1001 projesi #218S553) tarafından finanse edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mekanotransdüksiyon, İyon Kanalları, Heterolog İfade, 3b Modelleme

Cloning of a Transmembrane Channel Like Protein and Calcium Permeable Stress Gated Cation Channel in *Astacus Leptodactylus*

Abstract: Cells are susceptible to many different kinds of stimuli, one of them being mechanical force. For mechanotransduction to occur, they utilize specialized ion channels called mechanically activated or mechanosensitive channels. TMC-1 protein has been previously shown to take role in inner ear hair cell mechanotransduction. TMEM63 family of proteins have also been shown to act as mechanosensitive channels. In this study we have cloned the putative transmembrane channel like protein (TMC) and the calcium permeable stress gated cation channel like protein (CSC1-like) mRNA from *Astacus leptodactylus* ganglia tissue cDNA libraries with a series of PCR, RACE-PCR experiments, using a set of specific and degenerate primers. The experiments revealed an mRNA of 3133 base pairs in size containing the TMC conserved domain. This mRNA sequence codes for a protein of 832 aminoacids and the phylogenetic studies reveals a closer similarity to TMC-7 in mammals. The cloned TMC mRNA sequence was submitted to GenBank with the accession number ON604003.1. Further studies regarding

the function of the channel can be made in vitro and a 3D structure model can be calculated from this sequence to study channel dynamics.

This study was funded by Hacettepe University Research Foundation (HU research project #15403) and The Scientific and Technological Research Council of Turkey (TUBITAK 1001 project #218S553).

Keywords: Mechanotransduction, Ion Channels, Heterologous Expression, 3d Modelling

Makale id= 36

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3457-6564

| 294

Yeni Nesil Dizileme Yöntemiyle Solid Tümör Örneklerinde Akciğer Kanseriyle İlişkili Genlere Ait Varyantların Belirlenmesi

Ma.St. Cansu Öge¹, Araştırmacı Pelin Canbaz², Ph.d.cand. Cansu Uğurtaş¹, Dr. Merve Gökbayrak², Araştırmacı Fulya Dursun², Prof.Dr. Naci Çine², Prof.Dr. Hakan Savlı²

¹Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Genetik Moleküler Biyoloji Anabilim Dalı

²Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Cansu Öge

Özet: Akciğer kanseri, dünya genelinde kadınlar ve erkekler arasında kansere bağlı ölümlerin en yaygın nedenidir. Akciğer kanseri, solunum yollarında veya akciğer parankiminde ortaya çıkan maligniteleri ifade eder. Akciğer kanserlerinin %95'i küçük hücreli akciğer kanseri (KHAK) veya küçük hücreli olmayan akciğer kanseri (KHOAK) olarak, %5'i diğer hücre tipleri olarak sınıflandırılır. Yeni Nesil Dizileme (NGS) teknolojisinin geliştirilmesi, yüzlerce kanser genlerinin klinik olarak anlamlı olduğu bilinen tüm mutasyonları tek bir testte eş zamanlı olarak derinlemesine dizilenmesine olanak sağlamaktadır. NGS sayesinde, kansere neden olan spesifik ve potansiyel yeni gen mutasyonları tanımlanması, hangi genlerde daha sık patojenik değişimler bulunduğu tespit edilmesi, hedefe yönelik tedavilerin geliştirilmesi ve hastalara kişiselleştirilmiş tedavi planı sağlanabilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada, akciğer kanseri olan 77 olgu çalışmaya dahil edilmiş, NGS yöntemi ile 22 genin (AKT1, ALK, BRAF, CTNNB1, EGFR, ERBB2, ERBB3, ESR1, FOXI2, GNA11, GNAQ, IDH1, IDH2, KIT, KRAS, MET, NRAS PDGFRA, PIK3CA, RAF1, RET, TP53) tüm kodlayıcı bölgeleri dizilenmiştir. Elde edilen verilerin analizi mevcut veri tabanlarıyla gerçekleştirilmiş ve saptanan varyantlar kılavuzlara göre sınıflandırılarak patojenik, olası patojenik ve klinik önemi belirsiz şekilde değerlendirmeye alınmıştır. Çalışma sonucunda, analiz edilen 22 gende toplam 67 adet varyant tespit edilmiştir. Bu değişimlerin 31'i TP53 geninde, 18'i KRAS geninde, 6'sı EGFR geninde, 6'sı PIK3CA geninde, 2'si ERBB2 geninde, 1'i CTNNB1 geninde, 1'i KIT geninde, 2'si ise NRAS geninde bulunmuştur. 67 varyantın 62'si patojenik, 4'ü olası patojenik, 1'i ise klinik önemi belirsiz varyanttır. Değişimlerin 46'sı yanlış anlamlı, 9'u dur kodonu kazanımı, 6'sı çerçeve kayması ve uçbirleştirme mutasyonlardır. Çalışma sonucunda genlere göre toplam varyant oranları %46TP53, %27KRAS, %9EGFR, %9PIK3A, %3NRAS, %3ERBB2, %2CTNNB1 ve %1KIT şeklindedir. Çalışmamızın bulguları, solid tümörlerin tanısında standart bir protokolün parçası olan NGS yönteminin akciğer kanserinde altta yatan genetik nedenleri araştırmak için güçlü bir araç olduğunu göstermektedir. Bu yöntem sayesinde, solid tümörlü hastalarda tanı, prognoz ve klinik yönetim de dahil olmak üzere önemli klinik etki sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Solid Tümör, Ngs

Identification of Variants Related to Lung Cancer Genes of Using Next-Generation Sequencing Testing in Solid Tumors

Abstract: Lung cancer is the leading cause of cancer-related deaths globally, impacting individuals of all genders. It refers to malignancies originating in the respiratory tract or lung parenchyma. Approximately 95% of lung cancers are categorized as either small cell lung cancer (SCLC) or non-small cell lung cancer (NSCLC), with the remaining 5% classified as other cell types. The advancement of Next Generation Sequencing (NGS) technology has revolutionized cancer research by allowing simultaneous deep sequencing of hundreds of cancer genes, facilitating the identification of specific gene mutations responsible for cancer development. This enables the determination of which genes harbor more frequent pathogenic alterations, aiding in the development of targeted therapies and personalized treatment plans for patients. In this particular study, 77 cases of lung cancer were included, and the coding regions of 22 genes were sequenced using NGS method. The data obtained underwent analysis using existing databases, and the identified variants were classified based on guidelines as pathogenic, likely pathogenic, or having uncertain clinical significance. The study revealed a total of 67 variants across the 22 analyzed genes. Notably, 31 variants were identified in the TP53 gene, 18 in KRAS, 6 in EGFR, 6 in PIK3CA, 2 in ERBB2, 1 in CTNNB1, 1 in KIT, and 2 in NRAS. Out of these variants, 62 were classified as pathogenic, 4 as likely pathogenic, and 1 as having uncertain clinical significance. The mutations included 46 missense mutations, 9 nonsense mutations, 6 frameshift mutations, and 6 fusion mutations. The overall variant rates according to genes were as follows: TP53 at 46%, KRAS at 27%, EGFR and PIK3CA at 9% each, NRAS and ERBB2 at 3% each, CTNNB1 at 2%, and KIT at 1%. The study findings underscore the significant clinical impact of NGS technology, particularly in achieving high diagnostic rates and improving clinical management, including diagnosis and prognosis in patients with solid tumors

Keywords: Lung Cancer, Solid Tumor, Ngs

Makale id= 172

Sözlü Sunum

ORCID ID: 67

| 296

Insights Into the Relationship Between Immunity and Livestock Health

**Researcher Arash Javanmard¹ , Researcher Ruhollah Kinafar¹ , Researcher Hamid Paya¹ ,
Researcher Karim Hasanpur¹**

¹Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

*Corresponding author: Arash Javanmard

Abstract: The gastrointestinal (GI) tract of humans and other livestock is home to trillions of different microorganisms, including bacteria, viruses, fungi, protists, and archaea. These microorganisms are collectively called microbiota. The definition of the microbiome is “a distinctive microbial community inhabiting a reasonably well-defined habitat with distinct physiochemical properties.” The microbiome is essential to animal health because it influences immunological response, inflammation, nutrition, pathogen avoidance, and interactions between fungi, bacteria, and hosts. Meta-omics methods, including metagenomics, metatranscriptomics, metaproteomics, and metametabolomics, can be used to further elucidate microbial community roles. The host benefits greatly from the gut microbiome's diverse nutritional benefits. In addition to synthesizing lactic acid, amino acids, B vitamins, vitamin K, and SCFAs, it also breaks down potentially harmful substances in foods. Using probiotics, prebiotics or fecal microbiota transplantation, humans and animals can improve their gut microbiomes in a novel manner. The gut microbiota of poultry is composed primarily from environmental sources and is influenced by management decisions on the farm, such as: e.g. feed composition, litter handling, hygiene practices and use of feed additives. The main objective of this mini- review is opening new window to audiences to increase understanding about the relationship between immunity and health with emphasis on livestock gut microbiota.

Keywords: Microbiome, Metametabolomics, Gut, Livestock, Gastrointestinal Tract

Makale id= 96

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4128-8947

| 297

Sıçanlarda Sipermetrin Maruziyetine Karşı İntravenöz Lipid Emülsiyonunun Testiküler Histoloji ve Spermatogonial Kök Hücre Dağılımı Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Yıldız¹

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çan Uygulamalı Bilimler Fakültesi, İş Sağlığı ve Güvenliği Bölümü, Çanakkale, Türkiye

*Corresponding author: Mustafa Yıldız

Özet: Sipermetrin, piretroit grubu bir pestisitir. Vücuda oral ve temas yollarla alınıp, zehirlenmeye yol açabilir. Ancak sipermetrin zehirlenmesine yönelik antidot bulunmamaktadır. Bu sebeple, ağızdan zehirlenmelerde; kusturma, mide yıkaması ve aktif kömür uygulaması yapılmaktadır. İntravenöz lipid emülsiyonu (İLE) tedavisi, dolaşımdaki zehirli maddelerin biyoyararlanım ve toksisitesini azaltmak amacıyla lipid emülsiyonlarının intravenöz infüzyon yoluyla kullanımınıdır. Sunulan çalışmada, sipermetrinle oluşturulan toksisiteye karşı intravenöz lipid emülsiyonunun sıçan testisinde histolojik yapı ve spermatogonial kök hücreler üzerine etkilerinin araştırılması amaçlandı. Toplam 32 adet üç aylık yetişkin erkek Sprague Dawley sıçan kontrol, CYM, CYM+İLE ve CYM+GT (Genel Tedavi) olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Deney sonunda hayvanlardan testis örnekleri alındı. Histopatolojik inceleme için testis doku kesitleri hematoksilin-eozin boyama yöntemi ile boyandı. Bundan başka; testiste immünohistokimyasal olarak, farklılaşmamış embriyonik hücre transkripsiyon faktörü-1 (UTF-1) pozitif hücrelerin tübül başına yoğunluğu ile UTF-1 pozitif tübüllerin sayısı belirlendi. Testiste subbazal vakuolizasyon, epiteliyal vakuolizasyon ve tübüller lümen boyunca germ hücrelerinin varlığının kontrol grubuna göre CYM grubunda arttığı tespit edildi. Ayrıca epiteliyal vakuolizasyon CYM grubuna göre CYM+GT grubunda azalırken; subbazal vakuolizasyonun hem CYM+İLE hem de CYM+GT gruplarında azaldığı saptandı. Buna ek olarak; tübül başına UTF-1 pozitif hücre yoğunluğu ile UTF-1 pozitif tübül sayısının kontrol grubuna göre CYM grubunda azalırken, CYM+İLE ve CYM+GT gruplarında arttığı gözlemlendi. Sonuç olarak, CYM'nin testiste yapısal bozukluklara neden olduğu ve spermatogonial kök hücre popülasyonunu değiştirdiği belirlendi. Bununla birlikte, CYM maruziyetine karşı İLE kullanımının testis dokusunun korunmasına katkı sağladığı ortaya kondu.

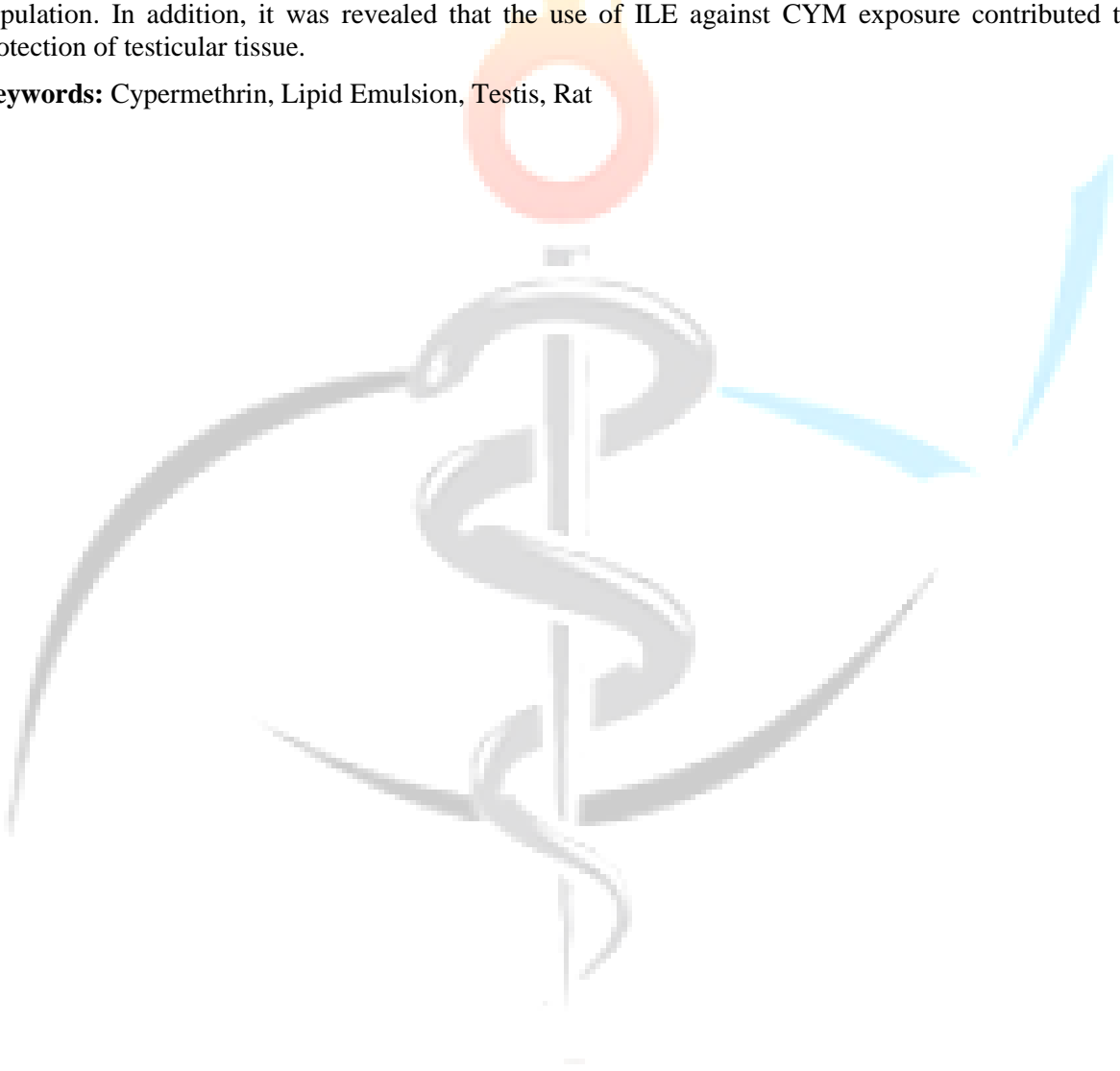
Anahtar Kelimeler: Sipermetrin, Lipid Emülsiyonu, Testis, Sıçan

Effect of Intravenous Lipid Emulsion On Testicular Histology and Spermatogonial Stem Cell Distribution Against Cypermethrin Exposure in Rats

Abstract: Cypermethrin (CYM) is a pyrethroid group pesticide. It is taken into the body by oral and contact ways and can cause poisoning. However, there is no antidote for cypermethrin poisoning. For this reason, in case of oral poisoning; induction of vomiting, gastric lavage and activated charcoal application are performed. Intravenous lipid emulsion (ILE) therapy is the use of lipid emulsions via intravenous infusion to reduce the bioavailability and toxicity of toxic substances in circulation. In the present study, it was aimed to investigate the effects of intravenous ILE on histological structure and

spermatogonial stem cells against CYM-induced toxicity in rat testis. A total of 32 three-month-old adult male Sprague Dawley rats were divided into four groups as control, CYM, CYM+ILE and CYM+GT (General Treatment). At the end of the trial, testis samples were taken from the animals. The testis tissue sections were stained with the hematoxylin-eosin staining method for histopathological examination. Moreover; the density of undifferentiated embryonic cell transcription factor-1 (UTF-1) positive cells per tubule and the number of UTF-1 positive tubules were determined in testis immunohistochemically. It was found that subbasal vacuolization, epithelial vacuolization and the presence of germ cells across to tubular lumen increased in CYM group compared to control group. Also, it was detected that while epithelial vacuolization decreased in CYM+GT group compared to CYM group; subbasal vacuolization decreased in both CYM+ILE and CYM+GT groups. Furthermore; it was observed that while density of UTF-1 positive cells per tubule and number of UTF-1 positive tubules decreased in CYM group compared to control group, they increased in CYM+ILE and CYM+GT groups. As a conclusion, it was determined that CYM caused structural disorders in testis and changed spermatogonial stem cell population. In addition, it was revealed that the use of ILE against CYM exposure contributed to protection of testicular tissue.

Keywords: Cypermethrin, Lipid Emulsion, Testis, Rat

Makale id= 70

Sözlü Sunum

ORCID ID: 90

| 299

Silkworm: Exploring Chemical Composition, Antimicrobial Properties, and Its Impact As Feed Additive On Poultry Performance and Immune Function – a Comprehensive Review

Researcher Ioannis Panitsidis¹, Researcher Panagiotis Sakkas¹, Researcher Prafulla Kumar², Researcher Vasileios Tsiouris³, Researcher Georgios Papadopoulos⁴, Researcher Ilias Giannenas¹

¹Laboratory of Nutrition, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki 54124, Greece

²Ayurvet Limited, Delhi 110092, New Delhi, India

³Unit of Avian Medicine, Clinic of Farm Animals, Aristotle University of Thessaloniki, Stavrou Voutyra 11, 54627 Thessaloniki, Greece

⁴Laboratory of Animal Husbandry, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University, 54124 Thessaloniki, Greece

*Corresponding author: Ioannis Panitsidis

Abstract: This comprehensive review will explore the multifaceted role of silkworm-derived products in poultry nutrition, focusing on their future potential in terms of chemical composition, antimicrobial properties, and impact as feed additives on poultry performance and immune function. The introduction will provide a historical backdrop to the silkworm, highlighting its significance, and will articulate the rationale for investigating silkworm-derived products in future poultry nutrition studies. The second section will delve into the anticipated future developments in the chemical composition of silkworm products, offering an overview of projected advancements in silkworm anatomy and life cycle research. Detailed examinations of future prospects for silkworm silk, pupae, and other relevant products will be provided, along with insights into their expected nutritional content and bioactive compounds. Antimicrobial properties of silkworm-derived products will be thoroughly explored in the third section, encompassing an investigation of expected antimicrobial compounds, potential mechanisms of action against bacteria, fungi, and other pathogens, and envisioned applications in future animal health and disease prevention. The fourth section will scrutinize the anticipated future trends in the use of silkworm-derived products as feed additives, tracing forthcoming perspectives and emerging trends in their integration into animal feed. Formulations and processing methods for incorporating silkworm-derived additives will be discussed, along with projected regulatory considerations and safety aspects. Section five will evaluate the anticipated impact of silkworm-derived additives on future poultry performance, incorporating an assessment of studies on projected growth rates, feed conversion efficiency, and economic considerations. A comparative analysis with traditional feed additives and growth promoters will also be presented. In the sixth section, the review will explore the anticipated influence of silkworm-derived products on future poultry immune function. Examination of studies investigating expected immunomodulatory effects, impact on anticipated immune responses, cytokine profiles, and antibody production will be conducted. Considerations for expected disease resistance and overall health will be discussed. The seventh section will identify anticipated challenges and future directions in future research, highlighting areas requiring further investigation and potential research gaps. Implications for the practical application of silkworm-derived additives in future poultry nutrition will be deliberated.

The concluding section will summarize key anticipated findings, discuss implications for the future of the poultry industry, and propose potential future developments. The abstract will encapsulate the comprehensive nature of the future review, providing a valuable resource for future researchers, practitioners, and stakeholders in the poultry and animal nutrition fields.

Keywords: Silkworm, Poultry Nutrition, Antimicrobial Properties, Feed Additives, Immune, Performance

Makale id= 169

Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 301

Utilization of Yeast in the Diet of Ruminant

Researcher Masoumeh Niazifar¹ , Researcher Akbar Taghizadeh¹ , Researcher Valiollah Palangi²

¹Department of Animal Science, University of Tabriz, Iran

²Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Ege University, 35100, Izmir, Türkiye

*Corresponding author: Masoumeh Niazifar

Abstract: This review aims to provide a comprehensive analysis of the effectiveness of yeast supplementation in improving growth performance, rumen pH, rumen microbiota, and their impact on the quality of meat and milk in ruminant animals. Feeding ruminants high-grain diets to promote development and weight gain often leads to an excessive accumulation of saturated fatty acids in animal products and an increased occurrence of rumen acidosis. It is possible to lessen the acidic effects of high-grain diets in the rumen and improve the fatty acid composition of animal products by adding yeast in the right amount while it is still alive. Yeast competes for sugar with bacteria that make lactate (*Streptococcus bovis* and *Lactobacillus*) and helps bacteria that use lactate grow (*Megasphaera elsdenii*). *M. elsdenii* has the ability to transform lactate into butyrate and propionate, which reduces the buildup of lactate and consequently increases the pH level in the rumen. This phenomenon creates a favourable environment for the growth of bacteria (*Butyrivibrio fibrisolvens*) and protozoa that produce vaccenic acid. Researchers have pH is between 5.6 and 6.3, these microorganisms increase the concentration of trans-11 and cis-9, trans-11-conjugated linoleic acid (CLA) in the rumen, according to researchers. Research has shown that adding yeast to ruminants' diets improves the rumen biohydrogenation pathway, leading to increased production of favorable biohydrogenation intermediates (trans-11 and cis-9, trans-11). This suggests that increasing the intake of linoleic acid, linolenic acid, and oleic acid, as well as advantageous biohydrogenation intermediates (such as cis-9, trans-11-CLA, and trans-11), would result in a smaller portion of these substances being fully metabolised in the rumen and instead being absorbed into milk and meat. Nevertheless, additional research is necessary to validate our assertion. Hence, it is advisable to utilise transcriptomics approaches to determine the mRNA transcript expression levels of specific genes such as stearoyl-CoA desaturase, fatty acid synthase, and elongase of extremely long-chain fatty acids 6 in the muscle. Check out different types of yeast in different amounts and levels of viability to see how they affect the fatty acid profile of animal products, such as the make-up of vaccenic acid and rumenic acid.

Keywords: Yeast, Rumen Fermentation, Biohydrogenation, Milk

Makale id= 134

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7033-0759

| 302

Veteriner Hekimlikte Dijital Patoloji ve Yapay Zeka Destekli Tanı Uygulamaları

Dr. Öğretim Üyesi Tuğçe Antepioğlu¹, Ph.d.cand. Umut Eker¹

¹Kırıkkale Üniversitesi

*Corresponding author: Umut Eker

Özet: 1858'den beri, Rudolf Virchow'un modern patolojiyi geliştirmesiyle birlikte, patoloğlar hastalıkların tanısını koymak için ışık mikroskoplarını kullanmışlardır. Bu teknoloji, bilimsel keşiflerde ve biyolojik alanlardaki ilerlemelerde kilit bir rol oynamıştır. Günümüzde, patoloğlar dijital patoloji teknolojilerinin yaygın olarak benimsenmesiyle yeni bir dönüşüm çağına tanık olmuşlardır. Özellikle, Tüm Kesit Görüntüleme (WSI) uygulamalarının ortaya çıkmasıyla dijital patoloji önemli ölçüde olgunlaşmıştır. Geleneksel optik mikroskopi incelemeleri hala altın standart olmasına rağmen, WSI kullanımı hızla artmıştır ve bu süreçte Dijital patoloji teknolojileri, patoloğlara bilgileri yönetme ve yorumlama konusunda alternatif bir yol sunmuştur. Bu teknolojiler, araştırmacılara slayt tarama, uzaktan görüntüleme, slayt konferansı, arşivleme ve görüntü analizlerini kolaylaştıran yazılımlar için hızlı ve ölçeklenebilir donanım platformları sunmuştur. Dijital patoloji teknolojilerinin yaygın kullanımı, patoloji alanında önemli bir dönüşümü temsil etmektedir. Bu teknolojiler, hastalıkların tanısını koyma sürecini iyileştirirken, patoloğlara daha etkili bir çalışma ve iletişim ortamı sunmaktadır. Telepatoloji terimi, mikroskobik görüntülerin uzak bir konumdaki çalışma ortamlarına iletilmesini tanımlamaktadır. Bu uygulamalar, teşhis, ikincil görüş alışverişi, kalite güvencesi, eğitim ve araştırma çalışmaları gibi konuların uzak mesafeler arasında kolayca gerçekleştirilmesine olanak sağlamaktadır. Veteriner dijital patolojide özellikle statik telepatoloji uygulamalarının, etkinliği değerlendirilip başarılı sonuçların alınması ve aynı zamanda uygun maliyetli teknik ekipmanlarında yaygınlaşması ile birlikte kullanımı gün geçtikçe artmaktadır Patoloji alanında yapay zekânın kullanılmasıyla, tekrarlayan, emek gerektiren, zaman alıcı ve büyük dikkat isteyen işlemlerin daha yüksek hassasiyet ve doğrulukla gerçekleştirilebileceği düşünülmektedir. Bu, giderek artan hasta sayısı karşısında sayıları görece az olan patoloji uzmanlarının zamanında ve hassas tanıları koymalarını kolaylaştırabilir. Ayrıca, bu tanıları giderek karmaşıklaşan moleküler incelemeler gerektirse bile, yapay zekânın yardımıyla bu süreç daha etkili hale gelebilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Patoloji, Telepatoloji, Tüm Kesit Görüntüleme, yapay Zeka,

Digital Pathology and Computer-Aided Diagnosis Applications in Veterinary Medicine

Abstract: Since 1858, with Rudolf Virchow's advancement of modern pathology, pathologists have utilized light microscopes for disease diagnosis. This technology has played a pivotal role in scientific discoveries and advancements in biological fields. Today, pathologists have witnessed a new era of transformation with the widespread adoption of digital pathology technologies. Particularly, with the emergence of Whole Slide Imaging (WSI) applications, digital pathology has significantly matured. While traditional optical microscopy examinations remain the gold standard, WSI usage has rapidly

increased, providing pathologists with an alternative way to manage and interpret information. These technologies have offered fast and scalable hardware platforms for software facilitating slide scanning, remote viewing, slide conferencing, archiving, and image analysis, representing a significant transformation in the field of pathology. These technologies not only enhance the process of disease diagnosis but also provide pathologists with a more effective working and communication environment. The term telepathology refers to the transmission of microscopic images to remote working environments. These applications enable easy collaboration on diagnosis, secondary consultations, quality assurance reviews, as well as enriching education and research activities across distant locations. In veterinary digital pathology, the use of static telepathology applications is increasingly becoming more prevalent with the evaluation of their effectiveness and the attainment of successful outcomes, alongside the widespread adoption of cost-effective technical equipment. The use of artificial intelligence (AI) in pathology is believed to enable more precise and accurate execution of repetitive, laborious, time-consuming, and attention-demanding tasks. This can facilitate pathologists, who are relatively few in number compared to the increasing patient load, in making timely and accurate diagnoses. Additionally, even when these diagnoses require increasingly complex molecular examinations, the assistance of AI can make this process more effective.

Keywords: Digital Pathology, Telepathology, Whole Slide Imaging, Artificial Intelligence

Makale id= 171

Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 304

Vücut Sıcaklığını Sabit Tutan Cihaz

**Araştırmacı Tuğba Nur Bayazit¹; Araştırmacı Beyza Nur Tonbul¹;
Araştırmacı Serkan Çıgnaçlı¹**
¹ Afyon Kocatepe Üniversitesi

*Corresponding author: Tuğba Nur Bayazit

Özet: Ateş, insanlarda hastalığın önemli belirtilerinden biridir ve genellikle enfeksiyon, iltihaplanma, travma gibi durumların bir sonucu olarak ortaya çıkar. FOVER projesi, hastalarda görülen ateşli hastalıklarda farmakolojik ateş düşürme yöntemlerine destek amaçlı tasarlanmıştır. Vücut sıcaklığının ölçülmesi, hastanın durumunun takip edilmesi, ateş yükseldiğinde müdahale edilmesini amaçlamaktadır. Aynı zamanda, hastaların konforunu göz önünde bulunduracak şekilde geliştirilmiştir. Sistem, vücuda yerleştirilen sıcaklık ölçerler aracılığıyla sürekli olarak vücut sıcaklığını izler. Normal vücut sıcaklığının üzerinde bir değere ulaşıldığında, cihaz çalışmaya başlar. Bu süreç, vücut sıcaklığının normale dönmesiyle otomatik olarak sonlanır. FOVER projesi, tıbbi alanda önemli bir gelişme olup, hastalarda ateş durumlarının daha etkin bir şekilde tedavi edilmesine yardımcı olabilir.

Keywords: Ateş, Sıcaklık, Vücut Sıcaklığı, Soğuk Pres, Ateş Düşürme

Device Maintaining Body Temperature Stability – Fover

Abstract: Fever is a significant symptom of illness in humans and typically arises as a result of conditions such as infection, inflammation, or trauma. The FOVER project is designed to support pharmacological fever-reducing methods in febrile illnesses observed in patients. It aims to measure body temperature, monitor the patient's condition, and intervene when a fever occurs. Additionally, it has been developed with consideration for patient comfort. The system continuously monitors body temperature through temperature sensors implanted in the body. When a value above normal body temperature is reached, the device activates. This process automatically terminates when the body temperature returns to normal. The FOVER project represents a significant advancement in the medical field and may help to more effectively treat fever conditions in patients.

Keywords: Fever, Body Temperature, Cold Press, Fever Reducing

Makale id= 181

Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 305

Megalouretra: Nadir Bir Urogenital Anomali Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Şule Özer¹, Dr. Öğretim Üyesi Gülden Karatağ¹

¹ Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Ad

*Corresponding author: Şule Özer

Özet: Penil uretranın elongasyonu ve kistik dilatasyonu ile karakterize nadir bir urogenital anomalidir. Korpus spongiosum ve corpus kavernosum ya da anterior uretral valvin yokluğu ya da hipoplazisine sekonder ortaya çıkar. Skofoid ve fuziform olmak üzere iki klinik tipi mevcuttur. Fuziform tip daha ağır seyreden klinik formu olup her zaman başka anomaliler de eşlik eder. Skafoid tipte eşlikçi konjenital anomali varlığı % 80 dir. Fuziform tipte hem korpus spongiosum hem de corpus kavernosumunda birlikte defekt mevcutken, daha sık görülen ve daha hafif bir form olan skafoid tipte korpus spongiosum defektif olup anterior uratral bulging olarak izlenir. İzole fuziform tip ise çok çok daha nadir görülen bir durumdur. Konjenital megalouretranın etiolojisi kesin olarak bilinmemekle birlikte mezodermel gelişim defektinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Skafoid tipin tedavisi reduksiyon uretroplasti iken fusiform tipte majör fallik rekonstrüksiyona varabilen cerrahi yöntemler gerekebilmektedir. Tanısı 16.gestasyonel hafta ile 24 yaş arasında değişmektedir. Olgumuz 5 aylık erkek bebek olup penis ventralinde şişlik şikayeti ile çocuk cerrahisi polikliniğine başvurmuştur. Ön tanısı skafoid megalouretra olan olguya sonografik inceleme yapıldığında distal üretra fokal kistik dilate olarak izlenmiş ve 5x3 cm boyutlarında ölçülmüştür. İdrar stazına bağlı multipl milimetrik ekojenik odaklar izlenmektedir. Proksimal ureter, mesane ve böbrekler normal olarak değerlendirilmiştir. Eşlik eden başka bir patoloji saptanmamıştır. Opere edilerek tedavisi tamamlanmıştır. Bu vaka ile, intrauterin olarak da tanı alabilen oldukça nadir olarak izlenen urogenital bir anomaliye dikkat çekmeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Megalourethra, Urogenital Anomali

Megalouretra: A Rare Case of Urogenital Anomaly

Abstract: It is a rare urogenital anomaly characterized by elongation and cystic dilatation of the penile urethra. It occurs secondary to the absence or hypoplasia of the corpus spongiosum and corpus cavernosum or the anterior urethral valve. There are two clinical types: scaphoid and fusiform. Fusiform type is the more severe clinical form and is always accompanied by other anomalies. Accompanying congenital anomaly rate is 80% in scaphoid type. In the fusiform type, there is a defect in both the corpus spongiosum and the corpus cavernosum, while in the scaphoid type, which is a more common and milder form, the corpus spongiosum is defective and is observed as anterior urethral bulging. Isolated fusiform type is a much more rare condition. Although the etiology of congenital megalourethra is not known exactly, it is thought to be caused by mesodermal development defect. While the treatment of the scaphoid type is reduction urethroplasty, surgical methods that may lead to major phallic reconstruction may be required for the fusiform type. Its diagnosis varies between the 16th gestational week and the age of 24. Our case is a 5-month-old boy who applied to the pediatric surgery clinic with

a complaint of swelling in the ventral penis. When the sonographic examination was performed on the case whose preliminary diagnosis was scaphoid megalourethra, the distal urethra was observed as focally cystically dilated and measured 5x3 cm. Multiple millimetric echogenic foci are observed due to urinary stasis. Proximal ureter, bladder and kidneys were evaluated as normal. No other accompanying pathology was detected. He was operated on and his treatment was completed. With this case, we aimed to draw attention to a very rare urogenital anomaly that can also be diagnosed intrauterinely.

Keywords: Megalouretra, Urogenital Anomaly

Makale id= 182

Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 307

**Retrofarengeal Uzanımlı Tiroid Gland Varyasyonu Ve Eşlik Eden Brankial
Kleft Kisti Olgusu**

Dr. Öğretim Üyesi Şule Özer¹, Dr. Öğretim Üyesi Gülden Karatağ¹
¹ Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Ad

*Corresponding author: Şule Özer

Özet: Tiroid bezi, orta hatta istmus ile birbirine bağlanan iki simetrik lateral lobdan oluşan, boynun anterioinferior kesiminde yer alan vasküler bir glanddır. Tiroid bezinin büyüklüğü yaşa, cinsiyete, fizyolojik duruma, ırka ve coğrafi konuma göre oldukça farklılık göstermekte olup, kadınlarda erkeklere göre boyutlarının daha büyük olduğu görülmektedir. Sağ lob boyutları genellikle sola kıyasla daha fazladır. Paratiroid bezleri posteromedial olarak uzanır ve bazen intrakapsüldür. Tiroid gland görüntülemesi hemen her zaman USG ile gerçekleştirilir. Ancak farklı sebeplerden elde olunan bilgisayarlı tomografi incelemelerinde tiroid glanda ait patolojiler ve varyasyonlar karşımıza çıkmaktadır. Tiroid glanda ait varyasyonlar genellikle partial ve total agenesis, ektopik ya da aksesuar gland, thyroglossal kanal anomalileri; kist, fistül, sinüs, piramidal lob ve fibröz bantlar olarak sıralanabilir. Olgumuz 55 yaşında kadın hasta olup boynun sol tarafında şişlik şikayeti ile KBB kliniğine başvurmuştur. Kontrastlı bilgisayarlı tomografi tetkikinde boynun sol tarafında brankial kleft kisti olarak değerlendirilen karotid ve parotid boşluk arasında angulus mandibula düzeyinde yerleşim gösteren, aksiyel boyutları 5.3x4.2 cm, kraniokaudal boyutu 6.2 cm olarak ölçülen, lobüle konturlu, ince düzgün kenarlı, seröz sıvı dansitesinde içeriği bulunan kistik natürde lezyon mevcuttur. Ayrıca bu incelemede insidental olarak tiroid glandın sol lobunun retrofarengeal alanda süperiora doğru yaklaşık 3 cm uzandığı dikkati çekmiştir. Literatürde multinoduler guatr gibi tiroid glandı büyüten hastalıklara sekonder retrofarengeal uzanımdan söz eden bildiriler bulunmakla birlikte varyatif retrofarengeal uzanımlı tiroid glandı oldukça azdır. Bu nadir varyasyonun özellikle boynun radyolojik değerlendirmesi sırasında akılda tutulması ve bu lokalizasyondan kaynaklanabilecek tiroid ya da paratiroid patolojileri konusunda dikkatli olunması gereklidir.

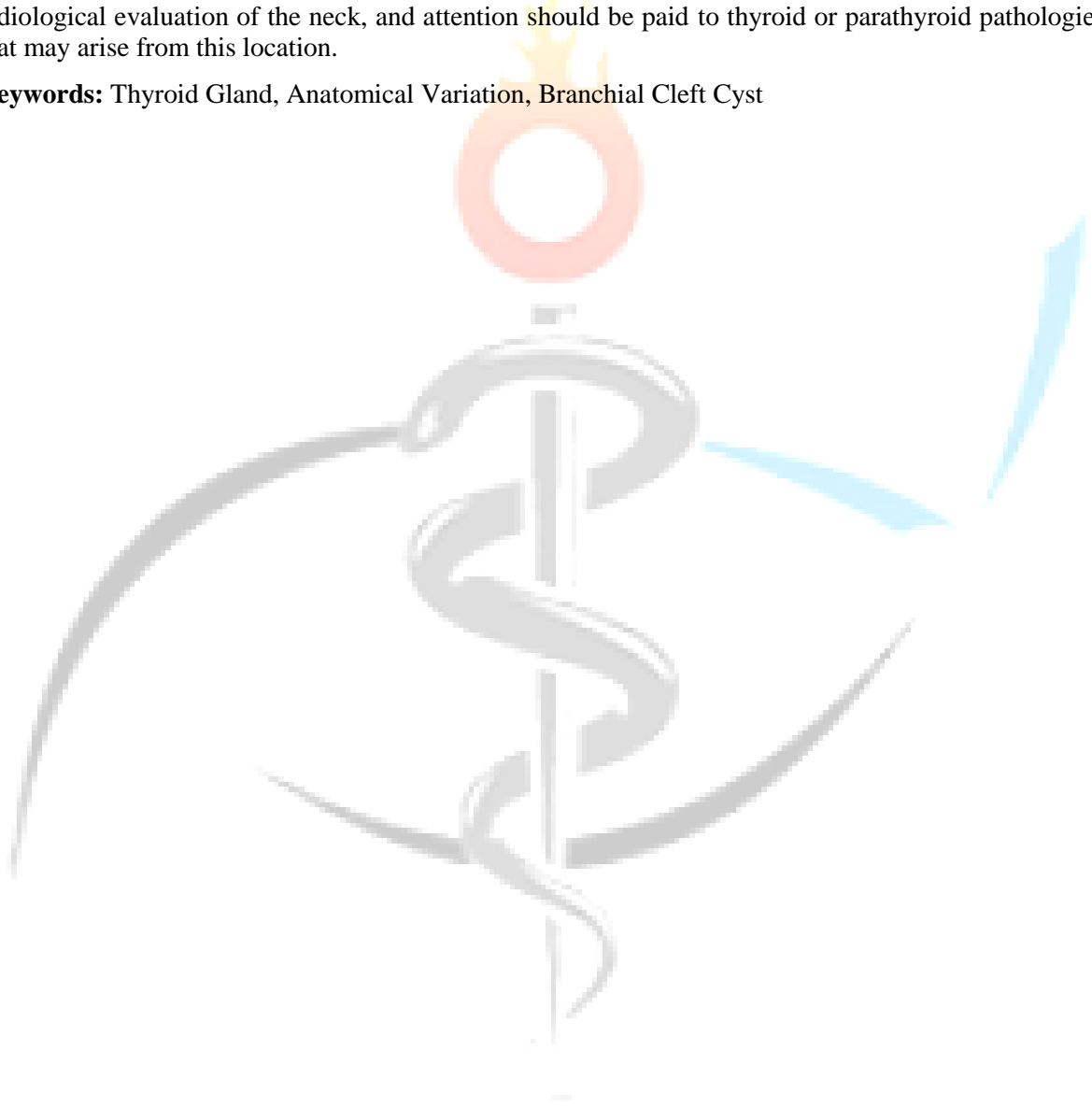
Anahtar Kelimeler: Tiroid Gland, Anatomik Varyasyon, Brankial Kleft Kisti

**A Case of Variative Retropharyngeal Extension Of Thyroid Gland And Accompanying
Branchial Kleft Cyst**

Abstract: The thyroid gland is a highly vascular gland located in the anterioinferior part of the neck, consisting of two symmetrical lateral lobes connected by an isthmus in the midline. The size of the thyroid gland varies considerably depending on age, gender, physiological status, race and geographical location, and it appears to be larger in women than in men. The right lobe is generally larger in size than the left. The parathyroid glands lie posteromedially and are sometimes intracapsular. Thyroid gland imaging is almost always performed with USG. However, pathologies and variations of the thyroid gland are encountered in computed tomography examinations obtained for different reasons. Variations related to the thyroid gland are generally partial and total agenesis, ectopic or accessory gland,

thyroglossal duct anomalies; They can be listed as cyst, fistula, sinus, pyramidal lobe and fibrous bands. Our case is a 55-year-old woman who applied to the ENT clinic with a complaint of swelling on the left side of the neck. In the contrast-enhanced computed tomography examination, There was a cystic lesion which was evaluated as a branchial cleft cyst on the left side of the neck, located between the carotid and parotid spaces at the level of the angulus mandible, with axial dimensions of 5.3x4.2 cm and craniocaudal size of 6.2 cm, with lobulated contours, thin smooth edges, and content of serous fluid density.. Additionally, in this examination, it was incidentally noted that the left lobe of the thyroid gland extended approximately 4 cm superiorly in the retropharyngeal area. Although there are reports in the literature talking about retropharyngeal extension secondary to diseases that enlarge the thyroid gland, such as multinodular goiter, throiditis etc. however variation of normal thyroid gland retropharyngeal extension is very rare . This rare variation should be kept in mind, especially during radiological evaluation of the neck, and attention should be paid to thyroid or parathyroid pathologies that may arise from this location.

Keywords: Thyroid Gland, Anatomical Variation, Branchial Cleft Cyst

Makale id= 178

Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 309

İdiopatik Pulmoner Fibrozisli Hastalarda Özofagus Çapının, Bronkoalveoler Sıvısındaki Lipid Yüklü Makrofaj İndeksi İle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Soner Demirbaş

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: İdiyopatik pulmoner fibrozis (İPF), ortalama yaşam süresi 3 yıl olan progresif seyreden nadir bir hastalıktır. İPF etiolojisinde diğer faktörlerin yanısıra gastroözofageal reflü hastalığı (GÖRH) da rol oynar. İPF'de GÖRH prevalansı yüksektir hatta semptomsuz hastalarda da GÖRH görülebilir. Akciğer tomografisinde özofagusta hava ve dilatasyon görülmesi GÖRH'ü düşündürür. Ayrıca, GÖRH tanısı için BAL sıvısında lipid yüklü makrofaj indeksi de kullanılabilir. Amaç: İPF'li hastalarda GÖRH tanısı için yüksek rezolüsyonlu bilgisayarlı akciğer tomografisiyle (YRBT) ölçülen özofagus çapı ile BAL sıvısında lipid yüklü makrofaj indeksi arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmaya toplam 69 hasta dahil edildi. İPF tanısı konulan hastalarda YRBT'de özofagus çapı 3 anatomik bölgeden ölçüldü ve BAL sıvısında hücre elemanları ve lipid yüklü makrofaj indeksi hesaplandı. Bulgular: Hastaların %49,3'ünde (n=34) özefajial dilatasyon vardı. Dilatasyon olan hastalarda özofagus çapı ile lipid yüklü makrofaj indeksi arasında anlamlı fark saptanmadı (p>0,05). Sonuç İPF hastalarında, BAL sıvısında ki lipid yüklü makrofaj indeksi ile özofagus çapı arasında bir ilişki yoktur.

Anahtar Kelimeler: İdiopatik Pulmoner Fibrozis (İPF) ; Gastroözofageal Reflü Hastalığı (GÖRH) ; Bronkoalveolar Lavaj Sıvısı (BAL) ; Yüksek Çözünürlüklü Bilgisayarlı Tomografi (YRBT)

Relationship Between Esophagus Diameter And Lipid-Laden Macrophage Index In Bronchoalveolar Lavage In Patients With Idiopathic Pulmonary Fibrosis

Abstract: Background: Idiopathic pulmonary fibrosis (IPF) is a rare progressive disease with an average life expectancy of three years. Among other factors, gastroesophageal reflux disease (GERD) also plays a role in the etiology of IPF. The prevalence of GERD is high in IPF, and GERD can also be seen even in asymptomatic patients. The presence of air and dilatation in the esophagus on chest tomography suggests GERD. Additionally, the lipid-laden macrophage index (LLMI) in bronchoalveolar lavage (BAL) can be used for the diagnosis of GERD. Objective: We aimed to investigate the relationship between esophageal diameter measured by high-resolution computed tomography (HRCT) and LLMI in BAL for the diagnosis of GERD in those with IPF. Method: A total of 69 patients were included in the study. In patients diagnosed with IPF, esophageal diameter was measured from three anatomical regions in HRCT, and cell constituents and LLMI were calculated in BAL. Results: Esophageal dilatation was detected in 49.3% (n=34) of the patients. There was no significant difference between the esophageal diameter and the findings of LLMI in patients with dilatation (p >0.05). Conclusion: It was revealed that there is no relationship between LLMI in BAL and the esophageal diameter in IPF patients.

Keywords: Bronchoalveolar Lavage Fluid, Gastroesophageal Reflux Disease, High-Resolution Computed Tomography, Idiopathic Pulmonary Fibrosis

Makale id= 179

Sözlü Sunum

| 310

ORCID ID:

Diopatik Pulmoner Fibrozis Tanılı Hastaların Bronkoalveoler Lavaj Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Soner Demirbaş¹, Doç.Dr. Pembe Oltulu², Prof.Dr. Adil Zamani¹, Prof.Dr. Turgut Teke¹, Prof.Dr. Şebnem Yosunkaya¹, Doç.Dr. Celalettin Korkmaz¹, Doç.Dr. Hülya Vatansev¹

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

² Necmettin Erbakan Patoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Soner Demirbaş

Özet: Giriş: İPF, radyolojik ve/veya histopatolojik olarak olağan interstisyel pnömoni (OİP) paterninin varlığı ve bu patern için herhangi bir etiyolojinin yokluğuna göre tanımlanır. Yüksek çözünürlüklü akciğer tomografisinin sık olarak kullanılmasıyla beraber interstisyel akciğer hastalıkları tanısı kolaylaşmıştır. Ancak ek testlere de gerek duyulmaktadır. İPF tanılı hastaların BAL sıvısı hücre analizi, diferansiyel hücre sayıları tanıya ek katkı sağlayabilir. Gereç ve yöntem: Kliniğimizde İPF tanısı konulan, YRBT görüntüsü OİP ile uyumlu olan ve BAL hücre sayımı yapılan 76 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Sonuç: Hastaların yaş ortalaması 70,55±10,51 yılı. Hastaların %69,7'si (n=53) erkek, %30,3'ü (n=23) kadındı. İPF hastalarının %57,9'u (n=44) sigara içiyordu. Hastaların BAL sıvısında makrofaj yüzdesi ortancası 65,00, epitel hücresi yüzdesi ortancası 5,00, eozinofil yüzdesi ortancası 1,00, nötrofil yüzdesi ortancası 5,00, lenfosit yüzdesi ortancası 10,00 olarak hesaplandı. Tartışma: Fleksibl bronkoskopi sırasında yapılan bronkoalveolar lavaj (BAL), alveolar seviyede gerçekleşen immünolojik, inflamatuvar ve enfeksiyöz süreçler hakkında önemli bilgiler sağlayan minimal invaziv bir yöntemdir. BAL hücre sayımının İPF için tanısal değildir fakat diğer interstisyel pnömonilerin ayırıcı tanısında faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: İdiopatik Pulmoner Fibrozis, Bronkoalveolar Lavaj Sıvısı (BAL)